ACTA
APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ANNUS XXVIII - SERIES II - VOL. III

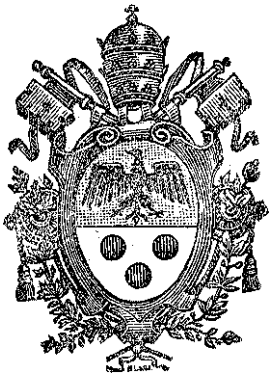

ROMAE .

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M • DCCCC • XXXVI

An. et vol. XXVIII 2 Iunuarii 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

acta *m* PP. XI

LITTERAE ENCYCLICAE

VENERABILIBUS FRATRIBUS PATRIARCHIS, PRIMATIBUS, ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS ALIISQUE LOCORUM ORDINARIIS PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTIBUS: « DE SACERDOTIO CATHOLICO».

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Ad catholici sacerdotii fastigium vixdum Nos arcano Providentis Dei consilio evecti, actuosam voluntatem Nostram ad eos con vertere numquam desti timus, qui, in multis quos habemus in Christo filiis, sacerdotali dignitate aucti, id muneris susceperunt, ut « sal terrae et lux mundi » [1] evaderent; ac peculiari modo ad eam iuventutem Nobis sane carissimam curas adiicere non praetermisimus, quae, intra sacrarum aedium saepta, ad pernobile eiusmodi officium obeundum animum praeparat atque componit.

Quin immo, paucis exactis mensibus ab inito Pontificatu, antequam universum catholicum orbem, datis ex more litteris, alloqueremur, [2] per Epistulam Apostolicam « Officiorum omnium », [3] quam ad Dilectum Filium Nostrum misimus, qui sacro Consilio praeest Seminariis studiorumque Universitati-

[1] MATTH., V, 13, 14.

[2] Litt. Encycl. *VU aroano* d. d. 23 dec. 1922.

[3] *A. A. S.*, vol. XIV (d. 1 aug. 1922), pp. 449 sqq.

bus praeposito, eas normas decernere curavimus, quibus sacrorum alumni instituendi conformandique essent. Quotiescumque autem eo pastoralis sollicitudo Nos admovet, ut Ecclesiae rationes necessitatesque intentiore animo reputemus, eadem sacerdotes et levitas prae primis complectitur, quos, uti nostis, in oculis f erimus.

Quam quidem de sacri ordinis viris pastoralem sollicitudinem Nostram ea luculenter testantur Seminaria non pauca, quae, vel ubi deerant, inibi excitavimus, vel angustiora —ingentibus impensis sumptibus — novis amplioribusque sedibus ditavimus, itaque omni ope instruximus, ut dignius aptiusque, id quod conantur, assequi possent.

Quodsi Nobis, quinquagesimo sacerdotii Nostri exeunte anno, istiusmodi faustitatem sollemniter celebrari libuit; eaque filiorum studia placuit, quae ex universo terrarum orbe in Nos deferebantur, paterna prosequi voluntate; id eo consilio fecimus, quod potiusquam privatam personam Nostram, sacerdotalem ipsam dignitatem ipsumque munus iure meritoque dilaudari cernebamus. Atque itidem, per Apostolicam Constitutionem « Deus scientiarum Dominus » die xxiv mensis Maii, anno MDCCCCXXXI datam, Ecclesiasticas studiorum Universitates in meliorem esse ordinem. redigendas ea ratione decrevimus, ut cleri culturam sacramque disciplinam etiam atque etiam proveheremus. [1]

Iamvero id, quod in praesens Nobis propositum est, tanti est ponderis tantaeque gravitatis, ut hac de re per has Litteras ex consulto agere opportunum Nobis videatur; ita quidem ut non modo qui pretiosissimum christianae fidei donum retinent, sed qui etiam recta sinceraque mente veritatem expetunt, excelsam catholici sacerdotii maiestatem eiusque — ex Divinae Providentiae consilio — omnibus perutile munus agnoscant: quod sane ut ii potissimum intento animo reputent optamus, qui caelesti quodam instinctu ac nutu ducti ad sacra capessenda munia vocantur.

[1] *A. A. S.*, vol. XXIII (1931), pp. 241 sqq.

Id porro peculiari modo consentaneum sub huius anni exitu ducimus, qui Lapurdi — coram nivea eademque radianti Immaculatae imagine — per continenter in triduum actam Eucharisticam supplicationem, sacri ordinis homines ex omni lingua ex omnique ritu vidit superna luce circumfusos, cum extremos ederet caelestis gratiae fulgores ad occasum vergens humanae Redemptionis Iubilaeum, ad universum catholicum orbem prorogatum; illius dicimus Redemptionis, cuius administri habentur venerandi carissimique Nobis sacerdotes, numquam sane operosiores satiusque de re christiana merentes, quam per huius Anni Sancti decursum, quo quidem fuit, ut in Apostolicis Litteris « Quod nuper » animadvertimus, undevicesimum ab instituto divinitus catholico sacerdotio commemoratum saeculum. [1]

Ac profecto ut cum ceteris Encyclicis Litteris, a Nobis pro opportunitate superiore tempore datis — per quas utique graviores causas, quae huius aetatis homines exercent sollicitosque tenent, catholicae doctrinae luce collustravimus — apte haec Epistula concinneque congruit, ita eadem etiam videtur Nobis sollemnia edita praecepta perficere, iisdemque veluti coronam imponere.

Est enimvero sacerdos, ex divino afflatu mandatoque suscepto, praecipuus christianae iuvenum educationis apostolus idemque indefatigabilis adsertor; [2] ipse maritale vinculum Ecclesiae nomine auctoritateque ratum habens, bene eidem a Deo precatur, eiusque perpetuitatem sanctitatemque adversus libidinis cupidinisque nisus erroresque tutatur; [3] ipse, ut fraternam hominum necessitudinem praedicat, ut mutua omnibus iustitiae caritatisque evangelicae officia inculcat, ut denique — divitibus ac proletariae plebi aiïectanda omni ope veri nominis bona quasi digito demonstrans — animos, ob rei oeconomicae discrimen morumque demutationem exulceratos, pacare nititur, ita eo adiu-

[1] *A. A. 8.*, vol. XXV (1933), pp. 5-10.

[2] Litt. Encycl. *Divini illius Magistri* d. d. 31 dec. 1929.

[3] Litt. Encycl. *Casti connubii* d. d. 31 dec. 1930.

tricem operam confert, ut civilis Societatis ordinum conflictationes vel componantur feliciter, vel saltem mitigen tur.[1] Est praeterea sacerdos illius paenitentiae sanctae expiationisque praeco atque excitator praestantissimus, ad quam quidem Nos bonos omnes adhortati sumus, ut impietates, turpitudines, flagitia, quae humanum genus in praesens tantopere temerant atque dedecorant, pro viribus resarcían tur ; quandoquidem hodie — si umquam alias — divini Redemptoris misericordia indigemus eiusque venia.[2]

Procul dubio Ecclesiae hostes efficientem sacerdotalis muneris vim non ignorant; atque adeo — quemadmodum ad dilectissimum Nobis Mexicanum populum scribentes conquesti sumus —[3] adversus illud potissimum dimicant, ut ex hominum societate stirpitus evellatur, ac tandem aliquando ad catholicum nomen penitus delendum viam sibi sternant : quod utique discupiunt vehementer, at procul dubio numquam assecuturi sunt.

I

Nullo non tempore genus humanum sacerdotum necessitatem expertum est, virorum scilicet, qui, ex officio legitime concredito, Dei hominumque conciliatores essent, quorum totius vitae munus illas complecteretur rationes, quae ad aeternum Numen pertineant, quique preces, piacula, sacrificia, societatis nomine offerrent, quae ipsamet revera publice religionem colere iubetur, Deum ut supremum dominum ac primum principium agnoscere, ut finem ultimum sibi proponere, immortales eidem grates agere, eumdemque propitium reddere. Siquidem penes omnes populos, quorum mores in comperto sunt, modo contra sanctissimas humanae naturae leges facere ne cogantur, sacrorum administri habentur, quamvis saepenumero vanis superstitionibus serviant; itemque ubicumque aliquam profitentur

[1] **Litt. Encycl. *Quadragesimo anno* d. d. 15 maii 1931.**
[2] **Litt. Encycl. *Caritate Christi* d. d. 3 maii 1932.**
[3] **Litt. Encycl. *Acerba animi* d. d. 29 sept. 1932.**

'homines religionem, ubicumque aras erigunt, nedum ibi sacerdotibus careant, peculiari eos honore veneran tur.

Attamen, cum divina affulsit Revelatio, multo equidem, maiore dignitate insignitum est sacerdotale munus ; quam profecto dignitatem arcano quodam modo praenuntiat Melchisedech [1] sacerdos ac rex, cuius exemplum Paulus Apostolus ad Iesu Christi personam ac sacerdotium refert. [2]

Quodsi est sacrorum administer, secundum praeclaram eiusdem Pauli sententiam, « ex hominibus assumptus », at ((pro hominibus constituitur in iis quae sunt ad Deum » : [3] illius nempe officium non res spectat humanas ac fluxas, quantumvis aestimatione laudeque dignae videantur, sed divinas easdemque aeternas; res porro, quae etsi ob hominum ignorationem despicatui atque irrisili haberi possunt, quaeque — ut non semel vel in praesens experiendo summa cum aegritudine vidimus --^ quamquam callida malignitate impioque furore praepediri possunt, primum tamen locum sibi vindicant in privatis ac publicis hominum votis, qui ut acriter se sentiunt Deo natos, ita numquam se posse nisi in eo con quiescere revera fateri iubentur.

In sacris Veteris Testamenti litteris sacerdotio per normas constituto, quas Moyses Dei instinctu ac nutu ductus promulgavit, peculiaria officia, munera, ritus attribuuntur. Videtur nempe ipsemet, pro suae providentiae consilio, hoc maximum in rudibus Hebraeorum animis, quasi insculpere voluisse praeceptum, cuius lumine eventa, leges, dignitates atque instituta collustrarentur: sacrificium scilicet unaque simul sacerdotium eo potissimum spectare ut — ad messianicam expectationem omnium excitatis animis — spei, gloriae, virtutis liberationisque causae ac veluti fontes evaderent. [4] Salomonis templum, mirabile illud tam divitiarum splendore, quam institutionibus ac

[1] **Cfr. *Gen.*, XIV, 18.**
[2] **Cfr. *Hebr.*, V, 10; VI, 20; VII, 1-11, 15.**
[3] ***Hebr.*. V, 1.**
[4] **Cfr. *Hebr,, c.* XI.**

ritibus monumentum, non idcirco dumtaxat excitatum est, ut divinae maiestatis in terris tabernaculum esset, sed ^tiam ut altissimum illius sacerdotii ac sacrificii haberetur praeconium, quae, etsi imagines erant atque indices, tantum nihilominus praeferebant arcani, ut Alexander Magnus ipse, coram sacra Summi Sacerdotis persona, victricem frontem reverenter inclinaret; [1] ac caeleste ipsum Numen, in impium Bai tassar regem veluti iracundia incitatum est quod liturgicis abusus vasibus sceleste comissatus esset. [2]

Atqui Veteris Testamenti sacerdotium maiestatem gloriamque suam non aliunde sumebat, nisi quod illud praenuntiabat novi aeternique Testamenti a Iesu Christo datum, veri scilicet Dei verique hominis sanguine constitutum.

Gentium Apostolus, de christiani sacerdotii amplitudine, dignitate ac munere summatim presseque agens, hisce verbis sententiam suam veluti scalpro exprimit: « Sic nos existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei».. [3]

Minister Christi sacerdos: divini igitur Redemptoris quasi instrumentum est, ut mirabilem eius operam, quae superna efficacitate universum hominum convictum redintegrans, eum ad excellentiorem cultum traduxit, per tempora persequi valeat. Quin immo ipse, quod iure meritoque dicere sollemne habemus, « alter est Christus », cum eius gerat personam secunr dum illud: « Sicut misit me Pater, et ego mitto vos »; [4] eodemque modo ac per angelorum vocem Magister eius, « gloriam in excelsis Deo » concinat pacemque « hominibus bonae voluntatis » [5] suadeat.

Iamvero quemadmodum sacra Tridentina Synodus [6] docet, Iesus Christus in novissima Coena sacerdotium ac sacrificium Novi foederis instituit: « Is igitur Deus et Dominus noster, etsi

[1] **Cfr. Ios.** FJLAV., ***Antig.*, lib. XI, c. 8, n. 5 (edit. Teubner, III, 61, § 831).**

[2] **Cfr.** DAN., **V, 1-30.**

[3] ***/ Cor.*, IV, 1.**

[4] **Io, XX, 21.**

[5] **Luc, II, 14,**

[6] **Sess. XXII, c. 1.**

semel se ipsum in ara Crucis morte intercedente Deo Patri oblaturus erat, ut aeternam illic redemptionem operaretur, quia tamen, per mortem, sacerdotium eius extinguendum non erat, [1] in Coena novissima, qua nocte tradebatur, [2] ut dilectae sponsae suae Ecclesiae visibile, sicut hominum natura exigit, relinqueret sacrificium, quo cruentum illud semel in cruce peragendum repraesentaretur, eiusque memoria in finem usque saeculi permaneret, [3] atque illius virtus in remissionem eorum, quae a,nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur, sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in aeternum [4] constitutum declarans, corpus et sanguinem suum sub speciebus panis et vini Deo Patri obtulit ac sub earumdem rerum symbolis Apostolis, quos tunc Novi Testamenti sacerdotes constituebat, ut sumerent, tradidit, et eisdem eorumque in sacerdotio successoribus, ut offerrent, praecipit per haec verba : « Hoc tacite in meam commemorationem ». [5]

Hoc ex tempore Apostoli eorumque in sacerdotio successores illam, quam Malachia Propheta vaticinatus est, « oblationem mundam » caelesti Numini offerre instituerunt, qua quidem divinum nomen magnum est in gentibus: [6] quaeque- iam, in quavis terrarum orbis parte ac qualibet diei noctisque hora, caelo admota, ad interitum usque humani aevi perpetuo peragetur.

Vera divinae hostiae sacrificàtio haec est, non meracum signum; quae proinde ad humanum genus cum peccatis laesa sempiterna Dei maiestate reconciliandum efficacem vim habet : ((hac quippe oblatione placatus Dominus, gratiam et donum paenitentiae concedens, crimina et peccata etiam ingentia dimittit ». [7]

[1] ***Hebr.*, VII, 24.**
[2] ***/ Cor.*, XI, 23.**
[3] ***I Cor.*, XI, 24 sqq.**
[4] ***Ps. CIX*, 4.**
[5] **Luc., XXII, 19; *I Cor.*, XI, 24.**
[6] Cfr. MALACH., I, 11.
[7] **S. Conc. Trid., sess. XXII, cap. 2**

Cuius rei causam enucleando explicat eadem sacra Tridentina Synodus hisce verbis: « Una enim eademque est hostia, idem nunc offerens sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in Cruce obtulit, sola offerendi ratione diversa ». [1] Ex quo inenarrabilis perspicuo apparet catholici sacerdotis excelsitas, qui in idem Iesu Christi Corpus potestate praeditus, in aris illud prodigialiter praesens facit ac, Divini Redemptoris nomine, aeternae Dei Maiestati gratissimam hostiam offert. « Admiranda sunt haec — iure meritoque inquit Chrysostomus — admiranda et omni stupore plena !» [2]

At praeterea, hanc non modo in verum Iesu Christi corpus potestatem assecutus est sacerdos, sed in mysticum etiam eius corpus, hoc est Ecclesia, excelsam amplissimamque auctoritatem. Opus non est, Venerabiles Fratres, multis morari in hac pulcherrima mystici Iesu Christi corporis doctrina enucleanda, quae tantopere Paulo Apostolo cordi erat; quaeque nos docet divinam Incarnati Verbi personam itemque omnes, quos veluti fratres complexus est et ad quos supernus afflatus pertinet ab eodem manans, unam efficere membrorum compagem, cuius Christus est caput. Iamvero sacerdos — ut ordinarius est fere omnium sacramentorum administer, quae quodammodo rivuli exstant, per quos Redemptoris gratia ad universam hominum communitatem defluit — idcirco « dispensator mysteriorum Dei » [3] constituitur, ut eadem mystici Iesu Christi corporis membris impertiat. Itaque christifidelibus, in graviore qualibet mortalis suae vitae hora, sacerdos assidet, ut hanc eamdem gratiam, quae supernum est caelestis vitae principium, ex divinitus accepta potestate vel iisdem praebeat, vel praebitam augeat. Ubi primum in lucem editur homo, sacrorum administer ad lustralis aquae fontem eum expiât ac renovat, eidem nobiliorem ac pretiosiorem vitam impertiens, supernaturalem nempe, quae illum Dei Ecclesiaeque filium efficit; ut ad certanda spiritualia

[1] **S. Conc. Trid., sess. XXII, cap. 2.**

[2] ***De sacerdotio,* lib. III, 4 (MIGNE, *P. G.*, XLVIÏI, 642).**

[3] **Cfr. I *Cor.*, IV, 1.**

certamina strenuum magis eum reddat, sacerdos itidem, peculiari dignitate auctus, per Confirmationis Sacramentum in Iesu Christi militiam adsciscit; cum vero puer Angelorum Panem e caelo datum discernere magnique pendere potest, eum hoc viventi vitamque communicanti pabulo nutrit ac reiicit. Quodsi misere labitur, eum sacrorum administer per paenitentiae sacramentum erigit ac Dei nomine auctoritateque corroborat; si autem, per coniugii munia ad Creatori suo quasi adiutricem operam praestandam deligitur, ut humanae vitae donum ad posteritatem propagetur atque adeo cum in terris christifidelium multitudo tum in sempiterna caelorum beatitate electorum numerus augeatur, tunc etiam, qua legitimus Ecclesiae testis, ei adest sacerdos, qui nuptiis eius castoque amori bene a Deo precatur. Cum denique, mortalis huius vitae exitu adventante, indigent homines virtute, indigent auxilio ut divini Tudicis praesentiam sustineant, etiam atque etiam Iesu Christi minister in perdolentia emorientium membra reclinatus, eosdem illitos sacro chrismate expiât ac sublevat. Itaque, postquam
4 christifidelibus sacerdos per omnem terrenae huius peregrinationis decursum ad aeternitatis usque ianuam comitatus est, sacrorum rituum precibus, quae immortalem spem redolent, eorum exuvias ad sepulcrum effert; sed necdum sempiterni aevi compotes relinquit; quin immo, si piamine indigeant ac levamento, precum eosdem solacio adiuvat. Quapropter recti itineris ductor, levaminis salutisque administer ac caelestium donorum largitor, christianis nullo non tempore adest, ab incunabulis nempe, ad humationem, ad caelorum gaudia.

Attamen in variis potestatis suae muneribus, quae sacri ordinis vir obtinet in mystici Iesu Christi corporis utilitatem, hoc praesertim, quod supra attigimus, volumus heic enucleatius persequi; auctoritatem dicimus, « quam — ut S. Ioannis Chrysostomi sententiam mutuemur — neque Angelis, neque Archangelis dedit Deus »,[1] scilicet remittendi peccata auctoritatem: « Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; et quorum reti-

[1] **S. Io.** CHRYSOST., ***De sacerdotio,*** **lib. III, 5.**

nueritis, retenta sunt ». [1] Reformidanda sane potestas haec est, ac tam Deo propria, ut elatus ipse hominum animus impertiri posse mortalibus infitiari cogeretur: « Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? » [2]

Ac profecto, quoniam hominem sacerdotali dignitate auctum vidimus hac eadem uti facultate, temperare Nobis non possumus quin, non Pharisaeorum more, sed venerabunda, admiratione permoti, illa geminemus verba: « Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? » [3] Atqui homo Deusque Christus, qui quidem « potestatem in terra dimittendi peccata » [4] obtinuerat et obtinet, eo consilio cum sacerdotibus eam communicare voluit, ut, divinae misericordiae largitate, expiatiqnis necessitati succurreret, quae omnium animos sollicitat.

Maximum sane inde oritur solacium sonti cuique, qui, conscientiae stimulis anxius at paenitens, illam Dei nomine prolatam sibi sententiam audit: « Ego te absolvo a peccatis tuis ». Cum vero hoc ab eo audiat, qui ipsemet officio tenetur eamdem sententiam ab alio sacerdote impetrandi, non idcirco miserentis Dei beneficium evilescit, sed excelsius effici videtur; quandoquidem Dei potius quam hominis manus inspicitur, quae rem prorsus mirandam operatur. Quapropter — ut scriptoris praeclarissimi verbis utamur, qui ea mentis acie, quam vix in laicorum ordine inveneris, de rebus etiam sacris agere sollemne habet — <(ubi sacerdos, commotus vehementer animo ob indignitatem suam suorumque munerum granditatem, ad reclinatimi caput nostrum sacr atas manus extulerit; ubi, mente demissus quod sacri foederis sanguinis largiter effectus sit, itemque mirabundus quotiescumque vitae effectricia verba ediderit, peccator ipsemet admissis absolverit peccatorem, nos quidem ex eius pedibus erecti, rem haud indignarci nos egisse reapse experimur... Siquidem ad hominis pedes provoluti sumus, qui Iesu

[1] **Io-, XX, 23.**

[2] MAIÌC, II, 7.

[3] **Lue, VII, 49.**

[4] **Luc, V, 24.**

Christi personam gerit... idque fecimus ut pretiosissimum liberorum filiorumque Dei munus adipisceremur ». [1]

Istiusmodi potestates, peculiari sacramento sacerdoti collatae, cum ex indelebili forma oriantur eius animo impressa, qua, illius instar, cuius sacerdotium participat, « sacerdos in aeternum » [2] factus est, non caducae sunt ac fluxae, sed stabiles atque perpetuae. Etiamsi, ob humanam infirmitatem, in errores sit et in dehonestamenta prolapsus, numquam tamen sacerdotalem hanc formam suo ex animo delere poterit. Ac praeterea, non hanc dumtaxat sacerdotalem formam, non has tantummodo, de quibus diximus, excelsas potestates per Ordinis sacramentum adipiscitur sacerdos, sed nova etiam peculiarique gratia, peculiarique ope adaugetur, per quas quidem — si modo divinitus efficienti caelestium donorum virtuti, adiutrici liberaque opera sua, fideliter obsecundaverit — digne profecto nec deiectus animo poterit arduis suscepti ministerii officiis respondere, et gravissima ea munera absolvere, quae vel ipsi christiani sacerdotii athletae, ut Chrysostomus, Ambrosius, Gregorius Magnus, Carolus Borromaeus ceterique non pauci, tantopere reformi dabant.

Huc accedit quod sacerdos minister est Christi ac dispensator mysteriorum Dei, [3] eo etiam « ministerio verbi », [4] iure nempe, quod abalienari non potest, itemque demandato sibi ab Redemptore officio, quod praetermitti nequit: « Euntes docete omnes gentes..., docentes eos servare quaecumque mandavi vobis ». [5] Iesu Christi Ecclesia, divinae Revelationis custos ac magistra falli nescia, caelestium veritatum thesauros quacumque per sacrorum administros propagat, illum praedicans, qui est « lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum » ; [6] ac semen illud divina largitate profundit, parvulum

[1] MANZONI, *Osservazioni sulla morale cattolica,* c. XVIII.
[2] Cfr. *Ps. CIX,* 4.
[3] Cfr. *I Cor.,* IV, 1.
[4] Cfr. *Act.,* VI, 4.
[5] MATTH., XXVIII, 19-20.
[6] Io., I, 9.

equidem humanaeque sapientiae despectum, quod tamen, sinapis grani instar, validas altissimasque radices in eorum animos agens qui sincero studio veritati inhient, ita firma ac robusta arbor erigitur, ut ne vehementium quidem procellarum vi evelli queat. [1]

In variis erroribus, quos hominum mens peperit, exlege effrenataque licentia tumens, in profligatis moribus, quos miserrime humana nequitia invexit, tamquam turris nocturnis ignibus cursum navium regens erigitur Ecclesia Dei ; quae porro omnem hinc illinc a veritate declinationem reprobat, quaeque singulis universis sequendam recto itinere viam indicat. Ac vae nobis, si haec veluti Pharos, nedum restingueretur — quod procul dubio ex non deficientibus Iesu Christi pollicitationibus umquam fieri nequit — suam tamen radiantem lucem usque quaque ne diffunderet praepediatur ! Omnium iam obversatur oculis quo sit hominum genus ea de causa prolapsum, quod divinam revelationem superbe abiecerit, quodque fallacia de re philosophica ac morali commenta, quamquam fucata veri specie, sit perperam secutum. Quodsi per praeruptam errorum vitiorumque declivitatem nondum ima petiit, id profecto christianae veritatis doctrina fecit, quae ubique gentium diffunditur. Iamvero Ecclesia sibi concreditum « ministerium verbi » per sacrorum administros perficit, quos quidem, in variis ecclesiasticae hierarchiae ordinibus constitutos, quocumque gentium mittit, ut indefatigabiles illius veritatis praecones exstent, quae una potest civilem humanitatis cultum invehere, atque experrectum incolumemque servare.

Sacerdotis alloquium in omnium animos demittitur, iisdemque lucem, solacium affert; sacerdotis alloquium, vel in medio illecebrarum vortice, serenum emergit, ad virtutem adhortatur, veritatemque impavide nuntiat : illam dicimus veritatem, quae dubias humanae vitae res omnes collustrat suoque ordine componit; illam inquimus virtutem, quam nullus adversus casus

[1] Cfr. MATTH., XIII, 31-32

'auferre potest, ne mors quidem, quae eam potius tutam immortalemque reddit.

Si vero praecepta ex ordine reputandus, quae saepenumero sacerdos, ut sui muneris officio fideliter respondeat, inculcare debet, iisdemque vim insitam perpendimus, procul dubio perspicimus quam magnus quamque sit beneficiorum plenus ad redintegrationem morum populorumque tranquillitatem assequendam eius afflatus atque appulsus. Idque tum praesertim, cum primores tenuióresque de fugaci huius vitae cursu admonet, eosdemque docet quam fluxa sint terrena bona, quam pretiosa immortali animo spiritualium munerum adeptio, quam denique severa aeterni Iudicis sententia, qui incorrupto suo certissimoque oculorum obtutu omnium corda scrutatur « et reddet unicuique secundum opera eius ». [1] Nihil sane opportunius, quam haec aliaque id genus praecepta ad aestuantem voluptatum cupidinem mitigandam, itemque ad efïrenatam coercendam externarum rerum aviditatem, quae profecto in praesens cum tot homines corrumpant atque dehonestent, varios civitatis ordines eo compellunt ut, nedum sibi adiutricem operam praestent, inter se hostili animo dimicent. Cum vero passim nimium sui ipsius studium invalescat, cum tantae fere ubique oonflagrent simultates, tantaque teterrima emergant ulciscendi consilia, nihil sane aptius magisque consentaneum, quam Iesu Christi « mandatum novum » [2] praedicare atque efferre; praeceptum nempe caritatis, quae ad omnes pertineat, non nationum populorumque finibus contineatur, ne hostem quidem excipiat atque arceat.

Siquidem per viginti fere saecula illustri praeclaroque modo experti sumus quantopere sacerdotum praecepta valeant, quibus ut « sermo Dei vivus... et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti » fideliter remittitur ac quodammodo reverberatur, ita « usque ad divisionem animi et spiritus » [3] pertingitur,

[1] MATTH., XVI, 27.
[2] Cfr. Io., XIII, 34.
[3] Cfr. *Hebr.*, IV, 12.

ad egregia facinora ubique animi excitantur, ac nobilissimi spiritus omnibus iniiciuntur.

Quaelibet beneficia, quae civilis christiani nominis cultus in hominum societatem induxit, ex catholici sacerdotii institutione atque opera, tamquam ex remoto saltem eorum principio proficiscuntur. Id igitur bene in posterum sperare iubet, praeterquam quod « firmiorem sermonem »[1] habemus ex non deficientibus Iesu Christi promissionibus.

Atque etiam Missionalium opera, quae eam tam luculenter se dilatandi facultatem ostendit, qua ex divina virtute Ecclesia praedita est, provehitur maxime et ad felicem exitum deducitur a sacrorum administris, qui, fidei praecones caritatisque sequestres, innumeris exan elatis laboribus, divini Hegni fines usque quaque proferunt atque propagant.

Sacerdos denique, hac etiam in re Iesu Christi munus persequens, qui « erat pernoctans in oratione Dei »[2] et « semper vivit ad interpellandum pro nobis »,[3] publicus ex officio exstat ad Deum pro omnibus deprecator: eidem in mandatis est non modo proprium verumque altaris sacrificium Ecclesiae nomine caelesti Numini offerre, sed etiam « sacrificium laudis »[4] communesque preces; is nempe psalmis, supplicationibus et canticis, quae magna ex parte a sacris Litteris mutuatur, cotidie iterum atque iterum debitum Deo adorationis munus persolvit, atque necessarium eiusmodi impetrationis officium pro hominibus perficit, anxiis sollicitisque hodie, si umquam alias, divinoque auxilio egentibus. Ecquis poenas enumerando dixerit, quas sacerdotales preces e praevaricantium hominum capite arceant; et quot quantaque beneficia iisdem impetrent atque impertiant?

Si vel privata supplicatio tam sollemnibus pollet magnisque a Iesu Christo datis pollicitationibus,[5] at preces, quae Ecclesiae

[1] Cfr. ***II Petr.*, I,** 19.

[2] Cfr Luc, **VI**, 12.

* Cfr. ***Hebr.*, VII**, 25.

[4] Cfr. ***Ps. XLIX*,** 14.

* Cfr. **MATTH.**, **VII**, 7-11; **MARC.**, **XI**, 24; Luc, **XI**, 9-13.

' nomine, dilectae nempe Redemptoris sponsae, ex officio funduntur, maiore procul dubio vi virtù teque fruuntur. Quapropter christiani homines, quamvis in prosperis rebus nimio saepius sint Dei immemores, naturali tamen instinctu ducti, admotas Numini preces omnia posse fidenti animo sentiunt, atque adeo in omnibus huius vitae adiunctis ad eas confugiunt, easdemque a sacris administris in publico privatoque discrimine adhibendas impetrant: a precanti sacerdote omne genus infortunati solacium flagitant; ad eumdemque, in terrenae huius peregrinationis exsilio, caelestem opem imploraturi, adeunt. Reapse «medius stat sacerdos inter Deum et humanam naturam : illinc venientia beneficia ad nos deferens, nostras preces illuc per ferens, Dominum iratum reconcilians ». [1]

Ceterum, quod supra attigimus, ipsi Ecclesiae adversarii magnam catholici sacerdotii dignitatem ac vim idcirco percipere atque perpendere videntur, quod illud primis vehementioribusque nisibus lacessunt, probe noscentes quam arctissimis vinculis Ecclesia sacrorumque administri contineantur. Ac praeterea qui acrius hodie in sacerdotium dimicant, caeleste iidem Numen infitiantes hostili animo impugnant : quod profecto honore maximo maximaque aestimatione dignos sacri ordinis homines efficit.

II

Amplissima igitur est, Venerabiles Fratres, sacerdotalis dignitas ; neque huius altissimae dignitatis splendori officiunt quorumdam, etsi lamentabilia ac miseranda, ob humanam infirmitatem admissa; eodemque modo haec ipsa paucorum admissa praeclaras tot sacerdotum laudes — virtute, doctrina, religionis studio martyrioque facto insignium — in oblivionem adducere non possunt. Idque eo vel magis quod hominis indignitas ministerii sui operam non irritam reddit: siquidem exploratum omnino est administri indignitatem sacramentorum vim non

[1] **S. Io.** CHRYSOST., ***Homil. 5 in Isaiam.***

attingere, quae ex sacratissimo Iesu Christi sanguine, non ëx sacerdotum sanctitate, suam repetunt efficacitatem; ea scilicet aeternae salutis instrumenta, ut theologicae disciplinae verbis utamur, « ex opere operato » actionem suam exserunt.

Perspicuum tamen est eiusmodi dignitatem, in iis omnibus qui eadem insigniti sunt, illam excelsitatem mentis, animi munditiam morumque integritatem postulare, quae sacerdotalis muneris maiestati sanctitatique respondeant. Hoc, ut diximus, sacerdotem constituit Deum inter hominesque conciliatorem, ex illius nempe persona ac mandato, qui est « unus mediator Dei et hominis, homo Christus Iesus ». [1]

Eum igitur oportet ad eius perfectionem propius pro facultate accedere, cuius partes gerit; seseque vitae operumque probitate gratiorem cotidie Deo reddere; quandoquidem plusquam suave turis effluvium, plusquam sacrarum aedium nitorem, virtutem Deus aestimat ac diligit. « -Quia (ordinati) efficiuntur medii inter Deum et plebem — ut ait S. Thomas — ideo debent bona conscientia nitere quoad Deum et bona fama quoad homines ». [2]

At contra, si quis res sacras agit atque administrat, vitamque improbandam gerit, is profanum facit, ac sacrilegus efficitur : « Qui sancti non sunt, sancta tractare non debent ». [3]

Quamobrem iam in Veteris Testamenti litteris sacerdotibus ac levitis suis Deus praeceperat : « Sint ergo sancti, quia et ego sanctus sum, Dominus qui sanctifico eos », [4] Ac sapientissimus rex Salomon, in dedicandi templi cantico, hoc nominatim filiis Aaron a Deo impetrat : « Sacerdotes tui induant iustitiam, et sancti tui exsultent ». [5] Iamvero, Venerabiles Fratres — S. Roberti Bellarmini verbis utimur — « si tanta iustitia et sanctitas et alacritas requirebatur in sacerdotibus illis, qui sacrificabant oves et boves et laudabant Deum pro temporalibus be-

[1] **Cfr.** ***I Tim.*****, II, 5.**

[2] ***Summ. Theol., Suppl.*****, q. 36, a. I, ad 2"».**

[3] ***Decret.*****, dist. 88, can. 6.**

[4] ***Lernt.*****, XXI, 8.**

[5] ***Ps. CXXXI*****, 9.**

neficiis; quid, quaeso, requiritur in sacerdotibus illis, qui sacrificant divinum Agnum, et gratias agunt pro beneficiis sempiternis? **w**[1] « Magna quippe Praelatorum dignitas — S. Laurentius Iustinianus inquit — sed maius est pondus: in alto gradu ante oculos hominum positi sunt, oportet quoque ut in sublimi virtutum culmine sint erecti coram oculis cuncta cernentis; alioquin non ad meritum, sed ad proprium praesunt iudicium ». [2]

At reapse, rationes omnes, quas, ut catholici sacerdotii excelsitatem demonstraremus, iam breviter attigimus, nunc iterum Nostro obversantur animo, ut ad absolutae sanctimoniae officium, quo sacrorum administri tenentur, vehementer eosdem adhortemur. Etenim, quemadmodum Angelicus Doctor edocet: « ad idoneam exsecutionem ordinum non sufficit bonitas qualiscumque, sed requiritur bonitas excellens; ut sicut illi, qui ordinem suscipiunt, super plebem constituuntur gradu ordinis, ita et superiores sint merito sanctitatis ». [3] Siquidem Eucharisticum sacrificium, quo innocens victima immolatur, hominum peccata delens, peculiari quodam modo postulat, ut sacerdos, per vitae sanctitudinem morumque integritatem, digniorem pro viribus se Deo impertiat, cui cotidie adorandam illam colendamque hostiam offert, quae ipsum est Dei Verbum, caritate nostrum homo factum. « Agnosci te quid agitis, imitamini quod tractatis » [4] Ecclesia verbis Episcopi consecrantis diaconum admonet, qui mox sacerdotali honore augendus est.

Est praeterea sacri ordinis vir divinarum gratiarum largiter, quarum sacramenta sunt veluti fontes; at profecto istiusmodi largitorem vel pretiosa illa carere gratia, vel mancum illius esse aestimatorem segnemque custodem, summopere dedecet. Accedit quod fidei veritas est ab eodem docenda; atque numquam religionis disciplinae digne efficienterque traduntur, nisi cum

[1] ***Explanat, in Psalmos,*** **Ps. CXXXI, 9.**

[2] ***De instit. et regim. Prael.,*** **c. 11.**

[3] ***Summ. Theol., Supplem.,*** **q. 35, a. I, ad 3[m].**

[4] ***Pontif. Rom.,*** **de ordinat, presbyt.**

virtus huius institutionis dux est atque magistra, secundum illud « verba movent, exempla trahunt ». Ab eo itidem est evangelica lex praedicanda; attamen, si optat ipsemet ut hanc eamdem legem qui audiant amplectantur, nihil aptius, nihil validius, divina gratia aspirante, hoc obtinet, quam si christiana plebs sacrae veritatis praeconem cernat, tradita ab se praecepta suae ipsius vitae probitate diligenter observare. Cuius causae ratio perspicue a S. Gregorio Magno hisce verbis explanatur: « Illa vox libentius auditorum cor penetrat, quam dicentis vita commendat, quia quod loquendo praecipit, ostendendo adiuvat ut fiat ».[1] Ita profecto Sacrae Litterae nos docent divinum egisse Redemptorem, qui «coepit facere et docere»;[2] atque eidem multitudines laetis vocibus acclamavisse, non modo quod « numquam sic locutus fuisset homo, sicut hic homo »,[3] sed idcirco potissimum quod « bene omnia fecisset ».[4] Contra vero, « qui dicunt et non faciunt » cum scribis et pharisaeis comparari possunt, quos Christus redarguens —incolumi divini verbi, quod legitime nunciabant, auctoritate — eiusmodi sententia audientem populum admonuit : « Super cathedram Moysi sederunt scribae et pharisaei; omnia ergo quaecumque dixerint vobis servate et tacite; secundum opera vero eorum nolite facere ».[5] Quisquis suo ipsius vitae exemplo veritatem, quam impertit, non commendat, is procul dubio quod hinc excitat, inde miserrime destruit. At Deus, contra, eorum Evangelii praeconum laboribus obsecundat benigneque aspirat, qui primum, data opera sollerter, ad suam ipsorum sanctimoniam assequendam toto pectore incumbant : ita enim affatim emergunt ac dehiscunt flores eorum irrigati sudore; turgent ac pubescunt fructus : atque adeo, maturatis messibus, « venientes venient cum exsultatione portantes manipulos suos ».[6]

[1] ***Epist.*, lib. I, ep. 25.**
[2] ***Act.*, I, 1.**
[3] **Cfr. Io., VII, 46.**
[4] Cfr MARC, VII, 37.
[5] MATTH., XXIII, 2-3.
[6] ***Ps. CXXV*, 6.**

Animadvertendum tamen est sacrorum administrum in gravissimum erroris discrimen incidere, si haud recto studio illectus atque compulsus, propriam sui ipsius sanctimoniam praetermittens, externis, etsi probandis, sui muneris inceptis nimio ardore se dedat. Hac etenim si ratione agat, non modo aeternam sui salutem ancipitem incertamque reddat — quemadmodum, hisce verbis usus, gentium Apostolus sibi metuebat: <(Castigo corpus meum et in servitutem redigo, ne forte, cum aliis praedicaverim, ipse reprobus efficiar »[1] — sed etiam, ut divinae gratiae iacturam non faciat, procul dubio tamen illum bene suadentis Spiritus Sancti impulsum amiserit, qui mirabilem prorsus vim atque efficacitatem externis attribuit apostolatus operibus.

Ceterum, si christianis omnibus illud praeceptum est: « Estote perfecti, sicut et Pater vester caelestis perfectus est »,[2] eo magis sacrorum administri haec eadem divini Magistri verba ut sibi potissimum impertita reputent iubentur, qui peculiari Numinis instinctu ad arctiorem Iesu Christi imitationem vocati sunt. Quamobrem Ecclesia omnibus e cleri ordine gravissimum eiusmodi severe inculcat officium, quod suis legibus inseruit: « Clerici debent sanctiorem prae laicis vitam interiorem et exteriorem ducere eisque virtute et recte factis in exemplum excellere ».[3] Et quoniam sacerdos « pro Christo legatione fungitur »,[4] ita vivat necesse est, ut ea Apostoli verba ad se referat: « Imitatores mei estote, sicut et ego Christi »;[5] ita vivat ut alter Christus, qui virtutis suae fulgore hominum universitatem collustrabat atque collustrat.

At si omnium virtutum chorus in sacerdotali animo virescat oportet, sunt tamen quaedam, quae peculiari modo sacros administros addeceant. Imprimisque pietas, secundum illud Apostoli gentium, carissimum sibi Timotheum adhortantis:

[1] ***I Cor.,*** **IX, 27.**
[2] **MATTH., V, 48.**
[3] ***Cod. Iur. Can.,*** **can. 124.**
[4] **Cfr. *II Cor.,* V, 20.**
[5] ***I Cor.,*** **IV, 16; XI, 1.**

« Exerce... te ipsum ad pietatem »[1] Etenim, cum rationes illae necessitudinesque, quae cum caelesti Numine sacerdoti intercedunt, tam arctae tamque intimae crebraeque sint, liquido patet easdem suavi pietatis effluvio coniungi ac veluti perfundi omnino oportere; ac quoniam pietas « ad omnia utilis est»,[2] eadem est potissimum ad sacerdotale munus necessaria. Pietate posthabita vel neglecta, actiones, etsi sanctissimae, augustioresque ritus ex more assuetoque modo fient; quandoquidem iisdem procul dubio spiritus vitaeque afflatus deerit. Quamquam, Venerabiles Fratres, pietas, de qua loquimur, non levis illa est atque externa, quae, etsi collibet atque blanditur animo, non eum tamen nutrit neque ad sanctimoniam assequendam compellit; at solidam illam potius intellegi volumus, quae, sensuum aestibus non obnoxia, ita certissimae doctrinae principiis firmoque animi iudicio innititur, ut, qui ea polleat, ingruentibus illecebrarum motibus obsistere queat.

Quae profecto, tametsi ad caelestem Patrem potissimum erigenda est, nihilo secius in Deiparam etiam Virginem feratur; eam enim sacrorum administri incensiore quodam caritatis studio, quam laicorum ordinis homines, idcirco adamare debent, quod, ut rationum vincula, quibus sacerdos cum Iesu Christo coniungitur, arctiora sunt, ita necessitudines, quae Mariae cum Divino Redemptore intercedunt, impensiores quidem exstant.

Praeclarissimum aliud, pietatique coniunctissimum, catholici sacerdotii ornamentum est ea morum castimonia, quam ut omnino diligenterque observent Latinae Ecclesiae clerici, maioribus Ordinibus initiati, tam gravi iubentur "officio, ut, si deliquerint, sacrilegii rei eo ipso evadant.[3] Quodsi eiusmodi lex Orientalis Ecclesiae administros non omnino tenet, iisdem tamen etiam ecclesiasticus caelibatus honori ducitur; atque in-

[1] ***I Tim.*, IV, 8.**

[2] **Ibid., IV, 8.**

[3] ***Cod. Iur. Can.*, c. 132, § 1.**

terdum — cum praesertim de summis agitur hierarchiae gradibus—necessario requiritur atque praecipitur.

Cum sacerdotali ministerio hanc virtutem congruere vel humanae tantummodo rationis ppe evincitur; quandoquidem enim « spiritus est Deus », [1] consentaneum prorsus videtur qui divino famulatui addicatur, eum quodammodo « corpore se exuere ». Iam Romani veteres id decorum esse inspexerant; siquidem antiquissimam hanc legem : « Ad divos adeunto caste » maxi mus eorum orator proferens, hisce verbis interpretatur : « Caste iubet lex adire ad deos, animo videlicet, in quo sunt omnia; nec tollit castimoniam corporis, sed hoc oportet intellegi, cum multum animus corpori praestet observe tur que, ut casta corpora adhibeantur, multo esse in animis id servandum magis ». [2] Atque in Veteris Testamenti codicibus Aaron filiisque eius Dei nomine a Moyse praeceptum erat ut per hebdomadam, qua eorum consecratio perficeretur, e Tabernaculo ne exirent, ideoque continentiam per eos dies servarent. [3]

Atqui ab Novae Legis administro, qui Veteris Legis sacerdoti tantopere praestat, maior castitatis mundities procul dubio requiritur. Prima sacri caelibatus lineamenta in tricesimo tertio Eliberitani Concilii canone describuntur, [4] saeculo videlicet ineunte quarto habiti, cum adhuc saeviret christiani nominis insectatio; quod profecto rem iamdudum in more fuisse testatur. Hoc autem legis praescriptum nihil aliud facit nisi ut cuidam, ut ita dicamus, postulato, quod ex Evangelio Apostolorumque praedicatione oritur, vim praebeat atque addat. Quod Divinus Magister, quem « florem Matris Virginis » [5] canimus, castitatis donum tanta aestimatione prosecutus est, ut id supra communem hominum virtutem efferret; [6] quod inde a teneris unguiculis in Nazarethana domo cum Maria et Iosepho, virgi-

[1] **Io., IV, 24.**

[2] M. T. CICERO, *De leg.*, lib. II, c. 8 et 10.

[3] **Cfr. *Lev.*, VIII, 33-35.**

[4] **Conc. Eliberit., can. 33** (MANSI, **t. II, col. 11).**

[5] **Cfr. *Brev. Rom.*, Hymn. ad Laudes in festo SS. Nom. Iesu.**

[6] Cfr. MATTH., XIX, 11.

nibus utrisque, educari voluit; quod integros castosque animos, Ioannis nempe Baptistae et Evangelistae, peculiari caritate dilexit; quod denique gentium Apostolus, fidelis ille evangelicae legis doctrinaeque Christi interpres, inaestimabiles virginitatis laudes praedicat — ad sollertiorem praesertim Dei famulatum quod attinet —: « Qui sine uxore est, sollicitus est quae Domini sunt, quomodo placeat Deo »;[1] haec omnia, Venerabiles Fratres, non efficere non poterant, ut Novi foederis administri et caeleste lectissimae virtutis huius invitamentum experirentur, et eorum numero eniterentur adscisci « quibus datum est capere verbum istud »,[2] et observantem huic instituto obtemperationem sibi sponte imponerent, quod deinceps, in universa Latina Ecclesia, gravissimo ecclesiasticae auctoritatis praecepto sancitum est. Siquidem, quarto exeunte saeculo, Carthaginiense Concilium adhortatur: « ut quod Apostoli docuerunt, et ipsa servavit antiquitas, nos quoque custodiamus ».[3]

Neque vel praeclarissimorum orientalium Patrum documenta desunt, quae ecclesiastici caelibatus praestantiam efferant, quaeque testentur, hac etiam de re inter Latinam Orientalemque Ecclesiam tunc temporis consensionem iis in locis viguisse, in quibus severiori disciplinae obtemperaretur. Itaque — ut illustriora exempla adhibeamus — S. Epiphanius, quarto item exeunte saeculo, asseverat caelibatum ad subdiaconos usque pertinere: « Eum qui adhuc in matrimonio degit ac liberis dat operam, tametsi unius sit uxoris vir, nequaquam tamen ad diaconi, presbyteri, episcopi aut hypodiaconi ordinem admittit (Ecclesia), sed eum dumtaxat qui ab unius uxoris consuetudine sese continuent, aut ea sit orbatus; quod in illis locis praecipue fit, ubi ecclesiastici canones accurate servantur ».[4] At disertus prae omnibus videtur hac super causa S. Ephraemus Syrus, Diaconus Edessenus universaeque Ecclesiae Doctor, qui « Spiritus Sancti

[1] ***I Cor.*, VII, 32.**

[2] Cfr. MATTH., XIX, 11.

[3] **Conc. Carthag. II, can. 2; cfr.** MANSI, ***Collect. Conc.*, tom. III, col. 191.**

[4] **S.** EPIPHAN., ***Adversus haeres. Panar.*, 59, 4** (MIGNE, ***P. C.*,** XLI, **col. 1024).**

cithara merito appellatur ».[1] Is nimirum Abraham Episcopum, amicum suum, per haec numeris adstricta verba, alloquitur: « Respondes nomini tuo, Abraham, quia tu quoque factus es pater multorum; sed quia tibi non est uxor, sicut Sara Abraham, ecce grex tuus est uxor tua. Educa filios eius in veritate tua, fiant tibi liberi spiritus et filii promissionis ut fiant heredes in Eden. O fructus pulcher castitatis, in quo sacerdotium complacuit, ... cornu efferbuit et unxit te, manus incubuit tibi et elegit te, Ecclesia optavit et dilexit te ».[2] Atque iterum: « Non sufficit sacerdoti et nomini eius, offerenti vivum corpus, purgare animum et mundare linguam et expurgare manus et clarum reddere totum corpus, sed omnino purus esse debet omni tempore, quia positus est sicut mediator inter Deum et genus humanum. Laudetur ille, qui mundavit ministros suos! »[3] Hoc pariter Chrysostomus asseverat: « sacerdotium obeuntem ita purum esse debere, ac si in caelis inter Potestates illas collocatus esset ».[4]

Ceterum ipsa christiani sacerdotii excelsitas, itemque, ut S. Epiphanii sententia utamur, eius « incredibilis honor et dignitas »,[5] quam supra breviter presseque attigimus, summum evincit caelibatus decus illiusque legis opportunitatem, qua eiusmodi institutum sacris altaris administris praecipitur: qui officio fungitur, quod muneri quodammodo praestat supernorum spiri tuum « qui astant ante Dominum »,[6] nonne omnino consentaneum est eum caelestem pro viribus vitam agere? Qui « in iis, quae Domini sunt »[7] totus esse debet, nonne eum a terrenis rebus abhorrere, eiusque « conversationem in caelis esse »[8] addecet? Qui ad aeternam hominum salutem ita sedulo continenterque contendat oportet, ut divinam Redemptoris ope-

[1] ***Brev. Rom.*, d. 18 iun., lect. VI.**

[2] ***Carmina Nisibaena*, cann. 19,**

[3] **Ibid., carm. 18.**

* ***De sacerd.*, lib. III, c. 4** (MIGNE, ***P. G.*, XLVIII, 642**).

[5] ***Advers. haeres. Panar.*, 59, 4** (MIGNE, ***P. G.*, XLI, col. 1024**).

[6] **Cfr.** TOB., **XII, 15.**

[7] **Cfr. Luc, II, 49; / *Cor.*, VII, 32.**

* **Cfr. *Philipp.*, III, 20.**

ram pro sua parte persequatur, nonne eum opportunum est a propriae familiae curis animum vacuum solutumque habere, quae non mediocrem navitatis suae partem abstraherent ac distinerent?

Grande sane spectaculum est incensaque admiratione dignum, quod tam crebro in catholica Ecclesia evenit, iuvenes nempe levitas cernere, qui, antequam Subdiaconatus ordini initientur, antequam scilicet divino famulatui ac cultui se omnino dedant, ultro libenterque polliceantur sese gaudiis atque solaciis esse abdicaturos, quae in alio vitae instituto honeste capessere possent. Ultro libenterque dicimus; namque, si, sacro ordine suscepto, iam non integrum iisdem neque liberum est terrenas nuptias inire, ad sacra tamen amplectenda munia nulla lege nullave persona coacti accedunt, sed propria cuiusque sua permoti voluntate. [1]

Nihilo secius quae adhuc, ecclesiasticum caelibatum commendantes, verba fecimus non idcirco intellegi volumus, ac si Nobis in mente esset absimilem illam disciplinam quodammodo improbare ac redarguere, quae in Orientalem Ecclesiam legitime invecta est; sed revera animus Noster eo unice spectat, ut eam veritatem efferamus, quam et praeclarissimam ducimus catholici sacerdotii gloriam, et quae videtur Nobis Sacratissimi Iesu Cordis consiliis ac votis, ad sacerdotum animos quod attinet, dignius aptiusque respondere.

Ac praeterea terrenarum rerum continentia, haud minus quam castitatis amore, sacrorum administri excellant. Cum homines cernere est omnia pecunia vendere, omnia pretio mercari, per vitiorum illecebras gradiantur illi nimio sui ipsius studio expertes; atque indignam quaestuum cupiditatem sancte respuentes, non rei nummariae sed animarum emolumenta quaerant, non suam ipsorum, sed Dei gloriam affectent atque expetant. Non mercenarii sunto, qui idcirco laborant, ut sui operis

[1] **Cfr.**. ***Cod. Iur. Can.,*** **can. 971.**

mercedem assequantur; non eorum instar, qui, quamquam ex officio vacant demandato sibi muneri, suae tamen privatae etiam utilitati inhiant et ad altiora contendunt. Sint « boni milites Christi », qui « non implicant se negotiis saecularibus, ut ei placeant, cui se probarunt » ; [1] sint Dei administri animarumque patres ; ac mente reputent quam impendunt operam, quibus aestu ant sollicitudinum studiis, non eadem posse hominum thesauris honoribusque compensari ac redimi. Quodsi iisdem haud vetitum est ea percipere, quae ad semet ipsos alendos ac sustentandos necessaria sunt, secundum illud Apostoli : « Qui altari deserviunt, cum altari participant, ... et Dominus ordinavit iis qui evangelium annuntiant, de evangelio vivere » ; [2] attamen, « in sortem Domini vocati », quemadmodum ipsum « clericorum » nomen sonat, nullam aliam appetant mercedem, nisi eam, quam Christus suis Apostolis spopondit : « Merces vestra copiosa est in caelis ». [3] Vae sacerdoti, si divinarum pollicitationum immemor, « turpis lucri cupidum » [4] se proferat, et in profanum hominum vulgus se trudat atque immisceat, de quibus Ecclesia Apostoli verbis conqueritur : « Omnes quae sua sunt quaerunt, non quae Iesu Christi! » [5] Ita enim non modo demandato *fiïbi* muneri deesset, sed etiam concreditae plebi despicatui haberetur, quae procul dubio eius agendi rationem animadverteret evangelicis praeceptis repugnare, quae et divinus Magister luculenter edidit, et ipsemet populo suo nunciare debet : ((Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi aerugo et tinea demolitur et ubi fures efïodiunt et fur an tur. Thesaurizate autem vobis thesauros in caelo ». [6] Si animo perpendimus ludam, unum ex Christi Apostolis, « unum ex duodecim », ut summa cum maestitia Evangelistae referunt, ob unquam terre-

[1] **Cfr. *II Tim.*, II, 3-4.**
[2] ***/ Cor.*, IX, 13, 14.**
[3] MATTH., V, 12.
[4] ***Tit.*, I, 7.**
[5] ***Philipp.*, II, 21.**
[6] MATTH., **VI, 19-20.**

narum rerum cupidinem ad interitum esse ruinamque prolapsum, facile intellegitur hoc idem aviditatis studium per saeculorum decursum tot tantaque peperisse Ecclesiae detrimenta. Cupiditas etenim, quae a Spiritu Sancto « radix omnium maiorum » [1] vocatur, ad quodlibet flagitium rapere hominem potest; quodsi eatenus non processerit, sacerdos tamen, eiusmodi vitii contagione infectus, consulto inconsulte, Dei Ecclesiaeque inimicis adsciscitur, eorumque improbis consiliis adiutricem dat operam.

At contra, germana illa atque sincera ab externis bonis continentia omnium animos sacerdoti conciliat; idque eo vel magis quod cum animo ab terrenis rebus alieno, qui intima christianae fidei virtute enutriatur, incensa illa nullo non tempore coniungitur erga omne genus calamitatum miseratio, quae Dei administrum miserorum patrem efficit; quos ille, Iesu Christi sententiae memor: « quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis », [2] veluti Redemptorem ipsum singulari caritate colit atque complectitur.

Itaque sacri ordinis vir, ab eiusmodi vinculis expeditus, quae eum nimio arctius cum terrenis rebus devincirent — ab propriae nempe familiae vinculis suarumque utilitatum nexibus — satius profecto caelesti illo amoris igne inflammabitur, animarum dicimus amorem, qui e penetralibus Iesu Christi Cordis erumpit, quique nihil aliud nititur, nisi ut apostolicos animos attingat hominumque universitatem incendat. [3] Hunc divinae gloriae hominumque salutis ardorem — ut de Redemptore evenisse Sacris Litteris edocemur — [4] Ecclesiae administrum urere ac veluti consumere oportet, ita quidem ut, se suisque commodis posthabitis, semet ipse excelso suo muneri omnino dedat, omniaque cotidie impensius experiatur, ut demandati officii partes satius in dies latiusque expleat.

[1] ***I Tim.*, VI, 10.**

[2] **MATTH., XXV, 40.**

[3] **Cfr. Luc, XII, 49.**

[4] **Cfr. *Ps. LXVIII*, 10; Io., II, 17.**

Ecquid potest sacerdos evangelii praecepta meditari, bonique Pastoris questum percipere dicentis : « Et alias oves habeo, quae non sunt ex hoc ovili, et illas oportet me adducere » ;[1] itemque cernere « regiones quia albae sunt iam ad messem »,[2] quin ((Domino messis » indefatigabilem se operarium impertiat, incensoque studio ita excitetur, ut errantes eiusmodi oves ad rectum iter adducat? Numquid potest tot tamque frequentes multitudines videre « iacentes sicut oves non habentes pastorem »[3] — non modo in longinquis ab Missionalibus excolendis regionibus, sed, proh dolor, in urbibus et in pagis etiam in quibus iam diu viget christianum nomen— quin ipse vehementem commiserationem illam participet, quae divinum Iesu Christi animum tantopere continenterque afïecit?[4] Sacerdotem dicimus, qui probe novit se « verba vitae aeternae habere » suisque e manibus regenerationis salutisque opes oriri posse? Utique caelesti Numini immortales grates agimus, quod eiusmodi apostolici ardoris lux, praeclarum veluti ornamentum, sacrorum administrorum frontem illuminat; quodque cernere Nobis licet, haud mediocri cum paterni animi solacio, Nostros Venerabiles Fratres ac dilectos filios — Episcopos nempe ac sacerdotes — quasi in confertum lectissimumque agmen coëuntes, ita Summi Ecclesiae Moderatoris invitamento respondere, ut citatiore cotidie gradu ad ultimos usque terrarum orbis fines eo consilio procedant, quo pacifera et aspera veritatis adversus errorem, lucis adversus tenebras, Divini Regni contra Satanae regnum, certamina certent.

At vero ex hoc ipso quod catholicus sacerdos promptus est strenuusque miles, necessitate consequitur ut is disciplinae spiritu, immo etiam — ut christiano more loquamur — oboedientiae studio imbuatur; illius dicimus oboedientiae, qua ut varii ecclesiasticae hierarchiae ordines concinne congruenterque con-

[1] **Io.,** X, 16.

[2] **Io., IV, 35.**

[3] MATTH., IX, 36.

[4] **Cfr.** MATTH., **IX, 36; XIV,** 14; **XV, 32;** MABC, **VI, 34; VIII, 2, etc.**

tinentur, ita « certe mira varietate Ecclesia sancta circumdato, ornatur et regitur, cum alii in ea Pontifices, alii minoris ordinis sacerdotes... consecrantur, et ex multis et alternae dignitatis membris unum corpus Christi efficitur ». [1] Hanc eamdem oboedientiam sacrorum administri, adhuc a sacerdotio recentes, suo cuiusque Episcopo spoponderunt; atque itidem Episcopi, quo die ad sacerdotii culmen evecti sunt, eo die supremo adspectabilique rei catholicae rectori, beati Petri successori ac Iesu Christi Vicario, sanctissimis verbis adiuraverunt.

Istiusmodi igitur obtemperationis officium varios hierarchiae ordines eiusque membra cotidie arctius inter se et cum Pontifice Summo ita coniungat, ut reapse militantem Ecclesiam Dei osoribus terribilem reddat « ut castrorum aciem ordinatam » : [2] idemque eorum studio moderetur, qui nimio concitentur ardore; iis, qui languore vel inertia laborent, stimulos adiiciat; suas cuiusque partes, propria cuiusque munera unicuique tribuat; in eademque exsequenda ita quilibet se impendat, legitimae ut numquam auctoritati obsistat; quod profecto non alio pertineret, nisi ut amplissimam Ecclesiae operam praepediret. Accipiat quisque suorum moderatorum normas ut ipsius Iesu Christi praecepta; qui vere unus est, cui omnes obtemperemus, catholicae religionis dux et auctor, quique pro nobis « factus est oboediens usque ad mortem, mortem autem crucis ». [3]

Divinus enim summusque sacerdos absolutissimam suam Aeterno Patri oboedientiam nobis singulari quodam modo patefieri voluit; cuius quidem oboedientiae frequentissima sunt in prophetarum evangelistarumque codicibus testimonia : « Ingrediens mundum dicit: hostiam et oblationem noluisti, corpus autem aptasti mihi... tunc dixi: ecce venio; in capite libri scriptum est de me, ut faciam, Deus, voluntatem tuam ». [4]

[1] ***Pont. Rom.*, de ordinat, presbyt.**
[2] **Cfr. *Cant.*, VI, 3, 9.**
[3] **Cfr. *Philipp.*, II, S.**
[4] ***Hebr.*, X, 5-7.**

<< Meus cibus est ut faciam voluntatem eius qui misit me **n.** [1] Itemque e cruce pendens, non antea caelestis Patris manibus animam suam tradidit, quam sollemniter asseveraret ea omnia, quae Sacrae Litterae de semet ipso praenuntiavissent — hoc est munus sibi a Patre concreditum ad arcanum illum usque questum « sitio », quem « ut consummaretur scriptura » [2] edidit — omnino expleta esse.

Qua procul dubio in agendi ratione id nominatim declaratum voluit, vel incensissimum nempe animarum studium oportere divino nutui nullo non tempore omnino subiiciatur; semper nimirum ad eorum voluntatem idem conformetur, hierarchicos dicimus legitimosque moderatores, qui caelestis Patris personam gerunt, eiusque iussa nobiscum communicant.

Verumtamen catholici sacerdotis lineamenta, quae Nos in totius orbis luce collocare cupimus, haud omnino illustrata verbisque definita pateant, si aliud sacerdotalis animi ornamentum, doctrinam scilicet, praetermittamus quam Ecclesia in eo postulat. Ille nimirum, cum a Christo Iesu officium munusque acceperit docendi veritatem : « Docete... omnes gentes »; [3] « magister in Israel » [4] constituitur. Salutis praecepta tradere iubetur; quae quidem praecepta debet, ut gentium Apostolus admonet, « sapientibus et insipientibus » [5] impertire. Atqui, quomodo poterit doctrinam cum ceteris communicare, si eadem instructus ornatusque non sit? Per Malachiam prophetam Spiritus Sanctus praemonet: « Labia sacerdotis custodient scientiam et legem requirent ex ore eius » ; [6] ac nemo profecto, in sacerdotis sapientiae commendationem, graviora poterit, quam ea, admonita edere, quae caeleste ipsum Numen per Oseam edidit : « Quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris

[1] Io., IV, 34.
[2] Io., XIX, 28.
[3] MATTH., XXVIII, 19.
[4] Io., III, 10.
[5] *Rom.*, I, 14.
[6] MALAH., II, 7.

aetas, valde revolutis saeculis praestans — ut in universum de scientiarum pervestigationibus loquamur — data diligenter opera provecta est.

Quodsi Deus interdum, « ludens in orbe terrarum », [1] homines, nostris etiam temporibus, voluit, harum, de quibus loquimur, disciplinarum copia fere omnino expertes, ad sacerdotalem dignitatem provehere, per eosdemque rerum mirabilia operari ; id eo consilio procul dubio evenit, ut pluris a nobis sanctimonia quam doctrina fiat, utque nos fidem nostram, potius quam in humana, in divina ope collocemus : imo etiam, hac de causa, nobis peropportunum est salutarem illam sententiam identidem repetere intentoque animo reputare: « Quae stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes... ut non glorietur omnis caro in conspectu eius ». [2] Attamen, quemadomodum in naturae ordine divina rerum miracula vim naturalium legum momento temporis intermittunt, sed easdem non abrogant; ita eiusmodi homines — in quibus vitae sanctitas cetera omnia quodammodo compensât atque explet — ut prorsus sunt superna virtute praediti, praeceptorum veritatem necessitatemque, quae Nos inculcando tradidimus, nedum demant, non minuunt.

Iamvero, quod sacrorum administri, ut diximus, virtutis sapientiaeque laudibus in exemplum eniteant oportet, ut ab iisdem « bonus odor Christi » [3] usque quaque effundatur, hoc in praesens idcirco magis magisque opportunum ducimus, quod catholioorum hominum Actio — illud nempe inceptum, quod Nos tantopere solatur ac reiicit, quodque animos ad excelsiora excitat perfectionis fastigia — laicorum ordinis homines arctius cum sacerdotibus coniungit, ut et hos adiutrici opera adiuvent, et doctrinae duces, christianae vitae studiique apostolici exempla omnino habeant.

[1] ***Prov.*, VIII, 31.**
[2] ***/ Cor.*, I, 27, 29.**
[3] **Cfr. *II Cor.*, II, 15.**

III

At si tam grandis est catholici sacerdotii dignitas, si tam eximias postulat animi dotes, consequitur indidem, Venerabiles Fratres, necessarium omnino esse ut sacrorum alumni recta eonsentaneaque ratione instituantur. Necessitatis huius sibi conscia ac memor Ecclesia nihil fortasse magis, per saeculorum "decursum, actuosa maternaque sollicitudine provexit, quam idoneam suorum conformationem sacerdotum. Ea siquidem non ignorat, quemadmodum populorum mores eorumque christianae fidei professio e cleri opera pendent, ita eamdem operam ex accepta a sacrorum administris institutione vim haurire suam, cum in eos etiam illa Spiritus Sancti sententia cadat: « adolescent iuxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedei ab ea ». [1] Quamobrem ipsamet, Numinis instinctu ducta, Seminaria esse ubicumque gentium instituenda decernit, in quibus singulari cura sacri ordinis alumni educentur. Quotquot igitur, Venerabiles Fratres, gubernandae Ecclesiae munus Nobiscum participatis, Seminaria veluti in oculis f eratis oportet; eademque praecipuae sunto vestrarum curarum partes. Diligens imprimis esto moderatorum magistrorumque delectus atque illius, peculiari modo, cui gravissimum concredatur officium sacerdotalis animorum conformationis. Sacris eiusmodi conlegiis sacerdotes tribuite maxima virtute ornatos; neque gravemini eos e muneribus abstrahere, specie quidem maioris ponderis, quae tamen cum hac capitali re, cuius partes nulla alia susceperit, comparari nequeunt. Aliunde etiam eos exquirite, ubicumque ad pernobile hoc institutum aptos idoneosque inveniatis. Eiusmodi sunto, ut sacerdotales virtutes exemplo vel magis quam alloquio doceant; atque ita doctrinam impertiant, ut fortem, virilem et apostolicum animum in sacrorum alumnis effingant. Eorum opera, pietas, castimonia, morum studiorumque disciplina in Seminario efflorescant; atque instituendi iuvenes et in

[1] *Prov.*, XXII, 6.

praesens adversus vitiorum illecebras et in posterum contra ea quae ingruant, gravioris momenti discrimina, —quibus quidem obsistant oportet, « ut omnes faciant salvos » —[1] sedulo praemuniantur.

Utque qui futuri sunt sacerdotes, illam, ut diximus, quam tempora postulant, doctrinam assequi valeant, id gravissimum officium est, ut, posteaquam classicas, quas vocant, disciplinas calluerint, *scholasticam* philosophiam affatim imbibant, recteque in eadem se exerceant « ad Angelici nempe Doctoris rationem, doctrinam et principia ».[2] Haec « philosophia perennis », quemadmodum Decessor Noster immortalis memoriae Leo XIII eam vocabat, non dumtaxat iisdem necessaria est ut altius christianae veritatis capita speeulentur, sed etiam ut, adversus quaslibet nostrae huius aetatis fallacias, communiai!tur, et in quavis, quam insti tu turi sint, studiorum pervestigatione eorum mentis acies ita exacuatur, ut vera dispicere magis aptiusque possint quam ii, qui huius philosophicae sint institutionis expertes, quantumvis ampliore eruditione praediti.

Quodsi, ut alicubi contingit, vel angustiores Dioecesis fines, vel exigua eademque lamentabilis alumnorum copia, vel denique idoneorum hominum rerumque penuria non concedant ut Episcopus quisque proprium optimeque instructum Seminarium habeat — ad normas nempe Codicis Iuris Canonici,[3] ceterasque Ecclesiae praescriptiones — tum summopere opportunum est ut sacri eiusdem regionis Antistites vires fraterno animo coniungant, easque in commune Seminarium conferant, quod nobilissimo demandato muneri omnino respondeat.

Haud mediocres, quae inde orientur, utilitates procul dubio suscepta incommoda atque impensas resarcient; ac vel id, quod Episcoporum animos nonnumquam maestitia afficit — suos nimirum sacrorum alumnos cernere ab Pastore per temporis spatium abstractos, qui apostolicum, quo flagrat, studium in suos

[1] **Cfr. / *Cor.* IX, 22.**

[2] ***Cod. Iur. Can.*, c. 1366, § 2.**

[3] ***Cod. Iur. Can., tit.* XXI, cc. 1352-1371**

laboris socios transfundere percuperet, itemque a locorum finibus abductos, ubi aliquando ipsimet suam navabunt operam —± id etiam, dicimus, satis superque idcirco compensabitur quod eos stato tempore excipient illa spiritualium rerum copia institutos conformatosque, quam maiore cum Dioecesis suae profectu, ceteris impertient. Quapropter id genus incepta non modo Nos provehere atque fovere numquam intermisimus, sed eadem etiam, occasione data, suasimus ac vehementer commendavimus. Ac pro Nostra parte, ut omnes norunt, magnis impensis curis grandique pecunia, haud pauca istiusmodi Seminaria, ubi necessitas hoc postulare videbatur, aut e solo excitavimus, aut amplificata voluimus, aut aptiora denique reddidimus; idque, quod in Ecclesiae utilitatem, si unquam aliud, cessurum esse reputamus, et in posterum, iuvante Deo, accuraturi sumus.

Hoc veruntamen, quod laudabiliter eo nititur, ut sacrorum alumni quam rectissime instituantur, parum sane profectus pepererit, si eorum delectus, quorum causa Seminaria exstant, haud consentanea diligentia fiat. Ad quem quidem delectum omnes, pro virili cuiusque parte, adiutricem operam conferant, quotquot cleri conformationi praeponuntur. Moderatores nempe, animorum disciplinae rector, ac confessarii — ad sui tamen cuiusque muneris fines ac terminos — quemadmodum hanc, divino instinctu inditam, ad ineundum sacerdotium inclinationem omni ope fovere ac roborare debent, ita eos eodem diligentiae studio opportunoque tempore a sacuo Ordine arceant, quos non idoneos perspexerint atque adeo inutiles ad digne sacerdotalia officia sustinenda. Ac quamvis aptius sit haud nimio serius ad hanc eiectionem devenire, quod mora soleat hisce de rebus et errores inducere et detrimenta afferre, attamen, quaelibet remorandi causa fuerit, cum primum e recto itinere deerratum esse aperte patuerit, tum, nullo habito hominum respectu, vitio medendum est. Quibus vero hanc ineundi deliberationem officium est, eos non falsi nominis misericordia moveat, quae non modo in Ecclesiam, cui quidem iners vel indignus administer praeberetur, sed in iuvenem ipsum crimen evaderet, qui

via deceptus, summo cum aeternae salutis discrimine, sibi ceterisque offensioni esset.

Neque is, qui prudenti vigilan tique cura Seminario praeest, quique concreditos sibi iuvenes, alium ex alio, studiosa sollicitudine prosequitur, eorumque mentis dotes impulsionesque diligenter rimatur, per difficulter dispexerit atque compererit quisnam ex iis ad suscipiendum sacerdotium superno nutu advocetur. Quae quidem ad sacra capessenda munia proclivis inclinatio, uti probe nostis, Venerabiles Fratres, potiusquam ex intimo conscientiae invitamento sensuumque motu, quae interdum deesse possunt, ex recta eorum propensione eruitur intentioneque mentis qui sacerdotio inhiant, cum iis corporis animique virtutum ornamentis coniuncta, quae eosdem ad hoc officium amplectendum idoneos reddant. Qui ad sacrum huiusmodi institutum ea una nobilique de causa contendat, ut divino famulatui animarumque saluti se dedat, simulque et solidam pietatem et probatam vitae eastimoniam, et consentaneam, ut diximus, doctrinam assecutus sit vel assequi nitatur, is profecto, ut perspicuo patet, ad sacerdotale ministerium a Deo vocatur. At qui, contra, ab improvidis forsan parentibus compulsus, hoc idem eo consilio complecti velit, ut terrena, quae captanda prospexerit, emolumenta ac commoda potiatur — quod quidem elapso tempore crebrius contingere poterat —; qui ab disciplina obtemperationeque plerumque abhorreat, parum sit ad pietatem proclivis, nec satis laboris animarumque salutis studiosus; qui, peculiari modo, ad libidinis illecebras sese pronum impertiat, neque iam diu experiendo ostenderit illius dehonestamenta einigere posse; qui denique ad disciplinarum studia ita haud idoneus evadat, ut portendi liceat praescriptum eorum curriculum non posse eum, satis moderatoribus facientem, perficere; hi omnes ad sacrum hoc munus ineundum non nati aptique sunt : atque adeo si ab Seminarii aedibus opportuno tempore non arceantur, difficilius in posterum inde se abducere poterunt, ac forsitan, quamquam non divino instinctu neque sacerdotalis animi studio ducti, gravissimi tamen huius officii vinculis se obstrin-

gerit. Perpendant igitur Seminariorum rectores, animadvertant ii qui in id genus domiciliis vel iuvenum animis moderantur vel sacras confessiones excipiunt, quam magni periculi — ad Deum, ad Ecclesiam et ad ipsos iuvenes quod attinet — auctores fiant, si suas cuiusque partes omni ope non expleant, ne eiusmodi erratum perpetretur. Quod vero diximus spiritualis etiam disciplinae moderatores itemque sacros confessarios hoc discrimen, pro concredito officio, in se recipere; hoc ita intellegendum est non quasi iidem possint extrinsecus quoque ac publice operam proferre suam — quod immo vel ex religiose suscepto munere, vel ex inviolabili sacramenti secreto iisdem vetitum est — sed ita potius, ut in cuiusque iuvenis animum efficacem vim exserant, eosque firma paternaque constantia regant, prout assequenda sempiternae salutis bona postulent. Quamobrem ipsi — tum praesertim, cum externae rei moderatores vel neutiquam, vel enervate ac langui de suas partes peragant — non aptos aeque atque indignos, humano nullo habito respectu, pro officio iubeant e sacris Seminarii saeptis, dum tempus est, recedere; eaque in causa pertractanda tutiorem semper sententiam amplectantur, quae quidem, ad rem quod attinet, multo magis sacrorum alumnis favet, cum eos ex itinere avertat, per quod ad aeternam ruinam adduci possent.

Quodsi interdum non luculenter satis huiusmodi officium pateat, eam saltem iidem auctoritatem adhibeant quae ex sibi credito munere paternaque in alumnos caritate oritur, ut eos ad sponte sua ab instituto recedendum inducant, quos non ita, ut oportet, animatos noverint. Habeant alte confessarii illa in animis insculpta, quae S. Alphonsus de Ligorio haud absimili de causa docet: « Ut plurimum, quo severius (hac in re) confessarius cum paenitentibus agit, eo tutius ipsorum saluti consulit; ac contra, eo se duriorem paenitentibus praestat, quo ipsis se faciliorem impertit. S. Thomas a Villanova confessarios id genus, aequo nempe leniores *impie pios* vocabat. Huiusmodi caritas contra caritatem repugnat ». [1]

[1] **S. *ALF.* M. DE' LIGUORI, *Opere ase.*, vol. III (ed. Marietti, 1847), pag. 122.**

At rei, de qua dicimus, periculum in Episcopum, uti perspicuum est, potissimum recidit, cui ex destricto Ecclesiae iure imperatur ut « sacros ordines nemini conferat, quin ex positivis argumentis moraliter certus sit de eius canonica idoneitate ; secus non solum gravissime peccat, sed etiam periculo sese committit alienis communicandi peccatis ». [1] Quod legis praescriptum hanc S. Pauli ad Timotheum sententiam quodammodo refert : « Manus cito nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis ». [2] « Quid est cito manus imponere — quemadmodum S. Leo Magnus, Decessor Noster, commentatur — nisi ante aetatem maturitatis, ante tempus examinis, ante meritum oboedientiae, ante experientiam disciplinae, sacerdotalem honorem tribuere non probatis? Et quid est communicare peccatis alienis nisi et talem effici ordinantem, qualis est ille qui non meruit ordinari? » [3] quandoquidem, ut Chrysostomus, Episcopum alloquens, dicit: « Peccatorum eius tam praeteritorum quam futurorum tu quoque poenam dabis, qui illi dignitatem dedisti ». [4]

Gravissima hac sententia, Venerabiles Fratres, maximopere formidolosum significatur onus, quo perterritus insignis Mediolanensium Episcopus S. Carolus Borromaeus aiebat: « Qua in re modica etiam negligentia mea maximam irrogare mihi potest culpam »„ [5] Saluberrimum igitur S. Ioannis Chrysostomi monitum amplectamini : « Non post primam probationem, nec post secundam, vel tertiam, sed postquam circumspexeris et accurate examinaveris, tunc impone manus ». [6] Quod quidem de candidatorum sanctimonia in primis intellegatur oportet. Auctore enim piissimo Episcopo et Doctore, Alphonso nempe Maria de Ligorio : « Non sufficit quod Episcopus nihil mali no-

[1] ***Cod. Iur. Can.*, c. 973, 3.**

[2] ***/ Tim.* V, 22.**

[3] **S. LEO MAGNUVS, *Epist.*, 12 (MIGNE, *P. L.*, LIV, 647).**

[4] **S. Io. CHRYSOST., *Hom. 16 in Tim.* (MIGNE, *P. G.*, LXII, 587).**

[3] **S. CAKOL. BOBROM., *Hom. ad ordinandos*, die 1 iunii 1577 *(Homiliae*, ed. bibl. Ambros. Mediolani, 1747, t. IV, pag. 270).**

[6] **S. Io. CHRYSOST., *Hom. 16 in Tim.* (MIGNE, JP. *G.*, LXII, 587).**

veri t de ordinando, sed debet fieri certus de eius positiva probitate ». [1] Hac in causa, nimiae austeritatis invidiam, quae facile inde oritur, posthaben tes, ita concredito vobis iure officioque utamini, ut hanc experimentis cognoscendam probitatem in antecessum expostuletis, ac, si quid dubii relictum fuerit, ad aliud tempus sacrorum ordinum collationem prolatetis. « Apta namque — ut S. Gregorius Magnus egregie docet — aedificationibus de silvis succiduntur, nec tamen adhuc viridibus aedificii pondus imponitur, nisi eorum viriditatem multorum dierum mora siccaverit et apta ad necessarium usum efïecerit; quae observantia si forte negligatur, citius superimposita mole franguntur » ; [2] cui comparationi haec Angelici Doctoris dilucida verba apprime resonare videntur: « Ordines sacri praeexigunt sanctitatem...; unde pondus ordinum imponendum est parietibus iam per sanctitatem desiccatis... ab humore vitiorum ». [3]

Ceterum si, quoad suae cuiusque sunt partes, ecclesiasticis praescriptis plene perfecteque fuerit satisfactum itemque normis obtemperatum, quas hac super re per Sacrum Consilium Sacramentorum disciplinae praepositum paucos abhinc annos edidimus, [4] causae profecto magnam partem demovebuntur, cur catholica Ecclesia lacrimas fundat simulque christianus populus in sacerdotum moribus ofïendat. Ac verba Nostra hoc loco ad supremos moderatores Religiosorum Ordinum convertentes, eos monitos vehementer volumus, ut in instituendis ad sacerdotium alumnis, si quos forte habeant, non modo legibus obsequantur, non secus ad eos [5] atque ad saecularem clerum a Nobis datis, sed ad se etiam ea omnia spectare arbitrentur, quae hactenus de sacra iuventute colenda in universum perdocuimus; ea vel etiam de causa, quod Episcopus religiosos iuvenes sacris

[1] S. ALPH. M. DE LIGUORI, *Theol. mor. de Sacram. Ordin.*, n. 803.

[2] S. GREGOR. MAGN., *Epist.*, libr. IX, ep. 106 (MIGNE, *P. L.*, LXX, 1031).

[3] S. THOM. AQUIN., *Summ. Theol.*, 2ª-2æ, q. 189, a. 1, ad 3m.

[4] Instructio super scrutinio candidatorum instituendo antequam ad Ordines promoveantur, d. d. 27 dec. 1930 (*A. A. S.*, vol. XXIII, p. 120).

[5] Instructio ad supremos Religiosorum, etc. Moderatores de formatione clericali, etc., d. d. 1 dec. 1931 (*A. A. S.*, vol. XXIV, pp.. 74-81).

ordinibus initiaturus, ad moderatorum suorum iudicium rem ut plurimum defert.

Nec quidquam de debita severitate vel Episcopi vel religiosarum sodalitatum rectores remittant, eo ducti, metu, ne aut in Dioecesi aut in religioso Instituto sacerdotum copia imminuatur. Hanc opinionis captionem S. Thomas Aquinas, ut iam occupaverat, ita, quo erat ingenii acumine sententiarumque planitate, revicerat: « Deus numquam ita deserit Ecclesiam suam, quin inveniantur idonei sufficientes ad necessitatem plebis, si digni promoverentur et indigni expelieren tur ».[1] Ceteroqui praeclarissimus idem Doctor, verba Concilii Oecumenici Lateranensis IV[2] ex verbis propemodum reddens, peropportune monet: « Si non possent tot Ministri inveniri, quot modo sunt, mei ius esset habere paucos Ministros bonos quam multos malos ».[3] Qua quidem cum magni ponderis sententia id plane concinit, quod frequens Episcoporum ex Italia multitudo tum a Nobis excepit, cum undique gentium sacrorum alumni Romam convenerunt, iubilarem sacerdotii Nostri memoriam celebrandi causa; monuimus videlicet pluris esse procul dubio unum tantummodo sacerdotem haberi, qui sit omni ex parte ad sacerrimum officium suum institutus, quam plures, qui aut nihil aut parum sint ad idem conformati. In his enimvero nihil spei Ecclesia reponere potest, ut ei non sit potius horum causa effuse lugendum.[4] Reformidandae equidem aliquando, Venerabiles Fratres, a nobis reddendae erunt rationes Pastorum Principi[5] eidemque supremo animarum Episcopo,[6] si populos rectoribus inertibus imperi tasque magistris permiserimus !

At quamquam eorum qui probe sacrae iuventuti ungendae impendunt studia, nullo pacto oportet praecipuas curas de alumnorum copia esse, omnium tamen est conari ut, spirituali-

[1] S. THOM. AQUIN., *Summ. Theol., Supplem.*, q. 36, a. 4, ad l[m].

[2] Conc. Later. IV, an. 1215, can 22.

[3] S, THOM. AQUIN., loc. cit.

[4] Cfr. *Osservatore Romano*, anno LXIX, n. 21.022 (an. 1929, n. 176; 29-30 luglio 1929).

[5] Cfr. / *Petr.*, V, 4.

[6] Cfr. / *Petr.*, II, 25.

bus publicae rei augescentibus necessitatibus, strenuae simul peritaeque in vinea Domini operae augeantur. Cuius quidem optimae rei assequendae rationem prae ceteris efficacem adituque omnibus facilem, precandi nimirum assiduitatem, ex Iesu Christi praecepto commendamus, qui dixit: « Messis quidem multa, operarii autem pauci.; rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam ».[1] Num qua vota sacratissimo Redemptoris Cordi his gratiora susceperimus? Quandonam citius copiosiusque nobis precantibus satis speremus fieri, quam cum haec rogamus, quae tantopere cum divinissimi illius Cordis studiis consentiunt? « Petite — igitur — et dabitur vobis »;[2] precando videlicet, bonos sanctissimosque sacerdotes Ecclesiae suae a Deo excitari efflagitate. Non deerit profecto supplicationibus ille vestris, qui si tales nullo non tempore per saecula impertiit sacerdotes, vel frequentiores tunc largitus est, cum temporum morumque cursus magis videbatur sacrorum alumnis conscribendis inimicus; cuius rei, ut ceteros praetermittamus, testimonio sunt praestantissimi viri saeculo xix ex utroque clero exorti; in quibus, siderum praecipuae magnitudinis instar, tres illi sanctitatis héroes, ob egregia etsi absimilis generis facinora, eminent, quos Ipsimet, summo cum animi solacio, in Sanctorum album rettulimus : Sanctos dicimus Ioannem Mariam Vianney, Iosephum Benedictum Cottolengo et Ioannem Bosco.

Nihilominus nullae ex homini permissis industriis enrisque neglegendae sunt, quae illuc in primis spectent, ut in generosis iuvenum animis divinitus acceptus afflatus quam diligentissime excitetur; quapropter et merita laude hoc loco extollimus, et, fausta cupientes, Nostra commendatione vehementer saluberrima illa praedicamus opera sedulaque incepta, Sancti quidem Spiritus instinctu exorta, quae, vel tuendis, vel provehendis iuvandisve ad sacerdotalia munia animorum propensionibus maxime conducant. Ita ut illud appareat a S. Vincentio a

[1] MATTH., IX, 37, 38.

[2] MATTH., VII, 7.

Paulo, insignis caritatis viro, verissime dictum: « .Quantumcumque Gogitatione effecerimus, semper utique experiemur ad maioris momenti institutum numquam nos conferre potuisse operam, quam si bonos sacerdotes excitaverimus ». [1] Re enim ipsa nihil sive summo Dei numini acceptius, sive catholicae Ecclesiae honestius, sive denique hominum animis muneri dari salubrius potest, quam sancti sacerdotes. Si qui igitur calicem aquae ex Christi discipulis minimo praebuerit « non perdet mercedem suam », [2] quam mercedem pretiumque eos esse laturos arbitramini, qui sacrum Calicem, Redemptoris sanguine rubescentem, integris adulescentis levitae manibus quasi porrexerint, eidemque iuveni, in extollendo ad caelum tanto pacis ac prosperitatis pro hominibus pignore, veluti adiutores accesserint?

Atque heic iterum gratissimo animo Nostro Actio illa Catholica succurrit, tantopere a Nobis imperata, provecta atque propugnata, quae, ut laicos homines cum ecclesiastica hierarchia communione laborum coniungit, ita facere haudquaquam potest quin hoc tam magni ponderis negotium ad se potissimum pertinere putet. Enimvero pernobilem hanc militiam ut quovis christiane coeptorum genere, ita hoc maxime praecellere libentissime videmus; cui plane laudandae navitati id Deus praemii tribuere amplissime videtur, ut quam plurimos e iuvenum consociationibus ad utrumque clerum educat atque deligat. Quod praeterea argumento est quam recte Actio Catholica vel cum frugifero agro comparari possit, ubi virtutum omne genus semina contineantur, vel verius cum diligenter consaepta impigreque exculta areola, ubi fragrantiores suavioresque flosculi, a periculis remoti, dehiscant. Intellegant igitur sodales quanto hisce de causis honore Actio Catholica afficiatur; habeantque sibi omnes persuasum laicos homines nullo potius pacto quam augendis utriusque cleri ordinibus, illam « regalis sacerdotii »

[1] **Cfr. P.** KENAUDIN, ***St. Vincent de Paul,*** **chap. V.**

[2] MATTH., X, 42.

se dignitatem participaturos, quam Apostolorum Princeps universae redemptorum hominum multitudini asseruit. [1]

Verum enim vero, praecipuum nativumque viridarium, ubi propagandos in sacra ephebea flores germinare atque emergere oportet, est procul dubio habendus domesticus convictus, qui christiane quidem sapiat, christianaque agat. Re enim ipsa constat sacrorum Antistitum ac sacerdotum plerosque « quorum laudem nuntiat Ecclesia » [2] tum dignitatis tum sanctimoniae suae germina vel a patre accepisse christiana fide ac virtute spectato, vel a matre castimoniae ac pietati apprime dedita, vel a tota denique familia, cuius membra caritatis in Deum atque in proximos integre perfecteque formam referrent.

Quod contra minus saepe fit, clarius convincit quid sit ex communi providentissimi Dei ordine statutum. Ubi namque familia tam sancte sit informata ut parentes, Tobiae et Sarae progenitorum instar, frequentem a Deo deposcant posteritatem « in qua benedicatur nomen Domini in saecula saeculorum » [3] grateque coeleste donum carissimumque pignus divinitus acceptum, subolem nempe, a primis aetatulis ad Dei timorem, ad incensum erga Iesum eucharisticis velis delitescentem atque erga Deiparam Virginem amorem, ad sacrorum denique virorum locorumque observantiam effingant et alant; ubi liberis semetipsos parentes absolutum probitatis, laboris, ac pietatis exemplar proponant; ubi item liberi parentes suos videant inter sese amare, sacra saepe per annum participare, ac non modo statis ab Ecclesia diebus certo ciborum genere abstinere ac ieiunii legi obtemperare, sed voluntariae etiam corporis castigationis studio per m o veri ; ubi cunctam videant in unum congregatali! familiam communes Deoque gratas fundere preces; ubi iidem praeterea videant parentes, misericordia ductos, proximorum egestati pro potestate opitulari; tunc non con tingere non potest ut et omnes filii vitam cuiusque suam parentum

[1] **Cfr. *I Petr.*, II, 9.**
[2] **Cfr. *Eceli.*, XLIV, 15.**
[3] **Cfr. TOB., VIII, 9.**

exemplis conforment, et unus saltem huic Divini Magistri assentiat vocatui : « Veni sequere me »[1] « et faciam te fieri piscatorem hominum ».[2] O fortunati coniuges qui, si ea animi excelsitate non sunt, ut, quod superioribus saeculis quam nunc crebrius fieri consueverat, divinos istiusmodi invitatus filiis suis precando a Deo concilient, cum tamen hi ad sacerdotalia munera vocantur, tantum abest ut iisdem obsistant, ut etiam insigni honore sese affectus, familiamque suam peculiari caritatis pignore donatam arbitrentur.

At vero, vel ex iis qui in catholica fide se iactant, parentes saepenumero non desunt — praesertim in sublimioribus atque eruditioribus Civitatis ordinibus — qui non modo aegre ferant Deo mancipari filios suos, verum etiam huic delectui eiusmodi fallaciis obniti non vereantur, quibus carissimae subolis simul divinitus facta selectio, simul fides aeternaque salus periclitentur. Quae pessima exempla, e quibus necessario proficiscitur ut populi primores nonnisi perpaucos sacerdotali cohorti suppeditent adulescentes, non minori nunc probro ipsis vertunt, quam, anteactis temporibus, ad ecclesiastica ministeria vel invitos vel ineptos adegisse filios.[3] Etenim, si hodiernae vitae oblectamenta, si innumerabiles corruptelarum illecebrae, quae in frequentioribus nominatim urbibus iuventuti struuntur, si discendi ludi multis locis praecipua in causa sunt, cur in nobilium atque opulentorum domibus Christo invitanti, ut plurimum, aures non dentur, diffitendum tamen non est id palam quoque facere quatenus in huiusmodi domibus catholicae fidei acies hebescere coeperit. Si namque christiani coniuges ad fidei praecepta res omnes referrent, quamnam iidem filiis suis ampliorem dignitatem, quodnam munus exoptarent excellentius illo, quod hominum angelorumque religione dignum esse declaravimus? Res ipsa antiquo ac peracerbo experimento confirmat multas lacrimas tum liberis suis, tum sibi nullius consilii parentes excüs-

[1] MATTH., XIV, 21.

[2] Cfr. MATTH., IV, 19.

[3] Cfr. *Cod. Iur. Can.*, c. 971.

sisse, qui proditione quadam — vocem hanc ne habeatis aequo duriorem — subolem suam a divino delectu abduxissent. Atque utinam eorum lacrimae ne adeo effundantur serius, ut in aeternitatis aevum eliciantur.

IV

Nunc autem vos, dilecti filii, patris animo compellamus, quotquot ex utroque clero ubique gentium versamini. Atque vobis « gloriae nostrae et gaudio »[1] qui « pondus diei et aestus »[2] viriliter animoque magno sustinentes, Nobis et Nostris in Episcopatu Fratribus adiutores in Christi pascendo grege vos impertimini, grata equidem cum voluntate de impensis actuose laboribus, stimulos, ut tempora postulant, admovemus. Quo enim inclinatior videtur aetatis cursus, eo a vobis, qui <(estis sal terrae, estis lux mundi »,[3] acriores animi viresque ad hominum salutem paratiores optimo iure deposcuntur.

Sed, ut quam confertis operam, aspirante iuvanteque Deo, optatorum fructuum copiam pariat, vitae sanctitate excellatis oportet. Hoc praecipuum catholici sacerdotis ornamentum adeo valet, ut, eo remoto, ceterae animi laudes nihil fere possint; eo vero praesente, etsi ceterae dotes non eminent, res tamen mirabiles peragi possint; quod — ut duo instar plurium sint — S. Iosephus a Copertilo ostendit, et recentiore aetate demississimi ille animi vir, Ioannes Maria Vianney, quem universis animarum curatoribus exemplum eumdemque caelestem patronum statuimus. Quam ob rem « videte — cohortatione ad vos utimur Doctoris gentium — videte vocationem vestram »;[4] quia si haec animo cogitationeque contemplati fueritis, facere neutiquam poteritis, quin cotidie pluris gratiam aestimetis, vobis sacros suscipientibus ordines collatam, atque spiritus

[1] / *Thessal,* II, 20.
[2] MATTH., XX, 12.
[3] Cfr. MATTH., V, 13-14.
[4] / *Cor.,* I, 26.

strenue sumatis ut « digne ambuletis vocatione, qua vocati estis ». [1]

Quod maxime salutare propositum ut ad effectum deducatis, uberi vobis fructui illud fore non dubitamus institutum, quod f. r. Decessor Noster Pius X in piissima ac saepe vobis persolvenda « Exhortatione ad clerum catholicum » [2] potioribus rationibus accenset quibus sacerdotalis gratia alatur atque augeatur; quodque Nosmet ipsi haud semel, opportunitate data, ac praesertim per Encyclicas Litteras « Mens Nostra » [3] et christifidelibus omnibus enixe, et sacerdotibus enixius praecepimus: Spiritualia dicimus Exercitia. Et quemadmodum quinquagesimum sacerdotii Nostri natalem exeuntem apud filios Nostros utilius atque salubrius commemorandum non putavimus, quam si per Encyclicas, de quibus diximus, Litteras, eis auctores vehementer essemus ut in vitam aeternam salientem aquam [4] ex hoc iugi fonte derivarent, qui providentis Dei consilio in Ecclesia scatet; eodem sane modo nunc vos,, dilecti filii, eo Nobis cariores quo Nobiscum elaboratis constantius ad Christi regnum inter homines stabiliendum, maximopere iterum vos hortandos putamus, viam hanc sanctimoniae adipiscendae ne praetermittatis. Immo vero meliore qua poteritis ratione, pro datis a Nobis normis, identidem secedite ad sacras animi meditationes instituendas, non per temporis dumtaxat spatia, ecclesiasticis legibus praescripta, [5] sed, quoad licuerit, saepius etiam atque diutius; ac praeterea singulis mensibus, ab cotidianis negotiis remoti, peculiari secessui diem destinate, ut semper fuit piorum sacerdotum in more. [6]

E sacris huiusmodi secessibus id etiam profluere utilitatis quandoque potest, ut qui « in sortem Domini » non a Christo ipso adscitus, sed terrenis suis consiliis ductus venerit, « re-

[1] *Ephes.*, IV, 1.
[2] *A. 8. 8.*, vol. XLI, pp. 555-577.
[3] *A. A. 8.*, vol. XXI, pp. 689-706.
* Cfr. Io., IV, 14.
[5] Cfr. *Cod. Iur. Can.*, cc. 126, 595, 1001, 1367.
[6] Cfr. *A. A.8.*, vol. XXI, p. 705.

suscitare gratiam Dei »[1] possit; nam cum et is iam sit Christo Ecclesiaeque perpetuo vinculo addictus, facere idcirco non po test quin illud S. Bernardi non amplectatur: « Bonas fac de cetero vias tuas et studia tua et ministerium sanctum : si vitae sanctitas non praecessit, sequatur saltem ».[2] Quae communiter a Deo datur gratia, daturque peculiari ratione sacramentum Ordinis suscipienti, haud dubie eidem, si modo reapse velit, opitulabitur non minus ad emendandum quod initio a se fuerit vitiose forte positum, quam ad sui muneris accuranda et exsequenda officia.

Omnes vero, cum e sacris hisce secessibus ac commentationibus abscedetis. fieri non potest quin incensior comitetur erga Deum caritas, de proximorum salute laboriosior sollicitudo, contra mundanas fallacias contentio vigilantior; quae omnia, si unquam alias, nostris potissimum temporibus, sacerdotes addecent, ubi si ex altera parte fides tam misere torpefc vitaeque mores ad mollitiem labuntur : ex altera tamen, late in populis recalescente in Deum pietate, Spiritus Sanctus terrarum orbem ideo afflare cernitur, ut illum effectrice virtute sua renovet sancteque redintegret.[3] Quo si Spiritus Sancti afflatu vos eritis ipsi perfusi, tum divini amoris flammam, veluti ineluctabile incendium, in tantopere agitatum humanum genus inferentes, christiano sensu penitus illud imbuetis, atque adeo illud ad salutem adducetis, quippe cui, praeter Christum, qui est « vere Salvator mundi »,[4] nulla iam salutis spes reliqua sit.

Sed ante quam scribendi finem facimus, ad vos iuvenes, qui ad sacerdotium adulescitis, mente cogitationeque Nos studiose convertimus, quamque maxime vos hortamur, ut ad praestantissimum, quod appetitis munus, diligenter digneque com ponatis animos. Vobis enimiomnes innituntur Catholicae Ecclesiae et populorum spes ; cum a vobis omnes salutis aeternae opes ra-

[1] **Cfr.** ***II Tim.,*** **I, 6.**
[2] **Cfr.** ***Epist. 27, ad Ardut.***
[3] **Cfr.** ***Ps. CUI,*** **30.**
[4] **Io., IV, 42.**

tionesque expectentur, quarum caput est agens illa et efficax Dei ac Christi Iesu cognitio, in qua sempiterna hominum vita vertitur. [1] In eo igitur opera vestra nunc praecipue certet, ut vosmet ipsos pietate, castimonia, vestri despicientia, obtemperatione, disciplina doctrinarumque studiis ornantes, tales aliquando exsistatis sacerdotes, quales Christus vos esse iubet. Vobis nimirum omnino persuasum habeatis quantumvis constantiae ac diligentiae illuc intenderitis, ut ita vestros conformetis animos, numquam sane vos esse, praeter quod res postulat, allabora^ turos, quippe cum exploratum probe sit ex huiusmodi insti tu tione vestra frugiferam sacerdotalis muneris perfunctionem fore magnam partem manaturam. Quapropter, omni quo potestis studio et contentione, efficite, ut iam nunc iis animi ornamentis. fulgeatis, quae Ecclesia sacris vos initiatura ministeriis per haec verba a vobis postulabit : « Caelestis sapientia, probi mores et diuturna iustitiae observatio vos commendet », ut videlicet ((sit odor vitae vestrae oblectamentum Ecclesiae Christi, uTpraedicatione atque exemplo aedificetis domum, idest familiam Dei ». [2]

Tta solummodo catholici sacerdotii laudes per vos etiam in populorum admirationem usque florebunt, ac plurimum operics conferens et ipsi, ut quam primum dies ille auspicatissimus civili hominum convictui illucescat, quo « Pacis Christi in Regno Christi » beneficiis cumulatissime perfruemur.

Extremum, daturi publice vobis, Venerabiles in Episcopatu Fratres, universisque, per vos, ex utroque clero filiis grati ac benevolentis animi Nostri testimonium ob impigre idcirco collo catam operam, ut e celebrato divinae Redemptionis iubilari anno uberes perciperentur a fidelibus fructus; itemque facturi, ut perenni consignata monumento, diuturnior illius memoria et laus vigeat sacerdotii, cuius omnes Dei administri non intermissam communicant potestatem, opportunum duximus, adhibita in consilium Sacra Congregatione catholicis ritibus tuendis,

[1] **Cfr. Io., XVII, 3.**

[2] **Cfr. *Pont. Rom.*, de ordinat, presbyt.**

propriam summi et aeterni Sacerdotis Iesu Christi votivam Missam apparari, unaque cum hisce Litteris in lucem edi; quae quidem Missa, quavis feria quinta, ad liturgicas normas, celebrari poterit.

Iam nihil aliud restat, Venerabiles Fratres, quam ut Apostolicam ac paternam Benedictionem iis omnibus dilargiamur, qui eam a communi Patre expetunt ac praestolantur; quae sane, ut ex grato proficiscitur animo ob tot tantaque a superna largitate per iubilares divinae Redemptionis celebrationes impertita beneficia, ita mox exorienti anno sit felix faustumque omen.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis Decembris, anno MDCCCCXXXV, ab inito a Nobis sacerdotio exeunte LVI, Pontificatus Nostri decimo quarto.

PIUS PP. XI.

ACTA SS, CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO RITUM

MISSA YOTIVA D. N. JESU CHRISTI SUMMI ET JäTEBNI SACERDOTIS

QUIE IN LOCUM CONVENTUALIS DE FERIA V COMMUNI IN CHORO SUFFICI POTEST

Introitus *Ps. CI X, !¡.*

Jurávit Dominus, et non paenitébit eum : Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. *Ps. ibid. 1.* **Dixit Dominus Dómino meo : Sede a dextris meis. Gloria Patri.**

Oratio

Deus, qui ad maiestatis tuae gloriam et generis humani salutem, Unigenitum tuum summum atque aeternum constituisti Sacerdotem : praesta; ut quos ministros et mysteriorum suorum dispensatores elegit, in accepto ministerio adimplendo fideles inveniantur. Per eumdem Dominum.

Lectio Epistolae beati Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Eebr. V, 1-11

Fratres : Omnis Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quae sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccatis : qui condoleré possit iis, qui ignorant, et errant : quoniam et ipse circumdatus est infirmitate : et propterea debet, quemadmodum pro pópulo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis. Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum : Filius meus es tu; ego hodie génui te. Quemadmodum et in ALIO loco dicit : Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suae preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamóre valido et lácrymis offerens, exaudita est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei didicit

ex iis, quae passus est obedientiam : et consummatus, factus est omnibus obtemperántibus sibi, causa salutis aeternae, appellatus a Deo pontifex juxta ordinem Melchisedech. De quo nobis grandis sermo, et ininterpretábilis ad dicendum.

Graduale. Luc. IV, 18. **Spiritus Domini super me, propter quod unxit me : f. Evangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde.**

Alleluja, Alleluja, f. *Hebr. VII, 21\.* **Jesus autem eo quod maneat in aeternum, sempiternum habet sacerdotium. Alleluja.**

Post Septuagesimam, omissis **Alleluja** *et* f. *seq., dicitur:*

Tractus. Ps. IX, 34-86. **Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : ne obliviscáris pauperum. |. Vide quoniam tu laborem et dolorem consideras : t- Tibi derelictus est pauper : órphano tu eris adjutor.**

Tempore autem Paschali omittitur Graduale et ejus loco dicitur:

Alleluja, Alleluja, f. *Hebr. VII, 24-* **Jesus autem eo quod maneat in aeternum, sempiternum habet sacerdotium. Alleluja,** f. ***L u c . I V , 1 8 .*** **Spiritus Domini super me; propter quod unxit me, evangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde. Alleluja.**

£B Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam.

Lue. XXII, 14-20

In illo tempore : Discubuit Jesus, et duodecim Apóstoli cum eo. Et ait illis : Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec impleatur in regno Dei. Et accepto cálice, gratias egit, et dixit : Accipite, et divi dite inter vos. Dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat. Et accepto pane, gratias egit, et fregit, et dedit eis, dicens : Hoc est Corpus meum, quod pro vobis datur : hoc tacite in meam commemorationem. Similiter et calicem, postquam cœnávit, dicens : Hic est calix novum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur.

Offertorium. Hebr. X, 12-14- **Christus unam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei : una enim oblatione consummavit in aeternum sanctificátos.**

Secreta

Haec munera, Dómine, mediator noster Jesus Christus Tibi reddat accepta; et nos, una secum, hostias tibi gratas exhibeat : Qui tecum,

Præfatio de Cruce.

Communio. 1 Cor. XI, 24-25. **Hoc Corpus, quod pro vobis tradetur : hic calix nbvi testaménti est in meo sanguine, dicit Dominus : hoc fácite, quotiescumque sumitis, in meam commemoratiónem.**

Postcommunio

Vivificet nos, quaesumus Dómine, divina quam obtúlimus et sumpsimus hostia; ut perpétua Tibi caritate conjuncti, fructum, qui semper maneat, afferamus. Per Dominum.

URBIS ET ORBIS

DECRETUM

Missam votivam D. N. I. C. summi et aeterni Sacerdotis, de mandato Ssmi D. N. Pii Papae XI ab hac Sacra Congregatione concinnatam, Eadem Sanctitas Sua iuxta praesens exemplar approbavit, atque inter missas votivas Missalis Romani inseri iussit.

Romae, die 24 Decembris 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

An. et vol. XXYIII 31 Ianuarii 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP, XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE SIENHSIEN

NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE TAMING » ERIGITUR E PARTE TERRITORII VICARIATUS APOSTOLICI DE SIENHSIEN.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Catholicae fidei latius per orbem propagandae haud dubie valde iuvat latissima plerumque missionum territoria dividere aliasque condere missiones aliis committendas pastoribus. Iamvero quum amplissimum Vicariatus Apostolici de Sienhsien in Sinis territorium vix ab uno vel vigilantissimo Antistite administrari queat, venerabilis Frater Henricus Lécroart, Episcopus titularis Anchialitanus, qui Vicariatui illi modo praeest, enixe a Nobis expostulavit ut sui Vicariatus pars meridionalis seiungeretur et in novam erigeretur Missionem. Nos autem, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi *ûe* Propaganda Fide praepositorum consulto, et attento venerabilis Fratris Marii Zanin, Archiepiscopi titularis Traianopolitani in Rhodope -et Delegati Apostolici in Sinis, favorabili voto, omnibus mature perpensis, oblatis Nobis precibus libentissime annuere censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine, e

Vicariatus Apostolici de Sienhsien territorio partem illam separamus,, civiles subpraefecturas de *Taming, Nanlao, Tsingfeng,* et *Kaichow,* seu de *Puyang,* complectentem, necnon subpraefecturae de *Changyuan* partem, quae ad Flavi fluminis occidentem exstat. Territorium vero ita circumscriptum in novam erigimus Praefecturam Apostolicam *de Taming* nuncupandam eamque Societatis Iesu Sodalium curis, qui tanto-' in regione illa iam dudum apostolico zelo adlaborant, ad S. Sedis tamen beneplacitum, committimus. Novae igitur huic Praefecturae Apostolicae *de Taming* eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis, aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo cuiusvis viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam seiunctionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die undecima mensis Martii, Pontificatus Nostri- anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI *Cancellarius 8. R. E.*

P. Gard. FUMASONI BIONDI *8. C. de Propaganda Fide Praef.*

Dominicus Jorio, ***Protonotarius Apostolicus.***

Vincentius Bianchi-Cagliesi, ***Protonotarius Apostolicus..***

Loco © Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. LIT, n. 89. **- D. Prancini.**

II

AIMERENSIS, ALL AHAB ADENSIS, NAGPORENSIS

EX DIOECESIBUS AIMERENSI, ALLAHABADENSI ET NAGPORENSI TERRITORII PARS SEIUNGITUR, EX QUA NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE INDORE » ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD'PERPETUAM REI MEMORIAM

Salutis animarum studio permoti, venerabiles Fratres Aimerensis, Allahabadensis et Nagporensis Antistites enixe ab Apostolica Sede iampridem expostulaverant, ut ex suarum dioecesium amplissimo territorio partes aliquae distraherentur, ex quibus nova sui iuris ecclesiastica circumscriptio erigeretur. Quas quidem preces venerabiles Fratres Nostri S. B. E. Cardinales Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi perpendentes, regiones illas aptis interea excolendas evangelicis operariis concredere statuerunt, atque Societatis Verbi Divini Sodalibus, quorum christiani nominis inter infideles propagandi ardorem probe noverant, apostolicum munus istud Iubenti animo commiserunt. Illuc ergo missionariorum manus profecta ac magna cum laetitia ab Antistitibus, quos antea diximus, excepta, quum sufficienter aucta sit numero et apostolicum laborem fructuose ac laudabiliter duobus amplius annis navarit, iidem Purpurati Patres maturum advenisse tempus ecclesiasticam sui iuris circumscriptionem erigendi, eamque Societati Verbi Divini concredere rati sunt, atque Praefecturae Apostolicae gradum ipsi tribuendum esse. Quare Nos, de ipsorum Cardinalium consilio, omnibus mature perpensis, novam hanc Praefecturam suprema Nostra auctoritate constituere statuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, ex Aimerensi dioecesi territorium separamus, cunctam illam complectens Administrationis Indiae Centralis partem *(Central India Agency),* quae ad meridiem posita est Administrationis Rajputanensis *(Rajputana Agency),* Praefecturae *(tahsil) de Thandla,* districtuum *de Isaghar* et *Mandasor,* ac Status *de Sitaman;* ex dioecesi Allahabadensi, Statum *de Bhopal* et districtum *de Bhilsa;* e dioecesi vero Nagporensi districtum *de Eoshangabad,* territorio tamen *de Pachmari* excepto, districtum *de Nimar,* Statum *de Barwani et* eam Statuum *de Indore* et *Dhar* partem, quae ad meridiem iacet *Narbada* fluminis. Ex quo ita circumscripto territo-

rio novam erigimus Praefecturam Apostolicam eamque, ex urbe, in qua Praefecti Apostolici sedem constituimus, *de Indore* nuncupari volumus ac decernimus, sub Agraensis Ecclesiae metropolitico iure. Novam autem ita constitutam Apostolicam Praefecturam, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, Societati, quam supra memoravimus, Verbi Divini tenore praesentium concredimus. Huic insuper Praefecturae Apostolicae *de Indore* eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque suetis adstringimus obligationibus. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quinto, die undecima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius 8. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
8. C. de Propaganda Fide Praef.

Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco S **Plumbi**

Reg. in Cane. Ap., Vol. LUI, n. 4- ~ **Al. Trussardi.**

III

URBIS

CONSTITUTIO APOSTOLICA « NOSTRI PASTORALIS OFFICII)) DE ERECTIONE PAROECIAE S. BENEDICTI EXTRA PORTAM S. PAULI ALIQUANTUM IMMUTATUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter Paroecias in hac alma Urbe, quae, utpote Romani Pontificis dioecesis, Nostris peculiaribus curis est concredita, a Nobis erectas, illa quoque S. Benedicti Abbatis ad viam Ostiensem paroecia adnumeratur, quam Apostolicis sub plumbo Litteris *Nostri pastoralis officii,* anno millesimo nongentesimo vigesimo sexto, die Iunii mensis tertia datis, ex territorio a paroecia Patriarchalis Basilicae Ostiensis seiuncto ereximus eamque Piae Societati Mediolanensi S. Pauli *pleno iure* commisimus et in templo S. Benedicti Abbatis, a fel. rec. Benedicto XV, Praedecessore Nostro, exstructo, constituimus. Aliquot vero post annos cum templum hoc, sive ob subtus permanantes Tyberis fluminis aquas, quae forsan aedificii fundamenta exederant, sive ob alias causas, ruinam minaretur, illud solo aequari necesse fuit, atque ibidem, redemptis prius a Nobis ipsius templi area et paroeciali domo, nova ecclesia, sub eodem S. Benedicti Abbatis titulo, ampliori et elegantiori forma aedificari coepta est. Quae cum feliciter, Deo propitio, sit modo fere perfecta, ac proinde quam primum divino cultui aperienda, Nos, hanc nacti occasionem, collatis cum dilecto Filio Nostro Francisco, tituli S. Mariae Novae, S. R. E. Presbytero Cardinale Marchetti Selvaggiani, Nostro in Urbe in spiritualibus Vicario Generali, consiliis, matura deliberatione praehabita, iuridicam ipsius Paroeciae constitutionem paulisper immutare opportunum duximus. Suppleto, igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, derogantes in hoc praefatis Apostolicis Litteris *Nostri pastoralis officii,* suprema Nostra auctoritate statuimus ut S. Benedicti Abbatis paroecia sit in posterum paroecia saecularis, et iisdem propterea regatur legibus quibus ceterae saeculares Urbis paroeciae reguntur. Facultatem tamen facimus Nostro in Urbe pro tempore Cardinali Vicario Generali ut paroeciam ipsam quandoque alicui religiosae familiae, servatis servandis, ad tempus concredere possit,- quoties id expedire in Domino visum fue-

rit. Novae autem quam supra diximus Ecclesiae eiusque pro tempore Parochis omnia concedimus iura, privilegia et praerogativas, quibus ceterae in Urbe paroeciales ecclesiae earumque parochi iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent, illosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus; praecipue vero onus parocho imponamus duos saltem habendi coadiutores, qui in pastoralibus muneribus obeundis validum illi adiumentum praebere possint. Cetera vero omnia quae in praefatis Litteris a Nobis statuta fuerunt ut in suo maneant robore volumus ac decernimus, eaque propterea praesentibus Litteris iterum statuimus et confirmamus. Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda quem supra diximus dilectum Filium Nostrum Franciscum Cardinalem Marchetti Selvaggiani, Nostrum in Urbe Vicarium Generalem, deputamus, cui propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum atque controversias dirimendi in exsecutionis actu quomodolibet orituras, eique onus imponimus authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar redigendi illudque in Urbis Vicariatus tabulario adservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Quae autem per hanc Nostram Constitutionem statuimus, decrevimus, ediximus et mandavimus, rata omnia et firma permanere auctoritate Nostra volumus et iubemus, quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die vigesima prima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. P. Card. BOGGIANI *Cancellarius 8. R. E.*

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI *Vicarius Ceneralis 8. 8.*

Dominicus Jorio, ***Protonotarius Apostolicus.***
Alfonsus Carinci, ***Protonotarius Apostolicus.***

Loco © Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. LH, n. fá. - **Al. Trussardi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

B. V. MARIA SUB TITULO DB GUADALUPA INSULARUM PHILIPPINARUM COELESTIS PATRONA DECLARATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Romani Pontifices Decessores Nostri continenti iugiter studio christifidelium cultum erga Beatissimam Matrem Bedemptoris Nostri Iesu Christi magis magisque in dies excitandum fovendumque curarunt. Magnae propterea erga Deiparam Virginem pietatis populorum Dioecesium, quae in Insulis exstant Philippinis, imaginem non mediocrem laeto animo perspeximus supplicibus in libellis, quos iam nomine cleri suorumque fidelium Archiepiscopus Manilensem ceterique in Philippinis Insulis Episcopi, nec non Delegatus Apostolicus Noster communiter ad Nos miserunt. Ex ipsis quippe litteris compertum habemus in optatis esse valde eisdem gentibus insulanis ut Nos Beatissimam Virginem Mariam titulo de Guadalupa coelestem Insularum earundem Patronam declarare dignemur, cum ipsa Virgo Virginum humani generis mater sit benignissima, ac sub titulo eodem de Guadalupa magna veneratione cultuque habita sit in illis Novae Hispaniae, nunc Americae Centralis, regionibus, e quibus ad Philippinas Insulas instituta missionaria una cum christianis legibus moribusque civilibus devenerunt. Cum proinde earundem Insularum christifideles, qui sub ipso titulo de Guadalupa Beatam Mariam quam maxime veneraturi Eiusdemque opem fidenter imploraturi sunt, atque eorundem Pastores de huiusmodi coelesti Patronatu Nos enixe rogent, hodieque votis memoratis annuendum censeamus, de praesentissima Deiparae Virginis ope et suffragio illis firmissime spondentes, audito quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque de more sedulo studio perpensis, haec quae sequuntur decernimus : nimirum certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum *Beatam Virginem Mariam* sub enunciato titulo *de Guadalupa* Insularum Philippinarum coelestem apud Deum *Patronam* constituimus et declaramus. Mandamus propterea ut huic coelesti Patronatui omnia iura et privilegia liturgica competant, quae huiusmodi Patronatus sunt propria. Haec statuimus, edicimus, decer-

nentes praesentes Litteras firmas, validas atque efiicaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; dictisque Insularum dioecesibus populisque fidelibus nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super bis, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI m. Iulii, an. MCMXXXV, Pontificatus Nostri decimoquarto.

- E . Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

I I

NOVA NUNTIATURA APOSTOLICA « DE CUBA » CONSTITUITUR, COMPLECTENS CUBANAM REMPUBLICAM, E TERRITORIO DELEGATIONIS APOSTOLICAE ANTILLARUM SEIUNCTAM.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Reipublicae Cubanae Gubernatores Nobis nuper enarrarunt admodum sibi esse in votis ut in Republica etiam sua constituere dignemur Apostolicam Nuntiaturam, quae diplomaticis inter Sanctam Sedem et Rempublicam ipsam rationibus consulat. Nos autem cum Gubernii eiusdem votis concedere velimus, ac propterea cum quoque expediat ab hodierno Delegationis Apostolicae Antillarum territorio Rempublicam Cubanam seiungere, ut in eadem condi possit huiusmodi Nuntiatura, rebus omnibus attento seduloque studio perpensis, ea quae sequuntur statuenda censemus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore novam *de Cuba Legationem* sive *Nuntiaturam* erigimus, illiusque territorium distrahimus sive separamus ab Apostolica Antillarum Delegatione, ita ut, excepto Reipublicae Cubanae territorio, ad Delegationis Antillarum iurisdictionem-pertineant omnes aliae insulae, quae huc usque ad eandem pertinebant. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec, spe freti vinculis inter nationem Cubanam et Sanctam Sedem arctius obstringendis hoc voluntatis Nostrae consilium profuturum, in Domino statuimus; decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Nuntiaturae per Nos erectae in Republica

Cubana nunc et in posterum plenissime suffragari; sic rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum ex Arce Castri Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die II mensis Septembris, an. MCMXXXV, Pontificatus Nostri decimocuarto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. IOSEPHUM TIT. S. MARIAE DE ARACOELI S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM VAN ROEY, ARCHIEPISCOPUM MECHLINIENSEM, DE CONVENTU IUVENTUTIS OPERARIAE CHRISTIANAE BRUXELLIS HABENDO.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Cogitantibus Nobiscum Conventum Iuventutis operariae christianae, qui Bruxellis propediem fiet, ac praesagae mentis imagine prospicientibus conferta adolescentium agmina, quae regalis Belgarum urbs hospita excipiet, exsultat Nobis animus gaudio, atque gratus attollitur Deo, qui apostolici officii ita temperat curas, ut ei sicut crebrae non desunt angustiae, ita neque parca praebeantur solamina. Cuius laetitiae tu, Dilecte Fili Noster, admodum es particeps, qui intra patriae tuae fines secunda vidisti primordia Consociationis huiusmodi, prosperis nunc incrementis florentis, idemque cum lectissimo sacrorum Antistitum et sacerdotum numero coetui intereris, qui religióne et pietate praestantissimus, magnificentia apparatuque splendidus fore praevidetur. Hac voluntate affecti has tibi reddendas Litteras censuimus, quibus gratulationes et vota mandamus iis explicanda qui, te auspice, ad statum Conventum congredientur. Duo expleta sunt lustra, postquam originem duxit Iuventutis operariae christianae Consociatio, istic tam faustis orta auspiciis. Haec, cum modo sistens ferme gradum, emensa respicit spatia ac mire et magne acta contuetur, nequit Dei non agnoscere virtutem, qui coeptui propitio numine arrisit. Neque enim tantum in Belgarum regione pollet, ubi robur et sobolem catholico nomini parit, sed vestros adeo praetergressa est fines, ut eam latius in posterum se pro-

laturam, ad varia locorum adiuncta flexibilem, episcoporum optatis obsequentem, id facile augurari fas sit. Secus enim contingere nequit, cum ipsa germana sit Actionis Catholicae forma, fluenti congrua aevo, eademque opificum ordini miseriarum saepe pondere attrito errorumque fallacia decepto, trepidis Matris Ecclesiae obsecuta consiliis, curas industriasque applicet. Quisnam, si non degeneri animo adhuc colit virtutem, has iuvenum non demiratur turbas, in quibus rei sacrae atque civilis tanta spei moles consistit? Fusa religionis notitia, solida fides, invicta caritas in sancta prosiliens molimina, numquam languens iucunditas, quam redolet lilialis integritas morum, iuncta cum modestia, pectoris constantia, hae sunt animi laudes quas sibi proponunt, ut actuose Actioni Catholicae deserviant, quae ecclesiasticae Hierarchiae in exercendo apostolatu opitulatur. Dat iis cotidianus labor unde piaculares hostiae Deo immolentur, campumque praetendit, ubi sollers excurrit cura, ut operis socii iidemque fratres ad christianae vitae instituta reducantur. Nos minime latet qua devotione, quibus precibus, qua Ecclesiae sacramentorum usura, qua lenitate ac diligentia Christo fratrum mentes acquirere nitantur, reapse satores luminis, adiutores Spiritus Sancti, auxiliares Ecclesiae velites. Faveat iis S. Ioseph, praeclarum opificum exemplar et custos; faveat B. Virgo Maria, quae, licet regio davidico genere orta, operosae ac demissae vitae aspera novit; propitio obtutu amplectatur eos Iesus, qui, siderum conditor, tractare non dubitavit fabrilia. Tanto tecta clypeo floreat iis avita fides, crescat instituti/operis gloria. Nos autem paterno hortatu Consociationi adlectos eiusdemque moderatores monemus, ut alacriores in dies propositis praeconio dignis insistant et uberius usque fotas caritatis lampades gerant, quae çanescenti mundo calo rem admoveant vitae; atque impenso studio optamus, ut Apostolica Benedictio, quae tibi imprimis accedit, per te omnes amplexetur, qui sollemni coetui aderunt : sit ipsa universis flagrantis amoris Nostri signum et ubertatem fructuum, divino arcessito auxilio, labori vestro acceleret.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die xix mensis Augusti, anno MDCCCCXXXV, **Pontificatus Nostri decimo quarto.**

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. PETRUM TIT. S. CRUCIS IN HIERUSALEM S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM FUMASONI BIONDI, SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE PRAEFECTUM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONVENTUM EUCHARISTICUM INTERAMNAE PRAETUTIORUM EX TOTA ITALIA.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Praeclara studia apparatuumque labores ad Conventum Eucharisticum Interamnae Praetutiorum ex tota Italia proxime peragendum iam diu fervere plane libenterque didicimus. Quare, et ineunte ipso anno et recens quoque, litteris datis, egregia incepta pietatisque incitamenta, quibus fidelium animi ex optatis Theramensis Episcopi ad sollemnia sacra apparantur, Nostra quidem gratulatione hortatibusque paternis palam confirmavimus stimulosque ad maiora prosequenda adiecimus. Neque enim Aprutini tantummodo filii, qui cum firmitate corporis animique robore integritatem quoque christianae fidei et constantiam a maioribus acceperunt, sed quotquot sunt ex Italia Eucharistiae cultores aut sollemnibus coetibus ipsi intererunt, aut concordibus animis precibusque in unum conlatis, eosdem participabunt, magnificum sane spectaculum perspicuumque exemplum praebituri. Quid autem aptius cogitari potest, quid efficacius ad christianae fidei vigorem fervoremque augendum, quam studium ac veneratio Eucharistici Sacramenti, quod proprie « mysterium fidei » appellatur? Hoc enimvero uno, quaecumque supra naturam sunt, singulari quadam prodigiorum copia et varietate, universa continentur : « Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus, escam dedit timentibus se » (Ps. CX, 4-5). Hoc nimirum Sacramento christiana fides alitur, mens enutritur, impietatis commenta diluuntur, ordo rerum, quae supra exstant naturam, quam maxime illustratur. Quapropter Nos, quibus tantopere sunt cordi quum catholicae fidei integritas atque profectus, tum Augusti Sacramenti honor atque cultus, proximam Eucharistiae celebrationem non modo auctoritate Nostra adaugere percupimus, verum etiam per Apostolici Legati missionem veluti praesentes participare exoptamus. Te igitur, Dilecte Fili Noster, qui, Bomanae purpurae splendore insignitus, Consilio ipsi praees Patrum Cardinalium, quibus gravissimum fidei propagandae munus traditum est, Legatum Nostrum deligimus atque constituimus, ut proximo Eucharistico ex tota Italia Conventui Interamnae Praetutiorum celebrando Nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Minime

sane dubitamus, quin tu, et virtutum laudibus exornatus, et singulari erga Augustum Sacramentum pietate decorus, apostolicum mandatum sis libenti animo accepturus et studiose feliciterque obiturus. Maximi autem est momenti atque utilitatis argumentum in coetibus agendum propositum, videlicet '« Eucharistia in Sacris Litteris», quandoquidem ex fontibus ipsis haurienda est de altissimo fidei mysterio salutaris doctrina. Quid vero dicendum de sacris sollemnibus, quae coram frequenti populo celebranda apparantur? Christus ipse, humani generis Salvator, sub Eucharisticis speciebus benignissime abditus, tum in Cathedrali Ecclesia, in pristinam formam affabre restituta, adoranti populo magnifice ostendetur, tum per vias Theramensis urbis sollemni pompa ac peramplis honoribus circumferetur. Ipse Iesus, Eex regum et Dominus dominantium, in summo Apennini montis fastigio, media in Italia, ubi Ingens Saxum verticibus petit astra duobus, ubi prospectus inter Superum atque Inferum Italiae maria latissime patet, venerabundo po-^ pulo adstanti cunctaeque Italiae Benedictionem suam largietur. Quare periucundo animo, Dilecte Fili Noster, nobilissimum munus inito et sacris sollemnibus praeesto; ex hisce enim Eucharistiae triumphis exspectari profecto iuvat in bonum nationis huius perdilectae magnum fidei pietatisque incrementum. Interea, dum Nostram Legationem cunctis votis ominibusque prosequimur, in auspicium caelestis praesidii atque in Summae dilectionis Nostrae testimonium, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, sollerti Episcopo Theramensi iisque universis, qui Conventui Eucharistico intererunt aut quoquo modo favebunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die xx mensis Augusti, anno MDCCCCXXXV, **Pontificatus Nostri quarto decimo.**

PIUS PP. XI

III

AD EMUM P. D. IOSEPHUM TIT. S. IOANNIS AD PORTAM LATINAM S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM MAC RORY, ARCHIEPISCOPUM ARMACHANUM, QUINQUAGESIMO APPETENTE NATALI SACERDOTII EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Qui proxime complebitur, quinquagesimus sacerdotii tui natalis, cum tibi haud intermissum coelestium munerum ordinem in memoriam reducat, quibus tibi hoc temporis spatio, Deo auctore, frui licuit, tum clero po-

puloque tuo praeclaram offert opportunitatem ut multa abs te accepta beneficia pie recolat et faustum eiusmodi eventum communibus laetitiis gratulationibusque concelebret. Quas quidem ut Nos participando au~ geamus, non modo paterna postulat, qua in te ferimur, voluntas, sed illa etiam, quibus sacerdotalis tuae vitae cursum nobilitasti, egregia promerita. Siquidem adhuc a sacro ordine recens, qua iam eras non minus doctrina praestans, quam communi existimatione conspicuus, ecclesiasticam iuventutem pro concredito munere instituendam suscepisti. Quodsi nihil sane gravius, nihil est cum Ecclesiae profectu utilitateque coniunctius, quam eos educere sacrisque disciplinis conformare, qui, divino quodam nutu vocati, in spem apostolici officii adolescunt, id ostendit omnino quam eximia sapientia praeclarisque animi dotibus enitueris, cum diuturnam aetatem, hac in obeunda nobilissima provincia, et in Anglia et in Hibernia tua, summa cum laude traduxeris. Quandoquidem vero apud omnes opinione et gratia florebas, proximus Decessor Noster episcopali te dignitate auxit, tibique Dunensem et Connorensem Dioeceses administrandas concredidit. Quo in latiore apostolatus campo « factus forma gregis ex animo » ita studiosa prudentia navitateque elaborasti, ut neutiquam miremur, si illius regionis fideles, tui haud immemores, pia quadam aemulatione cum iis quodammodo concertare gestiant, qui in Armachana Archidioecesi, tibi dein a Nobismet ipsis commissa, tua in praesens procuratione tuaque sollertia fruuntur. At si saepenumero Nos peculiari te sumus benevolentia prosecuti, id praestitimus potissimum cum te, in Cardinalium Patrum Collegium adscitum, romanae purpurae maistate honestavimus. Cuius quidem romanae purpurae splendore insignitum semel atque iterum te Nostrum ex latere Legatum creavimus, ut nimirum et Liverpolitanis sollemnibus novae Cathedralis Aedis auspicalem lapidem ponendi causa celebratis, et Eucharistico ex universa Australia Congressui Nostro nomine praesideres. Omnis igitur tuae vitae cursus tam egregia facinora praefert, in Dei gloriam animarumque salutem suscepta, ut habeas prorsus, Dilecte Fili Noster, cur et immortales Deo grates agas et a caelesti pastorum Principe tot laborum praemium fidenti animo impetres.

Nos vero, cum in tuae tuorumque laetitiae partes per hanc faustitatem venimus, non modo tibi paternam Nostram voluntatem testari cupimus, sed totius etiam Hibernicae Ecclesiae filiis, cuius praecipuum es decus atque ornamentum. Eorum novimus catholicam fidem, tantis per superiora saecula praesentem que aetatem periculis probatam, at tenacem cotidie magis, atque e rerum discrimine emergentem sospitem. Actuosissimum eorum novimus in Apostolicam hanc Sedem observantiae

studium, quo nulli prorsus populorum cedunt. Optamus igitur, dum gratulamur tibi, faustaque ferimus omina, universam tecum una « Sanctorum Insulam » paterno animo complecti. Pergant dilecti Hiberniae filii impensiore usque alacritate catholicam religionem colere, eiusque praeceptis totam conformare vitam; teque habeant quam diutissime bonorum omnium operum excitatorem.

Quo autem huius eventi faustitas augustior fiat atque uberius in animarum salutem vertat, libenter tibi damus, ut quo die huiusmodi sacerdotii tui sollemnia acturus es, eo die adstantibus nomine Nostro benedicas, proposita iisdem plena admissorum venia, statutis condicionibus lucranda. Divinorum interea munerum anspex paternaeque benevolentiae Nostrae testis Apostolica esto Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, universoque clero populoque tuo peramanter in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi, prope Romam, die xxvi mensis augusti, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimo quarto.

PIUS PP. XI

ACTA 88. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

Declaratur praedamnatum opusculum, cui titulus : *Pietre miliari nella, storia del Cristianesimo,* auctore Ernesto Buonaiuti.

Feria IV, die 15 Ianuarii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito Dominorum Consultorum voto, ipso iure damnatum, vi canonis 1399 C. I. C, declararunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opusculum, cui titulus : *Pietre miliari nella storia del Cristianesimo* ab Ernesto Buonaiuti, excommunicato vitando, nuper editum.

Et sequenti Feria V, die 16 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii concessa, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 20 Ianuarii 1936.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PONTIFICIAE ADMINISTRATIONIS LAURETANAE

DECRETUM

Exacto iam anno ex quo Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI Pontificium Sanctuarium Almae Domus Lauretanae aedesque continentes Suae Ipsius iurisdictioni tam in spiritualibus quam in tem-

poralibus directo subiecit, feliciter expertum est haud pauca emolumenta beneñciaque obvenisse, quae inter commemoranda sunt et aucta, per Auctoritatem Pontificiam, Basilicae dignitas, et animarum bonum uberius provectum, ope Religiosorum, qui Basilicae modo deserviunt atque toti incumbunt spirituali curae et adsistentiae fidelium, praesertim peregrinorum, qui pie ac frequenter ad Sanctuarium accedunt.

Quo vero de his, quae supra memorata sunt, beneficiis ii plenius participent, qui Mariali Basilicae propiores exstant, idem Ssmus Dominus Noster, apostolicae potestatis plenitudine, suppleto quatenus opus sit interesse habentium vel habere praesumentium consensu, vi praesentis Consistorialis Decreti, benigne statuit ut iurisdictio Administratoris Pontificii Basilicae Lauretanae ad territorium Lauretanae civitatis eiusque districtus, iuxta praesentes fines civiles, quod ad dioecesim Recinetensem-Lauretanam pertinet, exstendatur, totaliter suspensa proinde, durante Administratione Pontificia, super eodem territorio, iurisdictione Ordinarii Recinetensis-Lauretani.

Ipsius igitur Pontificii Administratoris erit fideles omnes, qui praefatum territorium incolunt, regere eadem quidem potestate iisdemque facultatibus ac Episcopi residentiales; quin tamen legi residentiae, quousque praesentia adiuncta perduraverint, teneatur.

Vicario autem Administrationis Pontificiae, charactere episcopali insignito, munus competat ea omnia officia implendi quae Vicarii Generalis, ad normam iuris communis, sunt propria; necnon, absente Pontificio Administratore, functiones in Basilica peragendi, quibus Ordinarius tenetur.

Ad curam insuper animarum rite moderandam Pontificius Administrator curabit paroeciarum fines in territorio, de quo agitur, circumscribendos prout bonum animarum exspostulaverit, novamque ecclesiam, S. Annae Genitrici B. M. V. dicandam, apud viae ferreae stationem, sumptibus quos Ipsa Sanctitas Sua ad id elargita est, exstruendam; ad easdem vero paroecias administrandas eisdemque inserviendum, atque ad alia ecclesiastica officia persolvenda ius habebit vocandi quos validiores reputaverit, inter sacerdotes Capituli Lauretani, iuniores potissimum, qui a chorali servitio exonerati fuerunt.

Cum denique dioecesis Recinetensis-Lauretana ab onere curae animarum in territorio Lauretano relevata sit, cessabit a data praesentis Decreti annuum subsidium, quod Administratio Pontificia Mensae Episcopali eiusdem dioecesis hactenus erogat.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputat eumdem Pontificium Administratorem, Excmum P. D. Franciscum Borgongini-

Duca, Archiepiscopum titularem Heracleensem et Nuntium Apostolicum in Italia, ipsi tribuens facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; facto onere quam primum ad hanc S. C. Consistorialem mittendi authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus, etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 11 Octobris 1935, in festo Maternitatis B. M. Virginis.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. 8 S.

V. Santoro, *Adsessor.*

SACKA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

i

PROVISIO ECCLESIAE

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, sacri Consilii christiano nomini propagando decreto, sub die 2 Ianuarii anni 1936 dato, episcopali Ecclesiae Trichinopolitanae praeficere dignatus est R. D. Petrum Leonard, e Societate Iesu.

I I

NOMINATIONES

Decretis ut infra, Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum :

***8 Novembris 1985.* — R. P. Aloisium Hopfgartner, e Societate Missionariorum S. Ioseph de Mill Hill, *Praefectum Apostolicum de Sarawak* (Malesia).**

***15 Novembris 1985.* — R. P. Iosephum Billiet, e Congregatione Immacolati Cordis Mariae (Scheut), *Praefectum Apostolicum de Montagnosa,* in Insulis Philippinis.**

***13 Decembris 1935.* — R. P. Ioannem Baptistam Magenties, e Societate Presbyterorum Ssmi Cordis Iesu de Betharram, *Praefectum Apostolicum de Tali,* in Sinis.**

SACRA CONGREGATIO RITUUM

ABYSSINEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SEEVT DEI JUSTINI DE JACOBIS, EPISCOPI NEAPOLITANI ET PBIMI VICABH APOSTOLICI ABYSSINEN. E CONGREGATIONE MISSIONIS S. VINCENTII A PAULO.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum eum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in casu et ad effectum de quo agitur.

Quod Dominus Iesus Christus reciïvivus, mox ad Patrem reversurus, mandatum dedit Apostolis: *Euntes... docete omnes gentes,* illud nullo unquam tempore Ecclesia pro viribus adimplendum intermisit. Et sane inter praecipuas Ecclesiae laudes fervidus ille extollendus est apostolicus spiritus, quo ea, per decurrentium temporum spatia, inter omnigenas difficultates, *.Evangelium omni creaturae* nunciare contendit, ut sponsi sui Christi pacificum regnum per orbem dilataret. Quod praegrande opus, a glorioso decessore tuo Benedicto XV, post immanis belli ruinas, novo quodam ardore, veluti nunquam pereuntis Ecclesiae vitae testimonium, susceptum atque commendatum, Ipse Tu, Beatissime Pater, valida manu Ecclesiae gubernacula tractans, ita impulisti, ut vere videaris hortanti Christo intrepida fide paruisse: *Due in altum* (Luc, 5, 4). Quapropter iucundum nobis atque opportunum huic missionali studio fovendo accidere videtur heroicas hodie apostolici viri exaltare virtutes, *cuius laus est in Evangelio.*

Equidem Venerabilis Dei Servus Justinus De Jacobis, Episcopus Nilopolitanus, Vicarius Apostolicus Abyssinensis, Vincentianae familiae singulare ornamentum, qui superiore saeculo in Aethiopica gente evangelizanda strenue adlaboravit, praeclaram nobis refert fidelissimi operam evangelici speciem, qui *pro Christo legatione* fungens, *non* quaerens *quae sua sunt, sed quae Iesu Christi,* in id unice intendit, arduo ministerio suo, ut animas lucrifaceret; idque eo labore, ea alacritate, ea constantia, iis adversantibus difficultatibus, ut vere ad heroicum culmen pertigerit.

Septimus ex quatuordecim filiis, quos Ioannes Baptista De Jacobis et Iosepha Muccia, vitae honestate et pietate praeclari, in Dei gloriam genue-

runt, in oppido « San Feie » Dioecesis Muranae in Lucania, die nona Octobris mensis anno 1800 Justinus natus est. Tanta matris in Deum religio, ut puerulum Justinum mature fidei Tentatum meditationi per mediam horam quotidie incumbere, simulque sacrosanctam Eucharistiam, dominicam passionem, Beatam Virginem animasque in purgatorio igne detentas tenerrima devotione prosequi edocuerit; eumque, vel ante *Pii Operis a Fidei Propagatione* institutionem, inter *cooperatores,* quos dicunt, ad infidelium conversionem a Deo implorandam adsciverit, eiusque animo singularem in pauperes amorem indiderit.

Anno 1809 Confirmationis et Eucharistiae sacramentis primitus refectus, ampliores exinde pietatis fructus collegit. Anno circiter 1812, alienissimo familiae tempore,- pater eam, non sine Dei occulto consilio, Neapolim transtulit. In hac enim amplissima civitate Justinus seu in pietate, seu in studiis bonarum artium excolendis, maioribus emolumentis est potitus. Qua virtute adhuc adolescentior polieret, ostendit, quum olim ab irato patre innocens ob errorem percussus: *Bene,* humiliter inquit, *vel ipsa paterna verbera signa sunt dilectionis.* Admiratus pater magna de eo tunc portendit. Decimum octavum annum quum ageret, vocanti Deo obtemperans, Congregationi Missionis S. Vincentii a Paulo adscribi postulavit. Voti compos factus et tirocinium ingressus, tantum in Vincentiana perfectionis palaestra profecit, quantum postea eius opera declararunt. Pleno scilicet pectore spiritum sanctissimi conditoris hausit, qui, pari humilitate atque caritate insignis, quos maxime derelictos potiori cura quaerebat. Religiosis votis nuncupatis, etsi nondum ad sacros ordines promotus, Justinus verbo Dei praedicando in sacris missionibus operam dedit eo successu, ut ipsum ad id munus natura et gratia comparatum esse pateret.

Die 12 Iunii mensis a. D. 1824 Brundusii sacerdotio auctus, intensiori studio animarum saluti incubuit. Opere potens et sermone omnium oculos in se, praesertim in Apulia, converterat. Tironum magister, Superior dein Neapolitanae domui principi datus, munia haec in exemplum exercuit.

Sed iam eum maiora manebant. Anno 1838 a Cardinali Franzoni, S. C. de Propaganda Fide Praefecto, ad mox instituendam Aethiopicam missionem invitatus, Maio mense insequentis anni, Apostolici Praefecti munere insignitus, Gregorii XVI benedictione recreatus, cum paucis sociis Africam versus profectus est. Arduum sane datum ei opus, quod duo fere ante saecula persecutione abruptum, frustra saepius generoso sed irrito conatu tentatum fuerat. Rem magno animo aggreditur Justinus, Dei fretus auxilio et mittentis Romani Pontificis auctoritate: quam tanti habuit, ut veluti sui apostolatus fulcrum in ea posuerit. Porro apostolicus vir eo statim prae

primis spectavit, ut huic catholicae unitatis centro gentem sibi commissam arcte coniungeret, ut accepta olim fides, veluti palmes insertus viti, revivisceret. Arrepta proinde occasione cuiusdam ad urbem « Cairo » legationis, cui, instante Aethiopico Eege, uti comes additus fuerat, Iustinus, provido atque animoso consilio, primores nonnullos Abyssinos cum eorum comitatu Romam usque perduxit, qui benignissime a Summo Pontifice Gregorio XVI fel. rec. excepti, adeo eius benevolentia ac maiestate permoti sunt, ut vividam ac pergratam de Catholica Ecclesia imaginem ad suos reportarint, felix futurarum conversionum germen.

Haec magnifica eius apostolatus exordia, quem duri postea labores atque certamina nobilitarunt. Multa profecto etiam naturae dona humili servo suo contulerat Deus: vividum ingenium, suadens eloquium, impavidum animum una cum mira suavitate morum, actuosam in rebus agendis alacritatem. Haec quidem, adiuvante divina gratia, non mediocri adiumento fuere. Verum eius apostolatus robur, eius efficacissima veritatis praedicatio extitit eius sanctissimae vitae testimonium, Christo docente: *Videant opera vestra bona et glorificent Patrem vestrum qui in caelis est.* Incredibili caritatis affectu populum sibi creditum complectebatur. Quem ut facilius Christo adiiceret, indigenarum vivendi rationi se adamussim accommodavit, eorum animos benignitate, patientia ac regiminis suavitate sibi devinciens. Angelica autem pietas, quae ex aspectu, ex incessu, ex orationis studio, praecipue vero in Eucharistico sacrificio celebrando prodibat, Regis ac populi favorem ac venerationem adeo ei conciliavit, ut veluti arbiter in eorum controversiis haberetur, magno cum Ecclesiae emolumento atque honore. Verum contra laeta renascentis Missionis Aethiopicae incrementa schismatici Episcopi invidia saevam tempestatem concitavit, quae diu graviterque catholicos ac praesertim eorum pastorem Justitium exagitavit. Quae gravius tunc efferbuit, quum Iustinus, frustra ob humilitatem reluctans, a Gulielmo Massaia, tunc Vicario^Apostolico apud Gallas, de mandato Apostolicae Sedis, Episcopus ÏTilopolitanus consecratus est atque primus Abyssinensis Vicarius Apostolicus constitutus. Id anno 1849 Massauae evenit, quo ambo ex inopinato, duce Deo, convenerant.

At crescentibus difficultatibus, altius extolli visa est in Servo Dei flamma caritatis. Iuvat eum paucis describere verbis illustris Cardinalis Massaia, qui eum appellat: « Aethiopicae Missionis fundatorem; indefessum Orientalis Africae apostolum; suum magistrum, qui verbo et exemplo eum quomodo vir missionalis se gerere debeat docuerat; Aethiopicae Ecclesiae angelum; missionariorum magistrum; illius fortitudinis atque abnegationis, quae ad Missiones provehendas necessariae sunt, typieum exemplar »

(i miei trentaeingue anni, **vol. V, c. XII, § 5). Has equidem tanti testis laudes Iustinus opere aequabit. Sed ob suos labores atque aerumnas, merito altiori Pauli stilo Servus Dei dilaudari potest:** *In omnibus* **enim exhibuit semetipsum** *sicut Dei* **ministrum,** *in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in caritate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto...* **(2 Cor., 6, 4-6). Nil ergo mirum, si talis fidelis operarius in agro Domini excolendo bonos** *fructus,* **iuxta divinum promissum, tulerit** *in patientia.* **Duodecim ferme haereticorum millia fidei catholicae convertit; plures missionales stationes fundavit; electum indigenarum sacerdotum manipulum formavit, quos inter plures confessione Christi in tormentis nobiles, et B. Michael Ghebre, purpureus missionis flos, martyrio coronatus.**

Viginti et amplius annos, aspera quaeque perpessus, Iustinus in tam nobili opere prosequendo adlaboraverat. Sed iam, sanctae vitae corona, sancta instabat mors. Quum ex Massaua in Halai quosdam Abyssinos sacerdotes et seminarii alumnos reduceret, in angusta quadam valle, inter praeruptos montes, iuxta torrentem Alighedé, calore morboque oppressus ac viribus destitutus constitit, ac se post tres horas moriturum nuntiavit. Mutuam dilectionem ac Summo Pontifici oboedientiam suis commendavit, veniamque ab eis humiliter petiit. Mox sacramentali Confessione expiatus, et Extrema Unctione roboratus, rogavit ut solus aliquantisper relinqueretur. Genuflexus oravit, dein brachiis supra pectus in modum crucis iunctis, capite lapidi innixo, decubuit. Elapso a se praenuntiat tempore: *Venit Deus,* **inquit: paucisque patrio sermone additis, vultus eius splendescere coepit, ultimaque absolutione recepta, inter medios filios suos purissimam efflavit animam die 31 Iulii a. 1860. In actum deductam diceres a S. Vincentio a Paulo descriptam typicam sui alumni mortem; qui in ipso laboris campo, viribus extenuatus procumbit, et interroganti viatori:** *Quis te,lmiselle presbyter, ad haec extrema perduxit f* **respondere potest:** *Caritas.*

Eo demortuo, universa fere Aethiopia ingemuit: non solum enim catholicis sed et eterodoxis, immo et mahumetanis complorantibus tanti patris excessum.

Annis 1891-1894 Ordinarii processus Neapoli, Lyciae et in Apostolico Vicariatu Abyssiniae constructi sunt; in hoc autem processu, quatuor prae ceteris eminent testes, qui fidei confessores et passionum Servi Dei fuerunt consortes (una cum eius discipulo Beato martyre Michaele Ghebre), precipue vero Abba Tecle Aymanot, qui, praeter fidei confessionem, doctrina et pietate nobilis, historiam vitae Venerabilis Iustini conscripsit.

Processiculo quem *Diligentiarum* **vocant confecto, anno 1902 die 1 Maii**

mensis, favorabile decretum editum est. Die vero 13 Iulii mensis á. 1904 Pius X s. m. Commissionem Introductionis Causae sua manu obsignavit. Die 28 Iunii a. 1905 decretum super cultu nunquam exhibito Dei Servo prodiit. Apostolicis processibus confectis, de omnium processuum vi iuridica in Sacra hac Congregatione die 9 Decembris a. 1915 actum est propitio exitu. Servatis itaque omnibus de iure servandis, die 2 Iunii a. 1931 coram Emo Cardinali Alexio Henrico Lépicier, Causae Ponente seu Relatore, Antepraeparatoria Congregatio fuit coacta, quam die 9 Aprilis vertentis anni Praeparatoria est subsequuta; Generalis denique coram Ssmo D. N. die 16 Iulii habita est, in qua idem Rmus Cardinalis Dubium proposuit discutiendum: ***An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate, tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in casu et ad effectum de quo agitur.*** **Cui seu Rmi Cardinales, seu Officiales Praelati et PP. Consultores responderunt. Beatissimus vero Pater, suffragiis his benigne exceptis, suam distulit ferre sententiam, maius a Deo lumen expetiturus. Hanc autem hac die pandere statuit, vicesima octava Iulii mensis, Dominica septima post Pentecostem Eapropter arcessitis Rmis Cardinalibus Camillo Laurentii S. R. C. Praefecto et Alexio Henrico Lépicier, Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Catucci, Fidei Promotore Generali meque infrascripto Secretario; sacraque Hostia sancte litata, edixit:** ***Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum eum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Justini De Jacobis in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur.***

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit. Datum Romae, die 28 Iulii a. D. 1935.

C. Card. LAUEENTI, ***Praefectus.***

L . © S .

A. Carinci, ***Secretarius.***

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(officium de indulgentiis)

DE INDULGENTIIS AD SACRI AERIS PULSUM FERIA SEXTA LUCRANDIS

DECLARATIO

Ut ineffabili» caritatis D. N. Iesu Christi, pro redemptione humani generis in Cruce morientis, iugis inter fideles memoria perseveraret et fructus, iam inde ab anno 1740 Summus Pontifex Benedictus XIV s. r., per Apostolicas Litteras in forma brevi die 13 mensis decembris datas, partialem centum dierum indulgentiam iis largitus est, qui singulis sextis feriis, 'hora tertia post meridiem, ad sacri aeris pulsum hunc in effectum ab eo imperatum, quinquies *Pater* et *Ave*, ad mentem Sanctitatis Suae orantes, r ecita vissent. Hanc vero benignam concessionem Ssmus D. N. Pius Pp. XI feliciter regnans, per Decretum Sacrae Paenitentiariae die 30 mensis ianuarii 1933 signatum, adiecta insuper ad Summi Pontificis mentem precatiuncula « Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi ; quia per sanctam Crucem tuam redemisti mundum » vel alia huiusmodi, notabiliter auctam, ita confirmavit ut praescriptae preces recitari possent ad sacri aeris pulsum alia etiam diei hora secundum diversam in diversa loca invectam consuetudinem.

Quaesitum igitur nunc est utrum ad indulgentias lucrandas necessarius omnino sit campanae sonus.

Ad quae, re mature discussa, Sacra Paenitentiaria respondendum censuit :

Firma statuta indulgentia pro recitantibus feria VI supra indicatas preces ad sacri aeris sonum in memoriam agoniae et mortis D. N. Iesu Christi, eadem indulgentia lucrifieri potest etiam in locis ubi huiusmodi sonus in more non sit, easdem preces recitando aut primis horis post meridiem, in quas quidem incidit, iuxta veterem horarum diei computationem, hora nona, circa quam, ut Sancti Evangelistae testantur, Iesus Christus in Cruce emisit spiritum, aut alia hora, qua, secundum diversorum locorum consuetudinem, solet dicta commemoratio fieri : facto verbo cum Ssmo.

Quam quidem sententiam Sibi relatam idem Ssmus Dominus Noster, in audientia infrascripto Cardinali Maiori Paenitentiario die 14 huius mensis impertita, benigne confirmare et in omnibus ratam habere dignatus est, eamque, quo solet modo, publici iuris fieri iussit.

Datum Romae, ex Sacra Paenitentiaria Ap., die 28 Decembris 1935.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

I" © S.

S. Luzio, *Regens.*

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

FLORENTINA

NULLITATIS MATRIMONII (MAZZUOLI-VASCONCELLOS)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dfii Candidi Vasconcellos, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 9 Martii 1936, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascriptis subscribendis, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione :

An constet de nullitate matrimonii in casu;

An consulendum sit Ssmo pro dispensatione super rato et non consummato in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Candidi Vasconcellos, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. £& S. **Franciscus Bracci, *Ponens.***

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 2 Ianuarii 1936.

I. Pendola, *Notarius.*

*** Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Candide Vasconcellos, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la**

S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 9 Mars 1935, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de là cause devant la Rote.

Gonste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Doit-on interroger le Saint Pere pour la dispense super rato et non consummato dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Candide Vasconcellos, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

D I A R I U M R O M A N A E C U R I A E

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 14 Gennaio 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Revmi Signori Cardinali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Carlo Giuseppe Eugenio De Mazenod, Vescovo di Marsiglia, fondatore della Congregazione degli Oblati di Maria Immacolata.

%) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Michele Rua, sacerdote della Pia Società di S. Francesco di Sales.

3) Intorno al culto, in ossequio ai Decreti di Urbano VIII, non mai prestato al Servo di Dio Carlo di S. Andrea, sacerdote professo della Congregazione dei Chierici Scalzi della Ssma Croce e Passione di N. S. G. C.

4) Intorno alla validità del Processo Apostolico costruito nella Curia di Cracovia, sopra un miracolo che si asserisce operato da Dio per intercessione del B. Andrea Bobola, Martire della Compagnia di Gesù, dopo la sua Beatificazione.

5) Intorno alla validità dei Processi Apostolico ed Ordinario, nella Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Francesca Saveria Cabrini, Fondatrice dell'Istituto dei Missionari del S. Cuore di Gesù.

6) E finalmente intorno alla revisione ed approvazione degli scritti della Serva di Dio Anna Elisabetta Seton, Fondatrice delle Suore di Carità nell'America Settentr onale.

Martedì, 28 Gennaio 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella Causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Maria De Mattias, fondatrice delle Suore del Preziosissimo Sangue.

NOTA DELLE CONGREGAZIONI DA TENERSI NELL'ANNO 1936

1. - *14 Gennaio.* Congregazione ordinaria.

***%* - *28* » Congregazione generale sulle virtù della Ven. Serva di Dio Maria de Mattias.**

3. - *4 Febbraio.* **Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Domenico della Madre di Dio.**

4. - *18* » Congregazione antepreparatoria sopra i miracoli del B. Salvatore da Horta.

5 . - 3 *Marzo.* **Congregazione generale sulle virtù della Ven. Serva di Dio Maria Giuseppa Rossello.**

6. - *17* » Congregazione antepreparatoria sopra i miracoli del Beato Andrea Bobola.

7. *-31* » Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Placido Baccher.

8. - *21 Aprile.* **Congregazione generale sulle virtù della Serva di Dio Maria Domenica Mazzarello.**

9. - *28* » Congregazione ordinaria.

10. - *5 Maggio.* **Congregazione preparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Maria Anna Javouhey.**

11. - *19* » Congregazione antepreparatoria sopra i miracoli del Beato Giovanni Leonardo.

12. - *9 Giugno.* **Congregazione preparatoria sulle virtù della Serva di Dio Maria di Gesù Crocifisso.**

13. - *16* » Congregazione antepreparatoria sulle virtù della Serva di di Dio Francesca Saverio Cabrini.

Í4. *-30* » Congregazione preparatoria sopra il martirio, segni o miracoli dei Servi di Dio Gregorio Grassi e Compagni.

15. - *7 Luglio.* **Congregazione ordinaria.**

16. - *14* » Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Giovanni Nepomuceno Tschiderer.

17. *-28* » Congregazione antepreparatoria sulle virtù della Serva di Dio Maria Torres Acosta.

18. - *27 Ottobre.* **Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Giovanni Claudio Colin.**

19. - *3 Novembre.* **Congregazione preparatoria sulle virtù della Serva di Dio Paola Elisabetta Cerioli.**

20. *-17* » Congregazione ordinaria.

%\. - *24* » Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Guglielmo Chaminade.

2 2 . - 1 *Dicembre.* **Congregazione antepreparatoria sulle virtù del Servo di Dio Pietro Donders.**

23. - *15* » Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Carlo Giacinto da S. Maria.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

2 Gennaio 1936. **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Domenico Mariani,** ***Memòro della Commissione Cardinalizia per VAmministrazione dei Beni della S. Sede, con la speciale attribuzione di Preposto alla medesima Amministrazione e all'Economia dei Dicasteri Ecclesiastici.***

3 » » **LTllmo e Revmo Monsig. Giuseppe Tondini,** ***Sostituto per l'Amministrazione dei Beni della S. Sede.***

4 » » **Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Carlo Crémones e Nicola Canali,** ***Membri della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.***

» » » **Il Revmo Monsig. Giulio Chiavoni,** ***Sotto-Segretario della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.***

6 » » **S. E. Revma Monsig. Domenico Tardini, Sostituto della Segreteria di Stato e Segretario della Cifra,** ***Consultore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.***

10 » » **S. E. Revma Monsig. Alfredo Ottaviani, Assessore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio,** ***Consultore della Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.***

» » » **I Revmi Padri Matteo Quatember, dell'Ordine dei Cistercensi, e Giovanni Postius, dell'Istituto dei Missionari Figli del Cuore Immacolato di Maria,** ***Consultori della Sacra Congregazione dei Religiosi.***

14 » » **S. E. Revma Monsig. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosia, Segretario della Sacra Congregazione « de Propaganda Fide »,** ***Presidente del Consiglio Superiore Generale della Pontificia Opera della Propagazione della Fede.***

» » » **S. E. Revma Monsig. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosia, Segretario della Sacra Congregazione «de Propaganda Fide»,** ***Presidente del Consiglio Superiore Generale dell'Opera Pontificia di San Pietro Apostolo per il Clero Indigeno.***

21 Gennaio 1936. **Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Domenico Jorio e Vincenzo La Puma, *Membri della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.***

23 » » **Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Carlo Salotti, Camillo Caccia Dominioni, Nicola Canali, Massimo Massimi e Pietro Boetto, *Membri della Sacra Congregazione della Disciplina dei Sacramenti.***

24 » » **Il Revmo P. Acacio Coussa, dei Basiliani Áleppini Melchiti, *Consultore della Sacra Congregazione per la Chiesa' Orientale.***

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 Dicembre 1935. **Monsig. Francesco Sibilla, *Ablegato Apostolico* per presentare la berretta cardinalizia a S. E. Revma Monsig. Enrico Sibilia, Arcivescovo tit. di Side, Nunzio Apostolico in Austria.**

» * » **Monsig. Alfredo Pacini, *Ablegato Apostolico* per presentare la berretta cardinalizia a S. E. Revma Monsig. Francesco Marmaggi, Arcivescovo tit. di Adrianopoli di Emimonto, Nunzio Apostolico in Polonia.**

» » » **Monsig. Efrem Forni, *Ablegato Apostolico* per presentare la berretta cardinalizia a S. E. Revma Monsig. Luigi Maglione, Arcivescovo tit. di Cesarea di Palestina.**

» » » **Monsig. Tito Crespi, *Ablegato Apostolico* per presentare la berretta cardinalizia a S. E. Revma Monsig. Federico Tedeschini, Arcivescovo tit. di Lepanto, Nunzio Apostolico in Spagna.**

1 Gennaio 1936. **S. E. Revma Monsig. Francesco Bracci, *Segretario della Sacra Congregazione della Disciplina dei Sacramenti.***

Assistente al Soglio Pontificio :

31 Ottobre 1935. **S. E. Revma Monsig. Antonio Micozzi, Vescovo di Teramo.**

***Protonotari Apostolici* ad instar participantium:**

31 Ottobre 1935. **Monsig. Giovanni Francesco Massimiliano Huard,^ deâa diocesi di Verdun.**

27 Novembre » **Monsig. Teodoro Mackowski, della diocesi di Danzica.**

5 Dicembre » **Monsig. Eugenio Antonio Lindecker, della diocesi di Langres.**

» » » **Monsig. Enrico Moissonnier, della medesima diocesi.**

Prelati Domestici di S. S. :

31 Ottobre 1935. **Monsig. Garlo Eugenio Aimond, della diocesi di Verdun.**
3 Novembre » **Monsig. Antonino Palmeri, dell'archidiocesi di Monreale.**
10 » » **Monsig. Bernardo Birkenfeld, della diocesi di Münster, dimorante in Madrid.**
28 » » **Monsig. Giovanni Paino, della diocesi di Lipari.**
3 Dicembre » **Monsig. Sigismondo Kursinszki, dell'amministrazione apostolica di Merk, nella diocesi di Satu Mare.**
» » » **Monsig. Emerico Potyondy, della diocesi di Alba Reale.**
6 » » **Monsig. Giuseppe Sivan, della diocesi di Fréjus.**
» » » **Monsig. Pietro Chaix, della medesima diocesi.**

, ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Placca dell'Ordine Piano:

12 Dicembre 1935. **Al sig. Conte Massimiliano Colaciechi, già Aiutante Maggiore nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.**

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

13 Dicembre 1935. **Al sig. Conte Pietro Pietromarehi, Guardia Nobile Pontificia.**

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

12 Dicembre 1935. **Al sig. comm. dott. Giuseppe Prolj (Roma).**
13 » » **Al sig. comm. Carlo Costantini (Roma).**

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

28 Novembre 1935. **Al sig. ing. dott. Ernesto Ganelli, della diocesi di Grosseto.**
» » » **Al sig. Pietro Carlo Maria Giuseppe De Moissac, duella diocesi di Poitiers.**
2 Dicembre » **Al sig. Pietro Luigi Clement, dell'archidiocesi di Lione.**
22 » » **Al sig. cav. uff. Antonio Della Rossa (Roma).**
» » » **Al sig. Enrico Maria Giuseppe Le Pot, della diocesi di Angers.**

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

25 Novembre 1935. **Al sig. prof. Giovanni Lorenzini, dell'archidiocesi di Milano.**
28 Dicembre » **A S. E. il sig. Camillo Damman, Ministro del Salvador presso la Santa Sede.**

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

12 Settembre 1935. **Al sig. Fathallah Nematallah Antaki, dell'archidiocesi greco-melchita di Aleppo.**

23 Novembre » **Al sig. Enrico Dixon, del vicariato apostolico di Hong-Kong.**

6 Dicembre » **Al sig. rag. Mario Politi (Roma).**

» » » **Al sig. Filippo Marini (Roma).**

» » » **Al sig. Alessandro De Gregori (Roma).**

» » » **Al sig. Cesare Federici (Roma).**

10 » » **Al sig. prof. Carlo Holub, dell'archidiocesi di Belgrado.**

12 » » **Al sig. Teófilo Zecb, della diocesi di Tournai.**

» » » **Al sig. Paolo Zech, della medesima diocesi.**

24 » » **Al sig. Giuseppe Pluhar, dell'archidiocesi di Praga.**

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

4 Agosto 1935. **Monsig,, Giuseppe Bernardino dos Santos Silva, della diocesi di Coimbra.**

25 Settembre **Monsig, Lino Masetti, dell'archidiocesi di Ravenna.**

10 Ottobre **Monsig. Vittore Muchka, della diocesi di Budëjovice.**

Monsig,, Venceslao Sileny, della medesima diocesi.

Monsig. Francesco Parmigiani, della diocesi di Cremona.

4 Novembre » **Monsig. Giovanni Mulroy, della diocesi di Denver (Colorado).**

14 **Monsig. Rodolfo Simoni, della diocesi di Fano.**

» **Monsig. Giuseppe Lang, della diocesi di Rosnavia.**

Monsig. Luigi Sanguineti, della diocesi di Chiavari.

» **Monsig. Giovanni Battista Costa, della medesima diocesi.**

16 **Monsig. Plinio Pascoli (Roma).**

17 **Monsig. Roberto Devreesse, della diocesi di Evreux.**

» **Monsig. Bernardo Guatta, della diocesi di Brescia.**

21 **Monsig. Giacomo Testa, della diocesi di Bergamo.**

Monsig. Matteo D. Tierney, della diocesi di Kansas City.

Monsig. Cornelio M. Scanlan, della medesima diocesi.

Monsig. Giovanni W. Keyes, della medesima diocesi.

Monsig. Giacomo Me Kay, della medesima diocesi.

26 **Monsig. Tito Crespf, della diocesi di Ventimiglia.**

Monsig. Silvio Sericano, della diocesi di Tortona.

Monsig. Pasquale Vito, della diocesi di Calvi.

5 Dicembre » **Monsig. Giuseppe Vladyka, dell'archidiocesi di Praga.**

Monsig. Giorgio Cavallo, della diocesi di Ivrea.

5 Dicembre 1935. **Monsig. Giuseppe Bracale (Roma).**
» » » **Monsig. Giuseppe Di Meglio, della diocesi di Ischia.**
8 » » **Monsig. Sebastiano Fragni, della diocesi di Ozieri.**
» » » **Monsig. Domenico Vendola, dell'archidiocesi di Trani.**
12 » » **Monsig. Pietro Massari, delia diocesi di Fidenza.**
» » » **Monsig. Giorgio Jefferys, della diocesi di Hexham Newcastle.**
19 » » **Monsig. Onorato Ribes Manera, della diocesi di Majorca.**
25 » » **Monsig. Giorgio Haberi, della diocesi di Alessio.**

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

24 Agosto 1935. **Sig. Marchese Gian Carlo Gentile, dell'archidiocesi di Genova.**

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

31 Gennaio 1935. **Monsig. Enrico Jaggérs, della diocesi di Aquisgrana.**
» » » **Monsig. Giuseppe Brester, della medesimafdiocesi.**
4 Agosto » **Monsig. Francesco Marini, dell'archidiocesi di Gorizia.**
10 Ottobre » **Monsig. Quintilio Bianchi, della diocesi di Città di Castello.**
24 » » **Monsig. Oderiso Paolini, della diocesi di Teramo.**
» » » **Monsig. Gaetano Cicioni, della medesima diocesi.**
31 » » **Monsig. Anacleto Vandini, dell'archidiocesi di Urbino.**
» » » **Monsig. Zoltano Nyisztor, dell'amministrazione apostolica di Merk.**
» » » **Monsig. Giulio Lang, della medesima amministrazione.**
» » » **Monsig. Francesco Szabó, della diocesi di Alba Reale.**
» » » **Monsig. Edmondo Jaszóváry, della medesima diocesi.**
12 Dicembre » **Monsig. Giovanni Caiazzo (Roma).**

Camerieri d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

25 Ottobre 1935. **Sig. iiig. Camillo Rebecchini (Roma).**
12 Dicembre » **Sig. ing. Francesco Leonori (Roma).**

Cappellano Segreto d'onore di S. S.:

4 Agosto 1935. **Monsig. Giovanni Canevá, dell'archidiocesi di Gorizia.**

Cappellani d'Onore **extra Urbem** *di S. S.:*

13 Giugno 1935. **Monsig. Giulio Lengyel, dell'amministrazione apostolica di Miszkolcs.**
» » » **Monsig. Andrea Bubno, della medesima amministrazione apostolica.**

An. et vol. XXVIII 29 Februarii 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PH PP, XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE TUNGCHOW

MISSIO « SUI IURIS » DB TUNGCHOW IN SINIS IN PRAEFECTURAM APOSTOLICAM ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad maioris dignitatis gradum iure meritoque ab Apostolica Sede provehitur quaeque in partibus infidelium enascens Ecclesia, si grandem illic profectum habuerit res catholica. Cum itaque in Missione *sui iuris* de Tungchow in Sinis, anno millesimo nongentesimo tricesimo primo erecta et Fratrum Minorum Ordini concredita, laeti ad catholicam fidem conversionum fructus ob indefessos missionalium labores, Deo propitio, percepti sint, cumque, numero auctis evangelicis operariis, plurima in ea constituta sint ac promota religionis, caritatis civilisque cultus opera, dilectus filius Minister Generalis praefati Ordinis Fratrum Minorum enixas Nobis preces, a venerabili „ Fratre Mario Zanin, Episcopo titulari Traianopolitano in Rhodope et Delegato Apostolico in Sinis, commendatas, obtulit, ut Missio illa *sui iuris* de Tungchow in Praefecturam Apostolicam eveheretur. Nos autem, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, attentis quos supra dixi-

mus catholicae rei progressibus iam feliciter habitis ac maioribus quos iure sperare liceat, omnibusque sedulo studio perpensis, oblatis Nobis precibus libenter annuere censuimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine, praefatam Missionem *sui iuris* de Tungchow in Sinis, eodem servato nomine iisdemque finibus, ad Praefecturae Apostolicae gradum et dignitatem provehimus eamque Ordini Fratrum Minorum ut antea, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis beneplacitum, concreditam volumus. Novae idcirco huic Praefecturae Apostolicae de Tungchow eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis,. erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quinto, die octava mensis Aprilis, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI — *Cancellarius 8. B. E.*

P. Card. FUMASONI BIONDI — *8. C. de Propaganda Fide Praef.*

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Oagliesi, *Protonotarius Apostolicus»*

Loco 83 Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. LII, n. 51f. - **Al. Trussardi.**

I I

DE MARIANNHILL

EX VICARIATU APOSTOLICO DE MARIANNHILL TERRITORII PARS SEIUNGITUR, EX QUA NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE MONTE CURRIE » ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo Catholici Nominis propagationi aeternaeque christifidelium saluti in amplissima Vicariatus Apostolici de Mariannhill regione aptius prospiciatur, haud dubie valde iuvat novam illic ac distinctam Missionem condere, aliis apostolicis operariis committendam. Nos itaque, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, praehabito quoque venerabilis Fratris Iordani Gijlswijk, Archiepiscopi titularis Euchaïteni, Delegati Apostolici in Africa Meridionali, favorabili voto, omnibus mature perpensis, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine, e Vicariatus Apostolici de Mariannhill territorio civiles districtus *de Bizana, Lusikisifoi, Flag staff, Tabankulu, Mount Ayliff, Mount Frere, Mount Currie* ac partem civilis districtus *de Ma~tatiele* seiungimus ac separamus atque ex horum districtuum territorio novam Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus eamque *de Monte Currie* nuncupari volumus.

Noviter ita erectam Praefecturam Apostolicam dilectis filiis Ordinis Fratrum Minorum Sodalibus, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, committimus, eidemque eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae in catholico orbe Praefecturae Apostolicae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent; itemque eos iisdem adstrigimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut exeerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo cuiusvis viri in ecclesiastica dignitate vel ofiicio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini

autem hanc paginam seiunctionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die octava mensis Aprilis, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI *Cancellarius 8. R. E.*

P. Card. PUMASONI BIONDI *8. C. de Propaganda Fide Praef.*

Ioseph Wilpert, ***Decanus Collegii Proton. Apostolicorum.***
Vincentius Bianchi-Cagliesi, ***Protonotarius Apostolicus.***

Loco £B Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Yol. LH, n. 51. **- Al. Trussardi.**

I I I

DE KROONSTAD

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KROONSTAD IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quaeque Praefectura Apostolica ad potiorem Vicariatus gradum et dignitatem provehenda est, si catholica religio in illa, Missionalium opera et studio, magnos fecerit progressus. Cum itaque dilectus filius Congregationis a Spiritu Sancto Moderator Generalis, a Nobis enixe expostulaverit ut Praefectura Apostolica *de Kroonstad* in Africa Meridionali, in qua, innumeris difficultatibus victis, christiana res, tum quoad auctum fidelium numerum, tum quoad educationis et charitatis operum frequentiam, non parum, Deo auctore, susceperit incrementum, ad Vicariatus gradum et dignitatem proveheretur, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, attento etiam venerabilis Fratris Iordani Gijlswijk, Archiepiscopi titularis Euchaïteni, Delegati Apostolici in Africa Meridionali, favorabili voto, omnibus ma-

tiire perpensis, oblatis precibus annuendum censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, suprema Nostra auctoritate, Apostolicam quam supra diximus Praefecturam *de Kroonstad,* iisdem servatis nomine et limitibus, ad Vicariatus Apostolici gradum et dignitatem extollimus, eumque praefatae Congregationis a Spiritu Sancto sodalibus, qui tanta in regione illa sui zeli dederunt testimonia, etiam in posterum, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis, beneplacitum, concreditum volumus. Novo igitur huic Vicariatui *de Kroonstad* eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus Apostolici eorumque Vicarii iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis, aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce ipsis Litteris tribueretur si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die octava mensis Aprilis, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius 8. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
8. C. de Propaganda Fide Praef.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £B Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. LI I, **n. 55. - Al. Trussardi.**

I V

DE YUNNANFU

EX VICARIATU APOSTOLICO DB YUNNANPU IN SINIS TERRITORII PARS SEIÜNGITUR, EX QUA NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE CHAOTUNG » ERIGITUR, CLERO INDÍGENAS CONCREDENDA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad christianum nomen facilius ac salubrius inter infideles propagandum haud dubie valde prodest si Evangelii praecones animarumque Pastores quantum fieri possit e clero indigena seligantur. Sacerdos enim indigena, utpote qui ortu, ingenio, sensibus studiisque cohaereat cum suis popularibus, melius quam quisque alius in illorum animos fidem insinuare potest. Libentissime igitur petitionem excepimus venerabilis Fratris Georgii de Jonghe, Episcopi titularis Amathusii in Cypro et Vicarii Apostolici de Yunnanfu in Sinis, qui, illa prae oculis habens, quae Litteris Apostolicis *Maximum iWtid* et *Rerum Ecclesiae* edicta sunt, quarum altera a fel. rec. Benedicto Papa XV, Praedecessore Nostro, anno millesimo nongentesimo decimonono data, altera a Nobis ipsis anno millesimo nongentesimo vigesimo sexto, ab hac Apostolica Sede expostulavit ut floridior sui Vicariatus territorii pars in ecclesiasticam sui iuris circumscriptionem erigeretur et clero saeculari indigenae concrederetur. Quapropter Nos, considerantes in hac Vicariatus parte, inferius describenda, eam fidelium et indigenarum sacerdotum frequentiam exstare, in eaque missionalia opera ita florere, ut sperare liceat christianam religionem maius exinde in regione illa incrementum suscepturam, et attenta venerabilis Fratris Marii Zanin, Archiepiscopi titularis Traianopolitani in Rhodope et Delegati Apostolici in Sinis, commendatione, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, omnibus mature perpensis, oblatis precibus annuere statuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Nos suprema Nostra auctoritate e Vicariatu Apostolico de Yunnanfu territorium separamus civiles complectens subpraefecturas de *Chaotung, Tungchwan, Yentsing, Chensing, Sukiang, Hiliang, Yunshan, Kiadkia, Süanwei, TaTcwan,* ac *Lutien UT-*

bem, quae velut subpraefectura habetur, atque ex eo novam erigimus et constituimus Praefecturam Apostolicam, quae propterea circumscribetur finitimis Vicariatibus Apostolicis de *Suif u* ad septentrionem, de *Ningyuanfu* ad occidentem, de *Yunnanfu* ad meridiem, de *Kweiyang* ad orientem. Nobis vero et Apostolicae Sedi facultatem reservamus novam ineundi circumscriptionem istius Praefecturae quovis modo ac tempore Nostro eiusdemque Sedis arbitrio peragendam. Novam hanc Praefecturam de *Chaotung* nuncupari volumus, eamque clero saeculari indigenae, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, concredimus; eius vero sedem principem in urbe *Chaotung,* a qua Praefectura ipsa nomen mutuatur, constituimus. Apostolicae ergo Praefecturae isti de *{jhaotung,* eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Antistites iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus et ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce ipsis Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die octava mensis Aprilis, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGÖIANI — *Cancellarius 8. R. E.*

P. Card. FUMASONI BIONDI — *8. C. de Propaganda Fide Praef.*

f Dominicus Spolverini, Archiep. tit. Lariss., *Proton. Apostolicus.*
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco © Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. LII, n. 59. - **Al. Trussardi.**

v

DE TANANARIVE ET DE FIANARANTSOA

E VICARIATIBUS APOSTOLICIS DE TANANARIVE ET DE FIANARANTSOA TERRITORII PARS SEIUNGITUR, EX QUA NOVA PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE VATOMANDRY » ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter graviores Apostolici Nostri muneris curas eam esse ducimus, in illas orbis catholici regiones, longo terrarum marisque tractu dissitas et Missionalium curis adhuc concreditas, Nostrae mentis oculos convertere atque ea decernere quae faciliorem illic utilioremque Evangelii praeconum operam reddant. Cum itaque ad Christianum nomen in orientali regione Vicariatuum Apostolicorum de *Tananarive* et de *Fianarantsoa,* in insula Madagascarensi, latius dilatandum haud pa#um prodesse visum sit territorium ex illis seiungere et novam ibi condere Missionem, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, illud decernere libenter statuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, e Vicariatu Apostolico de *Tananarive* duos districtus civiles de *Vatomandry* et de *Mahanoro,* et e Vicariatu Apostolico de *Fianarantsoa* duos pariter civiles districtus de *Nosivarilca* et de *Marolambo* suprema Nostra auctoritate separamus, atque ex illis novam erigimus Praefecturam Apostolicam, de *Vatomandry* nuncupandam, eamque Presbyteris Missionariis Societatis Mariae de Montfort, qui iam in regione illa sedulo adlaborant, ad Nostrum tamen et S. Sedis beneplacitum, concredimus. Novae igitur huic Praefecturae de *Vatomandry,* eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus. Quae omnia ut supra disposita et constituta rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris habe-

retur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die decima octava mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI — *Cancellarius S. R. B.*

P. Card. FUMASONI BIONDI — *S. C. de Propaganda Fide Praef.*

Vincentius Bianchi-Cagliesi, ***Protonotarius Apostolicus.***
Hector Castelli, ***Protonotarius Apostolicus.***

Loco £& Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. LUI, n. 1%. **- Al. Trussardi.**

V I

DE SUCHOW

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE SUCHOW IN SINIS IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Merito lubenterque ad potiorem dignitatis gradum quaeque inter infideles Missio ab Apostolica Sede provehitur, si operum missionalium, Evangelii praeconum et fidelium numerus non parum in ea adauctus sit. Quum itaque venerabiles Fratres S. R. E. Cardinales Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi, considerantes Praefecturam Apostolicam de Suchow in Sinis, Apostolicis Litteris, die prima Iulii mensis, anno millesimo nongentesimo primo et trigesimo datis, a Nobis erectam, et inditae Societatis Iesu curis concreditam, inter eas Sinicae Reipublicae Missiones esse, ubi evangelici verbi semen laetiores fructus attulerit et maiores allaturos promittat, a Nobis expostulaverint, ut eam in Vicariatum Apostolicum evehamus, Nos, probe noscentes Praefecturam illam maturam esse ac dignam, quae in Vicariatum eie vari queat, eo vel magis quod auctus Missionis gradus et meritas missiona-

riis ob feliciter expletos labores laudes significet, et procul dubio eis animum addat ad ampliora in dies, Deo adiuvante, peragenda, Iubenti animo oblatis precibus annuere censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis, certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine tenore praesentium Apostolicam quam supra diximus Praefecturam de Suchow in Vicariatum Apostolicum, eodem nomine et finibus servatis, evehimus, erigimus et constituimus; eumque eiusdem Societatis Iesu curis, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, etiam in posterum commissum volumus, et tenore praesentium committimus. Novo proinde huic Vicariatui Apostolico de Suchow eiusque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Vicarii iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; eosque omnibus pariter adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, notarii publici cuiusvis manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam provectionis, erectionis, constitutionis, commissionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quinto, die duodevicesima mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius 8. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Vincentius Bianchi-Cagliesi, ***Protonotarius Apostolicus.***
Ludovicus Kaas, ***Protonotarius Apostolicus.***

Loco QÎ Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. LUI, n. SI. **- Al. Trussardi.**

VII

DE KAYING

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KAYING IN SINIS IN VICARIATUM ERIGITUR

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Etsi inter calamitosas rerum publicarum perturbationes, indefessa evangelicorum operariorum opera et studio, res catholica postremis hisce annis in Praefectura Apostolica de Kaying in Sinis, Nostris Litteris die vicesima Februarii mensis, anno millesimo nongentesimo undetricesimo datis erecta et Societati de Maryknoll pro Missionibus Exteris concredita, non parum habuit incrementum. Quo profectu iam, Deo auctore, obtento et maiore, quem in futurum sperare fas est, permoti, venerabiles Fratres S. R. E. Cardinales Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi a Nobis expostulaverunt, ut Praefectura ipsa ad potiorem Vicariatus Apostolici gradum provehatur. Nos igitur, omnibus mature perpensis, oblatis Nobis precibus Iubenti animo annuere statuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium Apostolicam quam supra diximus Praefecturam de Kaying in Sinis in Vicariatum Apostolicum, eodem nomine et finibus servatis, evehimus, erigimus et constituimus eamque eidem Societati de Maryknoll pro Missionibus Exteris, quae tanto studio et labore ad fidei incrementum et Christi Regnum dilatandum iam diu adlaborat, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, etiam in posterum concreditam volumus et committimus. Novo proinde huic Vicariatui Apostolico eiusque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Vicarii iure communi fruuntur et gaudent; eosque omnibus pariter adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis, etiam impressis, notarii publici cuiusvis manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel ofiicio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, con-

stitutionis, concessionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat; si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die duodevicesima mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI *Cancellarius S. B. E.*

P. Card. FUMASONI BIONDI *S. C. de Propaganda Fide Praef.*

Vincentius Bianchi-Cagliesi, ***Protonotarius Apostolicus.***
Ludovicus Kaas, ***Protonotarius Apostolicus.***

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. LUI, n. SO. **- Al. Trussardi.**

VIII

DE KATANGA SEPTENTRIONALI

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KATANGA SEPTENTRIONALI IN CONGO BELGICO IN VICARIATUM APOSTOLICUM PROVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Digna sane quae ad potiorem Vicariatus gradum evehatur, quaeque Apostolica Praefectura censetur, in qua ob sedulos Evangelii praeconum labores magnum catholica res, Deo auctore, incrementum assecuta sit. Cum itaque Praefectura Apostolica de Katanga Septentrionali in Congo Belgico, sodalibus Congregationis a Spiritu Sancto concredita, non parvos, postremis hisce annis, tum quoad auctum fidelium numerum, tum quoad operum educationis et caritatis multiplicitatem profectus feliciter obtinuerit, dilectus filius eiusdem Congregationis Moderator Generalis enixas Nobis preces obtulit, ut Praefectura illa in Vicariatum Apostolicum elevaretur. Nos igitur, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, attento etiam venerabilis Fratris Ioannis Dellepiane, Archiepiscopi Stauropolitani, Congi Belgici Delegati Apostolici, favorabili voto, re mature perpensa, oblatis precibus annuendum censuimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum in-

tersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Nos, certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, Praefecturam de Katanga Septentrionali in Vicariatum Apostolicum, iisdem servatis finibus et nomine, tenore praesentium provehimus, erigimus et constituimus. Novo proinde huic Vicariatui Apostolico eiusque pro tempore Vicariis, omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Vicarii iure communi fruuntur et gaudent; eosque omnibus adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri pariter adstringuntur. Quae omnia ut snpra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, notarii publici cuiusvis manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat; si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die duodevicesima mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI — *Cancellarius 8. R. E.*

P. Card. FUMASONI BIONDI — *8. C. de Propaganda Fide Praef.*

Vincentius Bianchi-Cagliesi, ***Protonotarius Apostolicus.***
Hector Castelli, ***Protonotarius Apostolicus.***

Loco ¡33 Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. LUI, n. IS. - **Al. Trussardi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

IN REPUBLICA ESTONIENSI NUNTIATURA APOSTOLICA CONSTITUITUR

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum in Republica Estoniensi Apostolicus tantum Delegatus usque adhuc munere suo fungatur atque ad vincula cum eiusdem Reipublicae Gubernio arctiora efficienda peropportunum videatur eodem in loco propriam Legationem Nostram constituere, libenti animo votis concedere decrevimus Praesidis ipsius Reipublicae, qui de hoc Nos nuperrime rogavit. Quapropter praesentium Litterarum tenore, certa scientia ac matura deliberatione, in Republica Estoniae, suppressa Delegatione quam memoravimus, ex nunc *Nuntiaturam Apostolicam,* auctoritate Nostra erigimus et constituimus, eidemque Nuntiaturae sic per Nos erectae omnia et singula deferimus iura, privilegia, honores, praerogativas, indulta, quae huiusmodi Legationem propria sunt. Haec statuimus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, ipsique Nuntiaturae Apostolicae Estoniae nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xi m. Septembris, an. MCMXxxiii Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

S. RAPHAËL ARCHANGELUS DIOECESIS ATERRADENSIS PATRONUS COELESTIS DECLARATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum Aterradensis dioecesis in Brasilia, quae anno millesimo nongentesimo decimoctavo erecta est, adhuc coelesti Patrono careat, Venerabilis Prater Aterradensium Episcopus, vota cleri populique sibi commissi exprimens humiles enixasque preces Nobis

adhibet, ut Sanctum Raphaelem Archangelum coelestem ipsius dioecesis Patronum constituere dignemur. Nos autem, ut piis huiusmodi optatis ultro libenterque concedamus, audito dilecto Filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Sanctum Raphaelem Archangelum dioecesis Aterradensis in Brasilia coelestem *Patronum* apud Deum declaramus et constituimus, privilegiis omnibus liturgicis adiectis, quae huic titulo sunt adnexa. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efiieaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, memorataeque dioecesi Aterradensi nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxix mensis Septembris, an. MCMXXXIII **Pontificatus Nostri duodecimo.**

E. Card. PACELLI, ***a Secretis Status.***

III

B. V. MARIA SUB TITULO « DEL PILAR DE ZARAGOZA)> PATRONA PRINCIPALIS ET S. IOANNES NEPOMUCENUS PATRONUS SECUNDARIUS CONFIRMANTUR CIVITATIS ALAJUELENSIS IN COSTARICA.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Alajuelensium Episcopus ad Nos refert admodum esse in votis clero populoque suae dioecesis ut pro Nostra benignitate qua Patronam principalem civitatis ac Titularem ecclesiae cathedralis Alajuelensis Beatam Dei Genitricem Virginem Mariam sub titulo «del Pilar de Zaragoza», nec non Patronum secundarium Sanctum Ioannem Nepomucenum confirmare velimus. Testatur quidem ipse Praesul iam ab exeunte saeculo decimo octavo christifideles eiusdem dioecesis memoratos patronos coelestes venerari et colere. Quapropter Nos, audito dilecto Filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibus rei momentis

sedulo studio perpensis, praesentium Litterarum tenore, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ad magis magisque in dies fovendam et augendam Alajuelensis populi venerationem ac pietatem erga Sanctissimam Deiparam, perpetuum in modum, Beatam Virginem Mariam a Columna nuncupatam, seu vulgo sub titulo « del Pilar de Zaragoza» praecipuam civitatis Alajuelensis Patronam atque ecclesiae cathedralis item Alajuelensis titularem confirmamus, una cum Sancto Ioanne Nepomueeno Patrono secundario, omnibus liturgicis privilegiis adiectis, quae Patronorum locorum propria sunt. Haec edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces, iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, vel pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxix mensis Novembris an. MCMXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. ALOYSIUM TIT. S. PETRI AD VINCULA S. R. E. PRESBYTERUM CARD. CAP0T0STI, APOSTOLICUM DATARIUM, DENA AB INITO SACERDOTIO EXPLENTEM LUSTRA.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Mensis Septembris, qui quotannis diem ceteris faustiorem tibi adducere solet, hunc iucundiore quidem illucescentem lumine tibi mox feret : decem enim cernes revoluta lustra, postquam sacerdotalis dignitatis honore es auctus. Grata suscepti sacerdotii memoria atque recordatio, quae ad pia invitat gaudia te simulque plurimos, qui genere, amicitia, beneficio, obsequio arcte tibi coniuncti sunt, sponte tuum compellit animum ad remeandum remetiendumque divinorum benefactorum fluvium, qui quinquaginta abhinc annos — grande mortalibus aevum — apud altare quoddam manavit, ubi sacris muneribus in perpetuum tuae iuventae florem vovisti. Haec dum tecum consideras, sueto religionis et pie-

fatis studio omnipotenti Deo meritas grates agis, cum ab eo delapsa sint omnia bona, quibus per diuturnum aetatis deflexum magis magisque floruisti. Nos autem pro singulari benevolentia qua in te ferimur, eo vel magis quod Sena tui Nostro adscriptus^ et sacra purpura decoratus in universalis Ecclesiae regimine obeundo auxiliaris, in gratiarum actione Deo reddenda tibi adiungimur atque omina et vota Nostra sollemnem celebranti diem tibi deesse non patimur. Sempiternus Rex noster, cuius natura uberrimus bonitatis fons est, miserationis Suae opes in te fundere pergat, qui nihil aliud optas quam in Ecclesiae utilitatem nanciscendam inque divinam laudem parandam curas, vigilias, labores impendere. Ipse volenti integras vires sufficiat vigoremque suppeditet, quem senium non conficit, ingravescens aetas non frangit, cum quasi aeternae Dei iuventae afflatu effloreat; serena quoque ingerat gaudia, quae bene exactae vitae conscientia alit et confidenter exspectata supernorum praemiorum beatitas confovet. Quo autem, cumulatior tibi fiat laetitia, ultro id tibi facultatis facimus, ut Nostro Nomine Nostraque auctoritate Benedictionem, plena quoque admissorum venia proposita, iis impertiri valeas, qui sollemni celebritatis die te sacrum peragentem circumsaepient. Sit denique Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, summo studio concedimus, coelestis solacii et praesidii auspex et pignus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die xxx mensis Augusti anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimo quarto.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. ALEXIUM HENRICUM TIT. S. SUSANNAE S. R. E. PRESBYTERUM CARD. LÉPICIER, S. CONGREGATIONIS RELIGIOSORUM PRAEFECTUM, APPETENTE QUINQUAGESIMO NATALI SACERDOTII EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Grata semper et iucunda Nobis exstat occasio participandi et Nostra auctoritate cumulandi eorum gaudia, qui amplissimo Senatui Nostro adscripti in universa moderanda Ecclesia studium operamque suam Nobis impendunt. Quare, quemadmodum tibi, Dilecte Fili Noster, triennio ante dena lustra a sollemni religiosorum votorum professione explenti, libenter gratulati sumus, ita nunc eidem ipsi, quinquagesimum a su-

scepto sacerdotio natalem diem peragenti, paternam animi Nostri lae-r titiam propensissime declaramus. Tanta profecto est christiani sacerdotii dignitas, ut diuturna ista annorum series, in sacro obeundo munere transacta, sit albo prorsus signanda lapillo. Quot enimvero supernae gratiae ad virtutes Dei ministri exercendas idoneae, quot sane caelestia auxilia ad munia Dei interpretis gerenda necessaria e sacro presbyteratus Ordine ipsam ducunt originem uberrimamque repetunt fontem! Quapropter iure ac merito propinqui tui et religiosi sodales, laborum socii cunctique amici hac tecum faustitate coniunguntur, ut plurimae libéralissimo bonorum Largitori gratiae reddantur, et nova tibi divina dona in posterum impetrentur. Nos autem, qui pluries iam tibi, Dilecte Fili Noster, existimationis et caritatis Nostrae pignora publice dedimus, inter quae recens quoque exstat legatio ad Concilium in Melitensi insula cogendum tibi commissa tamque feliciter absoluta, novam hanc opportunitatem praetermittere nolumus, quin Nostrae cum tuis ad Deum precibus communicemus et férvidas tibi gratulationes ac vota paterna deferamus. Integras plane vires servet tibi Deus, cumque caelestibus gratiis multiplicet tibi dies et annos, ut longum adhuc in aevum nobilissima studia atque officia tua ad Ecclesiae bonum persolvas; generosa autem ac potentissima Virgo Mater, cui peculiari titulo ipse es addictus atque inservis, sicut cotidiano, quod peragis, Sacro benigna adest, ita cunctis piis inceptis laboribusque tuis praesentissima iugiter adspiret. Cuius quidem caelestis praesidii auspex et peculiaris dilectionis Nostrae testis Apostolica esto Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, tuisque coniunctis, adiutoribus et amicis simulque universo Servorum Mariae Ordini peramanter in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die xiv mensis Septembris, anno MDCCCCXXXV, **Pontificatus Nostri quarto decimo.**

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PERUSINAE ET CORTONENSIS

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

DECRETUM

Quum Excmus P. D. Ioannes Baptista Rosa, Archiepiscopus Perusinus, consentiente Excmo P. D. Iosepho Franciolini, Episcopo Cortonensi, supplices preces Apostolicae Sedi obtulerit, ut pro bono animarum pars territorii, vulgo *frazione di Mercatale*, ad archidioecesim Perusinam pertinens, ab hac dismembraretur atque dioecesi Cortonensi attribueretur, Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, rei opportunitate perpensa, praesenti Consistoriali Decreto statuit, ut memorata *frazione di Mercatale* ab archidioecesi Perusina seiungatur atque dioecesi Cortonensi aggregetur, mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sanctitas Sua deputare dignata est eundem Excmum P. D. Ioannem Baptistam Rosa, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; facto onere remittendi quam primum ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 14 Decembris 1935.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. © S.

B. Renzoni, *Substitutus.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

i .

DUBLINEN. **SEU** RUREMONDEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI CAROLI A S. ANDREA, SACERDOTIS PROFESSI CONGREGATIONIS CLERICORUM EXCALCEATORUM SS.MAE CRUCIS ET PASSIONIS D. N. I. C.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

S. Pauli a Cruce, legiferi patris, exempla pone sequutus, P. Carolus a S. Andrea perfectionis semitam tali tantoque studio arripuit, ut christianarum virtutum culmen attigisse videatur. Eluxerat enim in eo, adhuc puerulo, egregia indoles et ad pietatem proclivis, quae magis magisque temporis decursu uberes pro animarum salute fructus attulit uti ex eius vita, quae brevissime adumbrabitur, patebit.

In loco Munstergeleen nuncupato, intra Ruremondensis Dioecesis fines in Hollandia die 11 Decembris mensis a. D. 1821, ex Petro Ioseph Houben et Ioanna Elisabeth Luvten, molitoribus et agricolis, honestis piisque coniugibus, Servus Dei, quartus ex decem filiis, natus, eodem die sacris baptismi ablutus est aquis, nomenque Ioannes Andreas ei impositum.

Filiolum *ab infantia timere Deum et abstinere ab omni peccato* (Tob. c. 1, 10) parentes docuerunt. Ipse vero documenta haec tanta diligentia excipiebat, ut eximia in Deum et in B. Virginem pietatis specimina iam tum exhiberet. An. 1835 maximo sui animi gaudio sacratissimae Eucharistiae pabulo primitus refectus est, et sacro chrismate linitus. Studiis assidua diligentia vacavit. An. 1841 militiam exercere coactus, admirandam morum integritatem servavit.

A militia dimissus intercepta studia instauravit, quae ad vicesimum quartum aetatis annum est prosequutus, quando Dei voci, ad religiosam capessendam vitam invitanti, obedire sine mora statuit. Sanctae huic vocationi parentes libenti animo assensi sunt: quare Ioannes Andreas paterna benedictione accepta, ad Recessum, sub

Ss. Crucis titulo, a Congregatione Sanctissimae Crucis et Passionis D. N. I. C, opera Ven. Dominici a Matre Dei paulo ante in loco vulgo dicto <(Ere » fundatum apud Tornacum, advolavit. Inter Sodales sub nomine Caroli a S. Andrea admissus, die 1 Decembris an. 1845 sacra religionis vestes assumpsit. Tirocinio rite peracto, religiosa vota die 10 Decembris mensis an. D. 1846 nuncupavit. Philosophicis dein et theologicis disciplinis sedulo incubuit, die vero 21 Decembris an. D. 1850 sacerdotio est auctus.

Biennio post in Angliam ad S. Wilfridi moratus est, ubi sacerdotalia munia summo zelo exercuit, magnoque animarum emolumento. Tironum magistro coadiutor datus, exemplo potissimum, iuvenes religiosae perfectionis vitam summa diligentia edocebat. Tirocinii domo alibi an. 1854 constituta, P. Carolus ad paroeciam S. Wilfridi regendam aliquantisper permansit, sicut et ((Broadway », et ad S. Annae in loco ((Sutton » ubique insignia sanctitatis specimina relinquens. Anno 1857 P. Carolus ad Recessum ad « Mount-Argus » prope Dublinum in Hibernia, superiori anno noviter constitutum, missum, ibi ad mortem usque permansit.

Sacerdotale exercens ministerium, unice de Dei gloria cogitare deque animarum salute sibi proposuit. Quare non solum arctissimam suae Congregationis regulam ad unguem servavit sed et asperis paenitentiis corpusculum afflixit; orationi iugiter, vel cum operaretur, intentus, sacris confessionibus audiendis incumbebat assiduus; populum qua cathechesi qua exhortationibus erudire nunqiiam destitit, nullum sibi parcens incommodum. In Ss. Eucharistiae adoratione saepe integras noctes traducebat; erga Dominicam Passionem et beatissimam Virginem Perdolentem religione praecipua tenebatur, atque de his sermocinans in lacrymas abire solebat. Tantam pietatem benignissimus et misericors Deus plurimis donis rependere dignatus est. Unde ad eum quotidie plurimi ex longinquis quoque regionibus accurrebant, ut benedictionem eius implorarent; plurimique a morbis, quibus afflictabantur, mire convalescere cernebantur. Triginta sex per annos, P. Carolus uti strenuus miles praelia Domini sustinuit, virtutum omnium splendore renidens.

Tot fractus laboribus ac paenitentiis, gravi morbo in crure tentari coepit. In Immaculatae Conceptionis festo die, anno 1892 ultima vice sacrosanctum Missae Sacrificium celebrat, eademque die in lecto decumbere cogitur. Morbus paullatim ingravescit ita ut nulla convalescentiae spes arrideat. Ecclesiae sacramentis roboratus, plenissime divinae voluntati adhaerens, crucifixum tenerrima devotione amplexans,

in Epiphaniae Domini pervigilio, purissimam animam placidissime exhalavit.

Vix eius obitus fama pervulgata, frequentissimi populus per quinque dies ad eius cadaver invisendum et quasi venerandum concursat.

Iustis funebribus peractis, sepulturae quidem corpus datum, sed sanctitatis fama adeo percrebuit, ut Ordinaria auctoritate sive Ruraemondae sive Dublini processus sint constructi, additis duobus rogatorialibus Westmonasteriensi et Achadensi. Die 9 Maii elapsi anni Sacra haec Congregatio, Servi Dei scriptis perpensis, nihil obstare quominus ad ulteriora procedi quiret decrevit.

Interim pluries Postulatoriae litterae, septem S. R. E. Cardinalium, undecim Archiepiscoporum, quos inter R. P. D. Eduardi Byrne Archiepiscopi Dublinen., R. P. D. Gulielmi Lemmens Episcopi Ruremondensis et triginta sex Episcoporum, plurium Abbatum, Generalis Praepositi Congregationis Ss. Crucis et Passionis D. N. I. C, Ordinum seu Congregationum generalium Moderatorum, Cleri, Magistratus et primorum natalis paroeciae Servi Dei, Praesidis, Professorum alumnorumque maioris Seminarii Ruremondensis, aliorumque illustrium virorum et mulierum, Summo Pontifici ut Causae Introductionem implorarent oblatae sunt.

Servatis itaque omnibus de iure servandis, ad Rmi P. Aegidii a Sacris Cordibus, Congregationis eiusdem Generalis Postulatoris, instantiam, in Ordinario coetu die 29 Octobris mensis habito, Emus ac Rmus D. Cardinalis Raphael Carolus Rossi, Causae Ponens seu Relator, Dubium proposuit : *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi Patres auditis Cardinalis Ponentis relatione, nec non Officialium Praelatorum suffragiis scripto datis, auditoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei generali Promotore, omnibus mature perpensis rescribere censuerunt: *Affirmative* seu *signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.* Die autem 13 mensis huius Ssmo D. N. Pio Pp. XI ab infrascripto Cardinali relatione facta, Sanctitas Sua, Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem Introductionis Causae Servi Dei Caroli a S. Andrea benigne signare dignata est.

Datum Romae, die 13 Novembris, an. D. 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. 8 S.

A. Carinci, *Secretarius.*

I I

BARCINONEN, SEU QUITEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI FRATRIS MICHAELIS, RELIGIOSI PROFESSI INSTITUTI FRATRUM SCHOLARUM CHRISTIANARUM.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Quo magis homo casta pietate ad Deum accedit, eo magis eius sanctitatem, sapientiam simplicitatemque participat. Insigne veritatis huius exemplum vita Servi Dei Fratris Michaelis evidenter ostendit. Hic enim vir, a teneris unguiculis Deo per pietatem adhaerens, sanctitate, sapientia atque simplicitate mirifice supra communem vel bonorum agendi modum refulsisse videtur.

Franciscus, Aloisius, Florentius Pebres Cordero Muñoz die 7 Novembris a. D. 1854 Conchae in Aequatoriana Republica natus est, parentibus Francisco et Anna Muñoz, generis nobilitate et christiana virtute, matre praesertim, praeclaris. Hanc enim, non solum singulari pietate, sed et vitae arcta austeritate, bonorum omnium existimationem sibi conciliasse ferunt. Sub tanto magisterio pueritiam summa morum innocentia filiolus domi transegit. Acri ingenio praeditus, corpore vero autem imbecillus, fere ad septennium usque ambulandi impos, per totam vitam, crurium debilitate et ob pedum deformitatem laborioso gradu procedendi laboravit. Fratrum Scholarum Christianarum ludos celebravit, primasque tulit.

Erga Institutum hoc vehementi amore incensus, eidem consociari optavit. Piis tamen adolescentis votis intercessere parentes, qui aegerrime egregium filium sibi eripi ferebant; eius tamen constantiae denique concessere quidem, ita ut Franciscus in religionem ingressus fuerit, sed a venia data post annum resilire pater tentavit. At frustra. Filius enim fortis in sua vocatione permansit, atque ex hoc luctamine victor evasit.

Franciscus itaque die 24 Martii anno 1868, assumpto fratris Michaelis nomine, Fratrum Scholarum Christianarum habitum induit, atque tirocinium Conchae inivit perfecitque. Sequenti anno ad Quitensem domum perrexit ut praeceptoris munere fungeretur. Qua in domo usque ad annum 1907 permansit. Annua vota ab anno 1872 nuncupavit, quae ab anno 1879 per triennium renovavit, perpetua denique Immaculatae Conceptionis in festo a. 1882 emisit.

Legiferi patris S. Ioannis Baptistae de la Salle spiritu repletus, plurima sui Instituti officia sanctissime est exequutus. Fuit enim ludi magister puerulis, scientiarum professor, tironum magister, religiosae domus moderator in exemplum : plurimos conscripsit libros seu ad scholarum usum, seu ad scientiarum et litterarum incrementum.

In litteris et in scientiis tradendis, praecipue vero in christiana catechesi docenda, mire superexcelluit.

Unde eius doctrinae fama non solum in Aequatoris republica sed et in aliis regionibus fuit diffusa.

Quare die 18 Februarii a. 1892 unanimi suffragio Academiae.Aequatorianae Socius fuit electus, loco Francisci Salazar, viri litterarum scientia nec non militaribus et politicis muneribus clari. Frater Michael sermonem ad Academicos, frequentissimosque adstantes habuit, qui mirabile tum scientiae cum humilitatis insigne documentum exstitit.

Ipse reipublicae Praeses sollemnem novi Academici institutionem voluit sua praesentia honestare.

Ut Fundatoris Beatificationi, in Vaticana Basilica die 19 Februarii 1888 celebrandae, interesset, ad Urbem missus fuit. Hac sollemni sacra actione Fr. Michael, ut postea dixit, veluti in caelum rapi sibi visus est.

Lauretanam Beatae Virginis domum pientissime invisit; die vero 29 Iunii a. 1888 Quitensem ad domum reversus est, ubi pluribus muniis ab obedientia sibi impositis impigre functus est, insimulque libris conscribendis attendit.

Ut huic muneri plenius satisfaceret, a. 1907 a religiosis Superioribus Parisios fuit vocatus, pauloque post ad « Lembecq-lez-Hal » in Belgio, ubi usque ad diem 21 Iulii a. 1908 permansit; sed aëris intemperie multis tentari coepit valetudinis incommodis. Quare Superiorum iussu in Hispaniam perrexit ut hispanicam linguam tironibus in loco <(Premia de Mar » nuncupato, in Barcinonensi provincia traderet.

Verum etsi mitior esset aër, eiusque valetudini secundus, gravi tamen popularium seditione anno 1909 cum fratribus domo exturbatus, ab impendentis mortis periculo, praesenti Virginis ope, liberatus est. Politicis rebus in pace compositis, Frater Michael impensiori studio conscribendis didascalicis optimae notae libris iterum attendit.

Sed iam tanto viro caelestis manebat corona.

Februario mense ineunte a. D. 1910 gravi morbo implicitus, morientium sacramentis roboratus, toto corde ad divinam voluntatem plenissime conformatus, die 9 purissimam animam exhalavit, annos natus

sex **supra quinquaginta, quorum quatuordecim extra Institutum innocentissimé vixit, duos vero et quadraginta in Instituto sanctissime transegit. Et sane vir fuit aeque sanctus et doctus : et tamen ea erat animi demissione, ut, quanto magis laudibus eum extollebant, eo magis se omnibus postponeret. Gomis, benignus, candida animi simplicitate omnium animos sibi devinciebat. Orationis assiduus cultor, in ea, quidquid ex studiis aliisque muneribus superesset temporis, perstabat. Paupertate, obedientia ceterisque virtutibus, quae religiosum virum decent, summe enituit.**

Horum omnium fama, non intra Instituti septa conclusa permansit, sed longe lateque diffusa adeo percrebuit, ut tredecim post mortem annis, Quiti, sequenti vero anno Barcinone, Ordinaria auctoritate constructi sint processus super eadem fama, nec non super scriptis. Die 18 Iunii a. D. 1930 Sacra haec Congregatio, scriptis perpensis, nihil obstare decrevit, quominus ad ulteriora procedi queat. Instante vero Fr. Alexio Francisco, Instituti Fratrum Christianarum Scholarum generali Postulatore, in Ordinario Sacrae Rituum Congregationis Coetu die 29 Octobris mensis habito, Emus ac Rmus D. Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, Dubium proposuit : *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum, de quo agitur.* Emi ac Rmi PP., audita Cardinalis Ponentis relatione, nec non Officialium Praelatorum suffragiis scripto datis, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, attentis quoque Postulatoriis litteris quinque S. R. E. Cardinalium, viginti Archiepiscoporum, duorum supra quadraginta Episcoporum, quos inter Episcopi Barcinonensis, Quitensis Cleri seu saecularis seu regularis, Generalis Superioris Instituti Scholarum Christianarum, plurimorumque aliorum, omnibus mature perpensis, rescribere censuerunt : *Affirmative* seu *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Die autem 13 Novembris, Ssmo D. N. Pio Papae XI facta ab infrascripto Cardinali de his omnibus relatione, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem Introductionis Causae Servi Dei Fratris Michaelis benigne signare dignata est.

Datum Romae, die 13 Novembris A. D. 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. © S.

A. Carinci, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Martedì, 11 Febbraio 1936, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Dott. Vasco de Que vedo, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica del Portogallo, per Ja presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 4 Febbraio 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *Preparatoria,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Consultori teologi, hanno discusso sulla eroicità delle virtù del Veri. Servo di Dio Padre Domenico della Madre di Dio, della Congregazione dei Passionisti.

Martedì, 18 Febbraio 1936, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di Canonizzazione del Beato Salvatore da Horta, laico professo dell'Ordine dei Frati Minori, si è tenuta la Congregazione *Antepreparatoria* dei Sacri Riti, nella quale dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima si è discusso il dubbio sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione dello stesso Beato, i quali miracoli vengono proposti per la sua Canonizzazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria i Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

27 Gennaio 1936. **Il Revmo Padre Giuseppe Low, della Congregazione del Ssmo Redentore, *Vice-Relatore Generale détta Sezione Storica della Sacra Congregazione dei Riti.***

28 » » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Nicola Canali, *Membro della Sacra Congregazione Ceremoniale.***

28 Gennaio 1936. **Il Revmo Padre Adamo Ellis, della Compagnia di Gesù,** ***Consultore della Sacra Congregazione dei Beligiosi.***

31 » » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni,** ***Membro della Sacra Congregazione della Reverenda Fabbrica di San Pietro.***

15 Febbraio » **Il Revmo Monsig. Serafino De Angelis,** ***Consultore della Sacra Congregazione del Concilio.***

17 » » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Massimo Massimi,** ***Presidente della Pontificia Commissione per la redazione del Codice di Diritto Canonico Orientale.***

» » » **Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Carlo Salotti e Pietro Boetto,** ***Membri della Pontificia Commissione per la redazione del Codice di Diritto Canonico Orientale.***

19 » » ***S.*** **E. Revma Monsig. Domenico Tardini, Sostituto della Segreteria di Stato,** ***Consultore della Sacra Congregazione Concistoriale.***

ConJBrevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

17 Gennaio 1936. **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli,** ***Protettore dell' « Alliance des Maisons d'Education chrétienne ».***

23 » » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma,** ***Protettore dell'Istituto delle Suore di Nostra Signora*** **(âquisgrana: Muelhausen).**

8 Febbraio » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma,** ***Protettore dell'Ordine dei Frati Minori Conventuali.***

Assistenti al Soglio Pontificio:

19 Gennaio 1936. **S. E. Revma Monsig. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosiopoli di Arcadia.**

» » » **S. E. Revma Monsig. Giuseppe Pizzardo, Arcivescovo tit. di Nicea.**

» » » **S. E. Revma Monsig. Luca Ermenegildo Pasetto, Vescovo tit. di Gera.**

» **S. E. Revma Monsig. Ettore Castelli, Vescovo tit. di Messene.**

20 » » **S. E. Revma Monsig. Giuseppe Migone, Arcivescovo tit. di Nicomedia.**

» » » **S. E. Revma Monsig. Giuseppe Butt, Vescovo tit. di Alessandretta, Ausiliare di Westminster.**

***Protonotario Apostolico* ad instar participantium:**

25 Gennaio

Prelati Domestici di S. S. :

29 Marzo 1933. **Monsig. Vincenzo Maesano, della diocesi di Acireale.**
18 Agosto » **Monsig. Giacinto Rascioni, della diocesi di Tolentino.**
2 Luglio 1935. **Monsig. Giulio Czapik, dell'Amministrazione Apostolica di Merk (Satu Mare).**
10 Dicembre » **Monsig. Giovanni J. Donnelly, della diocesi di Denver.**
» » **Monsig. J. Federico Me Donough, della medesima diocesi.**
15 » **Monsig. Pietro Evrard, della diocesi di Saint-Dié.**
» » **Monsig. Maria Carlo Ernesto Minod, della medesima diocesi.**
18 **» Monsig. Francesco Zehentbauer, deH'arcbidiocesi di Vienna.**
> » » **Monsig. Giuseppe Wagner, della medesima archidiocesi.**
19 » » **Monsig. Giuseppe Branche, della diocesi di Aosta.**
20 » **Monsig. Pietro Gourbier, dell'archidiocesi di Aix.**
» » **Monsig. Ippolito Monnier, della medesima archidiocesi.**
4 Gennaio 1936. **Monsig. Luigi Xirò Roig, della diocesi di Barcellona.**
» » **Monsig. Carlo Bozzini, della diocesi di Novara.**
9 » **Monsig. Giulio Bihéry, dell'archidiocesi di Reims.**
» » **Monsig. Lorenzo Alboni, della diocesi di Faenza.**
15 » **Monsig. Leone Tondelli, della diocesi di Reggio Emilia.**

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è **degnato di conferire:**

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

12 Gennaio 1936. **A S. E. il sig. dott. Luigi Guimaràes, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Brasile presso la Santa Sede.**

La Commenda con placca dell'Ordine Piano:

21 Novembre 1935. **Al sig. dr. Francesco Paolo Giunta, della diocesi di Noto.**

La Commenda dell'Ordine Piano :

24 Gennaio 1936. **Al sig. comm. Camillo Beccari, Direttore Generale della Segreteria dello Stato della Città del Vaticano.**

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

20 Gennaio 1936. **A S. E. il sig. Alberto d'Oliveira, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario del Portogallo presso la Santa Sede.**
» » » **AS. E. il sig. Andrea Magre (Francia).**

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

21 Gennaio 1936. **A S. E. il sig. Giuseppe Braconnier (Francia).**

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

16 Gennaio 1936. **Al sig. Patrizio Edoardo Hollingdale, deirarchidiocesi di Sydney.'**

*25 » ** **A S. E. il sig. Ryuichiro Nagaoka (Manciukuo).**

La Commenda con placca dell' Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare :

21 Gennaio 1936. **A S. E. il sig. Colonnello Joäo Luiz de Moura, Governatore di Lisbona.**

» » » Al sig. Contrammiraglio Giulio Le Bigot (Francia).

La Commenda dell' Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

U Dicembre 1935. **Al sig. dott. prof. Evaristo Carusi, Avvocato Concistoriale (Roma).**

12 » » **Al sig. Bernardo Dijckhoff, della diocesi di Haarlem.**

17 » » **Al sig. Carlo George, dell'archidiocesi di S.Andrea ed Edimburgo.**

21 » » **Al sig. Guido Zanetti, della diocesi di Bergamo.**

» '» » A I sig. notaio Andrea Taymans (Belgio).

22 » > **Al sig. prof. Andrea Baudrillard dell'archidiocesi di Parigi.**

» » » Al sig. prof. Leone Bour, della medesima archidiocesi.

» » » Al sig. prof. Bernardo De Francqueville, della medesima archidiocesi.

» »• » Al sig. prof. Gustavo Gautherot, della medesima archidioc.

24 » » **Al sig. comm. avv. Vincenzo Varano, dell'archidiocesi di Catanzaro.**

28 » » **Al sig. prof. Pio Pascucci (Roma).**

14 Gennaio 1936. **Al sig. Paolo Tiberghien-Toulemonde, della diocesi di Lilla.**

17 » » **Al sig. cav. Cesidio Lolli (Roma).**

La Commenda delV Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare :

21 Gennaio 1936. **Al sig. Tenente Colonnello Giovanni Stoffel (Francia).**

» » » Al sig. Tenente Colonnello Enrico de Bellefon (Francia).

28 » » **Al sig. Capitano Giovanni Urru, dell'archidiocesi di Oristano.**

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

7 Gennaio 1936. **Al sig. Giovanni Teodoro Giuseppe Melchers, della diocesi di Haarlem.**

18 >• » **Al sig. dott. Helge Sommer, del Vicariato Apostolico di Danimarca.**

24 Gennaio 1936. **Al sig. Domenico Fontana (Roma).**
» » » **Al sig. Renato Dutilleul-Francœur (Francia).**
» » » **Al sig. Arnaldo Wapler (Francia).**

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

14 Gennaio 1936. **A S. E. il sig. Hsieh Chieh Shin, Ambasciatore del Manciukuo nel Giappone.**
23 » » **Al sig. Maurizio Carré (Francia).**

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

22 Gennaio 1936. **Al sig. Osvaldo Durand (Francia).**
» » » **Al sig. Maurizio Lozé (Francia).**
» » » **Al sig. Maria Enrico Bouschet de Bernard (Francia).**
25 » » **Al sig. Sighéo Odate (Manciukuo).**

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

6 Dicembre 1935. **Al sig. avv. Francesco Cuccia, dell'archidiocesi di Monreale.**
17 » > **Al N. U. dott. Pietro Reggiani, della diocesi di Forlì.**
21 » » **Al sig. Luigi Monicault (Francia).**
»• » » **Al sig. çav. Salvatore Ciprotti (Roma).**
22 » » **Al sig. Fernando Antiliei (Roma).**
30 » » **Al sig. prof. Domenico Milone, della diocesi suburbicaria di Sabina e Poggio Mirteto.**
» » » **Al sig. Giulio Barbosa De Mattos Correa (Brasile).**
7 Gennaio 1936. **Al sig. Francesco Giovanni Bagshawe, del Vicariato Apostolico del Tanganika.**

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

7 Maggio 1934. **Al sig. prof. M.° Pasquale Benintende, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.**
8 Luglio 1935. **Al sig. Agostino Ferentiu, della diocesi di Maramures dei Romeni.**
17 Dicembre » **Al sig. M.° Giovanni Vadou, dell'archidiocesi di Parigi.**
24 Gennaio 1936. **Al sig. Marcello Coulaud (Francia).**

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

24 Gennaio 1935. **Monsig. Giuseppe Giovanni De Deus, della diocesi di Campanha.**
5 Dicembre * **Monsig. Giovanni Landlinger, della diocesi di Sant'Ippolito.**

12 Dicembre 1935. **Monsig. Domenico Mercati, della diocesi di Borgo San Sepolcro.**
» » » **Monsig. Sante Martelli, della diocesi di Imola.**
» » » **Monsig. Pier Paolo Starace, della diocesi di Calvi e Teano.**
» » » **Monsig. Giacomo Dompieri, dell'archidiocesi di Trento.**
15 » » **Monsig. Ercole Crovella, dell'archidiocesi di Vercelli.**
» » » **Monsig. Alfonso Fermi, della diocesi di Piacenza.**
» » » **Monsig. Giuseppe Morini, della medesima diocesi.**
29 » » **Monsig. Giacomo Zannoni, della diocesi di Faenza.**
» » » **Monsig. Angelo Lombardo, della diocesi di Agrigento.**
9 Gennaio 1936. **Monsig. Giovanni Bobbato, della diocesi di Treviso.**
» » » **Monsig. Tommaso Stefanachi, della diocesi di Ugento.**
» » » **Monsig. Felice Maritati, della medesima'diocesi.**
» » » **Monsig. Alfonso Gentilini, dell'archidiocesi di Trento.**
» » » **Monsig. Vincenzo Scorza, dell'archidiocesi di Catanzaro.**
16 » » **Monsig. Eliseo Perez-Sanchez, dell'archidiocesi di San Domingo.**
23 » » **Monsig. Francesco Ferrari, dell'archidiocesi di Modena.**

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

18 Gennaio 1936. **N. U. dott. ing. Carlo Luppis, dell'archidiocesi di Ferrara.**

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

4 Novembre 1935. **Monsig. Ottone Gramann, dell'archidiocesi di Vienna**
3 Gennaio 1936. **Monsig. Federigo Augustin, dell'archidiocesi di Praga.**
15 » » **Monsig. Giuseppe Moioli, della diocesi di Bergamo.**
» » » **Monsig. Dino Staffa, della diocesi di Imola.**
16 » » **Monsig. Alarico Aleandri, della diocesi di Sant'Angelo in Vado**
» » » **Monsig. Carlo Valdameri, della diocesi di Crema.**

Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

13 Dicembre 1934. **Sig. Giovanni Giuseppe Amado, dell'archidiocesi di Panama.**

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

12 Dicembre 1935. **Monsig. Giacomo Cian, dell'archidiocesi di Gorizia.**
» » » **Monsig. Venceslao Belè, della medesima archidiocesi.**

NECROLOGIO

2 Gennaio 1936. **Monsig. Matteo Cullen, Vescovo di Kildare e Leiglin.**

13 » » **Monsig. Tommaso O' Donnei, Arcivescovo di Halifax.**

16 » » **Monsig. Romolo Genuardi, Vescovo tit. di Farsalo.**

22 » » **Monsig. Giovanni Antonio de la Fuente, Vescovo tit. di Telepte.**

6 Febbraio » **Monsig. Vincenzo Pulisic, Arcivescovo tit. di Cesarea di Cappadocia.**

7 » » **Emo Sig. Card.** LUIGI SINCERO, **Vescovo suburbicario di Pai estrina.**

18 » » **Monsig. Francesco Orozco y Jiménez, Arcivescovo di Guadalajara.**

23 » » **Monsig. Matteo Pellegrino, Vescovo di Bobbio.**

An. et vol. XXVIII 30 Martii 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 4

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

i

DECRETUM

DAMNATUR LIBER CUI TITULUS « DEL GRAN NUMERO DE LOS QUE SE SALVAN Y DE LA MITIGACIÓN DE LAS PENAS ETERNAS », AUCTORE LUIS G. ALONSO GETINO.

Feria IV, die 19 Februarii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Luis G. ALONSO GETINO, ***Del gran numero de los que se salvan y de la mitigación de las penas eternas.*** **Madrid, Editorial F, E. D. A., 1934.**

Et sequenti Feria V, die 20 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N'. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita Audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 5 Martii 1936.

I. Venturi, ***Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.***

I I

DECRETUM

TRES DAMNANTUR LIBRI A PAULO HECTORE SANTANGELO CONSCRIPTI

Feria IV, die J, Martii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac ReviM Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarut atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt libros a Paulo Hectore Santangelo conscriptos, quibus tituli :

***Lutero,* Milano, Edizioni Corbaccio, 1932;**
***Vita di Gesù,* Bari, Laterza, 1933;**
***San Paolo,* Bari, Laterza, 1933.**

Et sequenti Feria V, die 5 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 21 Martii 1936.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum :

***13 Ianuarii 1936.* — Titulari episcopali ecclesiae Axomitanae praefecit Exc. P. D. Iosephum Julliot, hactenus Episcopum Gonayvesensem.**

***llf Ianuarii.* —Cathedrali ecclesiae Gonayvesensi R. D. Ioannem Mariam Robert, parochum in civitate Portus Principis.**

— Cathedrali ecclesiae Portus Pacis R. P. Albertum Guiot, presbyterum missionarium Societatis Mariae.

26 Ianuarii 1936. **— Cathedrali ecclesiae Segobricensi Exc. P. D. Michaelem Serra Sucarrats, hactenus Episcopum Canariensem.**

6 Februarii. **— Titulari archiepiscopali ecclesiae Selymbrianae Exc. P. D. Ioannem Henricum Gerardum Jansen, hactenus Archiepiscopum Ultraiectensem.**

— Cathedrali ecclesiae Nashvillensi R. D. Guillelmum Adrian, parochum loci *Victor,* in dioecesi Davenportensi.

13 Februarii. **— Titulari episcopali ecclesiae Lycopolitanae Exc. P. D. Iosephum Giray, hactenus Episcopum Cadurcensem.**

15 Februarii. **— Cathedrali ecclesiae Cariatensi R. P. Eugenium a S. Raphaele, in saeculo Raphaelem Faggiano, e Congregatione Clericorum Excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C.**

2 Martii. **— Titulari episcopali ecclesiae Algisensi Exc. P. D. Mauritium Clément, hactenus Episcopum Monoecensem.**

— Cathedrali ecclesiae Monoecensi R. D. Petrum Rivière, parochum S. Thomae Aquinatis in urbe Parisiensi.

7 *Martii.* **— Titulari episcopali ecclesiae Elaeensi, R. D. Henricum Roleff, canonicum cathedralis Ecclesiae Monasteriensis, quem constituit Auxiliarem Exc. P. D. Clementis Augusti von Galen, Episcopi eiusdem dioecesis.**

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

DESIGNATIONES PRO APPELLATIONE

Iuxta can. 1594 § 2 Codicis iuris canonici, pro appellatione Excmus et Revmus Vicarius Apostolicus Novae Guineae Neerlandicae designavit Praefectum Apostolicum de Soerabaja. Quam designationem Ssmus approbavit in Audientia diei 28 octobris 1935.

Item Vicarius Apostolicus Insularum Sundae minorum designavit ad eundem effectum curiam Vicariatus Apostolici Bataviae, approbante Ssmo in Audientia diei 5 decembris 1935.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

i

Causae quae in Tribunali Sacrae Romanae Rotae actae sunt anno 1935, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva.

I. SYRACUSANA. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **M. Massimi, Decanus,** *Ponens,* **G. Heard, S. Ianasik.**

Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**

Advocati: **F. et C. Pacelli.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 2 Ianuarii : « Affirmative ».**

II. PINSKBN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **I. Grazioli,** *Ponens,* **U. Mannucci, H. Quattrocolo.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **H. Serafini.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 4 Ianuarii : « Negative ».**

III. SANCTI IACOBI DE CHILE. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **U. Mannucci, A. Jullien,** *Ponens,* **P. Guglielmi.**

Vinculi Defensoris Substitutus : **I. Stella.**

Advocatus: **F. Bersani.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 12 Ianuarii : « Negative ».**

IV. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: **F. Morano,** *Ponens,* **A. Wynen, G. Heard.**

Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **I. Benedetti.**

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu».
Sententia diei 19 Ianuarii: «Affirmative».

V. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri.*
Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, F. Guglielmi.
Vinculi Defensoris Substitutus : I. Stella.
Advocati: G. Astorri, H. Silvestri-Faà.
Dubium: «An constet de matrimonii nullitate, in casu».
Sententia diei 28 Ianuarii: ((Affirmative».

VI. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ob affinitatem ex copula illicita.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.
Vinculi Defensor deputatus: A. M. Darmanin.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: A. Oarabini.
Dubium: «An constet de matrimonii nullitate, in casu».
Sententia diei 4 Februarii: ((Affirmative».

VII. OENIPONTANA. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens,* F. Parrillo, U. Mannucci.
Vinculi Defensor deputatus: I. Kauer.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.
Dubium: «An constet de matrimonii nullitate, in casu».
Sententia diei 8 Februarii : « Negative ».

VIII. BONONIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens,* H. Quattrocolo, F. Morano.
Vinculi Defensoris Substitutus : I. Stella.
Advocatus: H. Benvignati.
Dubium: «An constet de matrimonii nullitate, in casu».
Sententia diei 16 Februarii : « Negative ».

IX. MEDIOLANEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor deputatus: F. Lucidi.
Advocatus: F. Bersani.
Dubium: ((An constet de matrimonii nullitate, in casu».
Sententia diei 18 Februarii : « Affirmative ».

X. BERYTEN MARONITARUM. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.
Vinculi Defensor deputatus: I. Kauer.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **C. Bernardini.**
Dubium: **«An constet de nullitatis matrimonii, in casu».**
Sententia **diei 23 Februarii : « Negative ».**

XI. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: **U. Mannucci,** *Ponens,* **A. Jullien, F. Guglielmi.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**
Advocatus: **A. D'Alessandri.**
Dubia: **I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu ». Et quatenus negative, II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super rato et non consummato, in casu ».**
Sententia **diei 25 Februarii : Ad I. « Affirmative ». Ad II. ((Provisum in primo ».**

XII. VILNEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **F. Guglielmi,** *Ponens,* **H. Quattrocolo, F. Morano.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Kauer.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **S. Rzewniclri.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 27 Februarii : « Affirmative ».**

XIII. ROMANA. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **I. Grazioli,** *Ponens,* **F. Parrillo, U. Mannucci.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **D. Lazzarato.**
Dubium: **((An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 8 Martii: ((Negative».**

XIV. MELDEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **U. Mannucci,** *Ponens,* **A. Jullien, F. Guglielmi.**
Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **V. Sacconi.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 11 Martii : « Negative ».**

XV. LINCIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **F. Guglielmi,** *Ponens,* **H. Quattrocolo, F. Morano.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **P. A. D'Avack.**
Dubium: **((An sententia Rotalis diei 5 Decembris 1933 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 13 Martii : « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

XVI. SANCTI HIPPOLYTI. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et ob defectum consensus. '*

Turnus Rotalis: **A. Wynen,** ***Ponens,*** **G. Heard, S. Janasik.**

Vinculi Defensoris Substitutus : **I. Stella.**

Advocatus: **D. Lazzarato.**

Diibium: **« An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 14 Martii: «Negative».**

XVII. ANTIOCHEN MARONITARUM. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis, vis et metus et consanguinitatis.*

Turnus Rotalis: **A. Wynen, G. Heard,** ***Ponens,*** **S. Janasik.**

Vinculi Defensor deputatus: **A. Ooussa.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **I. Torre.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 21 Martii : « Negative ».**

XVIII. **N. N.** - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et ob exclusam indissolubilitatem.*

Turnus Rotalis: **IT. Mannucci,** ***Ponens,*** **A. Jullien, F. Guglielmi.**

Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**

Advocatus: **H. Benvignati.**

Dubium: **((An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 25 Martii: «Negative».**

XIX. **N. N.** - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: **H. Quattrocolo,** ***Ponens,*** **F. Morano, A. Wynen.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus: **I. Torre.**

Dubia: **I. «An constet de matrimonii nullitate, in casu». Et quatenus negative : II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».**

Sententia **diei 26 Martii : Ad I. « Negative ». Ad II. « Affirmative ».**

XX. **N. N.** - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: **I. Grazioli,** ***Ponens,*** **U. Mannucci, H. Quattrocolo.**

Vinculi Defensor deputatus: **V. Bartoccetti.**

Advocati: **I. Guasco,** ***pro actore;*** **I. Limongelli,** ***pro conventa.***

Dubium: **« An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 29 Martii :. « Negative ».**

XXI. ROMANA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***
Turnus Rotalis: **F. Morano, *Ponens,* A. Wynen, G. Heard.**
Vinculi Defensor deputatus: **L Benedetti.**
Advocatus: **I. B. Ferrata.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 30 Martii : « Negative ».**

XXII. ROMANA. - IURIUM.
Turnus Rotalis: **F. Morano, *Ponens,* A. Wynen, G. Heard.**
Promotor Iustitiae: **V. Bartoccetti.**
Advocatus: **A. D'Alessandri.**
Dubia: **I. «An constet de legitima dimissione sacerdotis X., in casu ». II. ((An et qua mensura debeatur sacerdoti X. pensio, in casu ».**
Sententia **diei 6 Aprilis : Ad I. « Affirmative ». Ad II. « Negative ».**

XXIII. STRIGONIEN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***
Turnus Rotalis: **U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, F. Guglielmi.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Kauer.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **I. Torre.**
Dubium: **« An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 8 Aprilis : « Affirmative ».**

XXIV. TYRNAVIEN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***
Turnus Rotalis: **M. Massimi, Decanus, *Ponens,* F. Parrillo, F. Bracci.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **D. Lazzarato.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 11 Aprilis : « Negative ».**

XXV. N. N. - RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.
Turnus Rotalis: **A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, S. Janasik.**
Promotor Iustitiae: **V. Bartoccetti.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **I. Kauer.**
Dubium: **« An et quanam mensura locus sit restitutioni in integrum, in casu ».**
Sententia **diei 11 Aprilis : « Restitutionem in integrum non esse concedendam nisi quoad durationem poenae, quae determinari debet ».**

XXVI. SMYRNEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **A. Wynen,** ***Ponens,*** **G. Heard, S. Janasik.**

Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**

Advocatus: **D. Lázzarato.**

Dubium: **«An sententia Rotalis diei 8 iunii 1934 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 13 Aprilis : « Sententiam appellatam esse infirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

XXVII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: **F. Guglielmi,** ***Ponens,*** **H. Quattrocolo, F. Morano.**

Vinculi Defensor deputatus: **E. Suarez.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **D. Lazzarato.**

Dubium : **« An confirmanda, vel infirmanda sit sententia Rotalis diei 20 Decembris 1932, in casu ».**

Sententia **diei 13 Aprilis : « Confirmandam esse, seu non constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

XXVIII. VINDOBONBN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **M. Massimi, Decanus,** ***Ponens,*** **G. Heard, S. Janasik.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **S. Rzewnicki.**

Dubium : **« An sententia Rotalis diei 29 Ianuarii 1932 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu».**

Sententia **diei 16 Aprilis : « Sententiam Rotalem diei 29 Ianuarii 1932 esse confirmandam, in casu, seu non constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

XXIX. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: **H. Quattrocolo,** ***Ponens,*** **F. Morano, A. Wynen.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **P. A. D'Avack.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu ».**

Sententia **diei 16 Aprilis : « Negative ».**

XXX. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impedimenti criminis et defectus legitimi consensus.*

Turnus Rotalis: I. **Grazioli,** ***Ponens,*** **F. Parrillo, U. Mannucci.**

Promotor Iustitiae: **F. Bracci.**

Vinculi Defensor: **I. Trezzi.**

Advocatus: **I. B. Ferrata.**

Dubium: **« An sententia Rotalis diei 14 Martii 1934 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 16 Aprilis : « Sententiam esse infirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

XXXI. VERULANA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***

Turnus Rotalis: **M. Massimi, Decanus, *Ponens,* I. Grazioli, F. Bracci.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Kauer.**

Advocatus: **D. Lazzarato.**

Dubium: **« An sententia Rotalis diei 25 Iunii 1934 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 29 Aprilis : « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

XXXII. BRIXINEN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite amentiae ex parte viri.***

Turnus Rotalis: **F. Morano, *Ponens,* A. Wynen, G. Heard.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **D. Lazzarato,**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 30 Aprilis : « Affirmative ».**

XXXIII. TAURINEN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***

Turnus Rotalis: **F. Morano, *Ponens,* A. Wynen, G. Heard.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Kauer.**

Advocatus: **P. Mottis.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 30 Aprilis : « Negative ».**

XXXIV. TERGESTINA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite clandestinitatis.***

Turnus Rotalis: **H. Quattrocolo, *Ponens,* F. Morano, A. Wynen.**

Vinculi Defensor deputatus: **V. Bartoccetti.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **I. Torre.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 8 Maii : « Negative ».**

XXXV. ANTIOCHEN MARONITARUM. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **A. Jullien,** *Ponens,* **F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**
Vinculi Defensor deputatus: **A. Coussa.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **O. Bernardini.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 11 Maii : « Affirmative ».**

XXXVI. PARISIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: **F. Guglielmi,** *Ponens,* **H. Quattrocolo, F. Morano.**
Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**
Advocatus: **H. Benvignati.**
Dubium: **« An sententia Rotalis diei 22 Maii 1934 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**
Sententia **diei 15 Maii : « Confirmandam esse, seu non constare de nullitate matrimonii, in casu».**

XXXVII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus atque clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: **F. Morano,** *Ponens,* **A. Wynen, G. Heard.**
Vinculi Defensoris Substitutus : **I. Stella.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **D. Lazzarato.**
Dubium: **« An sententia Rotalis diei 25 Iunii 1934 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu».**
Sententia **diei 18 Maii : « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu constare de nullitate matrimonii, in casu».**

XXXVIII. BEROLINEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **A. Wynen,** *Ponens,* **G. Heard, S. Janasik.**
Vinculi Defensor deputatus: I. **Benedetti.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **F. Grosse-Wietfeld.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 25 Maii : <(ILffirmative ».**

XXXIX. ALEXANDRINA ARMENORUM. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **A. Jullien,** *Ponens,* **F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**
Vinculi Defensor deputatus: A. **Coussa.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **C. Bernardini.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 25 Maii: ((Affirmative».**

XL. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***eco capite impotentiae mulieris, erroris substantialis et defectus consensus.***

Turnus Rotalis: **I. Grazioli,** ***Ponens,*** **A. Jullien, F. Guglielmi.**

Vinculi Defensor deputatus: **A. M. Darmanin.**

Advocatus: **B, Pellegrini.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 27 Maii : « Negative ».**

XLI. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite impotentiae viri atque defectus formae et*** DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: **F. Guglielmi,** ***Ponens,*** **H. Quattrocolo, F. Morano.**

Vinculi Defensor deputatus : **I. Kauer.**

Advocati: **N. Patrizi, V. Sacconi.**

Dubia : **I. « An constet de matrimonii nullitate, ex viri impotentia, in casu », II. ((An constet de nullitate, ex defectu formae, in casu », et quatenus negative, III. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».**

Sententia **diei 29 Maii : Ad I. « Negative ». Ad II. « Negative ». Ad III. ((Negative ».**

XLII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite defectus consensus atque conditionis vel intentionis contra bonum fidei et sacramenti.***

Turnus Rotalis: **M. Massimi, Decanus,** ***Ponens,*** **F. Morano, G. Heard.**

Vinculi Defensor deputatus: **R. Bidagor.**

Advocatus: **I. Hauer.**

Dubium: **«An sententia Rotalis diei 12 Augusti 1929 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 29 Maii : « Sententiam Rotalem diei 12 Augusti 1929 esse confirmandam, seu non constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

XLIII. N. N. - NULLITATIS MATRIMÄ&II ***ob exclusum bonum prolis.***

Turnus Rotalis: **M. Massimi, Decanus,** ***Ponens,*** **S. Janasik, F. Bracci.**

Vinculi Defensor deputatus: A. **M. Darmanin.**

Advocatus: **I. B. Ferrata.**

Dubium: **« An sententia Rotalis diei 27 Iulii 1931 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

***Sententia* diei 6 Iunii : « Confirmandam esse, seu non constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

XLIV. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ob exclusum bonum prolis.***
***Turnus Rotalis:* A. Wynen, G. Heard, *Ponens,* S. Janasik.**
***Y inculi Defensor deputatus:* A. M. Darmanin.**
***Advocati:* A. Capalti, I. B. Ferrata.**
***Dubium:* «An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
***Sententia* diei 17 Iunii : « Affirmative ».**

XLV. PLACENTINA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***
***Turnus Rotalis:* A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**
***Vinculi Defensor deputatus:* I. Benedetti.**
***Advocati:* V. Sacconi, I. Limongelli.**
***Dubium:* « An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
***Sententia* diei 22 Iunii : ((Affirmative ».**

XL VI. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite defectus consensus.***
***Turnus Rotalis:* I. Grazioli, *Ponens,* F. Bracci, A. Canestri.**
***Vinculi Defensor deputatus:* A. M. Darmanin.**
***Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii:* F. Fournier.**
***Dubium:* «An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
***Sententia* diei 28 Iunii: «Negative».**

XL VII. PLACENTINA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***
***Turnus Rotalis: A.* Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**
***Vinculi Defensor deputatus:* E. Suarez.**
***Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii:* E. Ruffini.**
***Dubium:* «An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
***Sententia* diei 6 Iulii : « Negative ».**

XL VIII. MECHLINIEN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***

***Turnus Rotalis:* M. Massimi, Decanus, *Ponens,* I. Grazioli, A. Jullien, F. Guglielmi, H. Quattrocolo, F. Morano, A. Wynen, G. Heard, S. Janasik, F. Bracci, A. Canestri.**

***Vinculi Defensor deputatus:* I. Brocco.**

***Advocatus:* C. Astorri.**

***Dubium: a An* sententia Rotalis diei 18 Decembris 1929 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

***Sententia* diei 10 Iulii: « Sententiam Rotalem diei 18 Decembris 1929 esse infirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

XLIX. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*
Turnus Rotalis: A. **Wynen,** *Ponens,* **G. Heard, S. Janasik.**
Vinculi Defensor deputatus: **F. Lucidi.**
Advocatus: **I. B. Ferrata.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 15 Iulii : « Negative ».**

L. PARISIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: **A. Wynen,** *Ponens,* **G. Heard, S. Janasik.**
Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**
Advocatus: **H. Benvignati.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 15 Iulii : « Affirmative ».**

LI. KIELCEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: **F. Morano,** *Ponens, A.* **Wynen, G. Heard.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **S. Bzewnicki.**
Dubium: u An **constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 16 Iulii : « Affirmative ».**

LII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri.*
Turnus Rotalis: **H. Quattrocolo,** *Ponens,* **F. Morano, A. Wynen.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Kauer.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **D. Lazzarato.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 23 Iulii: «Negative».**

LUI. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*
Turnus Rotalis: **H. Quattrocolo,** *Ponens,* **F. Morano, A. Wynen.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**
Advocatus: **R. Fiammingo.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 23 Iulii : « Negative ».**

LIV. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*
Turnus Rotalis: **I. Grazioli,** *Ponens,* **S. Janasik, F. Bracci.**
Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**
Advocati: **V. Sacconi et H. Benvignati.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 24 Iulii : « Negative ».**

' **LV. N. N.** - NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis : A. **Wynen,** *Ponens,* **G. Heard, S. Janasik.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus: **S. Rzewnicki.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 25 Iulii : « Negative ».**

LVI. COLOCEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. **Wynen,** *Ponens,* **G. Heard, A. Canestri.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Kauer.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **I. B. Nicola.**

Dubmm: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 25 Iulii : « Negative ».**

LVII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: **F. Guglielmi,** *Ponens,* **H. Quattrocolo, F. Morano.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Kauer.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **D. Lazzarato.**

Dubium: **« An sententia Rotalis diei 23 Iunii 1934 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu».**

Sententia **diei 26 Iulii : « Sententiam Rotalem diei 23 Iunii 1934 esse confirmandam, seu non constare de nullitate matrimonii, in casu, neque praestandum esse consilium Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».**

LVIII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum indissolubilitatem.*

Turnus Rotalis: **F. Morano,** *Ponens, A.* **Wynen, G. Heard.**

Vinculi Defensor deputatus: **L. Koppert.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **D. Lazzarato.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 27 Iulii: «Negative».**

LIX. IANUEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum indissolubilitatem.*

Turnus Rotalis: **F. Morano,** *Ponens, A.* **Wynen, G. Heard.**

Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**

Advocatus: **F. Bersani.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei *27* Iulii : « Negative ».**

LX. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus et*** DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: **A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**
Vinculi Defensor deputatus: **F. Lucidi.**
Advocatus: **H. Benvignati.**
Dubia: **I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu», et quatenus negative : II. « An consilium praestandum sit Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».**
Sententia **diei 31 Iulii : Ad I. « Negative ». Ad II. « Negative ».**

LXI. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ob defectum consensus.***
Turnus Rotalis: **A. Wynen, *Ponen s,* G. Heard, S. Janasik.**
Vinculi Defensor deputatus: **F. Lucidi.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **A. D'Avack.**
Dubium: **« An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 3 Augusti : « Affirmative ».**

LXII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ob exclusum bonum prolis.***
Turnus Rotalis: **A. Wynen, G. Heard, *Ponens,* S. Janasik.**
Vinculi Defensor deputatus: I. **Kauer.**
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **H. Serafini.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 3 Augusti : « Affirmative ».**

LXIII. IANUEN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ob defectum consensus.***
Turnus Rotalis: **A. Wynen, G. Heard, *Ponens,* S. Janasik.**
Vinculi Defensor deputatus: **I. Kauer.**
Advocatus: **P. A. D'Avack.**
Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 3 Augusti : « Affirmative ».**

LXIV. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ob exclusam unitatem et indissolubilitatem.***
Turnus Rotalis: **A. Wynen, G. Heard, *Ponens,* S. Janasik.**
Vinculi Defensor deputatus: **F. Lucidi.**
Advocatus: **T. Ragusa.**
Dubium: **« An constet de matrimonii nullitate, in casu».**
Sententia **diei 8 Augusti : « Negative ».**

' **LXV.** N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ob simulationem consensus.***

Turnus Rotalis: **A. Wynen, *Ponens,* G. Heard, S. Janasik.**

Vinculi Defensor deputatus: **F. Lucidi.**

Advocatus eœ mandato gratuiti patrocinii: **H. Serafini.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 8 Augusti : « Negative ».**

LXVI. BISUNTINA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex defectu consensus ob conditionem appositam.***

Turnus Rotalis: **M. Massimi, Decanus, I. Grazioli, *Ponens,* I. Teodori.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **F. Fournier.**

Dubium: **« An sententia Rotalis diei 26 Maii 1933 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu».**

Sententia **diei 8 Augusti : « Sententiam Rotalem diei 26 Maii 1933 esse confirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

LXVII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ob impedimentum ligaminis.***

Turnus Rotalis: **A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: T). **Lazzarato.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 26 Octobris : « Afiirmative ».**

LXVIII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite affinitatis illicitae.***

Turnus Rotalis: **A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**

Vinculi Defensor: **I. Trezzi.**

Advocati: **A. Merlo et F. Bersani.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 26 Octobris : « Negative ».**

LXIX. VILNBN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***

Turnus Rotalis: **F. Guglielmi, *Ponens,* H. Quattrocolo, F. Morano.**

Vinculi Defensor deputatus: **F. Lucidi.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **S. Rzewnicki.**

Dubium : **« An confirmanda, vel infirmanda sit sententia Rotalis diei 10 Novembris 1934, in casu ».**

Sententia **diei 30 Octobris : « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu».**

LXX. BONONIEN; - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **H. Quattrocolo,** *Ponens,* **F. Morano, A. Wynen.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Kauer.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **F. Fournier.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 12 Novembris : « Negative ».**

LXXI. VLADISLAVIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **F. Guglielmi,** *Ponens,* **H. Quattrocolo, F. Morano.**

Vinculi Defensoris Substitutus : **I. Stella.**

Advocatus: **S. Rzewnicki.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 13 Novembris: ((Affirmative».**

LXXII. TJTINEN. - DIFFAMATIONIS.

Turnus Rotalis: **M. Massimi, Decanus,** *Ponens,* **I. Grazioli, S. Janasik.**

Promotor Iustitiae: **V. Bartoccetti.**

Advocati: **F. Bersani,** *pro actore;* **I. Torre,** *pro reo convento ex mandato gratuiti patrocinii.*

*Dubium:.***« An sententia Rotalis die 4 Aprilis 1933 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 14 Novembris : « Sententiam diei 4 Aprilis 1933 esse infirmandam, in casu ».**

LXXIII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: **A. Jullien,** *Ponens,* **F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**

Vinculi Defensor deputatus: **V. Bartoccetti.**

Advocatus: **A. Carabini.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 16 Novembris : « Negative ».**

LXXI V. TARENTINA. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **I. Grazioli,** *Ponens,* **F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**

Vinculi Defensor deputatus: **F. Lucidi.**

Advocatus: A. **Capalti.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 2 Decembris : « Negative ».**

LXXV. PORTUEN. ET S. RUFINAE. - CREDITI.

Turnus Rotalis: **M. Massimi, Decanus,** *Ponens,* **I. Grazioli, A. Jullien, F. Guglielmi, H. Quattrocolo, F. Morano, A. Wynen, G. Heard, S. Janasik, F. Bracci, A. Canestri, I. Teodori.**

Promotor Iustitiae: **V. Bartoccetti.**

Advocati: **P. Mottis, B. Pellegrini, F. Bersani, A. D'Alessandri, P. Guidi (ex mandato Tribunalis).**

Dubium: **« An sententia Rotalis diei 3 Augusti 1934 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 7 Decembris : « Sententiam Rotalem diei 3 Augusti 1934 esse confirmandam, in casu ».**

LXXVI. FLORENTINA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite amentiae ex parte viri.***

Turnus Rotalis: **A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.!**

Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**

Advocatus: **C. Pacelli.**

Dubium: a An **constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 9 Decembris : « Affirmative ».**

LXXVII. ROMANA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***

Turnus Rotalis: **F. Morano, *Ponens,* A. Wynen, G. Heard.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **T. Ragusa.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 10 Decembris : « Afiirmative ».**

LXXVIII. ROMANA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***

Turnus Rotalis: **I. Grazioli, *Ponens, A.* Canestri, I. Teodori.**

Vinculi Defensor deputatus: A. **M. Darmanin.**

Advocatus: **I. Limongelli.**

Dubium: **«An sententia Rotalis diei 13 Decembris 1933 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 13 Decembris : « Sententiam Rotalem esse infirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

LXXIX. N. N. - NULLITATIS MATRIMONI ***ex capite defectus concensus.***

Turnus Rotalis: A. **Wynen, *Ponens,* G. Heard, S. Janasik.**

Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**

Advocatus: **I. B. Nicola.**

Dubium: «AJÍ **constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 14 Decembris : « Afiirmative ».**

LXXX. PARISIEN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***

Turnus Rotalis: **H. Quattrocolo, *Ponens,* F. Morano, A. Wynen.**

Vinculi Defensor deputatus: **F. Lucidi.**

Advocatus: **F. Fournier.**

Dubium: **« An constet de matrimonii nullitate, in casu ».**

Sententia **diei 18 Decembris : « Negative ».**

LXXXI. TTJRONEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **F. Guglielmi,** *Ponens,* **H. Quattrocolo, F. Morano.**

Vinculi Defensor deputatus: **E. Suarez.**

Advocatus: **A. Mittiga.**

Dubium: **« An sententia Rotalis diei 2 Augusti 1934 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 20 Decembris : « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».**

LXXXII. INTERAMNEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: **A. Wynen, G. Heard,** *Ponens,* **S. Janasik.**

Vinculi Defensor deputatus: **L. Koppert.**

Advocatus: **I. Benedetti.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 21 Decembris : « Affirmative ».**

LXXXIIL N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: **F. Morano,** *Ponens, A.* **Wynen, G. Heard.**

Vinculi Defensor deputatus: **I. Benedetti.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **I. Limongelli.**

Dubium: **«An constet de matrimonii nullitate, in casu».**

Sententia **diei 21 Decembris : « Negative ».**

LXXXIV. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: **A. Jullien,** *Ponens,* **F. Guglielmi, H. Quattrocolo.**

Vinculi Defensoris Substitutus: **I. Stella.**

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: **I. B. Ferrata.**

Dubium: **« An sententia Rotalis diei 16 Iunii 1931 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».**

Sententia **diei 23 Decembris : « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu non constare de nullitate matiromnii, in casu».**

II

Causae quae eodem anno 1935 transactae fuerunt, vel quae absque definitiva sententia, ex peculiaribus circumstantiis, finem habuerunt : quibus adduntur decreta quoad recursus contra libellorum reiectionem.

I. N. N. - *Nullitatis matrimonii, ex capite impotentiae viri,* coram R. P. D. A. Wynen.

Cum actor per annum nullum actum iudicialem posuerit, ad normam can. 1736, R. P. D. Ponens declaravit instantiam esse peremptam atque acta in archivo reponi per decretum diei 10 Ianuarii.

II. PARISIEN. - *Crediti,* coram R. P. D. F. Morano.

Visa renuntiatione partis actricis, viso obitu rei conventi et acceptatione renuntiationis ex parte successoris eiusdem conventi, R. P. D. Ponens renuntiationem admittens die 11 Ianuarii iussit ut acta in archivo ponerentur.

III. FAVENTINA. - *Diffamationis,* coram R. P. D. Parrillo.

Cum per biennium nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, die 20 Februarii, instantiam esse peremptam declaravit.

IV. IADREN. - *Nullitatis matrimonii, super reiectione libelli,* coram Excmo M. Massimi, Decano, Ponente.

In Turno Rotali diei 7 Martii Patres decreverunt : « Intra designatos fines non esse locum reiectioni libelli, in casu ».

V. KATJNEN. - *Nullitatis matrimonii, super reiectione libelli,* coram Excmo M. Massimi, Decano, Ponente.

In Turno Rotali diei 7 Martii Patres decreverunt : « Non esse locum reiectioni libelli, in casu ».

VI. AMERICA. - *Nullitatis matrimonii, ex capite vis et metus,* coram R. P. D. F. Guglielmi.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, iuxta can. 1736, quin etiam ulterior causae propositio admissa nondum fuerit ad mentem can. 1903, instantia, audito vinculi Defensore, per decretum R. P. D. Ponentis, perempta declaratur die 18 Martii.

VII. VILNEN. - *Separationis,* coram R. P. D. F. Guglielmi.

Cum vir supremum diem obierit, R. P. D. Ponens, audito etiam

voto Promotoris Iustitiae, acta causae in archivo reponi declaravit per decretum diei 20 Martii.

VIII. ROMANA. - ***Solutionis. Incidentis super competentia N. S. O.,* coram R. P. D. F. Morano.**

Attento quod Congregatio religiosa, in iudicium vocanda, est iuris pontificii quidem, sed votorum simplicium, nec ei ullum concessum est privilegium exemptionis, Turnus Rotalis, die 21 Martii 1935, declaravit Tribunal S. R. Rotae non esse competens in prima instantia, in casu.

IX. PRATEN. - ***Diffamationis,* coram R. P. D. A. Jullien. .**

Cum actor, controversia feliciter composita, renuntiaverit libello oblato, altera parte nondum citata, R. P. D. Ponens, can. C. I. C. 1740 et art. 90, § 1, Normarum N. S. T. visis^ Promotore Iustitiae audito, admisit praedictam renuntiationem decreto diei 25 Martii.

X. N. N. - *Nullitatis matrimonii, ob exclusam indissolubilitatem et ob exclusum bonum prolis,* coram Excmo M. Massini, Decano, Ponente.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, appellatio a sententia tribunalis primi gradus declaratur deserta (can. 1736) per decretum diei 2 Aprilis.

XI. SOTJTHWARCEN. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite clandestinitatis,* coram R. P. D. G. Heard.**

Cum per annum et amplius nullus actus processualis positus sit, appellationem esse desertam et acta in archivo reponi R. P. D. Ponens declaravit per decretum diei 6 Aprilis.

XII. N. N. - *Nullitatis matrimonii, ex capite impotentiae viri,* coram ií^, P. D. F. Guglielmi, Ponente.

Cum Defensor vinculi penes N. S. Tribunal declaraverit se non prosequi appellationem interpositam a Defensore vinculi in Curia X, adversus sententiam illius Tribunalis, diei 6 Februarii 1935, quae confirmavit sententiam die 9 martii 1934 latam a Tribunali pro matrimonii nuL lítate, Auditores de Turno, perpensis actis, decreto diei 6 Aprilis 1935 edixerunt appellationem esse desertam et actrici, ad normam can. 1987, ius esse novas nuptias ineundi, vetito transitu viri ad alias nuptias.

XIII. VENETIARUM. - ***Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,* coram R. P. D. A. Jullien.**

; Cum per biennium nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D.

Ponens, ad normam can. 1736 instantiam esse peremptam declaravit per decretum diei 15 Aprilis.

XIV. OATANEN. - ***Iurium. Incidentis super competentia,*** **coram R. P. D. U. Mannucci.**

Super recursu Confraternitatis suffragii loci Paterno adversus decretum Archiepiscopi diei 23 Martii 1934, Turnus Rotalis diei 16 Aprilis 1935 respondit : ((Ad S. R. Rotam praesentem controversiam non competere ».

XV. N. N. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite impotentiae viri,*** **coram R. P. D. A. Jullien.**

Attenta renuntiatione partis actricis, R. P. D. Ponens, decreto diei 17 Aprilis 1935, eadem renuntiatione admissa, statuit expensas compensandas esse inter partes et acta in archivo reponenda.

XVI. MELDEN. - ***Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,*** **coram R. P. D. F. Guglielmi.**

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, ad normam can. 1736, R. P. D. Ponens, audito vinculi Defensore, declaravit appellationem, ab actrice interpositam, adversus sententiam Tribunalis Parisiensis diei 19 Septembris 1932, esse desertam, decreto diei 24 Aprilis.

XVII. VARSAVIEN. - ***Separationis,*** **coram R. P. D. S. Janasik.**

Attento obitu actoris, causam esse unitam et acta reponenda esse in archivo R. P. D. Ponens declaravit per decretum diei 26 Aprilis.

XVIII. N. N. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite impotentiae mulieris,*** **coram Excmo M. Massimi, Decano, Ponente.**

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, appellationem interpositam adversus sententiam Rotalem diei 17 Iulii 1933 esse desertam et acta ponenda esse in archivo, Excmus D. Ponens declaravit per decretum diei 27 Aprilis.

XIX. CONSTANTINIANA. - ***Nullitatis matrimonii, super reiectione libelli,*** **coram R. P. D. A. Jullien.**

RR. Patres de Turno, legitime coadunati die 1 Maii ad solvendam quaestionem incidentalem, de recursu actricis adversus reiectionem libelli decretam die 19 Martii 1935, censuerunt respondendum: Libellum esse illegitime reiectum, in casu.

XX. LIMBURGEN. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite defectus consensus ob amentiam mulieris,* coram R. P. D. P. Guglielmi.**

Cum uxor supremum diem obierit, R. P. D. Ponens, audito vinculi Defensore, acta in archivo reponi iussit, decreto die 15 Maii.

XXI. B'EROLiNEN. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite conditionis appositae,* coram R. P. D. Wynen.**

RR. Patres de Turno, legitime congregati ad definiendam quaestionem praeiudicialem de admittenda, vel minus, nova instantia, non obstante duplici sententia conformi negativa, die 25 Maii declaraverunt : « Cum nova eaque gravia argumenta ad normam can. 1903 prolata non sint, ulterior causae propositio admitti non potest)).

XXII. LUGDUNEN. - ***Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,* coram R. P. D. A. Wynen.**

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, appellationis instantia, ad normam can. 1736, declaratur deserta a R. P. D. Ponente decreto diei 29 Maii 1935.

XXIII. N. N. - *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. D. T. Heard.

Cum per annum" et amplius nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens decreto diei 6 Iunii appellationem desertam declaravit et acta in archivo reponi mandavit.

XXIV. ALBIEN. - ***Nullitatis matrimonii, ob defectum consensus,* coram R. P. D. G. T. Heard.**

Cum per annum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens decreto diei 6 Iunii appellationem desertam declaravit, actaque in archivo reponi mandavit.

XXV. ROMANA. - ***Solutionis. Incidentis super competentia N. S. O.,* coram R. P. D. A. Jullien.**

Actore appellante a decreto Rotali diei 21 Martii 1935, quo declaratum est S. R. Rotam esse incompetentem in prima instantia, in casu, Patres de Turno sequenti, die 8 Iunii 1935, audito Promotore Iustitiae, attento quod pars conveniendi est Congregatio votorum simplicium, iuris pontificii, non exempta, confirmaverunt decretum, in casu.

XXVI. BOIANEN. - ***Crediti,* coram R. P. D. P. Guglielmi.**

Cum pars litigans mortem obierit, causa nondum conclusa, R. P. D. Ponens, vi art. 121 Normarum S. R. Rotae, instantiam interruptam

declaravit et standum esse praescripto can. 1733, I', et art. 79 § 1 Normarum iussit, decreto diei 14 Iunii.

XXVII. N. N. - *Dispensationis super rato,* coram Excmo M. Massimi, Decano, Ponente.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum et ultra, Excnìus Decanus, decreto diei 21 Iunii, appellationem a sententia Rotali diei 20 Ianuarii 1933 esse desertam declaravit, actaque in archivo reponi mandavit.

XXVIII. VILNEN. - *Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,* coram R. P. D. F. Morano.

Attento obitu conventi, causa habetur pro finita. Ideo, R. P. D. Ponens acta in archivo reponi mandavit, decreto diei 5 Iulii.

XXIX. N. N. - *Nullitatis matrimonii, ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. G. T. Heard.

Cum per annum nullus actus processualis positus sit, R. P. D. Ponens decreto diei 11 Iulii, appellationem esse desertam declaravit, actaque in archivo reponi mandavit.

XXX. N. N. - *Nullitatis matrimonii, ob exclusam indissolubilitatem et unitatem atque ob exclusum bonum prolis,* coram R. P. D. G. T. Heard.

Cum per annum nullus actus processualis positus sit, R. P. D. Ponens decreto diei 11 Iulii appellationem desertam declaravit, actaque in archivo reponi mandavit.

XXXI. CARNTJTEN. - *Nullitatis matrimonii, incidentis de ulterioris instantiae admissione,* coram R. P. D. F. Guglielmi.

PP. Auditores de Turno quoad quaestionem incidentalem de ulterioris instantiae admissione, die 26 Iulii decreverunt : Ulteriorem causae propositionem non admitti.

XXXII. PARISIEN. - *Nullitatis matrimonii, ex capite conditionis appositae,* coram R. P. D. I. Grazioli.

Cum nullus ab actrice intra tempus a iure statutum positus fuerit actus ad prosequendam appellationem adversus sententiam Tribunalis Parisiensis diei 6 Ianuarii 1932, R. P. D. Ponens, ad normam can. 1736 appellationem desertam declaravit, actaque in tabulario S. T. reponi iussit, decreto diei 27 Iulii.

XXXIII. SORRENTINA. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite clandestinitatis,*** **coram R. P. D. A. Jullien.**

Actore instante ut causa remitteretur ad ordinarium tribunal appellationis, R. P. D. Ponens, cum causa esset adhuc integra, audito Defensore Vinculi, decrevit die 31 Iulii annuendum petitioni actoris.

XXXIV. VENAPREN. - ***Nullitatis matrimonii, od vim et metum,*** **coram R. P. D. S. Janasik.**

Cum R. D. Vinculi Defensor penes S. T. ad tramitem can. 1987 pro sua conscientia prosequendam non censuerit appellationem interpositam contra sententiam diei 13 Aprilis 1935 Tribunalis Capuani, qua sententia a Tribunali Venafrensi die 5 Aprilis 1934 pro matrimonii nullitate lata confirmatur, R. P. D. Ponens decreto 5 Augusti appellationem desertam declaravit itemque ius esse coniugibus ad novas nuptias transeundi.

XXXV. CZENSTOCHOVIEN. - ***Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,*** **coram R. P. D. H. Quattrocolo.**

Cum reus conventus supremum diem obierit, R. P. D. Ponens decreto diei 6 Augusti acta in archivo reponi mandavit.

XXXVI. ALBANEN. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite defectus consensus ob amentiam mulieris,*** **coram R. P. D. A. Wynen.**

Cum per biennium nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, ad normam can. 1736 instantiam esse peremptam declaravit decreto diei 6 Augusti.

XXXVII. MARIANOPOLITANA. - ***Iurium seu crediti, incidentis de restitutione in integrum,*** **coram R. P. D. F. Guglielmi.**

RR. Patres Auditores de Turno, legitime coadunati ad solvendum incidentem circa novum memoriale a parte actrice exhibitum, viso dicto memoriali diei 19 Iunii 1935, praehabito voto R. D. Promotoris Iustitiae, Patres iam functos esse munere suo, in casu respondendum statuerunt, decreto diei 10 Augusti.

XXXVIII. SYRACUSANA. - ***Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,*** **coram R. P. D. A. Jullien.**

Cum actor supremum diem obierit, R. P. D. Ponens, die 5 Octobris decrevit ut acta ponerentur in Archivo, declarata causae peremptione.

XXXIX. BARCINONEN. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite defectus consensus,*** **coram R. P. D. A. Wynen.**

Attento obitu partis conventae, R. P. D. Ponens, decreto 7 Octobris, causam finitam esse declaravit et acta in archivo reponi iussit.

XL. PARISIEN. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite conditionis appositae,* coram R. P. D. F. Guglielmi.**

Cum agatur de causa in gradu appellationis a sententia Rotali et nullus actus processualis, quin aliquod obstiterit impedimentum, positus fuerit per mensem et ultra, R. P. D. Ponens, audito etiam Defensore Vinculi, decreto die 7 Octobris, appellationem desertam esse declaravit, iuxta Normas S. R. Rotae Trib. art. 81, § 4 et art. 82.

XLI. RHEDONEN. - ***Diffamationis {incidentis),* coram R. P. D. A. Jullien.**

Cum actor nullum actum processualem posuerit per annum, R. P. D. Ponens acta reponi in archivo decrevit, die 8 Octobris.

XLII. LUGDUNEN. - ***Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,* coram R. P. D. A. Jullien.**

Cum per annum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, appellationem esse desertam, die 14 Octobris declaravit.

XLIII. VERSALIEN. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite conditionis appositae,* coram R. P. D. A. Wynen.**

Cum R. D. Defensor vinculi H. g. T. declaraverit se recedere ab appellatione interposita a Defensore vinculi Curiae dioecesanae adversus alteram conformem definitivam sententiam, qua declaratum est constare de matrimonii nullitate in casu, R. P. D. Ponens die 8 Octobris decrevit instantiam esse finitam ideoque ad normam canonis 1987 coniugibus ius esse ad novas transeundi nuptias.

XLI V. S. MINIATI. - ***Nullitatis matrimonii {incidentis),* coram R. P. D. A. Jullien.**

Cum per annum nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens die 16 Octobris decrevit recursum adversus decretum Curiae S, Miniati esse desertum.

XLV. CATANEN. - ***Iurium,* coram R. P. D. A. Jullien.**

Oppositione facta a parte conventa adversus decretum Turni Rotalis diei 16 Aprilis 1935 quo pronuntiatum est expensas compensandas inter partes, excepta Decreti taxa, idem Turnus Rotalis, diei 21 Octobris, visis cc. 1913, 1910, 1911 rescripsit : In decisis.

XL VI. S. IACOBI DE CHILE. - ***Nullitatis matrimonii, ex capite.vis et metus,*** **coram Excmo M. Massimi, Decano.**

Inutiliter elapsis fatalibus appellationis coram iudice ad quem, decreto diei 28 Octobris declaratur deserta, ad normam can. 1886, appellatio interposita a patronis actricis, adversus Rotalem sententiam diei 12 Ianuarii 1935.

XL VII. BEROLINEN. - ***Nullitatis matrimonii, ob vim et metum,*** **coram R. P. D. F. Guglielmi.**

Cum actrix in causa supremum diem obierit, R. P. D. Ponens audito voto Defensoris vinculi, iussit ut acta in archivo reponerentur, decreto diei 30 Octobris 1935.

XLVIII. ZAGRABIEN. - ***Separationis,*** **coram R. P. D.** F. **Bracci.**

Visa renuntiatione partis actricis, R. P. D. Ponens renuntiationem admittens die 30 Novembris 1935 iussit ut acta in archivo ponerentur.

XLIX. VARSAVIEN. - ***Separationis,*** **coram Excmo M. Massimi, Decano.**

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, appellatio interposita a rea conventa, adversus sententiam Tribunalis Lublinensis diei 2 Octobris 1934, decreto diei 11 Decembris, declaratur deserta ad normam can. 1736.

L. OENIPONTANA. - ***Nullitatis matrimonii, ob voluntatem contra indissolubilitatem,*** **coram R. P. D. A. Jullien.**

Attenta morte conventi, causam esse finitam et acta reponenda esse in archivo R. P. D. Ponens declaravit per decretum diei 13 Decembris 1935.

LI. N. N. - ***Nullitatis matrimonii (incidentis),*** **coram R. P. D. F. Guglielmi.**

Quoad appellationem ab actrice interpositam adversus decretum Tribunalis Curiae diei 16 Martii 1935, quod reiecit instantiam pro inquisitionis supplemento, Turnus Rotalis diei 20 Decembris, decrevit : Petitum inquisitionis supplementum esse concedendum, omnino tamen excluso testimonio DM X., et servatis cautelis a iure praescriptis, praesertim quoad interrogatoria a Defensore vinculi exhibenda, ad normam can. 1968, in casu.

D I A R I U M R O M A N A E C U R I A E

Giovedì, ¥1 Febbraio 1936, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Francis D'Arc y Godolphin Osborne, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario di Gran Brettagna, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Lunedì, 2 Marzo Ì936, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Dott. José René Morales y Valcarcel, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica di Cuba, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 3 Marzo 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'Augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa della Ven. Serva di Dio Maria Giuseppa Rossello.

Martedì, 17 Marzo 1936, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Segura y Saenz, Ponente della causa di Canonizzazione del Beato Andrea Bobola, Martire, della Compagnia di Gesù, si è tenuta la Congregazione *Antepreparatoria* dei Sacri Riti, nella quale si è discusso il dubbio sopra due miracoli, che si asseriscono da Dio operati per intercessione del medesimo Beato e che vengono proposti per la sua Canonizzazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

2 Dicembre 1935. **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore delle « Esclavas del Corazón de Jesus Argentinas »* (Cordoba).**

24 Febbraio 1936. **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore dell'Istituto delle Suore di Carità della Beata B. Capitanio* (Milano).**

Assistenti al Soglio Pontificio:

22 Febbraio 1936. **S. E. Revma Monsig. Augusto Alvaro De Silva, Arcivescovo di S. Salvatore della Bahia.**

3 Marzo » **S. E. Revma Monsig. Giulio Giuseppe Cenez, Vescovo tit. di Nicopoli d'Armenia.**

10 » » **S. E. Revma Monsig. Domenico Spolverini, Arcivescovo tit. di Larissa.**

***Protonotari Apostolici* ad instar participantium:**

27 Settembre 1935. **Monsig. Giuseppe Luigi Espinola Cobo, dell'archidiocesi di Santiago del Chile.**

13 Gennaio. 1936. **Monsig. Guglielmo Keuenhof, della diocesi di Kansas City.**

» » » **Monsig. Eugenio Tisserant (Roma).**

» » » **Monsig. Giovanni Antonietti, della diocesi di Pergola.**

9 Marzo » **Monsig. Raffaele Salucci, della diocesi dei Marsi.**

Prelati Domestici di S. S. :

25 Novembre 1935. **Monsig. Giuseppe Curry, dell'archidiocesi di Halifax.**

24 Gennaio 1936. **Monsig. Ludovico Baranyay, della diocesi di Cassovia.**

» » » **Monsig. Aurelio Giuseppe Vécsey, della medesima diocesi.**

25 » » **Monsig. Domenico Bartolomei, della diocesi di Urbanía.**

» » » **Monsig. Giovanni Giuseppe Pacella, della diocesi di Alife.**

» » » **Monsig. Giovanni Hynes, della diocesi di Elphin.**

27 » » **Monsig. Guglielmo L. Farrell, della diocesi di Scranton.**

» » » **Monsig. Martino J. O'Connor, della medesima diocesi.**

» » » **Monsig. Erberto Francesco Hillenmeyer, della diocesi di Covington.**

» » » **Monsig. Martino Riccardo Delaney, della medesima dioeesi.**

» » » **Monsig. Carlo Luigi Woeste, della medesima diocesi.**

» » » **Monsig. Ignazio M. Ahman, della medesima diocesi.**

27 Gennaio 1936. **Monsig. Michele Leick, della medesima diocesi.**
» » » **Monsig. Carlo Paolo Diemer, della medesima diocesi.**
» » » **Monsig. Tommaso Giuseppe Me Caffrey, della medesima diocesi.**
28 » » **Monsig. Giovanni Maria Giuseppe Chamoton, della diocesi di Belley.**
» » » **Monsig. Giuseppe Luigi Breslin, dell'archidiocesi di New York.**
4 Febbraio » **Monsig. Antonio Cerasuolo, della diocesi di Pozzuoli.**
6 » » **Monsig. Giovanni Bégne, della diocesi di Liíla.**
» » » **Monsig. Antonio Relia (Roma).**
12 » » **Monsig. Giovanni Ferraro (Roma).**
24 » » **Monsig. Salvatore La Cava, dell'archidiocesi di Catanzaro.**
27 » » **Monsig. Adriano Clergeac, dell'archidiocesi di Auch.**
» » » **Monsig. Natale Lalaguë, della medesima archidiocesi.**
» » » **Monsig. Giuseppe Marmont, della medesima archidiocesi.**

Con Biglietti della Segreteria di Stato, ii S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

9 Maggio 1935. **Monsig. Riccardo Smith, della diocesi di Lancaster.**
22 Agosto » **Monsig. Pio Jung, dell'archidiocesi di Praga.**
24 » » **Monsig. Giovanni Tul, dell'archidiocesi di Gorizia.**
21 Novembre » **Monsig. Domenico Lovari, della diocesi di Cortona.**
28 Gennaio 1936. **Monsig. Tommaso Solari, dell'archidiocesi di Buenos Aires**
» » » **Monsig. Fabiano Maulion, della medesima archidiocesi.**
30 » » **Monsig. Guido Roffi (Roma).**
2 Febbraio » **Monsig. Orlando Malfranci, della diocesi suburbicaria di Sabina e Poggio Mirteto.**
6 » » **Monsig. Edmondo Tobisch, della diocesi di Leitmeritz.**
13 » » **Monsig. Luigi Valetto, della diocesi di Civita Castellana.**
27 » » **Monsig. Francesco Bolek, dell'archidiocesi di Olomouc.**
» » » **Monsig. Antonio Janda, della medesima archidiocesi.**
» » » **Monsig. Domenico Willner, della medesima archidiocesi.**
» » » **Monsig. Giovanni Ripka, della medesima archidiocesi.**

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

8 Dicembre 1935. **Il sig. Conte Guido Casale de Bustis y Figoroa (Roma).**
30 Gennaio 1936. **Il sig. Giacomo Alfonso Antonio De Gruyter, della diocesi di Bois-le-Duc.**
27 Febbraio » **Il sig. comm. Orlando Guerreiro de Castro, dell'archidiocesi di Rio Janeiro.**

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S. :

U Giugno 1934. **Monsig. Tommaso Pothacamury, dell'archidiocesi di Madras.**
26 Dicembre 1935. **Monsig. Pasquale Leone, della diocesi di Sulmona.**
3 Gennaio 1936. **Monsig. Saverio Mastini, della diocesi di Viterbo.**
13 Febbraio » **Monsig. Francesco Trusso, della diocesi di Patti.**
» » » **Monsig. Calogero Franchina, della medesima diocesi.**
» » » **Monsig. Donato Mantineo, della medesima diocesi.**
15 » » **Monsig. Pietro Dell'Acqua, dell'archidiocesi di Milano.**
27 » » **Monsig. Vladimiro Worel, dell'archidiocesi di Olomouc.**
» » » **Monsig. Teodoro Vavrusa, della medesima archidiocesi.**
» » » **Monsig. Zenone Jokl, della medesima archidiocesi.**
» » » **Monsig. Vincenzo Horák, della medesima archidiocesi.**

Cameriere d'Onore di Spada e Cappa di numero di S. S.

25 Ottobre 1935. **Il sig. prof. Angelo Silvagni (Roma).**

Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

29 Febbraio 1936. **Il sig. dott. Vladimiro M. Hruban, dell'archidiocesi di Olomouc.**

Cappellani Segreti d'onore di S. S. :

29 Gennaio 1936. **Monsig. Giuseppe Abram, dell'archidiocesi di Gorizia.**
13 Febbraio » **Monsig. Pietro Benavides, dell'archidiocesi di Mexico.**

An. et vol. XXVIII 30 Aprilis 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

OCEANIAE CENTRALIS

E VICARIATU APOSTOLICO OCEANIAE CENTRALIS TERRITORII PARS DISTRAHITUR, EX QUA NOVUS VICARIATUS APOSTOLICUS INSULARUM WALLIS ET FUTUNA ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quidquid fidei propagandae et christifidelium aeternae saluti eorumque regimini magis convenire videtur ut sollicite praestamus Nos urget supremi apostolatus munus, divinitus Nobis commissum. Iamvero quum venerabilis Frater Ioseph Felix Blanc, Episcopus titularis Dibonënsis, Oceaniae Centralis Vicarius Apostolicus, iterum atque iterum a Nobis enixe postulaverit, ut e latissimo sui Vicariatus territorio distraherentur insulae *de Wallis et Futuna*, et ex earum territorio novus efformaretur Vicariatus Apostolicus, ea potissimum ratione, quod nimius illae distant a vicariatus sede, ad quam perdifficilis quoque est accessus. Nos autem, praehabito venerabilis Fratris Philippi Bernardini, Archiepiscopi titularis Antiocheni in Pisidia et in Australasia tunc Delegati Apostolici, favorabili voto, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, oblatis precibus praefatis libenter annuere statuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit,

vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine e Vicariatu Apostolico Oceaniae Centralis totum territorium Gallicae dicioni subiectum, insulas scilicet *Wallis, Futuna, Alofi* ét circumstantes scopulos distrahimus, et exinde novum Vicariatum Apostolicum erigimus et constituimus; eumque *Insularum Wallis et Futuna* nomine appellari volumus atque Societati Mariae, cuius solertissimi sodales iam ab anno millesimo octingentesimo septimo et tricesimo in insulis illis adlaborantes universum populum ad fidem adduxerunt, etiam in posterum, ad Sanctae Sedis tamen beneplacitum, tenore praesentium concredimus. Novo proinde huic Vicariatui Apostolico Insularum Wallis et Futuna eiusque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Vicarii iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; eosque omnibus pariter adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, notarii publici cuiusvis manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel ofiieio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quinto, die undecima mensis Novembris, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI *Cancellarius B. R. E.*

P. Card. FUMA SONI BIONDI *8. C. de Propaganda Fide Praef.*

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £& Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol. Uli, n. 68 - **Al. Trussardi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TEMPLUM DEI GENITRICI, ANGELORUM REGINAE, IN URBE CARTAGO, INTRA FINES ARCHIDIOECESIS S. IOSEPHI DE COSTARICA DICATUM, TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS DECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Constat ex pluribus JU... ~*.*e* praeclaris documentis Rempublicam Costaricensem summa religione colere Beatissimam Virginem Mariam eamque peculiari honore prosequi. Et revera a S. Ioseph, Dei Genitricis inclito sponso, nomen habet urbs, caput eiusdem Reipublicae; atque in urbe ipsa S. Iosephi praeter Cathedralem Ecclesiam, quae Mariae sine originali labe conceptae dicata est, cetera etiam paroecialia tempia in honorem Virginis Matris a Mercede, a Solitudine, a Doloribus, a Monte Carmelo nuncupatae erecta fuerunt. Inter plurima vero alia templa quae in territorio totius Reipublicae de Costarica Deiparae Sanctissimae sunt sacra, principem locum tenet sacra aedes in civitate « Cartago » dicata Beatae Mariae Virgini, Angelorum Reginae, cuius insignem imaginem magna veneratione et singulari pietate omnis populus costariçensis a pluribus saeculis colit et fovet. Ipse autem Reipublicae eiusdem constituendae conventus a. MDCccxxiv Beatam Virginem ab Angelis Patronam totius Nationis renuntiavit et anno MCMXXIV, saeculo primo exeunte ab hac solemni renuntiatione, eiusdem Virginis Imago a Ven. Capitulo Patriarchalis Vaticanae Basilicae S. Petri aureo diademate redimita est. Templum vero, quod diximus, a terraemotibus pluries dirutum, pluries restitutum est; donec anno Domini MCMX, urbe Cartago pene funditus eversa, singulari studio et solidiori structura ipsa sacra aedes denuo aedificari coepit. Cum iam opus perfectum sit feliciter et Sanctuarium Marianum, quod pluribus pretiosisque christifidelium votivis donariis ditatur in eo sit ut sollemni ritu consacretur, venerabilis Frater Otto Raphaël Castro, Archiepiscopus S. Iosephi, sui ipsius, omniumque aliorum Sacrorum Antistitum Reipublicae de Costarica vota exponens, Nos rogavit ut appropinquantibus diebus festis et sollemnibus B. M. Virginis ab Angelis in urbe Cartago, Templum Dei Genitrici, Angelorum Reginae, dicatum, ad dignitatem Basilicae Minoris evehere dignemur. Nos autem cum compertum habeamus nullam aliam ecclesiam in tota Republica de Costarica huiusmodi honore esse decoratam, cumque Archiepi-

scopus S. Iosephi, quem supra laudavimus, Nobis referat praefatum Sanctuarium Mariae ab Angelis ab omnibus fidelibus, qui frequentes devote illud celebrant, Basilicae nomine vocari, ultro libenterque oblatis Nobis precibus et votis annuendum censuimus, ut christifidelium Reipublicae de Costarica pietas filialis erga Virginem et Matrem, gratiarum omnium apud Deum sequestram, magis magisque augeatur. Quae cum ita sint, audito dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi praeposito, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium litterarum tenore perpetuumque in modum, Ecclesiam sive Sanctuarium Costaricense Beatae Mariae Virginis ab Angelis in civitate Cartago, intra fines archidioecesis S. Iosephi de Costarica, titulo, honorificentiis ac privilegiis Basilicae Minoris decoramus, cum omnibus privilegiis atque honorificentiis, quae iuxta decreta et morem, ecclesiis hoc titulo honestatis competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper extare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinet, seu pertinere poterunt, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVI mensis Iulii, a. MCMXXXV, **Pontificatus Nostri decimoquarto.**

E. Card. PACELLI, ***a Secretis Status.***

II

RHEDONENSIS ARCHIDIOECESIS SANCTUS MELANIUS EP. PATRONUS PRINCIPALIS DECLARATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Paterna caritas, qua christifideles omnes complectimur, Nos instanter admonet ut iugiter eorum spirituali emolumento ac profectui, quantum in Domino possumus, consulamus, ac propterea votis Episcoporum quam prime concedamus, quae ad hunc frugiferum finem spectant. Quapropter cum Rhedonensium in Gallia Archiepiscopus, nomine quoque Capituli Cathedralis suae nec non fidelium archidioecesis, enixas Nobis preces adhibuerit ut Sanctum Melanium Rhedonensium Episcopum declarare dignemur Patro-

num principalem archidioecesis eiusdem, ac supplicationes votaque memorata commendationibus suis amplissimis auxerit Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis nunc Pro-Nuntius Noster in Gallia, ultro libens terque precibus ad Nos admotis concedendum censemus. Fidelibus enim devotisque cultu ac memoria Rhedonenses ipsum Sanctum Episcopum continenter venerati sunt et colunt, illiusque patrocinio in necessitatibus suis gavisi sunt. Conlatis itaque consiliis cum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, harum Litterarum tenore, auctoritate Apostolica Nostra Sanctum Melanium, Rhedonensium Episcopum, archidioecesis Rhedonensis apud Deum constituimus et declaramus principalem *Patronum*, omnibus adiectis iuribus privilegiisque liturgicis quae huiusmodi Patronatui coelesti rite competant. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, memorataeque archidioecesi Rhedonensi nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII m. Februarii, an. MCMXXXVI, Pontificatus Nostri decimoquinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. PATRICIUM IOSEPHUM TIT. S. MARIAE IN VIA S. R. E. PRESBYTERUM CARD. HAYES, ARCHIEPISCOPUM NEO-EBORACENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONVENTUM EUCHARISTICUM EX OMNIBUS AMERICAE SEPTEMTRIONALIS CIVITATIBUS CLEVELANDIAE HABENDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Allatum est Nobis, proximo Septembri mense Conventum Eucharisticum ex omnibus Americae Septemtrionalis Civitatibus in perillustri urbe Clevelandensi habitum iri. Qui quidem Congressus, ut libenter etiam audivimus, suasore et impulsore Clevelandensi ipso Episcopo, primus

erit novae seriei Coetuum ex tota Republica Eucharisticorum, qui in posterum quarto quoque anno peragendi proponuntur. Optima sane consilia et maxime salutaria ! Quid enim huiusmodi congressionibus cogitari potest congruentius atque efficacius ad excitandam acuendamque christiani populi in Augustum Sacramentum pietatem ac dilectionem? Quare Nos Ipsi ex animo vehementerque gratulamur, quum de initis consiliis, tum de singulari studio quo proxima sollemnia apparantur, ut amplissimi honores caelesti Regi, sub Eucharisticis velis delitescenti, maxima fidelium observantia atque frequentia exhibeantur. Ad augendam vero sacrae huius celebrationis sollemnitatem, non modo paterna Nos laude et confirmatione, sed intima quoque participatione et ipsa per Legatum Nostrum praesentia eidem adesse exoptamus. Quapropter te, Dilecte Fili Noster, qui, splendore Romanae purpurae decoratus, tam clarae tamque augustae Ecclesiae moderaris, ac tanta inter catholicos ceterosque etiam cives existimatione, pro tua prudentia et caritate, perfrueris, Legatum Nostrum deligimus ac renuntiamus, ut Nostram gerens personam, Eucharistico Clevelandensi Conventui Nostra auctoritate praesideas. Hac quidem Legatione pro certo habemus ita te perfuncturum, ut sacris ritibus plurimum dignitatis maiestatisque adiiciatur, et non minus coetuum laboribus sapientiae atque efficacitatis accedat. Felicem ceteroquin exitum vel ea portendunt, quae in ipsis coetibus disceptando erunt de magni ponderis argumento, quod est « Eucharistia, Actionis Catholicae fons et afflatus perennis ». Id enim et cogitatu iucundum et factu perutile persequi Congressio videtur, ut christianae fidei in singulis actio vitae plane respondeat, omnesque ita collatis viribus agant, ut ea, quam retinent, fides ad rei publicae salutem plurimum habeat momenti. Quod quidem futurum sine dubio erit, si christianae caritatis ignem ex Corde sacratissimo Christi Iesu, sub Eucharisticis speciebus latentis, boni isti fideles et abunde capiant et magis foveant quotidie. Caelestium interea luminum gratiarumque auspex, paternaeque dilectionis Nostrae testis Apostolica esto Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, egregio Clevelandensi Episcopo ceterisque Praesulibus, pariterque civilibus Magistratibus et iis universis, qui Clevelandiam conventuri tecum sunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die xx mensis Augusti, anno MDCCCCXXXV, **Pontificatus Nostri quarto decimo.**

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. SEBASTIANUM TIT. SS. BONIFACII ET ALEXII S. R. E. PRESB. CARDINALEM LEME DE SILVEIRA CINTRA, ARCHIEPISCOPUM S. SEBASTIANI FLUMINIS IANUARII, ATQUE AD CETEROS RR. PP. DD. ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS BRASILIAE. DE ACTIONE CATHOLICA APTIUS PROVEHENDA.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster ac Venerabiles Fratres, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quamvis Nostra de Actione Catholica mens, in primis iam Litteris Encyclicis « Ubi arcano Dei » proposita, pluribus deinde editis documentis aperte declarata sit, tamen, votis nunc vestris libentissime adnuentes et optatis praesertim obsecundantes, quae, cum Romam haud ita pridem venisses, Nobis aperuisti, peculiaria vobis verba de re tam gravi facienda censuimus. Ita enim clarius patebit, quantopere Nos adiutricem operam aestimemus, quam laici ecclesiasticis viris praebere possint, non modo ut fidei veritatem christianosque mores ab insidiis undique minantibus tueantur, verum etiam ut ipsi, Pastorum ductu, validissimum efficiantur auxilium ad rem religiosam civilemque magis magisque perficiendam.

Illud autem Nobis apprime persuasum est Actionem Catholicam esse gratiam Dei singularem tum fidelibus, qui ad suam cum ecclesiastica Hierarchia industriam propius consociandam advocantur, tum Episcopis presbyterisque, qui in sacro munere satius quotidie latiusque obeundo adiutores idoneos inter Actionis Catholicae ordines semper invenient. Quis enim non cernit, apud ipsas catholicas gentes, clericorum copiam omnibus fidelium necessitatibus non suppetere? Atque .in ista quoque dilecta natione, ubi Dei religio ac pietas sane excoluntur, quotiens tu, Dilecte Fili Noster, fuique in episcopatu Conlegae exiguum sacerdotum numerum, praesertim saecularium, conquesti vehementer estis, in ista, inquimus, regione, quae, natura locorumque situ atque ingenti ipsa amplitudine, maiorem profecto clericorum ubertatem, quam alibi, expostulat?

Quid, quod nunc temporis tot sacro ministerio difficultates obsistunt, tot curae incumbunt, ut Dei ministri universos christifideles in sacerdotali munere obeundo plerumque attingere nequeant? Quid, quod integritas fidei morumque in periculis omne genus quotidie augescentibus versatur, apud praecipuas praesertim nationes, uti in Brasilia, ubi, una cum tot bonis tantisque utilitatibus, tam multa infandaque pullulant germina maiorum? Nos quidem novimus quanta apud vos cura ecclesia-

sticae vocationes excitentur atque foveantur, et clericorum seminaria ad nobilissimum, quem spectant, finem magis in dies idonea reddantur. Huius curae studiique vestri praeclarum documentum exstat Brasilianum in Urbe clericorum Collegium, auspiciis vestris opibusque conditum, quod pontificio nomine exornatum tantopere Nobis, uti scitis, cordi est. Eiusmodi sane labores, caelesti gratia irrorati, indubiam in posterum bonorum fructuum segetem profèrent. At vero quanto eorum copia exstabit ditior, si prope manipulos sacerdotum — qui quidem optamus, ut minus atque minus impares ad opus magis magisque ingens efficiantur — densa glomerabunt agmina probi fidique laici, qui sacerdotibus praesto sint ad eorum munus praeparandum vel complendum, vel, si quibusdam in rebus opus fuerit, nonnullis in partibus, uti in religiosa puerorum institutione, etiam supplendum!

Verumtamen in praeclaro hoc certamine, ad regnum Christi tuendum atque amplificandum indicto, necesse omnino est, aeque ac ceteris in proeliis éxercitibusque, ut milites ordine, ratione, consilioque procedant. Haud itaque iniucunda vobis erunt monita ac praecepta, hisce litteris breviter comprehensa, quae Nobis suaserunt non modo perspectae rerum vestrarum condiciones ac peroptati — in hoc ipso campo — vestri successus, verum longa quoque experientia, quae adiumenta ad propositum finem maxime in singulis nationibus consentanea Nobis ante oculos fere posuit.

Ac primo quidem vos hortamur, ut omni studio ad eorum formandos effingehdosque animos incumbatis, qui in Actionis Catholicae agminibus militare velint; horum namque institutio de re religiosa, morali ac sociali ad apostolatum hac aetate efficaciter obeundum perquam necessaria videtur. Itaque initio, non ingentes coacervandae fidelium copiae, sed parvae quaedam cohortes seligendae, quae doctrina usuque praeditae, evangelici fermenti vi totam massam fervefaciant attollantque. Neque vero res ardua erit in singulis paroeciis salutare hoc aggredi opus, molles praesertim fingendo animos puerorum ad christianas excolendas virtutes; at iuvenes quoque, spes ecclesiae patriaeque surgentes, et ipsi viri, quibus tum domestica tum civilis fulcitur societas, ad catholicas sodalitates industriose ciendi.

Illud vero etiam atque etiam commendandum, ut initae consociationes non modo felici vivant concordia, verum aptissime ad unum copulentur : sodalicia nempe paroecialia, dioecesana consiliumque nationale dirigens, omnia congruenter viñeta atque contexta sunto. Ut membra scilicet corporis unius, ita invicti exercitus cohortes. Virium compactio non dissipatio ; non fortuitus quidam operum concursus, sed ordinata ad

commune bonum conspiratio, non singularum partium sponte egerminantis florentisque vitae compressio, sed progrediens artuum viriumque auctus, ita ut decor et venustas cum apta membrorum compositione in toto corpore eniteant.

Incongruum ergo graviterque noxium esset, si in paroeciis, si in dioecesibus ad consequenda eadem fere, quae Actioni Catholicae proponuntur, aliae constituerentur fidelium sodalitates, nullo prorsus nexu vinctae nullamque omnino cum Actione Catholica rationem habentes, vel, eo deterius, cum ipsa misere contendentes. Ita enim singularia çommoda, quae parvo fidelium numero ea sodalicia parèrent, gravissimo sane eliderentur damno, quae ex dissipatione ac dissolutione catholicarum virium vel conflictu proficiscerentur; quae quidem vires, hisce quidem temporibus, sub Pastorum ductu concordes omnino et colligatae, ut superius diximus, ad Ecclesiae utilitatem exercendae sunt.

Summopere urgenda virium nisuumque unitas minime prohibet, ut, cum varios civium ordines Actio Catholica gremio suo comprehendat, peculiaris singulis cura et institutio tribuatur, ideoque agricolae, opifices, scholastica **artes quaslibet profitentes vel disciplinas callentes ingillatim excolantur. Hoc experiendo valde necessarium comperimus ad praecipuum finem Catholicae Actionis consequendum, qui id maxime spectat, ut quisquis sub eius signis militat ibi acer Christi apostolus existat, ubi exigat vitam. Maxima vero cura in humiliores classes adhibenda, in operarios praesertim agrorumque cultores, quos omni tempore Ecclesia, divini Conditoris premens vestigia, ante omnes diligit atque caros habet, tot miserata labores, quibus illi adsidue urgentur, tantisque anxia periculis, quibus eorum animae, consceleratis turbulentisque doctrinae figmentis inter tenuiores latissime vulgatis, magis magisque periclitantur.**

In hac organorum structura aptanda et componenda id valde expedit, ut colligantur et apparentur in singulis dioecesibus, uti potest, sacerdotes laicorumque manipuli, qui, res divinas edocti, liberalitate animarumque studio flagrantes, devoti Apostolicae huic Sedi Pastoribusque dediti, tamquam alacres Actionis Catholicae praecones, paroecias suae dioecesis vel alterius, si vocentur, iussu Episcoporum frequenter invisent, ad praestantiam atque emolumenta Actionis Catholicae clarissima luce conlustranda, ad recte informandos tanti operis moderatores, sine quibus nulla consociationibus datur vivendi florendive potestas, ad cunctas denique vires omniaque incepta ita disponenda unaque componenda, ut quaelibet consociatio illud ipsum, quod proprie sibi persequitur, sine ceterarum detrimento plane consequatur. In hoc autem apostolatus ge-

nere ipsi quoque seminariorum alumni edoceantur, pariterque mature excolantur sacerdotes recentes, ex iisque nonnulli, perdiscendi gratia, in eas regiones mittantur, ubi Actio Catholica, prosperoque eventu iucundaque fructuum copia, vim suam atque efficaciam manifesto comprobavit.

Quo vero magis in dies idonei efficiantur ad Actionem Catholicam sacerdotes ac religiosi ex utroque sexu et laici fideles, plurimum prodesse censemus, ut frequentes, nunc per diem, nunc per hebdomadam, coetus seu congressus habeantur, ut iam alicubi moris est, addiscendi quidem causa auxiliumque Dei implorandi, non modo ex universa natione, sed etiam ex tota dumtaxat dioecesi vel paroecia, ita ut ii, qui in unum conveniant, per pia exercitia rerumque divinarum meditationes, per lectiones oratioii ~XTGi tempori usuique accommodatas, a peritis rerum socialium et ad Actionem Catholicam pertinentium habitas, et studiose ad apostolatum incendantur, et genuinis Ecclesiae doctrinis haud leviter imbuantur.

Expedit praeterea ad singulos eiusmodi coetus advocare certos sociorum ordines, ut iuvenum, scholasticorum, hominum catholicorum mulierumve, opificum vel eorum qui aliquam artem profitentur, ut medicinam, operam forensem, mercaturam, quaestum etc.; pariterque coetus peculiares conflandi ex sacerdotibus, ex religiosis viris feminisve, ex praeceptoribus ac magistris, etc., ita ut in huius generis congressionibus id potissimum agatur, quod cuiusque consociationis vel ordinis, habita ratione cum religione et apostolatu Actionis Catholicae proprio, quam plurimum interesse videatur.

Bene quidem cognitum est Nobis, Dilecte Fili Noster ac Venerabiles Fratres, nec paucas nec leves, initio praesertim, difficultates huic labori tam nobili ac necessario obstare et officere. Sed ea verba meminisse iuvabit, quae olim Apostolus gentium, divino numine afflatus, proferre non dubitavit : *omnia possum in eo qui me confortât.* Si cuncti igitur ecclesiastici viri laicique fideles, qui in Actionem Catholicam incumbunt, omnem spem. ac fiduciam in Deo reponentes, supernis gratiis plane obsecundaverint et singulis Actionis Catholicae industriis, iis quoque, quae parvi momenti videantur, adsiduam sollertemque operam dederint, cetera quoque auxilia, vel extraordinaria, ad incepta feliciter persequenda a Deo adipiscentur. Contra frustra illi ad novandam christianam civitatem desudabunt, nisi simul aedificabit ipse Deus.

Neque vero tanto operi, praeter divina auxilia, alia quoque adiumenta deesse videntur. Actio enim Catholica numquam alia bonorum genera piaque coepta impedit vel perturbat, nedum destruat ac pes-

sumdet; quin immo omnes boni rectique vias ac rationes excitat, fovet, moderatur; quare ipsa ultro quaerit sociasque sibi addit ceteras vires, institutiones, industrias, quae, licet ab ea seiunctae, ad animarum bonum pari ratione contendunt.

Praevalidum sane amplissimumque Actioni Catholicae adiumentum praestabunt tam multae religiosae ex utroque sexu familiae, quae iam praeclara istic beneficia Ecclesiae attulere. Quod quidem subsidium ipsae semper allaturae sunt, non modo preces Deo iugiter ádmovendo, vero alacrem quoque operam sacerdotibus navando, etiamsi peculiarem animarum curam non acceperint. Singulari vero ratione, tam religiosi quam religiosae Actioni Catholicae favebunt, si ad ipsam ab ineunte aetate pueros puellasve apparare studuerint, quibus in scholis vel conlegiis moderantur. Initio enim adulescentes ad apostolatus studium suaviter alliciendi, deinde, adsiduo diligentique studio cohortandi, ut ineant Actionis Catholicae consociationes, quae, ubi desint, ab ipsis religiosis promoveantur oportet. Nulla profecto ratio, nulla facultas ad erudiendam in Actione Catholica iuventutem magis idonea videtur, quam quae in scholis conlegiisque exhibetur. Haec autem selectae iuventutis institutio toti ipsi gymnasio vel ëphebeo magis erit utilitati; facile enim intelligitur, si lectissimo, saltem ex alumnis in quovis instituto ad christianum apostolatum rite informentur, quale et quantum boni ceteri quoque percepturi sint. At ipsis praecipue adulescentibus proficiet, qui ad Actionem Catholicam apparantur; namque, ut pluries declaravimus, caelesti praemoniti doctrina supernaque virtute roborati, in ipsis consociationibus, aetate maxime lubrica provide obvenientibus, praesidium et iuvamen invenient ad pericula, eaque multa et gravia, media in societate in qua necessario versantur, fortiter subeunda invictoque animo superanda. Hac sane ratione ipsae quoque sodalitates atque instituta, quae ad excolendam pietatem, ad religionis doctrinam latius impertiendam, ad reliqua apostolatus socialis genera fovenda pertinent, auxiliares Actionis Catholicae vires ef&cientur, atque, ambitu cuiusque integre servato, *concordiam et consensum, ordinatam colligationem, mutuamque intelligentiam,* quae saepe saepius commendavimus, auspicato firmabunt.

Actio igitur Catholica, rite sapienterque disposita, validisque exornata munimentis opibusque instructa, erit profecto exercitus ille pacificus, qui gloriosum certamen suscipiet ad regnum Christi tuendum ac proferendum, regnum nempe iustitiae et pacis et caritatis. Quocirca Actio Catholica, licet cavere debeat, ut ipsa eius postulat natura, ne politicarum partium studia atque commoda persequatur, tamen ad bo-

num totius civitatis re et efficaciter spectat, quum liqueat eandem esse « quandam veluti viam ac rationem, qua ad beneficia omne genus nationibus impertienda utitur Ecclesia » (Epist, ad Card. Bertram, 13 Novembris 1928).

Deum denique instanter precamur, ut frugiferos benigne reddat labores, quos tuque, Dilecte Fili Noster, tuique in Episcopatu Conlegae, sollerti clero selectoque grege auxiliantibus, iugiter exantlatis, ut hoc firmum validumque Actionis Catholicae adiumentum ad bonos mores in societate restituendos ubique constituatur, ita ut quam primum in omnibus dioecesibus praeclara haec agmina cogantur e strenuis militibus, qui Dei Ecclesiaeque iura ac rationes fortiter tueantur et quocumque inducant « sensum Christi », qui et singulis et familiis et societati ipsi civili est prosperi'^tis pignus atque praesidium.

Atque ut incepta \c ~a recte utiliterque procedant, opportuna auxilia a Deo vobis imploramus; quorum quidem praenuntia itemque praecipuae caritatis Nostrae testis sit Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, vobisque, Venerabiles Fratres, cunctoque clero et populo cuique vestrum concredito, iis praesertim qui in Actionem Car tholicam operam impendunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxvii, in festo Domini Nostri Iesu Christi Regis, mensis Octobris, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP, XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

i

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum :

***II/ Martii 1936.* — Cathedrali Ecclesiae Sancti Ioannis Canadensis praefecit R. D. Patritium Rray, e Congregatione Iesu et Mariae, rectorem Seminarii in archidioecesi Halifaxiensi.**

— Titulari episcopali Ecclesiae Miletopolitanae R. D. Ioannem Baptistam Hoecht, canonicum cathedralis Ecclesiae Ratisbonensis, quem constituit Auxiliarem Excmi P. D. Michaelis Buchberger, Episcopi eiusdem dioecesis.

***21 Martii.* — Cathedrali Ecclesiae Portus Nationalis R. P. Alanum de Noday, Ordinis Fratrum Praedicatorum.**

***11 Aprilis.* — Titulari episcopali Ecclesiae Pharsaliae R. D. Pium Guizzardi, canonicum honorarium metropolitanae Ecclesiae Bononiensis atque parochum ad S. Mariae a Caritate in civitate Bononiensi, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Ioannis Baptistae S. R. E. Cardinalis Nasalli Rocca a Corneliano, Archiepiscopi Bononiensis.**

***15 Aprilis.* — Metropolitanae Ecclesiae Beneventanae Excmum P. D. Augustinum Mancinelli, hactenus Episcopum Aquinatensem, Soranum et Pontiscurvi.**

I I

DESIGNATIONES ORDINARIORUM PRO APPELLATIONIBUS

Excmus P. D. Zenobius Laurentius Guilland, Archiepiscopus Paranensis, ad normam can. 1594, § 2, Codicis Iuris Canonici designavit pro appellatione in secun<>. instantia tribunal Ordinarii S. Iacobi de Estero.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem die 27 Novembris 1935 approbare dignata est.

Excmus P. D. Thomas Muniz Pablos, Archiepiscopus Compostellanus, ad normam can. 1594, § 2, Codicis Iuris Canonici designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Lucensis.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem die 28 Novembris 1935 approbare dignata est.

Excmus P. D. Iacobus Carolus Mac Guigan, Archiepiscopus TorontinuSj ad normam can. 1594, § 2, designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Londonensis.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem, die 12 Decembris 1935, approbare dignata èst.

Emus ac Revmus Dominus Franciscus Assisiensis Vidal Barraquer, Cardinalis Archiepiscopus Tarraconensis, ad normam can. 1594, § 2, Codicis Iuris Canonici, designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Barcinonensis.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem die 20 Februarii 1936 approbare dignata est.

Excmus P. D. Gabriel M. Reyes, Archiepiscopus Nominis Iesu seu Caebuanus, ad normam can. 1594, § 2, Codicis Iuris Canonici designanvit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Iarensis.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem die I[a] Aprilis 1936 approbare dignata est.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

DE PIIS FIDELIUM PEREGRINATIONIBUS AD CELEBRIORA SANCTUARIA MODERANDIS.

Inter publicas communesque pietatis christianae in catholica Ecclesia significationes, inde a remotissimis temporibus peculiarem locum sibi iure vindicant piae ad celebriora Sanctuaria, Deo, beatae Mariae Virgini vel Sanctis dicata, peregrinationes, ut quae ad poenitentiam agendam, ad fidem profitendam eandemque firmandam, ad gratiarum actionem pro acceptis divinitus beneficiis reddendam plurimum conferant.

Nil mirum proinde si, auctis hac nostra aetate itinerum facilitate atque commodis, et ipsae piae peregrinationes evaserint frequentiores opera praesertim et sollertia plurium coetuum, qui f ere omnibus in Nationibus ad eas promovendas et moderandas constituti sunt.

Nec quempiam latet quas memoravimus itinerum facilitatem et commoditates illud insimul effecisse, ut etiam itinera multiplicarentur, quae alium in finem, recreandi scilicet animos, vel visendi urbes, vel studia et artes colendi, aliaque id genus unice vel praecipue susciperentur.

Quae quidem rerum temporumque conditio ipsis piis ad Sanctuaria peregrinationibus nonnulla profecto incommoda parere potest, nisi vis moderatrix ecclesiasticae Auctoritatis, ad quam religionis ac pietatis christianae actus moderari unice spectat, opportunam, et, quantum res fert, communem ubique inducat disciplinam.

Quapropter haec S. Congregatio Concilii, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI, locorum Ordinariis mandat ut in memoratis piis peregrinationibus parandis et peragendis serventur normae quae sequuntur:

1. Hae piae peregrinationes characterem vere religiosum semper praeseferant, habeantur et peragantur uti actus ad pietatem christianam pertinentes, atque ab itineribus ob merum solatii finem susceptis probe distinguantur. Quidquid igitur praefato huic fini pio ac religioso minus congruit, omnino arceatur, eaque omnia vitentur, quibus cordici .possit has peregrinationes, religionis quidem specie, re autem vera solatii vel oblectamenti causa praecipue fuisse susceptas.

2. Ius pias peregrinationes promovendi, easque moderandi ad legitimam Auctoritatem ecclesiasticam unice spectat. Nulli igitur coetus, ne

iis quidem exceptis, qui ab Institutis religiosis vel ab eorum sodalibus excitentur, constitui possunt, qui non sint ab eadem Auctoritate vel promoti, vel saltem approbati; omnesq. ea ratione, eoque ordine ac tempore agant quae sint statuta, praesertim si plures coetus eundem finem prosequantur.

3. Eiusdem Auctoritatis ecclesiasticae cura erit ut quaevis pia peregrinatio paretur et ducatur sub moderatione delectorum virorum; nec desit unquam vir ecclesiasticus qui munere fungatur moderatoris spiritualis.

4. In pretiis statuendis, ab his moderatoribus ea ratio servetur ut piae peregrinationes fidelibus quoque tenuioris condicionis patere possint. Nihil igitur ultra a piis peregrinantibus petatur, quam rei exigat prudens administratio, cuiuscumque lucri specie omnino remota.

5. Qui de clero sive saeculari sive religioso sunt in iis quae spectant harum peregrinationum apparatum technicum qui dicitur, ne se immisceant, cum. ea dignitatem ecclesiasticam minus deceant. Committendum igitur erit hoc munus viris laicis, probis et peritis, a quibus id omnino exigatur ut, advigilante Auctoritate ecclesiastica, in iisdem instruendis nihil sit quod earum fini religioso dissentiat, quin imo omnia pietati christianae congruant, eandemque foveant.

Datum Romae, die 11 februarii anno 1936.

I. Card. SERAFINI, *Praefectus.*

L. © S.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini propagando, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI dignatus est sequentes providere Ecclesias :

***.13 Ianuarii 1936.* — Titulari metropolitanae Ecclesiae Ratiarensi praefecit Excmum P. D. Anselmum Kenealy, hactenus Archiepiscopum Simlensem.**

***27 Ianuarii.* — Titulari episcopali Ecclesiae Usinazensi R. D. Franciscum Demont, quem constituit Vicarium Apostolicum de Aliwal.**

27 Ianuarii 1936. **— Titulari episcopali Ecclesiae Theleptensi, R. D. Paulum Iosephum Biechy, e Congregatione S. Spiritus, quem constituit Vicarium Apostolicum de Brazzaville.**

— Metropolitanae Ecclesiae Scodrensi R. D. Gasparem Thaçi.

— Cathedrali episcopali Ecclesiae Sappensi R. P. Nicolaum Vincentium Prendushi, ex Ordine Fratrum Minorum.

— Cathedrali episcopali Ecclesiae Kandiensi R. D. Bernardum Regno, e Congregatione Silvestrina O. S. B.

— Titulari episcopali Ecclesiae Vesceritanae R. P. Aloisium Georgium Demol, e Congregatione Cordis Immaculati Mariae (de Scheut), quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Augusti Declerq, Vicarii Apostolici de Kassai Superiore.

— Titulari episcopali Ecclesiae Rhodiapolitanae R. P. Ioannem Aloisium Coudert, e Congregatione Oblatorum B. M. V. Immaculatae, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Aemilii Bunoz, Vicarii Apostolici Yuconensis et Principis Rüper ti.

— Titulari episcopali Ecclesiae Gindarensi R. P. Ruggerum Raphaelem Cazzanelli, ex Ordine Fratrum Minorum, quem constituit Vicarium Apostolicum de Kikow.

10 Februarii. **— Cathedrali Ecclesiae Quilonensi R. P. Victorium Dereere, ex Ordine Fratrum Carmelitarum discalceatorum.**

SACRA CONGREGATIO RITUUM

URBIS ET ORBIS

FESTUM SANCTI IOANNIS BOSCO, CONFESSORIS, AB UNIVERSA ECCLESIA, CUM OFFICIO ET MISSA PROPRIA, CELEBRANDUM DECERNITUR.

DECRETUM

Universo christiano populo summae laetitiae fuit, quod sacro recurrente decimonono saeculo a salvifica redemptione, supremos caelitum honores Beato Ioanni Bosco Summus Pontifex Pius Papa XI decreverit. Quo ex tempore non Salesiana Familia tantum sed et quam plurimae dioeceses Eum veluti iuventutis patrem peculiari honore prosecutae sunt. Succrescente vero in dies devotione, ut uberiores sanctitatis fructus in fidelium praesertim iuvenum animis efflorescerent, innumeri sacrorum

Antistites Summum Pontificem Pium Papam XI humillimis et instantibus precibus rogaverunt ut ad universali^^tenderetur Ecclesiam cultus tanti viri, de re catholica optime meriti, few ctitas porro Sua, referente infrascripto Cardinale Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, in audientia diei 25 martii 1936, vota tot S. R. E. Cardinalium, Archiepiscoporum et Episcoporum benigne excipiens, Festum Sancti Ioannis Bosco, tamquam confessoris non pontificis, ab universa Ecclesia, sub ritu duplici minori, cum officio et missa, huic decreto adiectis, die 31 ianuarii celebrandum decrevit, translato ad diem 28 ianuarii Festo S. Petri Nolasci, confessoris. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex Secretaria S. Rituum Congregationis", die 25 Martii 1936.

C. Card. LAURENTI, ***Praefectus.***

L. ^ S.

A. Carinci, ***Secretarius.***

Die 31 Januarii

SANCTI JOANNIS BOSCO CONFESSORIS

Duplex

IN I VESPERIS

Oratio

Deus, qui sanctum Joannem Confessorum tuum adolescentium patrem et magistrum excitásti, ac per eum, auxiliatrice Virgine Maria, novas in Ecclesia tua familias floréscere voluisti : concede, quaesumus; ut eodem caritatis igne succénsi, ánimas quaerere, tibique soli servire valeamus. Per Dominum.

IN II NOCTURNO

Lectio IV

Joannes Bosco, humili loco natus apud Castrum Novum in Ästen™ sibus atque sanctissime, patre amisso, disciplina materna institutus, mira de se vel a prima aetate porténdit. Ingenio enim mitis atque ad pietatem pronus, singulari se gerebat auctoritate inter aequales, quorum lites dirimere, fáciles rixas componere, turpia verba jocósque lascivos compéscere mature coepit. Tum verbis eos jucundis ad se advocare, ludis preces inserere, quae sacra eloquia in templo audivisset mirabili

sermonis copia ac dulcédine referre, ad Poenitentiae et Eucharistiae sacramenta rite suscipienda puerulos quam primum quamque crebérrime inducere sategit. Oris quoque decor verecundus, morum suávitas, atque innocentissimae vitae candor omnium ánimos ad eum pertrahébant. Licet vero, familiaris rei angùstia, pressus, laborum aerumnarumque plenam adolescéntiam egerit, in id tamen unum hilaris ac Deo fidens contendit, ut sacerdotio augeretur.

Lectio ¥

Voti tandem compos effectus, Cheriénsem civitatem primum, ac dein Augustam Taurinorum petiit, **quo acrius, beato Josépho Cafásso magistro, et in scientia sanctorum proficeret et ad sacram morum doctrinam addiscéndam animum adiungeret. Ibi autem, cum voluntatis inclinatione tum supèrno instinctu incitátus, suum in adulescentulos animum convertit, ut prima iis christianae sapientiae tráderet rudimenta. Quorum cum fieret in dies maior numerus, sedem ad eos coadunándos** stabilem ac firmam, haud sine caelesti afflatu, ásperis et diuturnis difficultatibus superatis, **in illa urbis parte collocavit, quae vulgo Valdócco appellatur, in eamque rem totus incubuit. Paulo vero post, Virgine Deipara auxiliante, quae ei puérulo per visum in somnis futura innuerat, Joannes Salesianórum Societatem instituere decrevit, cujus esset praesertim juveniles ánimas Christo lucrifácere; item novam familiam suscepit constituendam sacrarum virginum, quae, ab Auxiliatrice Dei Matre nuncupatae, adulescentulas dirigerent in vias Domini; quibus demum pium Cooperatorum coetum adjécit ad Salesianórum ópera studio ac pietate fovenda. Itaque brevi factum est, ut permagnam et christianae et civili societati utilitatem afferret.**

Lectio VI

Animarum enim studio flagrans, nulli pepercit labóri nullique impensae, ut festorum dierum asceteria pro adolescentulis, pupillórum hospitia, pusiónum operariorum scholas, &3des pueris alendis, instituendis, templa Deo longe lateque per orbem excitaret. Simul Christi fidem in Subalpinis verbo et exemplo fovere, per totam Italiam óptimos libros conficiendo, edendo, divulgando tutari, Evangelii praecones ad gentes infideles siepius mittendo propagare non desiit. Simplex ac rectus homo Dei, ad omne opus bonum instructus, omnigenis virtutibus floruit, **quas incensissimae caritatis ardor alebat. Mente in Deum constanter erecta ac supernis charismatibus cumulátus, nullis sanctissimus vir, nec minis terróri, nec laboribus fatigári, nec curis opprimi, neque rebus**

adversis perturbari videbatur. Tria autem pietatis officia suis máxime commendavit : ut quam saepissime ad sacram exhomologésim sacrámque synaxim accederent, ut Mariam Auxiliatricem peramanter colerent, ut Pontifici Máximo ceu filii addictissimi obsequerentur. Nec silentio praetereundum est eum, in difficillimis rerum adjunctis, praesto non semel Romano Pontifici adfuisse, ut mala ex legibus contra Ecclesiam eo tempore latis derivata temperáret. Vitae cursum, tot tantisque operibus ac laboribus refértum, confecit pridie kalendas februarias anno salutis millesimo octingentesimo octogésimo octavo, aetatis septuagésimo tertio. Quem multis clarum miraculis Pius Undecimus, Pontifex Maximus, anno millesimo nongentésimo vigésimo nono Beatorum, quinquennio post, die solemni Paschae, decimonono exeunte saeculo a peracta humani generis Redemptione, gentibus ex orbe universo in Urbem confluèntibus, sanctorum ordinibus adserébat.

IN III NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII ***Cap. 18, 1-5***

In illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes : Quis, putas, major est in regno coelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Ohrisóstomi

Homilia 60 in Matth. Cap. 18

Viden quot modis nos inducat Dominus ad curam vel minorum fratrum? Ne itaque dixeris: iErárius est ille, aut calceórum sutor, agrícola, insipiens, ut ideo despicias illum. Ne enim in illud mali incidas, perpénde quot modis te inducat, ut modeste agas et eorum curam geras. Puerum in medio statuit et ait : Efficiamini ut parvuli : et : Quicumque susceperit parvulum talem, me suscipit : et : Qui scandalizáverit, extréma patietur. Si ergo Deus ita gaudet de párvulo qui repertus est, cur tu despicias eos quos Deus tam sollicite curat, cum oporteret animam ipsam tradere pro uno ex parvulis istis? **Tanta quippe est Deo cura de ánima, ut ne Filio quidem suo pepércerit. Quare, obsecro, primo dilúculo cum a domo exiérimus, hunc unum scopum habeamus et hanc praecipue sollicitudinem, ut pericíitántem eripiámus. Non loquor hic de sensibili periculo; hoc enim ne periculum quidem est :: sed de periculo animae, quod hominibus parat diábolus.**

Lectio VIII

Improbus, inquis, difficile toleratur. Atque ideo debes illi amóre jungi, ut eum a vitio remóveas, ut convértas et ad virtutem reducás. At non obtemperat, inquis, neque consilium admittit. Unde hoc nosti? An exhortatus es et emendare studuísti? Hortátus saepe sum, ínquies. Quoties? Saepius : semel et iterum. Idne saepius vocas? Etiamsi per totam vitam id fecisses, nec deficere, nec desperare oportebat. Non vides quomodo nos Deus semper hortatur per Prophetas, per Apostolos, per Evangelistas? Quid igitur? Num recte operamur? Num in ómnibus obtemperámus? Minime. Num ideo finem fecit admonendi?

Lectio IX

Nihil quippe tam pretiosum est quam ánima : quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, animae vero suae detrimentum patiatur? Verum omnia pervertit et dejécit pecuniarum amor, Deique timorem decussit, sicut tyránnus arcem sic ánimas óccupans. Idcirco et filiorum et nostram negligimus salutem, mnc magna insipiéntia; hinc liberi servis viüóres fiunt. Ecquid de servis loquor? Mulum si quis habeat, multum curat ut agasónem illi optimum provideat, non improbum, non furácem, non temuléntum, non artis suae imperitum : si autem filio paedagógum dare opus sit, casu et sine delectu obvium quemque excipimus; etsi hac arte nulla sit major. Quid par illi arti, quae dirigendae animae et efformandae júvenis menti et indoli incumbit? Qui tali instructus est facultate, plus diligentiae exhibeat oportet, quam quivis pictor aut statuárius.

Te Deum laudamus.

Lectio pro festo commemorato legenda iuxta Rubricas

Joannes Bosco, humili loco natus, post aerumnósam innocentissimámque puerítiam, studiis Chérii operam dedit, quo quidem tempore ingenii et virtutum laude enituit. Sacerdos creatus, Augustam Taurinorum petiit, **ubi ómnibus omnia factus est; sed praesertim in adulescentulos eosque pauperes ac derelictos adiuvandos curam impendit. Liberalibus disciplinis, opificum scholis, festorum dierum ascetériis a venenátis errorum vitiorumque pábulis puerilem aetatem removeré omni ope studuit: quam ad rem duas in Ecclesia virorum virginúmque familias excitavit. Plurimos ipse** edidit **libros christiana sapientia ref ortos. De aetérna etiam infidelium salute per sacras suorum sodalium expeditiones optime meruit. Mente in Deum constanter erecta, nullis homo sanctissimus, nec minis terróri, nec laboribus fatigári, nec curis**

opprimi, nec rebus adversis perturbari videbatur. Obiit anno salutis millesimo octingentesimo octogésimo octavo, aetatis septuagésimo tertio. A Pio Undécimo, Pontífice Máximo, in Sanctorum numerum relatus est.

MISSA

Introitus ***3 Reg.*** *4,* **#9**

Dedit illi Deus sapientiam et prudentiam multam nimis, et latitudinem cordis quasi arenam quae est in littore maris. ***Ps. 112,1.*** **Laudate pueri Dominum, laudate nomen Domini, f. Gloria Patri.**

Oratio

Deus, qui sanctum Joannem Confessores, tuum adolescentium patrem et magistrum excitásti, ac per eum, auxiliatrice Virgine Maria, novas in Ecclesia tua familias floréscere voluisti : concede, quaesumus, ut eodem caritatis igne succénsi, ánimas querere, tibique soli servire valeamus. Per Dominum.

Lectio Epistolae beati **Pauli Apóstoli ad Philippenses** *Philipp. 4, 4-9*

Fratres, gaudéte in Dómino semper : iterum dico, gaudéte. Modèstia vestra nota sit ómnibus hominibus : Dominus prope est. Mhil solliciti sitis; sed in omni oratione et obsecratióne, cum gratiarum actione, petitiones vestrae innotescant apud Deum. Et pax Dei quae exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra et intelligéntias vestras, in Christo Jesu. De cetero, fratres, quaecumque sunt vera, quaecumque pudica, quaecumque justa, quaecumque sancta, quaecumque amabilia, quaecumque bonae famae, si qua virtus, si qua laus disciplinae, haec cogitate. Quae et didicistis, et accepistis, et audistis, et vidistis in me, haec agite: **et Deus pacis erit vobiscum.**

Graduale. Ps. 36, 3-6. **Spera in Dómino et fac bonitatem et inhábita terram et pascéris in divitiis ejus.**

f. Delectare in Dómino, et dabit tibi petitiones cordis tui; revéla Dómino viam tuam et spera in eum, et ipse faciet.

Alleluja, alleluja. ***Ps. 73, 21.*** **Pauper et inops laudábunt nomen tuum. Alleluja.**

Post Septuagesimam, omissis **Alleluja** ***et Versu sequenti, dicitur :***

Tractus. Ps. 60, 3-5. **Factus es spes mea, Dómine : turris fortitudinis a facie inimici, f. Inhabitábo in tabernáculo tuo in saecula :** pro-

tegar' in velaménto alarum tuárum. f. Quoniam tu, Deus, exaudisti orationem meam : dedisti hereditatem timéntibus nomen tuum.

In Missis votivis Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur :

Alleluja, alleluja, f. *Ps. 73, 21.* Pauper et inops laudábunt nomen tuum. Alleluja, f. *Ps. 35, 9.* Inebriabúntur ab ubertate domus tu33 : et torrènte voluptatis tuas potábis eos. Alleluja.

£8 Sequentia sancti Evangelii secundum Matthaeum
Matth. 18, 1-5

In illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes : Quis putas major est in regno caelorum? Et advocans Jesus parvulum statuit eum in medio eorum, et dixit : Amen dico vobis, nisi convèrsi fueritis, et efficiamini sicut parvuli, non intrábitis in regnum caelorum. Quicumque ergo humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est major in regno caelorum. Et qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit.

Offertorium Ps. 33,12. **Venite, filii, audite me : timorem Domini docébo vos.**

Secreta

'Suscipe, Dómine, oblationem mundam salutaris Hostiae et praesta, ut, te in ómnibus et super omnia diligentes, in gloriae tuae laudem vivere mereantur. Per Dominum.

Communio. Rom. If, 18. **Contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium, secundum quod dictum est ei.**

Postcommunio

Corporis et Sanguinis tui, Dómine, mysterio satiátis, concède, quaesumus; ut, intercedente sancto Joanne Confessóre, in gratiarum semper actione maneamus. Qui vivis.

IN MARTYROLOGIO ROMANO

Die 31 Januarii, primo loco

Augustae Taurinorum, natalis Sancti Joannis Bosco, Confessoris, Societatis Salesianae ac Instituti Filiarum Mariae Virginis Auxiliatricis Fundatoris, animarum zelo et Fidei propagandae conspicui, quem Pius XI anno millesimo nongentésimo trigésimo quarto Sanctorum fastis adscripsit.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DUBIUM

Sacrae Paenitentiariae Apostolicae dubium, quod sequitur, pro opportuna solutione exhibitum fuit :

Utrum in regionibus ubi mos est, a Romana Ecclesia probatus, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, in Maiore Hebdomada, adorationi christifidelium etiam ultra biduum proponendi, acquiri possint singulis illis diebus indulgentiae per Decretum S. Paenitentiariae Ap. diei 20 Maii 1935 concessae.

Sacra Paenitentiaria Apostolica, die 18 Februarii 1936, re mature perpensa, respondendum censuit :

Affirmative.

Facta autem de praemissis relatione Ssmo D. N. Pio div. Prov. Pp. XI ab infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiore in audientia diei 14 vertentis mensis, idem Ssmus Dominus responsum Sacrae Paenitentiariae benigne approbare et confirmare dignatus est.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 20 Martii 1936.

L. Card. LAURI, ***Paenitentiarius Maior.***

L. *m* **s.**

S. Luzio, ***Regens.***

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

NEAPOLITANA

NULLITATIS MATRIMONII (DE GRADO-TIGANI)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Domini Raymundi Tigani, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 23 iunii 1936, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendo, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

An constet de matrimonii nullitate in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque, notitiam habentes de loco commorationis praedicti Domini Raymundi Tigani, curare debent ut de hac edictali citatione ipse moneatur.*

L. £8 S. **A. Wynen, *Ponens.***

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 23 Martii 1936.

I. Pendola, *Notarius.*

*** Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Raymond Tigani, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 23 juin 1936, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.**

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce easf

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Raymond Tigani devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula :

I — DE POSTULATORE IN CAUSIS SERVORUM DEI

D. Utrum, vi canonis 2004 § 3, in Urbe fixam habere sedem teneatur dumtaxat postulator in processibus apostolicis, an etiam postulator in processibus informativis seu ordinariis.

R. Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 16 Ianuarii anno 1936.

£g A. Card. SINCERO, Episcopus Praenestinus,
Praeses.

L. © S.

I. Bruno, *Secretarius.*

II - DE SACRA COMMUNIONE IN NOCTE NATIVITATIS DOMINI

D. An canon 867 § 4, collatus cum canone 821 § 2, ita intelligendus sit ut sacra Communio distribui possit in Missa, quae sive iure sive apostolico indulto celebratur media nocte Nativitatis Domini.

R. Affirmative, nisi loci Ordinarius iustis de causis in casibus particularibus id prohibuerit ad normam canonis 869.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 16 Martii anno 1936.

I. Card. SERAFINI, *Praefectus.*

L. © S.

I. Bruno, *Secretarius.*

D I A R I U M R O M A N A E C U R I A E

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 31 Marzo 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dal venerabile Servo di Dio Placido Baccher, Sacerdote secolare del terzo Ordine di S. Domenico e Rettore della Chiesa del Ssmo Nome di Gesù in Napoli.

Martedì, 21 Aprile 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'Augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Maria Domenica Mazzarello, confondatrice dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

24 Febbraio 1936. **S. E. Revma Monsig. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosiopoli di Arcadia, Segretario della Sacra Congregazione « de Propaganda Fide », *Consultore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.***

23 Marzo **» L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Boetto, *Membro della Sacra Congregazione dei Riti.***

28 **» » Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Carlo Cremonesi, Camillo Caccia Dominioni e Nicola Canali, *Membri della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.***

4 Aprile 1936. **Il Revmo Padre Severiano Salaville, degli Agostiniani dell'Assunzione, *Consultore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale,***

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

12 Febbraio 1936. **S. E. Revma Monsig. Frediano Giannini, Arcivescovo tit. di Serre, *Vice-Camerlengo di Santa Romana Chiesa.***

31 Marzo » **Monsig. Alfredo Vitali, *Protonotario Apostolico* « de numero participantium ».**

5 Aprile » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Santa Unione dei Sacri Cuori* (Tournai).**

6 » » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore dell'Istituto delle Suore Infermiere dell'Addolorata* (Como).**

Assistenti al Soglio Pontificio :

19 Gennaio 1936. **S. E. Revma Monsig. Giovanni Battista Federico Vallega, Arcivescovo tit. di Nicopoli in Epiro.**

17 Marzo » **S. E. Revma Monsig. Boleslao Twardowski, Arcivescovo di Leopoli dei Latini.**

31 » » **S. E. Revma Monsig. Tommaso Spreiter, Vescovo tit. di Tene, Vicario Apostolico di Eshowe.**

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

25 Marzo 1936. **A S. E. il sig. Leandro Pita Romero, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario di Spagna presso la Santa Sede.**

La Placca dell'Ordine Piano:

15 Febbraio 1936. **Al sig. Coate Carlo Pocci, Tenente in prima nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.**

La Commenda con placca dell'Ordine Piano:

18 Febbraio 193ß. **Al sig. dott. Federico Funder (Austria).**

10 Marzo » **Al sig. Tenente Generale Tommaso Martínez (Argentina).**

» » » **Al sig. Tenente Generale Fasola Castagno (Argentina).**

La Commenda dell'Ordine Piano:

6 Febbraio 1936. **Al sig. comm. Eugenio Tiberghien-Pollet, della diocesi di Lilla.**

16 » » **Al sig. Guglielmo dei Conti Aluffi-Pentini, Esente nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.**

4 Marzo » **Al sig. dott. Oscar Ibarra Garcia (Argentina).**

» » » **Al sig. dott. Alberto Alcorta (Argentina).**

15 » » **Al sig. comm. dott. Pio Pagliucchi (Roma).**

2 Aprile » **Al sig. Vittore de Wandeleer, dell'archidiocesi di Malines.**

La Oran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

18 Febbraio 1936. A **S. E. il sig. dott. Enrico Mataja (Austria).**

2 Marzo » **A S. E. il sig. Edvino Barclay, Presidente della Repubblica di Liberia.**

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

4 Marzo 1936. **A S. E. il sig. Eleazaro Videla, Ministro della Marina nella Repubblica Argentina.**

» » » **A S. E. il sig. Manuel Rodríguez, Ministro della Guerra nella Repubblica Argentina.**

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

31 Marzo 1936. **Al sig. Paolo Lemay, dell'archidiocesi di Cambrai.**

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

10 Marzo 1936. **Al sig. Colonnello Pietro Sahores (Argentina).**

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

20 Gennaio 1936. **Al sig. dott. Roberto Mucci, Avvocato Concistoriale.**

25 » » **Al sig. dott. Camillo Rinaldi (Roma).**

28 » » **Al sig. Giuseppe Le Van Nuôi, del Vicariato Apostolico di Saigon.**

30 » » **Al sig. Andrea Copello, dell'archidiocesi di Buenos Aires.**

8 Febbraio » **Al sig. dott. Ervino Riedemann, della diocesi di Lugano.**

29 » » **Al sig. dott. Alfredo Fuchs (Cecoslovacchia).**

3 Marzo » **Al sig. Erberto Samuele Dean, dell'archidiocesi di Westminster.**

27 » » **Al sig. avv. Paolo Rasi, della diocesi di Norcia.**

La Commenda delVOrdine di S. Gregorio Magno, classe militare:

12 Febbraio 1936. **Al sig. Conte Federico Moroni, Cadetto della Guardia Nobile Pontificia.**

13 Marzo » **Al sig. comm. Pio Carlotti, Maggiore della Guardia Palatina d'onore di Sua Santità.**

II Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

1 Febbraio 1936. **Al sig. M° Paolo Potiron, dell'archidiocesi di Parigi.**
» » » **Al sig. Francesco Nogués, della diocesi di Marsiglia.**
» » » **Al sig. Antonino Varillon, dell'archidiocesi di Lione.**
6 » » **Al sig. Eugenio Despretz, della diocesi di Lilla.**
» » » **Al sig. Emilio Eloy-Breuvart, della medesima diocesi.**
» » » **Al sig. Uberto Dufour, della medesima diocesi.**
» » » **Al sig. Luigi Tiberghien, della medesima diocesi.**
» » » **Al sig. Giuseppe Motte-Bernard, della medesima diocesi.**
10 » » **Al sig. M° Alberto Serres, dell'archidiocesi di Parigi.**
15 » » **Al sig. Attilio Tassi (Roma).**
3 Marzo » **Al sig. Emmanuele Van der Eist (Belgio).**
12 » » **Al sig. Giovanni Malvestiti, Aiutante di Camera di Sua Santità.**
2 Aprile » **Al sig. Paolo Comte, della diocesi di Amiens.**
» » » **Al sig. Giuliano Beeckmans de Westmeerbeek, dell'archidiocesi di Malines.**
3 » » **Al sig. dott. Elia Augusto Giuseppe Marcellin, della diocesi di Marsiglia.**

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

7 Marzo 1936. **Al sig. dott. Giovanni Cafferata (Argentina).**
» » » **Al sig. dott. Ernesto Padilla (Argentina).**

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

14 Gennaio 1936. **Al sig. Pietro Pasotti (Roma).**
22 » » **Al sig. Maurizio Bassot (Frauda).**
» » » **Al sig. Cristiano Marcotte de Sainte Marie (Francia).**
» » » **Al sig. Luciano Hannoun (Francia).**
24 » » **Al sig. cav. Giovanni Battista Saraceni (Roma).**
28 » » **Al sig. cav. Armando Patriarca (Roma).**
» » » **Al sig. Capitano Mansueto Zucchini (Roma).**
29 » » **Al sig. Alessandro Bongiovanni, della diocesi di Ivrea.**
3 Febbraio » **Al sig. Guglielmo Ludovico Beretta, dell'archidiocesi di Milano.**
» » » **Al sig. Carlo Pölking, della diocesi di Alba Reale.**
17 » » **Al sig. ing. Dino Loni (Roma).**
25 » » **Al sig. Ferruccio Guggerotti, della diocesi di Vicenza.**
27 » » **Al sig. cav. prof. Domenico Kotaro Tanaka (Giappone).**
9 Marzo » **Al sig. Giuseppe Marchetti, della diocesi suburbicaria di Sabina e Poggio Mirteto.**
10 » » **Al sig. dott. Vittorio Lascano (Argentina).**

13 Marzo 1936. **Al sig. Andrea de Francisco Cabo, Segretario dell'Ambasciata di Colombia presso la S. Sede.**
21 » » **Al sig. cav. Pio Benigni (Roma).**
30 » » **Al sig. Giuseppe Galli, della diocesi di Como.**
31 » » **Al sig. cav. Giuseppe Seraiter (Roma).**

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

23 Dicembre 1935. **Al sig. Luigi Delori, dell'archidiocesi di Malines.**
4 Gennaio 1936. **Al sig. Guido Sbardella, della diocesi suburbicaria di Palestrina.**
» » » **Al sig. Ildebrando Appetiti (Roma).**
25 » » **Al sig. Giovanni Vadou, dell'archidiocesi di Parigi.**
4 Febbraio » **Al sig. rag. Gabriele Artiaco, della diocesi di Pozzuoli.**
» » » **Al sig, ing. Giuseppe Salsano, della diocesi di Cava.**
13 » » **Al sig. Vincenzo Saleri, della diocesi di Brescia.**
16 » » **Al sig. Domenico Venneri (Roma).**
2 Marzo » **Al sig. Antonio Fedele, della diocesi di Ariano.**
10 » . » **Al sig. Calogero DelPUtri, della diocesi di Caltanissetta.**
17 » » **Al sig. Giuseppe Mario Cappelli (Roma).**

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

- Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S. :

14 Ottobre 1935. **Monsig. Giovanni Jastak, della diocesi di Danzica.**
4 Gennaio 1936. **Monsig. Giuseppe Moioli, della diocesi di Bergamo.**
» » » **Monsig. Dino Staffa, della diocesi di Imola.**
» **Monsig. Costantino Stella, della diocesi di Ceneda.**
» » » **Monsig. Camillo Carpane, della medesima diocesi.**
27 Febbraio » **Monsig. Emanuele Dieguez, dell'archidiocesi di Guadalajara.**
» » » **Monsig. Ferruccio Biagio Celli, della diocesi di Bertinoro.**
19 Marzo » **Monsig. Emanuele Giuseppe de Sousa, della diocesi di Oporto.**
» **Monsig. Nicola Morfuni, della diocesi di Mileto.**
» **Monsig. Luigi Guido, della medesima diocesi.**
» **Monsig. Antonio Santin, della diocesi di Ceneda.**
» **Monsig. Arnaldo A. Suys, della diocesi di Bois-le-duc.**
2 Aprile » **Monsig. Lazzaro Acquistapace, dell'archidiocesi di Milano.**
» **Monsig. Luigi Solari, della diocesi di Chiavari.**

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S. :

10 Marzo 1935. **Il sig. Yvan Ignazio Dolgorukoff, del Vicariato Apostolico di Shanghai.**

1 Marzo 1936. **Il sig. Giuseppe Lo-pa-hong, del Vicariato Apostolico di Shanghai.**

12 » » **11 sig. Conte Paolo Biver, della diocesi di Versailles.**

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

4 Agosto 1935. **Monsig. Francesco Erdey, dell'archidiocesi di Colocza.**

» » » **Monsig. Giuseppe Kosterszitz, della medesima archidiocesi.**

19 Febbraio 1936. **Monsig. Pietro Scarpelli (Albania).**

Camerieri d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

12 Dicembre 1935. **Il sig. avv. Luigi Colombo, dell'archidiocesi di Milano.**

18 » » **Il sig. Pietro Sergiacomi, dell'archidiocesi di Chieti.**

Cappellano Segreto d'onore di S. S. :

4 Agosto 1935. **Monsig. Giuseppe Fijas, dell'archidiocesi di Colocza.**

NECROLOGIO

1 Marzo 1936. **Monsig. Emanuele Luigi Coelho, Vescovo di Coimbra.**

9 » **Monsig. Carlo Cox, Vescovo tit. di Dioclea.**

23 » **Monsig. Valentino Herrgot, Vescovo tit. di Samosata.**

28 » **Monsig. Vahan Ktchourian, Arcivescovo di Costantinopoli, degli armeni.**

14 Aprile » **Monsig. Luigi Marelli, Vescovo di Bergamo.**

» **Monsig. Giovanni Antonio Walsh, Vescovo tit. di Siene.**

21 » **Monsig. Giovanni Giuseppe Mac Cort, Vescovo di Altoona.**

An. et vol. XXVIII 25 Maii 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

BEATIS IOANNI FISHER, ROFFENSI EPISCOPO, ET THOMAE MORE MARTYRIBUS SANCTORUM CAELITUM HONORES DECERNUNTUR.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Saevis agitata fluctibus Petri navicula, qua figuratur Ecclesia, nullo potest timore concuti, nulla frangi tempestate; ipse namque Christus Dominus per suum in terris Vicarium illam gubernat et incolumen ad portum perducit, etsi aliquando modicae fidei discipulis Ille dormitare videatur. Nulla equidem aetate tam grandis forsan exorta est tempestas contra catholicam Christi Ecclesiam, qualis sextodecimo saeculo in eam furenter saeviit, quo tempore Anglia quoque, Apostolicae Sedi eo usque fidelissima, quae iure optimo *dos Mariae et Sancti Petri patrimonium* appellabatur, magnificami illam christianae doctrinae et Ecclesiae regiminis unitatem perturbavit, quae visibile utique exstat maximum sanctae fidei argumentum. Attamen ne in illo quidem tanto discrimine Dominus Noster Iesus Christus inconsutilis vestis suae passus est discissionem, quin immaculatae Sponsae certam gloriosae instaurationis spem daret. Tum etenim quamplurimi fortissimi viri et mulieres pro catholica fide et *potentiori Romanae Ecclesiae principalitatem* propter

quam, ut Sanctus Irenaeus asserit, *necesse est omnem convenire ecclesiam*, fortiter asserenda, effuso sanguine, mortem oppetere non dubitarunt; quos inter praeclarissimi eminent bini dilectissimae Nobis Anglorum gentis filii, quorum alter sacrorum administrorum, alter laicorum hominum decus et ornamentum, Iohannes Fisher, S. R. E. Cardinalis et Roffensium Episcopus, et Thomas More, Magnus Angliae Cancellarius, qui quidem in Anglicae historiae caelo tamquam sidera fulgent et, continuo enarrantes veracem patriae avitam gloriam, pro auspicatissimo ad fidei unitatem et ad Patris domum errantium reditu Deum nunc maximopere adprecantur. His quidem hodie beatissimis Martyribus supremos Caelitum honores tribuere benignissimus Deus Nobis, pro supremo quo fungimur apostolico munere, concessit eosdemque ad pietatis, fortitudinis et amoris potissimum erga Apostolicam hanc Sedem exemplum christifidelibus proponere; atque, cum nobilissima Anglica Natione et universa Christi Ecclesia gaudio haud tenui exultantes, libenti animo Nostris his Decretalibus Litteris eorumdem Martyrum volumus in perpetuum consecrare memoriam.

Breviter igitur, uti mos est, dicemus de utriusque Christi Athletae vitae curriculo et glorioso martyrio, nec non de actis universis, quae eorum hanc glorificationem ad iuris tramitem praecesserunt.

Beverlaci, in Anglia, anno millesimo quadringentesimo undeseptuagesimo, parentibus Roberto et Agnete, mercatoribus satis ditibus, ortum duxit Ioannes Fisher. Vix septem annos agens, genitore orbatus, matris et vitrici curis docilis fuit. Apud quemdam sacerdotem in rudimentis est eruditus et inter aequales ingenio et labore praestitit. Academiam subinde Cantabrigiensem celebravit et litteris, dialecticis, philosophicis omnibusque artibus liberalibus egregie vacavit; anno autem millesimo quadringentesimo octogesimo septimo baccalaureatu in artibus donatus fuit et, triennio post, magister creatus ac totius academiae nomine unus ex *duumviris*, seu procuratoribus, est adlectus. Sacerdotio auctus, sacrae theologiae tanto studio operam dedit, ut totius Universitatis Cantabrigiensis primus haberetur, atque doctoris et magistri laurea die quinta Iulii, anno millesimo quingentésimo primo donatus fuerit.

Doctrina ac virtute excellens, Collegii *Michaelhouse* Rectoris munere functus est, in quo alumnorum animos non scientiae tantum, sed et vitae praeceptis summa cum peritia informavit. Professor dein et procancellarius universitatis Cantabrigiensis collegarum omnium suffragiis nominatus est, quod munus usque ad annum millesimum quingentesimum tertium grata cunctorum admurmuratione diligentissime obivit.

Quum porro eius pietatis et doctrinae fama longe lateque extra quoque illius Academiae fines evulgata esset, Margarita, Henrici Septimi Regis mater, Ioannem Fisher suum et familiae spiritus moderatorem selegit; quare, cunctis quibus in Academia fungebatur muniis renunciatis, per aliquot annos sese totum obtulit ad pietatis officia ac potissimum ad illud honorificum quidem at grave munus persolvendum, uberrimis a regia familia fructibus susceptis. Rex ipse Henricus Septimus suae aestimationis pignora pientissimo sacerdoti saepenumero praebens, eum Regii Consilii participem elegit. Quo tempore, cum sacra studia in Anglia defervere viderentur, ad erudiendos etiam laicos in religionis rebus, Ioannes Regis matri suasit, ut in urbe Cantabrigiensi duo magnifica collegia, alterum Iesu Christo Servatori, Sancto Ioanni Evangelistae alterum dicatum, institueret. Ipse autem duas theologiae cathedras, Cantabrigiae unam, Oxonii alteram, et plures graeci et latini idiomatis Cathedras fundavit et ipsam Universitatem Cantabrigiensem restauravit; in qua, iam ab anno millesimo quingentésimo quarto cancellarii munere quotannis donatus, decennio post eiusdem Universitatis perpetuus cancellarius nominatus est.

Humanis itaque divinisque disciplinis doctissimus, eximia virtute praeclarus, animarum salutis zelo ac studio divinum praedicandi verbum succensus, omnibus universae Angliae episcopis carissimus, ab Henrico Septimo Rege anno millesimo quingentésimo quarto Roffensis Episcopus adlectus et a Iulio Secundo, Antecessore Nostro, apostolicis litteris confirmatus est.

In pastorali munere obeundo prudentissimus ac vigilantissimus, gregem sibi creditum contra Lutheri tum grassantes errores praemuniendum curavit, sive singulas suae dioecesis paroecias saepe invisendo, sive cetera pastoralia munera diligentissime obeundo, sive praecipue hereticam pravitatem verbo et scripto acriter confutando. Quae quidem ad extremam usque senectutem sedulo et continuo peregit, quamquam adversa valetudine ac nimia corporis debilitate laborabat.

Labori et orationi continuo intentus, corpus abstinentia, ieiuniis, ciliciis, disciplinis aliisque mortificationibus castigabat. Quanta autem erga proximum exardesceret caritate ex eius in pauperes et aegrotos benevolentia eruitur, quos saepe in tuguriis invisebat, cibos et eleemosynas iis elargiebatur, ita ut merito aegrotorum medicus, claudicantium baculus, viduarum defensor, pupillorum tutor, peregrinorum hospes humanissimus haberetur.

Ardentissimo insuper in Deum amore fiagrabat; et cum Sacrum faceret, saepe ex eius genis lacrimae fluere visae sunt; Iesu nomen tam

in precibus fundendis, quam in familiari sermone dulciter resonabat; de litteris rebusque divinis conversari adamabat; mortis meditationem frequenter recogitabat et, ne unquam animo suo illius memoria excederet, tam in altari in quo celebrabat, quam domi mortui alicuius calvariam habere cupiebat, dicere solitus mortis memoriam numquam sibi importunam esse.

Sermone mansuetus, temperatus, modestus; at in rebus ad Deum et Ecclesiam pertinentibus, quas tunc temporis quidam perturbare coeperunt, praeter consuetudinem, vehemens, intrepidi» et heroice fortis erat.

Quae quidem fortitudo animique magnitudo tunc maxime emicuit tum in matrimonii nullitate oppugnanda, quam Henricus Octavus Rex, vesano Annae Bolenae amore captus, contra Catharinam Aragonensem legitimam uxorem contendere coepit, tum in Romanae Ecclesiae primatu asserendo et vindicando. Ipse namque, dum fere omnes ex primoribus, iam inde ab initio, Regis voluntati morem gererent, primus omnium Ioannes Fisher iniquo eius proposito restitit, atque strenuus legitimi connubii defensor nullis artibus a patrocinanda iusta Catharinae causa distrahi potuit. Postquam vero iniqua iudicum sententia contumax Regina declarata fuit, unus Ioannes, non absque magno suae vitae discrimine, coram legatis et ipso Rege sistens, die vigesima octava mensis Iunii, anno millesimo quingentésimo undetricesimo, ne animam suam perderei et suam Regi ostenderet fidelitatem, cunctis rationibus mature perpensis, se obligatione teneri asserenai ac demonstrandi Henrici et Catharinae matrimonium nulla potestate, neque divina neque humana, dissolvi posse animose declaravit; atque addidit Christi discipulum oportere et Ioannis Baptistae Praecursoris esse sectatorem, qui pro connubii sanctitate asserenda mortem oppetere non dubitaverit. Quibus verbis ira concitus Rex, quippe qui Herodi tam aperte aequaretur, iniuriosis quidem verbis, sed inanibus argumentis respondit; atque maiori exarsit odio, quum infensis catholicae religioni legibus, quae gradatim ferebantur, fortissimus Episcopus pro suo munere obsistere nitebatur. Tum igitur, primo illum, una cum duobus aliis Episcopis, in carcerem detrudi iussit, Octobri mense, anno millesimo quingentésimo tricesimo, ob repudiatam ab eo iniustam *de beneficiis ecclesiasticis* legem, a qua ad Summum Pontificem appellaverat; postea vero, cum Ioannes in cleri anglicam consessu audacter ignavum cunctorum suffragium pro binis divortii legibus, tum etiam ipse solus adversatus esset, in custodiam traditus est Episcopi Vintoniensis a quinta die mensis Aprilis anni millesimi quingentesimi tricesimi tertii usque ad tertiamdecimam insequentis mensis Iunii, qua die ad dilectum suae

dioecesis gregem liber redditus est. Sed paulo post proditionis crimine accusatus, absens carcere et bonorum publicatione damnatur; qua tamen poena in pecuniariam multam ab ipso rege ob accusationis futilitatem commutata, ipse libertati restituitur. Sed iam exinde Anna Bolena, kalendis Iuniis eodem anno regio diademate redimita, suum in sanctissimum Praesulem, qui Catharinae Reginae causae et Ecclesiae iuribus, supremae potissimum Romani Pontificis auctoritati constantem servabat fidem, acerrimum gerere odium pergebat, et nullam ei dabat requiem. Londinium itaque Ioannes, a schismatico Archiepiscopo Cantuariensi accitus, ut sacrilegum tum lege praescriptum emitteret iusiurandum, strenuissime abnuit profiteri tum Regis cum Anna Polena nuptias prolemque exinde susceptam legitimas esse, tum omnigenum in Anglos et Hibernos spiritualem principatum, quem ausu temerario sibi Rex arrogasset. Quare ea ipsa die vigesima prima mensis Aprilis, anno millesimo quingentésimo quarto et tricesimo, in Londinensis Turris carcerem coniectus est; ibique fortis Christi athleta, una cum Thoma More, iam supremum expectabat certamen. Interea Novembri mense eiusdem anni lex in Anglia solemniter lata est de supremo Regis spirituali principatu, quem, uti supra diximus, Henricus iam antea sibi vindicaverat, eademque capitali poena sancita est. Tunc ad invictum Ioannis animum pervincendum plures a Rege missi sunt Episcopi et proceres laici; sed incassum omnino cedebant tentamina omnia adhibita, quae inter mendacium, quo impudenter afiirmabatur Thomas More et ipse requisitum iusiurandum praestare statuisse. Igitur secunda die Ianuarii mensis, insequenti anno, dioecesis Rosensis vacans declaratur, eiusque Antistes cunctis episcopalibus privilegiis spoliatur; die vero septima Maii mensis, subdole iterum interrogatus fidenti animo declaravit Regem nullo modo caput esse supremum Ecclesiae Anglicanae. Qua declaratione a perfid is viris coram uno tantum teste extorta, Rex tamen nondum Ioannem condemnare audebat. Sed, cum Paulus Tertius, Antecessor Noster, invictam Episcopi constantiam eiusque in Sanctam Sedem fidem honorare volens, eum Presbyterum Cardinalem, titulo Sancti Vitalis, in sacro Consistorio, die vicesima Maii mensis habito, creavisset, acerbiori accensus ira, non solum transmissum cardinalium galerum illi tradi vetuit, sed Apostolicam Sedem iniuria anici iussit in ecclesiis, et dixisse fertur se interim curaturum ut Ioannes capite, cui galerus ille imponeretur, careret, seu, ut alii enarrant, se illius caput, ut galerum acciperet, Romam mittendum curaturum. Itaque Christi Martyr, tot iam fatigatus incommodis et privationibus, morbo tentatus, a sacramentis quoque suscipiendis crudeliter prohibi-

tus, die decima septima insequentis mensis ad tribunal trahitur de proditione accusatus ob negatum saeculari Principi supremum, quem uni competit Romano Pontifici, spiritualem principatum. Quum vero ipse fortis in Dei et Ecclesiae iuribus asserendis tutandisque perseverarci, infami proditorum morte damnatur; quam paenam Rex postea in capitis obtruncatione commutavit. A tribunali exiens laetus visus est quasi e convivio exire; eumque ad carcerem redeuntem magna comitata est fidelium caterva illacrimans eiusque benedictionem implorans.

Quatuor post dies, quos Dei Famulus in summa animi tranquillitate ardentesque ad Deum preces erYundens transegit, suprema triumphans diei lux tandem advenit.

Arcis praefectus summo mane, die vicesima secunda Iunii, in festo S. Albani, Angliae Protomartyris, nuncium de supplicio mox illi subeundo ad captivum attulit eumque hortatus est, quibusdam ambagibus usus, ut, cum senex esset nec per aetatem diu vivere posset, non inique ferret, si illo die ante meridiem iuxta regis decretum vita esset ista privandus. Senex vero serenus respondit se Regi gratias libenti animo persolvere, eo quod capitis sententia a vitae caducitate et angustiis se liberaret; atque petiit ut aliquantulum somno etiam indulgere posset; a quo post duas et amplius horas demum excitatus, quasi ad nuptias iturus, optimis suis vestibus indui voluit et circa horam nonam, e carcere egressus, sanctum Evangelii librum quem secum tenebat aperiens, illos Sancti Ioannis versículos legit : ***Haec est autem vita aeterna : ut cognoscant Te solum Deum verum et quem misisti Iesum Christum. Ego Te clarificavi super terram,; opus consummavi, quod dedisti mihi ut faciam, et nunc clarifica me Tu, Pater, apud temetipsum claritate quam habui, priusquam mundus esset, apud Te.*** **Quam maxime his verbis recreatus, in locum supplici vectus est; et, in theatro consistens, firmus et intrepidus frequentem populum allocutus,** ***Christiani fratres,*** **inquit,** ***ecce huc veni pro Ecclesiae Catholicae fide moriturus; Deo autem gratias ago, quod, eo sustentante, hactenus valde praesenti animo fui, nullam neque trepidationem, nec mortis horrorem persentiens. Quare vos omnes rogo ut me precibus mstris ad Deum fusis adiuvetis, ut in ipso mortis articulo firmus et in fide catholica constans permaneam; Deumque immortalem enixe deprecor ut pro infinita sua bonitate et clementia Regem eiusque regnum salvum et incolume servet; ipsique Regi Sanum et salutare consilium in omnibus suppeditet ac suggérât.*** **His aliisque eius generis magna animi alacritate, decora venerandaque gravitate, animo laeto et iucundo ac firma claraque voce prolatis verbis, genibus flexis alias ad Deum fudit preces, quas inter hymnum** ***Te Deum***

et psalmum *In te, Domine, speravi.* Hinc vir sanctus et innocens, manibus et oculis ad caelum sublatis, collo super trabem posito, carniñci obtulit caput. Quod uno ictu facile abscissum, illico in ponte Londinensi, ubi aliquot iam pendebant Carthusianorum Monachorum capita, qui paucos ante dies pro catholica fide primatuque Romani Pontificis mortem et ipsi obierant, in sublime erectum fuit et post dies quatuordecim in Tamesim impie proiectum.

Ita invictus fidei heros, Ioannes Fisher, *duplici purpureo ostro amictus,* qui iure Ioanni Baptistae Praecursori comparatur, martyrii palmam assecutus est.

Quindecim post dies eodem mortis genere, eademque nobilissima causa, martyrum corona decoratus fuit Thomas More, Magnus Angliae Cancellarius, de cuius quoque sancta vita et glorioso martyrio pauca dicere oportet.

Londini, anno millesimo quadrigentesimo duodeoctogesimo natus est ille patre Ioanne advocato et matre Agnete Graunger. Sub rigida parentum custodia et educatione, docilis puer, obediens amabilisque succrevit; vivido iam a pueris enituit ingenio et vix adolescens inter Ioannis Morton, Cardinalis Archiepiscopi Cantuariensis et Anglici Regni Cancellarii, familiares receptus, tantam apud eum aestimationem sibi comparavit, ut Cardinalis dicere soleret mirabilia quaedam se de puero illo praesentire, et paulo post Oxonium mitteret ut in celebri illa Studiorum Universitate bonis artibus incumberet.

Ibi, perillustribus professoribus Thoma Linacre et Gulielmo Grocyn docentibus, quam maxime profecit, praesertim in lingua latina addiscenda, quam exinde eadem facilitate qua patria lingua loquebatur, eamdemque eleganter conscribebat; graecum quoque sermonem impense coluit, et gallicum etiam; nec non historiam, geometriam, mathematicam et musicam. Sed pater, iuris peritus et advocatus princeps, filium quoque talem fore cupiebat; paucos igitur post annos eum Londinum reverti iussit, ut iurisprudentiae studiis incumberet et advocati titulum obtineret. Quo tempore plures habuit in ecclesia divo Laurentio dicata de Civitate Dei Sancti Augustini orationes, in quibus praeclarum insimul se exhibuit oratorem, philosophum, historicum et poetam. Dum autem bonis artibus et iuridicis studiis operam dabat, catholicae religionis scientiam atque pietatem virtutesque optime excolebat; in foro vero celebrando, ab avaritia omnino alienus, integerrimáe iustitiae ac suavissimae caritatis iura mire componere studebat.

Iuvenis adhuc franciscanum ordinem, postea sacerdotalem statum amplecti cogitavit: per quatuor circiter annos apud Carthusianos Lon-

dini commoratus, eorum vigiliis, precibus et austeritatibus consociari consuevit. Oilicium tunc induit, quod per totam inde vitam certis diebus ac temporibus gerebat, et severe seipsum flagellabat; magna eius erga Deum pietas, erga proximum caritas, erga seipsum temperantia, frugalitas, mortiflcatio fuit; sic sobrie, iuste et pie in hoc saeculo vivebat. Confessarii sui consiliis adhaerens, septem et viginti annos natus, Ioannam Colt uxorem duxit, a qua quatuor liberos habuit : Margaritam, Caeciliam, Elisabeth et Ioannem; sex autem post annos, uxore vita iuncta, quo melius liberos curare posset, viduam Alicem Middleton duxit, quacum iugiter mira vixit concordia.

Circa annum millesimum quingentesimum vicesimum quartum haud procul a Londino urbe, in colle ad Tamesim, Chelsea vulgo nuncupato, suum fixit domicilium, in domo ampla et ornata, oratorio et bibliotheca instructa, ibique una cum suis et propinquis artium litterarumque studio et pietate vitam transibat, atque, ad amicitiam natus factusque, benevolentissime excipiebat amicos; quare eius domus merito domicilium musarum et omnium virtutum et caritatem appellabatur.

Praecipua vero eius cura fuit liberos ac nepotes non litteris tantum, sed religionis magis scientia erudire; mane ac vespere una simul cum familia Deo preces perfundere numquam praeteribat; ad mensam sedentibus asceticos libros, ut in claustris fert usus, legendos curabat et intimos lectionis sensus quandoque explicabat; diebus festis, una cum suis, sacris functionibus adstare iisque suum ipse ministerium exhibere, omnium spreto respectu, non erubescebat; nulla tandem virtus erat, pientissimo christiano viro digna, quae in eo non excelleret.

Liberalium artium, uti supra diximus, studiosissimus, atque humanis divinisque litteris doctissimus, plura scripsit volumina, ad veritatem tuendam pietatemque fovendam, et plurimas epistolas, in quibus ipse, vere *haereticis molestiis,* uti sese appellari solebat, nonnisi fidem et religionem contra novatorum errores invicto animo defendit.

Quum itaque apud omnes, et Regem ipsum Henricum Octavum, ob suam eximiam doctrinam ac praeclaras virtutes summa auctus esset aestimatione, publicis tractandis negociis adhiberi coeptus est; ac primum in regni concionem adscitus est; dein anno millesimo quingentésimo quintodecimo apud Belgas et biennio post in Galliam legatus missus est; insequenti anno arcani regii consilii particeps, deinde Praeses (anglica lingua *Speaker)* in consilio publico, Cancellarius Ducatus Lancastrensis ac tandem, Octobri mense anno millesimo quingentésimo undetricesimo Magnus Angliae Cancellarius ingenti totius regni laetitia renuntiatus est.

In quibus omnibus muneribus obeundis eximia fide ac diligentia reful sit, et quo maiori dignitate, auctoritate, honore extollebatur, eo magis modestia, integritate, patientia et humanitate iugiter atque mirifice praecellebat, unum illud prae oculis habens Regi et populo, sed magis Regum Regi omni studio inservire.

Res ita placide procedere videbantur, quando Henricus, insano, uti supra enarravimus, erga Annam Bolenam amore captus, omnino volebat, ut Catharina Regina illegitime sibi matrimonio coniuncta declararetur; Thomam idcirco pluries de divortio interrogavit; qui, quum de matrimonii huiusmodi cum Catharina contracti validitate eiusque indissolubilitate minime dubitaret, impio Regis placito numquam adhaesit, neque aliter se gessit, quum, pro sua conscientia, ut a Senatu iniqua *deceleri submissione* lex reiicieretur una cum Stephano Gardiner, Episcopo Wintoniensi, totis viribus adlaboravit, et quum Henricus Rex supremum se Anglicanae Ecclesiae caput ab omnibus haberi et appellari contendebat. Postquam vero perspexit Regem obstinato animo velle cum Anna Bolena nuptias inire, et favorabilem de hac re a Studiorum Universitatibus et a Senatu sententiam habere, ne quid contra Dei et Ecclesiae leges agere cogeretur, Cancellariae officium, quod proxima post Regem dignitas erat, magno bonorum omnium moerore, sponte resignavit, die sextadecima Maii mensis, anno millesimo quingentésimo tricesimo secundo. Apud suos iam inde quietam agebat vitam et, ad pietatem, spiritualia colloquia sacramque lectionem iugiter animum attendens, ad supremum quod praevidebat luctamen assidue se comparabat, quum biennio post, mense Februario, de vulgato libello contra Regis divortium accusatus, in iudicium trahitur; sed ipse sese ita defendit, ut, etsi catholicam fidem candide professus sit, accusationem tamen a se prorsus reiicere potuerit. Sed, regis ira in eum saevius percrebrescente, minis affectus est ut secundas Regis nuptias ipse legitimas adprobaret; sed Thomas aperte negavit, et Nortfolciae Duci verba ei recolenti : *Indignatio Principis mors est,* firmiter promptequ respondit: *Nihil aliud, Domine, praeter id f... Inter te ac me hoc unum discrimen adest, nisi quod ego forsan hodie moriar, tu autem cras forsan morieris.*

Interea Londini, die quarta Aprilis mensis, eodem anno, Sabbato Sancto, nuntium pervenit de favorabili Summi Pontificis Clementis Septimi sententia super Henrici Regis cum Catharina Regina matrimonii validitate; ad insequentem autem diem tertiamdecimam Thomas coram iudicibus arcessitur, ut iusiurandum praestaret circa legem *de regia in Anglia successione,* quod negationem quoque complecteba-

tur supremae Romani Pontificis auctoritatis. Ille se paratum quidem esse declaravit ad ordinem successionis regiae agnoscendum, minime vero quod statutum fuerat circa nullam in Anglia Pontificiam auctoritatem.

Paucos post dies, decima septima nempe Aprilis, in Turri Londinensi captivus includitur.

In carcere usque ad mortem, ad sextam nempe diem Iulii mensis subsequentis anni millesimi quingentesimi tricesimi quinti, detentus» nec omnimodae tentationes et humanae rationes, lacrimae potissimum suorum ac tenerrimus Margaritae filiae amor eiusque fletus ac lamentationes, nec omnium bonorum suorum publicatio, nec amicorum ac praestantium civium argumenta, nec adversariorum contumeliae ac minae, nec carceris foeditas ac saevitia, nec fames, nec persecutio, nec imminens mortis periculum eum a proposito removere atque conturbare potuerunt; quin immo hilari animo erat, et opusculum, cuius inscriptio : *Quod mors pro fide non sit fugienda,* scribere non dubitavit, ita ut eius cap ti vitas continua fidei professio et verum iam martyrium haberetur.

Interea, promulgata quam antea diximus lege de supremo spirituali Regis primatu, additaque capitali poena contra renuentes, Anna Bolena in Morum acrius commovere regem numquam cessabat; quare Henricus Thomae iuramentum lege praescriptum omnino voluit, quod Morus apertissime refutavit.

Kalendis igitur luliis, anno millesimo quingentésimo tricesimo quinto, coram tribunali sistitur, de proditione accusatus ob denegatam sacrilegae legi de Regis in Anglia spirituali primatu submissionem; ob scriptam ab eo epistolam Ioanni Fisher, in qua silentium illi suaserit; atque ob id quod dixerit legem illam de proditione gladio ancipiti esse similem; ut si quis obtemperaret, animam suam perderet, qui vero aver^ saretur, corporalem vitam amitteret. Contra quas accusationes etsi Thomas optime sese defendisset, atrocissimae tamen proditorum morti damnatus est. Qua sententia periata, quae postea in capitis obtruncationem a Rege fuit commutata, Thomas *ad eœonerandam suam conscientiam,* libere quid de lege illa sentire apertissime dixit atque magnifica oratione iudices compellavit, ita de violatis Dei et Ecclesiae iuribus, deque spirituali in universum christianum orbem Romani Pontificis primatu disserens, ut vere dici posset : *Spiritum ei dedisse quid loqueretur.* Quam fidei professionem conclusit iniquis iudicibus Sanctorum Stephani et Pauli adprecans sortem, ut quemadmodum Paulus, olim Stephani persecutor, modo eius in caelesti gloria consors, ita ipse et illi modo *di-*

scordes in hoc mundo, in futuro saeculo pariter futuri sint concordes et perfecta caritate unanimes.

Carceri itaque restitutus, postremos suae vitae dies piis meditationibus et precibus, suique corporis flagellatione distentus transegit; die autem quinta Iulii ad Margaritam filiam suam cilicium et flagellum transmisit una cum epistola carbone scripta, in qua tenerrimos pro suis omnibus et amicis animi sensus depromit, simul cum gaudio pro causa tam nobili moriendi, spiritum proferens plane divinum ac nisi caelestia sapientem animumque prorsus tranquillum. Insequenti die, uti ardenter desideraverat, in pervigilio nempe S. Thomae Cantuariensis et Ss. Apostolorum Petri et Pauli die octava, ille, cum summo mane sibi nuntiatum esset Eegis iussu ante horam nonam capitalem sententiam exsecutioni mandatum iri, Regi gratias egit, et passionem Domini continuo meditans, e carcere tamquam ad festum properans, rubeam crucem manu tenens, exivit, et ad supplicii locum ductus est. Ibi frequens tem populum adstantem alloquutus, se in Ecclesia et pro Catholicae Ecclesiae Fide, Regis fidelem ministrum, in primis tamen Dei Omnipotentis, mori pro testatus est; carnifici deinde gratias agens, eumque amplexatus, cunctos rogavit ut Deum pro eo et pro Rege suo deprecarentur, ac postea flexis genibus psalmum *Miserere* pientissimi recitavit; quo dicto, laetitia perfusus ac magni animi alacritate carnifici obtulit caput; et ita, quemadmodum paucis ante diebus Ioannes Fisher, etiam Thomas More pro christiani coniugii sanctitate, pro Romani Pontificis spiritualis principatus praerogativa Christi Martyr occubuit. Sacrum caput illud iussu regis ad pontem Londinensem palo affixam et post fere integrum mensem in subiectum flumen proiiciendum, Margarita filia pretio a carnifice recuperavit; corpus vero in oratorio divi Petri in Turris colle, ubi et corpus Episcopi Roffensis, conditum est, quem in vita amicum, socium Thomas in martyrii palma dignissimum habere meruit.

Ubi haec, quae hucusque etsi pressius enarravimus, per catholicum orbem delata sunt, non est mirum Ioannem Fisher et Thomam More, non solum ob eximiam vitae sanctitatem eorumque praeclare gesta, sed multo magis ob utriusque gloriosam mortem sanguine pro catholica fide effuso, optimo iure in sanctorum Christi Martyrum numero iam usque ab eorum depositionis primordiis, sicuti alios plurimos, qui eo tempore eademque causa fortiter in Anglia mortem subierunt, habitos esse. Vix namque ipsis demortuis, Paulus Tertius, Decessor Noster, ad Carolum Quintum Imperatorem et ad Franciscum Primum Regem Christianissimum, Litteris die vicesima sexta Iulii anno millesimo quingentésimo

tricesimo quinto datis, haec scribere non dubitavit: *Ecce subito Henricus, quod non sine maximo dolore referimus,. . . . .Roffensem sanctitate conspicuum, doctrina celebrem, aetate venerabilem, illius regni ac totius ubique cleri decus et ornamentum, ultimo supplicio per carnificem noxiorum ac sontium publice affici fecit. Omnia. . . . .quidem Nobis maxime deflenda, sed causa mortis gravius deploranda est. Siquidem pro Deo, pro catholica religione, pro iustitia, pro veritate vir sanctissimus occubuit: cum non solum unius tantum et particularis iura, ut olim Thomas Archiepiscopus Gantuariensis, sed universalis Ecclesiae tueretur. Multos quoque alios clericos et religiosos eamdem ob causam partim supplicio affecit, partim affecturus pro certo habetur; inter quos Thomam Morum, non quidem clericum sed laicum, doctrina tamen litterarum sacrarum excellentem et veritatem asserere ausum, connumerant.*

Eosdem Martyres, una cum aliis plurimis ea tempestate pro orthodoxa fide occisis, Antecessores quoque Nostri maximis celebrarunt praeconiis, videlicet Gregorius Tertiusdecimus Apostolicis Litteris *Quoniam divinae bonitati,* nono kalendas Maias anno millesimo quingentésimo undeoctogesimo datis, Xystus Papa Quintus in Constitutione Apostolica *Afflictae et crudeliter,* die tertia Septembris anno millesimo quingentésimo octogesimo sexto data; Urbanus Octavus Apostolicis Litteris *Non semper terrena felicitas,* anno millesimo sexcentésimo vicesimo sexto, die trigesima Martii datis. Benedictus vero Quartusdecimus in aureo suo opere *De Servorum Dei Beatificatione et Beatorum Canonizatione* confert exempla *plurimorum Martyrum, qui sub Henrico VIII et sub Elisabetha, Angliae Regina, mortui sunt, quique nomen Martyrum habent apud Scriptores Ecclesiasticos, licet numquam fuerint introductae cau,sae de eorum martyrio in Sacrorum Rituum Congregationem;* atque de binis Nostris Christi Athletis scite locutus est. De Ioanne Fisher haec habet : *Iam omnibus notum est, eum editis libris catholicae fidei pietatem illustrasse, pravas opiniones haereticorum, et maxime Martini Lutheri egregio volumine confutasse, carceribus tandem inclusum una cum Thoma More, iussu Henrici Octavi, Angliae Regis, ex praestanti viro et Rege in feram et monstrum mutati, caput securi impavide obtulisse, abnuentem assentiri legi, qua Rex se dixit supremum Ecclesiae caput appellandum esse et habendum;* de Thoma vero haec scribit : *Si fas veteribus recentiora admiscere, prodesse posse videtur exemplum Thomae More Martyris, licet adhuc non vindicati. Editum fuerat a Senatu Anglicano decretum, quod Thomas adprobare non poterat, de Rege videlicet capite Ecclesiae Anglicanae; et ex hoc, et aliis ipsi oppositis iudex inferebat, cum decreto regni hostiliter adversari,*

Regis potestatem abnegare, laesae maiestatis reum esse. Cancellarius qui More successerat et Nortfolciae Dux eum compellarunt, prominentes veniam a Rege, si, ut ipsi aiebant, voluisset resipiscere, et animi pertinaciam deponere. Morus autem ad hanc reposuit: Amplissimi viri, magnas quidem ex animo huic humanitati vestrae gratias ago; Deum tamen omnipotentem enixius rogo, ut in hac orthodoxa, qua sum, sententia ita me confirmet, ut usque ad mortem in ea perseverem.

Sed non solum tamquam veri Christi Martyres habiti sunt et appellati strenui isti Fidei et Romanae Ecclesiae principatus adsertores a coaevis et posteris, quos inter quam plurimi praeclarissimi viri, sanctitate vitae et doctrina conspicui, rerum civilium periti, historiographi, humanistae, theologi, non pauci etiam catholici nominis hostes adnumerantur, verum etiam eos veneratione prosequuti sunt, praeeunte Summo quem supra memoravimus Pontifice Gregorio Tertiodecimo, *qui plura in eorum honorem indulsit, quae ad publicum ecclesiasticumque cultum pertinent.* **Quin etiam hic Pontifex potestatem fecit horum Martyrum lipsana in consecrandis altaribus adhibendi, quando veterum Sanctorum Martyrum reliquiae non suppeterent; et is, qui pingendas curavit in templo S. Stephani ad Caelium Montem de Urbe Christi Martyrum passiones, permisit etiam ut in templo Collegii Anglorum de Urbe, Ss. Trinitati divi Thomae Cantuariensis nomine dicato,** *omnes qui a prima Angliae conversione ad hodiernum usque diem ex hac natione pro fide mortem perpessi sunt, pulcherrimis in templo huius Collegii imaginibus,* **cuiusdam Georgii Gilberti impensis, Nicolaus Circinianus pictor exprimeret, uti in Collegii Annalibus sub anno adnotatur. Quarum picturarum, quae hostili manu, decimo octavo saeculo exeunte, penitus destructas fuere, ectypa anno millesimo quingentésimo octogesimo quarto Romae ex privilegio eiusdem Pontificis aeneis tabulis cusa sunt ; in tabula autem vicesima septima haec Ioannis Fisheri et Thomae Mori martyria illustrantur eorumque haec elogia leguntur :** *Ioannes Fischerus Episcopus Roffensis, in Anglia, Cardinalis declaratus, vitae et doctrinae integerr. laude clariss. ab Henrico Y III quod Pont. auctoritatem tueretur capite plectitur. — Thomas Morus eques auratus, summo regni magistratu perfunctus, prudentia, eruditione, morum innocentia et suavitate insignis, ob eandem causam eiusdem Regis iussu securi percutitur. Ambo Anglicanae reipublicae lumina: alter sacri, alter laici ordinis decus.*

Quae quidem omnia, cum in publica Urbis ecclesia et sub ipsorum Romanorum Pontificum vigilantia fierent, nonnisi publicum iisdem Martyribus praestitum cultum probant.

Huiusmodi cultus ad tempora usque nostra plus minusve, continuo vero, perseveravit; iure igitur meritoque cl. m. Leo Tertiusdecimus, Praedecessor Noster, *propter peculiaria Romanorum Pontificum indulta, relate ad antiquiores Angliae Martyres, qui ab anno millesimo quingentésimo trigesimo quinto ad annum millesimum quingentesimum octogesimum tertium pro Fide catholica et pro Romani Pontificis in Ecclesia Primatu, mortem obierunt, et quorum Passiones, auctoritate Gregorii XIII Pont. Max. in Templo Ssmae Trinitatis Anglorum de Urbe olim depictae, et Romae anno millesimo quingentésimo octogesimo quarto, cum privilegio eiusdem Pontificis, aere cusae sunt,* constare *de indulto publico ecclesiastico, sive de casu excepto a Decretis sa. me. Urbani Papae VIII,* per Decretum Sacrorum Rituum Congregationis, die vigesima nona Decembris, anno millesimo octingentesimo octogesimo sexto, *sacra Thomae Episcopo Gantuariensi Martyri, cuius fidem et constantiam hi beati Martyres tam strenue imitati sunt,* solemniter declaravit, ac proinde quinquaginta quatuor Martyres istos, quorum nomina, in primis quidem Ioannis Fisher et Thomae More, in Decreto ipso numerantur, Beatorum honestavit honoribus. Nos autem Apostolicis Litteris *Atrocissima tormenta,* quintadecima die mensis Decembris anno millesimo nongentesimo undetricesimo datis, centum triginta sex alios Christi púgiles, omnes in Anglia ab anno millesimo quingentésimo quadragesimo primo ad annum millesimum sexcentesimum octogesimum pro catholica, apostolica, romana Fide ac successorum Beati Petri Apostoli primatu crudelissime necatos, Beatos solemniter declaravimus. Litteris vero *Pro tuenda veritate,* insequenti vicesimasecunda die eiusdem mensis datis, Ioannem Ogilvie quoque, pro eadem causa in Scotia interemptum, Beatum r enuntiavimus.

Sed, adventante iam a gloriosa Beatorum Ioannis Fisher et Thomae More morte quatercentesimo anno, cl. m. Franciscus Bourne Cardinalis, Archiepiscopus Westmonasteriensis, nuper e vivis ereptus, et cum eo, mira consensione et praegrandi numero, praeclari dignitate viri, S. R. E. Patres Cardinales, omnes Angliae, Scotiae, Hiberniae Archiepiscopi et Episcopi cum suo quisque clero et populo, plurimique alii totius catholici orbis sacrorum Antistites, Studiorum Universitates, Collegia, Seminaria, Religiosorum Sodalitates, innumerique alii, ad ducenta millia et amplius, quos inter praeclari quoque acatholici viri, enixas Nobis supplices preces porrexerunt, ut ad Canonizationis honores hos duos praestantissimo® Beatos Martyres elevaremus.

Quae vota Nos libentissime excipientes, Sacrae Rituum Congregationi mandavimus ut eorumdem Beatorum martyrii acta severissimo

prius iudicio cribrarentur, eo quia peculiaris haec quaestio, cum causa de cultus confirmatione pertractata fuit, utpote in casu tunc temporis iure non requisita, habita non fuerat. Comprobata igitur, per eiusdem potissimum Sacrae Congregationis Sectionem Historicam, utriusque herois martyrii tum materialis tum formalis, ex parte nempe tum utriusque victimae tum tyranni, evidentia, die undetricesima mensis Ianuarii decurrentis anni coram Nobis Generalis Congregatio habita est, in qua a dilecto Filio Nostro Raphaele Carolo S. R. E. Cardinale Rossi, Causae Ponente seu Relatore, dubium propositum est disceptandum, an constaret de Beatorum Ioannis Cardinalis Fisher et Thomae More martyrio eiusque causa et de signis seu miraculis post indultam iisdem Beatis venerationem in casu et ad effectum de quo agebatur. Quumque omnes quotquot aderant Patres Cardinales, Officiales Praelati et Consultores suum quisque tulissent suffragium, Nos tamen Nostrum iudicium ad insequentis mensis diem decimam pandendum decrevimus, maioris luminis copiam in tanti momenti re interim adprecaturi. Qua die apud Nos arcessitis dilectis Filiis Nostris Camillo Cardinale Laurenti, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, ac praefato Cardinale Causae Relatore, nec non dilectis Filiis Alfonso Carinci, eiusdem Congregationis a Secretis, et Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, sacroque religiose peracto, sollemniter ediximus : *Ita evidenter constare de martyrio et causa martyrii Beatorum Ioannis Cardinalis Fisher et Thomae More, ut, concessa a signis seu miraculis omnique alia opportuna et necessaria dispensatione, procedi possit ad ulteriora.*

Eadem autem servata forma, die tertia Martii Nos ipsi *tuto* procedi posse ad eorumdem Beatorum canonizationem decrevimus.

Ut vero in tanto negotio a Praedecessoribus Nostris constitutus servaretur iuris ordo, primum quidem venerabiles Fratres Nostros S.R.E. Cardinales, kalendis pr. ei. mensis Aprilis, in Consistorium secretum apud Nos in Palatio Apostolico Vaticano convocavimus, in quo Nos ipsi adstantes Purpuratos Patres allocuti, praecipuam prius diximus consilii huius causam, ut eorum, scilicet, sententiam rogaremus de Beatis Martyribus Ioanne S. R. E. Cardinale Fisher, Episcopo Roffensi, ac Thoma More, Magno Angliae Cancellario, sanctitudinis palma decorandis. Qua allocutione habita, dilectus Filius Noster Camillus S. R. E. Cardinalis Laurenti, S. Rituum Congregationis Praefectus, disertum de utriusque Beati vita ac martyrio sermonem habuit, et sedulo recensuit acta universa, quae in Causa eorumdem Canonizationis Sacra Rituum Congregatio, praevio accurato examine, admisit et approbavit; Nos vero singulorum Patrum Cardinalium suffragia exquisivimus et

accepimus; quibus votis laetanter exceptis, publicum indiximus Consistorium, quarta insequenti die eiusdem mensis tenendum, pro solemni Causae huiusmodi Canonizationis peroratione.

In quo quidem Consistorio perorationem hanc dilectus Filius Augustus Milani, Collegii Advocatorum Sacrae Aulae Consistorialis Decanus, egregie dixit; Nosque respondere iussimus optare vehementer, ut beati illi Caelites supremis honestentur honoribus, eo vel magis quod non solum novo sic militans Ecclesia decore et gloria affici possit, verum etiam quod Beati illi, apud Deum suffragatores atque patroni, omnes christifideles, imprimisque cives suos, catholicae religionis ad mortem usque tuendae firmitudinem, mortalis huius vitae contemptum christianamque edoceant morum integritatem et a Deo impetrent, ut imperiosa Anglorum gens Romana Fide, quae una immutata veritate alitur et in Beati Petri cathedra solidatur, in exemplum iterum praestet atque eniteat; novoque hoc sanctitatis fulgore perculsa, ad hoc catholici nominis veluti centrum animum convertat, unde, Romano Pontifice Gregorio Magno auspice, christiana praecepta christianumque cultum tam libenter acceperit. Id quidem ex horum Beatorum Martyrum vita in totius orbis luce collocata, ex eorumque supplici prece sperare diximus.

Verumtamen, ut rite omnia ex Apostolicae Sedis more fierent, non prius laetabilem optatamque sententiam Nostram edicere velle diximus, quam in Consistorio Semipublico, quod vocant, Purpuratorum Patrum, Patriarcharum ceterorumque sacrorum Antistitum, hac de causa coeuntium, suffragia exquisierimus ac probaverimus. Interea omnes adhortati sumus ut, ad rem tanti momenti digne decernendam, menti Nostrae Sancti Spiritus lumen per admotas ad Deum preces conciliarent.

Ad nonam igitur diem subsequentis Maii mensis Consistorio hoc *semipublico* a Nobis indicto, curavimus ut datis Litteris non viciniores tantum Episcopi, sed remotissimi quoque de tanta solemnitate certiores fierent, et, si sibi esset facultas, sententiam suam etiam ipsi dicturi, Nobis adessent; iussimus insuper unicuique eorum compendium vitae et actorum in Causa Canonizationis Beatorum Ioannis Cardinalis Fisher et Thomae More expediri, ut, re cognita et perpensa, suam quisque possent Nobis aperire sententiam; atque die illa Nos in Palatii Apostolici Vaticani Aula Consistoriali venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales sacrorumque Antistites omnes, qui advenerant, antea allocuti, quid de proposita causa sentirent ac singillatim Nobis significare vellent ab iis exquisivimus. Exceptis autem omnium suffragiis, summo affecti sumus gaudio, quod omnes perspeximus non modo consensisse

Nobiscum, sed id etiam libentissime fecisse. Decrevimus igitur ex communi sententia eiusmodi Causam in Petriana Basilica solemni ritu perficere ; et canonizationi huic celebrandae proximam diem undevicesimam huius mensis Maii praefiximus, futurum omnino confisi, ut eventum istud, Anglorum gentis universique catholici orbis laetitia excipiendum, non parum equidem ad Ecclesiae decus utilitatemque sit conlaturum. Rogavimus insuper ut incensissimas cuncti preces supplicationibus Nostris adiicerent, ut sanctitatis auctor atque altor Deus mentem Nostram moveret ac dirigeret. De quibus ut iuridica acta conficerentur ab adstantibus Protonotariis Apostolicis de more mandavimus.

Cum ergo praesignata a Nobis dies advenerit, quam plurimi tam saecularis quam regularis cleri ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales una cum venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis et Abbatibus, in Vaticanam Basilicam magnifice ornatam et ingenti populi stipatam frequentia, convenerunt; quibus devota supplicatione praeeuntibus, Nos quoque illam adivimus; atque, devote adorato Augustissimo Sacramento, ad Cathedram Nostram perreximus ibique sedimus. Tum dilectus Filius Noster Camillas Laurenti, Sacrae Rituum Congregationis Praefectus et huic procurandae Canonizationi praepositus, per dilectum Filium Augustum Milani, Advocatorum Consistorialium Collegii Decanum, *instanter,* uti mos est, postulavit, ut bini illi Martyres in sanctorum album adscriberentur; quod cum iterum et tertio, *instantius* videlicet et *instantissime* postulatum sit, Nos, iterum atque iterum superno lumine ferventissime una cum omnibus adstantibus implorato, supplices mentes animosque ad Caelites novensiles erigentes; ab iisdemque enixis precibus id potissimum contendentes, ut aberrantes populos, eos nominatim qui novo hodie honestantur decore, ad Ecclesiae Matris gremium feliciter reducantur, ubi numquam fallitur christianae fidei veritas, numquam divina refrigescit caritas, numquam sanctitatis restinguitur iubar, ex illa tandem veritatis cathedra, ubi *Beatus Petrus... in propria sede et vivit et praesidet,* perentorium hoc edictum pronunciavimus : *Ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem -fidei catholicae et christianae religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra; matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio, Beatum Ioannem Fisher, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem, et Beatum Thomam More, laicum, Sanctos esse decernimus et definimus^

ac Sanctorum catalogo adscribimus; statuentes ab Ecclesia universali illorum memoriam quolibet anno, die eorum natali, nempe Ioannis die vigesima secunda Iunii, et Thomae die sexta Iulii inter Sanctos Martyres pia devotione recoli debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus-Sancti.

Precibus autem a praefato S. Consistorii Advocatorum Decano Nobis eiusdem Cardinalis Procuratoris nomine oblatis annuentes, Decretales has de eadem Canonizatione Apostolicas sub plumbo Litteras expediri, a Protonotariis vero Apostolicis ad perpetuam eius memoriam instrumenta confici iussimus.

Gratiis insuper de tanto beneficio Omnipotenti Deo peractis, ac primum novensilium Sanctorum Martyrum ab Ipso Deo patrocinio invocato, plenariam adstantibus omnibus indulgentiam impertivimus. Pontificale deinde Sacrum solemni ritu inchoavimus atque post evangelicam lectionem Clerum et Populum homilia allocuti sumus, in qua breve de iisdem Sanctis Martyribus praeconium teximus atque non solum adstantes, qui venerabundi aderant, sed et omnes, quos ubique gentium habemus in Christo filios, iterum iterumque adhortati sumus, ut ad eorum virtutes imitandas, ad eorumque sibi universaeque Ecclesiae pa~, trocinium implorandum mentes animosque converterent; et hoc potissimum auspicati sumus, ut instantibus precibus a Deo contendant, ut scilicet, hisce interpositis caelestibus suffragatoribus, Anglica gens, « *eorum intuens exitum conversationis, imitetur fidem* » *atque adeo ad Nos redeat « in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei ». Qui a Nobis,* inquimus, *adhuc dissident, intento animo considerent veteres suae Ecclesiae glorias, quae Romanae huius Ecclesiae fastos referunt summeque adaugent; perpendant iidem, quod optamus vehementer, Apostolicam hanc Sedem iam diu ipsos omnes expectare praestolarïqne, non in alienam domum, sed in propriam, tandem aliquando redituros.* Qua homilia a Nobis perlecta, Deo propitio, Sacrum solemne absolvimus.

Omnibus itaque mature perpensis, quae inspicienda erant, certa scientia, apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula quae supra memoravimus confirmamus, roboramus atque iterum statuimus et decernimus, universaeque Ecclesiae Catholicae denunciamus : mandantes insuper ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero Decretales has Litteras Nostras definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti et voluntatis Nostrae infringere, vel eis ausu temerario contraire praesumpserit, indignationem.

omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quinto, die undevicesima mensis Maii, Dominica quarta post Pascha, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

£8 **Ego** IANUARIUS **Episcopus Ostiensis et Albanensis Cardinalis** GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE, **Decanus Sacri Collegii.**

£g **Ego** DONATUS **Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis** SBARRETTI.

£3 **Ego Fr.** THOMAS PIUS **Ord. Praed. Episcopus Portuen. et S. Rufinae Cardinalis BOGGIANI, Cancellarius S. R. E.**

£8 **Ego** HENRICUS **Episcopus Veliternus Cardinalis** GASPARRI.

Ego CAIETANUS **tituli S. Agathae Gothorum Presbyter Cardinalis** BISLETI.

Ego ALOISIUS **tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis** CAPOTOSTI, **Datarius.**

Ego LAURENTIUS **tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis** LAURI, **Maior Poenitentiarius.**

Ego Fr. ALEXIUS HENRICUS **M., O. S. M., tituli S. Susannae Presbyter Cardinalis** LÉPICIER.

Ego PETRUS **tituli Sanctae Mariae Transtyberim Presbyter Cardinalis** SEGURA Y SAENZ.

Ego EUGENIUS **tituli SS. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis** PACELLI.

Ego FRANCISCUS **tituli S. Mariae Novae Presbyter Cardinalis** MARCHETTI SELVAGGIANI.

Ego Fr. RAPHAËL CAROLUS **tituli S. Práxedis Presbyter Cardinalis Rossi.**

Ego IULIUS **tituli S. Mariae supra Minervam Presbyter Cardinalis** SERAFINI.

Ego ANGELUS MARIA **tituli S. Mariae de Victoria Presbyter Cardinalis** DOLCI.

Ego PETRUS **tituli S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis Fu-** MASONi BIONDI.

Ego CAMILLUS **S. Mariae Scalaris Protodiaconus Cardinalis** LAURENTI.

Ego ALEXANDER **S. Mariae in Cosmedin Diaconus Cardinalis** VERDE.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

CAMILLUS Card. LAURENTI
8. R. **C.** *Praefectus.*

Ioseph Wilpert, ***Collegii Protonot. Apostolicorum Decanus.***

f Dominicus Spolverini, ***Archiep. tit. Larissen., Proton. Apost.***

Can. Alfridus Liberati, ***Cane. Apost. Adiutor a studiis.***

EXPEDITA

die vigesima nona mensis Decembris, anno quartodecimo.

Alfridus Marini, ***Plumbator.***

Reg. in Cane. Ap., vol. LUI, n. 81. **- Al. Trussardi,** ***a tabulario.***

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICE

i

DECRETUM

DAMNATUR LIBER CUI TITULUS : « LOS MISTERIOS DE LAS MESAS PARLANTES Y DEL SOLIGRAFÓN », AUCTORE J. F. PONCE.

Feria IV, die 22 Aprilis 1986

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito DD. Consultorum voto, ad praescriptum can. 1399 § 7 ipso iure damnatum esse declararunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

JOSÉ FRANCO PONCE, *LOS misterios de las mesas parlantes y del soligrafón.*

Et sequenti Feria V, die 23 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revmo Domino adsessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 5 Maii 1936.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Ofiicii Notarius.*

II

DECRETUM

DAMNATUR LIBER CUI TITULUS : « PRACTICA DE EDUCACIÓN IRRELIGIOSA », AUCTORE GERMÁN LIST ARZUBIDÈ.

Feria IV, die 6 Maii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Euri ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito DD. Consultorum voto, ad. praescriptum can. 1399 Codicis

Iuris Canonici ipso iure damnatum esse declararunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur :

GERMÁN LIST ARZUBÍDE, *Practica de educación irreligiosa.*

Et sequenti Feria V, die 7 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 15 Maii 1936.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

i

PINSKENSIS-EOMZE.NSIS

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

Fideles pagorum *Wodzld, Sciony, Kiewlahi,* pertinentes ad paroeciam *Topczevo* in dioecesi Pinskensi, ab Apostolica Sede efflagitarunt ut viciniori paroeciae *Hodyszevo,* quae pertinet ad dioecesim Lomzénsem, aggregarentur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, attento consensu tum Ordinarii Pinskensis tum Ordinarii Lomzénsis, atque praehabito favorabili voto Emi ac Revmi Dñi Francisci S. R. E. Card. Marmaggi, Pro-Nuntii Apostolici in Polonia, oblatas, preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter vi praesentis Consistorialis Decreti statuit ut praefati pagi *WodzM, Sciony, Kiewlahi* a paroecia *Topczevo* et a dioecesi Pinskensi separentur, atque paroeciae *Hodyszevo* et dioecesi Lomzénsi perpetuo tribuantur, mutatis hac ratione finibus earumdem dioecesium.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est praefatum Emum Cardinalem Marmaggi, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum,

eidem facto onere mittendi intra sex menses ad hanc Sacram Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 11 Ianuarii 1936.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L . © S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

L O M Z E N S I S - S I E D L C E N S I S

^ DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

Incolae pagi *Eòlico,* pertinentes ad paroeciam *Nur,* dioecesis Lomzensis, ab Apostolica Sede efflagitarunt ut a memorata paroecia, ob difficultatem transitus per flumen *Burg* interpositum, seiungeretur et paroeciae *Sterdyn,* dioecesis Siedlcensis, incorporarentur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, attento consensu tum Ordinarii Lomzensis tum Ordinarii Siedlcensis, atque praehabito favorabili voto Emi ac Revmi Domini Francisci S. R. E. Cardinalis Marmaggi, Pro-Nuntii Apostolici in Polonia, oblatas preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter, vi praesentis Consistorialis Decreti, statuit ut praefatus pagus *Kôïko* a paroecia *Nur* et a dioecesi Lomzensi separetur atque paroeciae *Sterdyn* et dioecesi Siedlcensi perpetuo tribuatur, mutatis hac ratione finibus earumdem dioecesium.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est praefatum Emum Cardinalem Marmaggi, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidem facto onere mittendi intra sex menses ad hanc Sacram Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 14 Martii 1936.

Fr. R. C. Card. Rossi, *Secretarius.*

L. ® S.

V. Santoro, *Adsessor,*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

INSTRUCTIO

PRO RELIGIOSIS MULIERUM INSTITUTIS, AD TUENDAM PUERORUM MATRUMQUE VITAM IN LOCIS MISSIONUM.

. Constans ac sedula nule S. Congregationi consuetudo fuit rationem apostolatus ad diversas temporum locorumque necessitates componendi. In praesentia autem complures missionum Ordinarii documenta S. Sedi ultro attulere de necessitate aptiora adhibendi praesidia in matrum et infantium salutem. In quibusdam enim Africae regionibus nonnullae tribus in dies decrescunt et ad extinctionem adducentur, nisi efficacioribus curis matrum et infantium vitae subveniatur. Alibi vero, neglectis elementaribus valetudinis servandae praeceptis, ingentissimo numero pueri vel primis vitae diebus decedunt. Earum regionum civilis potestas et acatholicae quoque sectae studiose ad rem animos mentesque intendunt; atque nonnulli Gubernatores Sorores in nosocomia non admittunt nisi probationis testimonio seu diplomate curandi infirmos praeditas.

Iam nunc privatis consiliis exorta sunt hic atque illic varia pro servandis matribus et pueris sodalicia, quae oportet in certam disciplinam et ordinem quamprimum instruere.

Haec igitur Sacra Congregatio huic urgentiori missionum necessitati, qua par est consideratione prospiciens, obtenta a Summo Pontifice Pio Div. Prov. Pp. XI debita facultate consiliisque conlatis cum S. Congregatione negotiis Religiosorum sodalium praeposita, has quae sequuntur normas ac instructiones edendas opportunum censuit.

Optandum sane est ut nova instituantur Sororum Sodalicia, quae iuvandis matribus et infantibus periclitantibus, servatis servandis, sese devoveant. Haec auspicata Instituta ad normam iuris communis efformanda sunt. Praeterea huic S. Congregationi gratum acceptumque erit si in Institutis Religiosis iam exsistentibus coetus Sororum formentur quae ad praedictum finem contendant. Si res postulaverit, constitutionibus Institutorum ab hoc S. Consilio dependentem opportunae normae adiicientur.

Ea tamen quae supra disposita sunt, hisce quae sequuntur, condicionibus subsunt :

***a)* Necesse non est ut *omnes* Religiosae mulieres ipsaemet operam omni curationum generi praestent. Eae poterunt laicas indigenas, in-**

firme-rum ministras, sibi subiectas habere, documentis probatae peritiae munitas, coniunctas vero cum Instituto Religioso societate vitae et animorum.

***b)* Nulla Soror obligari poterit a Superioribus ad ministerium obstetriciae artis; sed tantum illae Sorores quae libero studio hoc peculiare missionalis caritatis munus a Superioribus acceptare velint.**

c) Nova ista munera tum adaequatam postulant medicae artis cognitionem, tum specialem animae disciplinam. Necesse est ergo ut Sorores vel de re medica vel de ministerio infirmis praestando publicas litteras probationis obtinuerint; sed in primis ut ipsae peculiaribus praesidiis custodiantur et roborentur; quae quidem praesidia spiritualia a Superioribus determinanda sunt. In ministerio curationum sentire debent sanctam inesse caritatis exercitationem et meritum, quum, dolores corporum lenientes, ad gratiam Redemptionis iter animis aperiant. Illud S. Francisci Salesii meminisse iuvat, caritatem scilicet esse vigilem castitatis custodem.

***d)* Necesse sane est ut Sorores, ad litteras probationis obtinendas, valetudinaria et universitates catholicas adeant, et, si ea desint, nosocomia a magistris catholicis recta. Si tamen valetudinaria et universitates catholicas adire nequeant, Sorores, impetrata licentia ab hac S. Congregatione, etiam laicalia valetudinaria frequentare poterunt. Candidatae, binae saltem, nosocomia frequentent, et, quatenus opus sit, modestis laicalibus indutae vestibus; in religiosis vero domibus degant, ubi quotidie eis praesto sint solacia et spiritualia praesidia.**

***e)* In novis vero Institutis, quae ex professo operam dabunt matrum et infantium curandae saluti, candidatae universitatis studia compleant ante perpetuorum votorum professionem. In Institutis iam exsistentibus huius normae consideratio habeatur et, quantum constitutiones permittant, norma servetur.**

Quod attinet ad exercitium medicinae et chirurgiae a missionariis explendum, huiusmodi exercitium praescriptis can. 139 C. I. C. definitur, atque indultis quae Sacra Congregatio concedere solet.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide, die 11 februarii 1936.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. © S.

f C. Costantini, Archiep. tit. Theodosien., *Secretarius.*

ACTA OFFICIORUM

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO

AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I — DE CESSIONE BONORUM A RELIGIOSO MUTANDA

D. An requiratur venia S. Sedis ut professus, ad normam canonis 580 § 2, cessionem vel dispositionem saltem de notabili bonorum parte in favorem religionis mutare possit.

R. Affirmative.

II - DE TEMPORE SACRAE ORDINATIONIS

D. An sub verbis *festo de praecepto,* de quibus in canone 1006 § 3, veniant etiam festa per Codicem in universa Ecclesia suppressa.

R. Negative.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 15 mensis Maii anno 1936.

I. Card. SERAFINI, *Praeses.*

L. © S.

I. Bruno, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Sabato, 9 Maggio 1936, Sua Santità há ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Dott. Luís DE ZULUETA Y ESCOLANO, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario di Spagna, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 28 Aprile 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si sono tenute le Congregazioni *Ordinaria* e *Particolare* dei Sacri Riti, nelle quali al giudizio degli Eiiii e Revmi Signori Cardinali, nonché dei Revmi Prelati Officiali, com^ ponenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Maria della Provvidenza, Fondatrice dell'Istituto delle Suore Ausiliatrici delle Anime del Purgatorio.

2) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Elena Guerra, Fondatrice delle Oblate dello Spirito Santo, volgarmente dette Suore di S. Zita.

3) Concessione dell'Officio e Messa della Beata Giuliana, Vergine Liegese.

4) Revisione degli scritti del Servo di Dio Nicola Barré, Sacerdote professo dell'Ordine dei Minimi.

5) Revisione degli scritti della Serva di Dio Eugenia Jubert, della Congregazione della S. Famiglia e del Cuore di Gesù.

6) Sul culto non mai prestato al Servo di Dio Carlo Giuseppe di Mazenod, Vescovo di Marsiglia, Fondatore della Congregazione degli Oblati di Maria Immacolata.

7) Intorno al culto, come sopra, non mai prestato al Servo di Dio Antonio M. Pucci, dell'Ordine dei Servi di Maria.

Martedì, 5 Maggio 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati Officiali e dei Consultori teologi componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Veri. SerVa di Dio Anna Maria Javouhev, Fondatrice dell'Istituto delle Suore di S. Giuseppe di Cluny.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

30 Aprile 1936. **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Nicola Canali,** ***Membro della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.***

» » » **Il Revmo Padre Emanuele Suarez, dell'Ordine dei Frati Predicatori,** ***Consultore della Commissione Pontificia per la Interpretazione Autentica del Codice di Diritto Canonico.***

9 Maggio » **I Revmi Padre Antonino Siili, dell'Ordine dei Frati Predicatori, Padre Giovanni Hanssens, della Compagnia di Gesù, e Signor Giuseppe Pizzoni, della Congregazione della Missione,** ***Consultori della Sacra Congregazione dei Riti (Sezione per la S. Liturgìa).***

16 » » **Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Domenico Jorio e Pietro Boetto,** ***Membri del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.***

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

23 Aprile 1936. **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti,** ***Protettore dell'Istituto delle Figlie della Carità Canossiane*** **(Roma).**

28 » » **Monsig. Giuseppe Pasquazi,** ***Prelato Votante del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.***

» » » **Monsig. Silvio Romani,** ***Prelato Votante del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.***

» » » **Monsig. Vigilio Dalpiaz,** ***Prelato Votante del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.***

» » » **Monsig. Giosuè Venturi,** ***Prelato Votante Soprannumerario del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.***

» » » **Monsig. Primo Principi,** ***Prelato Votante Soprannumerario del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.***

30 » » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli,** ***Protettore dell'Istituto delle Suore dell'Immacolata Concezione, dette d'Ivrea.***

8 Maggio 1936. **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominion!,** ***Protettore dell'Istituto delle Figlie della Croce di Liegi.***

» » » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Boetto,** ***Protettore dell'Istituto delle Suore di Carità di S. Maria di Torino.***

Assistente al Soglio Pontificio:

23 Aprile 1936. **S. E. Revma Monsig. Giuseppe Castelli, Vescovo di Novara.**

Protonotari Apostolici **ad instar participantium:**

14 Dicembre 1935. **Monsig. Pasquale Antonelli, della diocesi di Conversano.**
12 Gennaio 1936. **Monsig. Giovanni Mercati (Roma).**
22 Febbraio » **Monsig. Elia Violoni, dell'archidiocesi di Sarajevo.**
3 Aprile » **Monsig. Pietro Daguerre, della diocesi di Baiona.**

Prelati Domestici di S. S. :

25 Novembre 1935. **Monsig. Giacomo Medweclrij, della diocesi di Stanislaopoli dei Ruteni.**
22 Dicembre » **Monsig. Desiderato Sabatier, della diocesi di Rodez.**
» » » **Monsig. Adriano Bressolles, della diocesi di Beauvais.**
19 Febbraio 1936. **Monsig. Giuseppe Bortoluzzi, della diocesi di Ceneda.**
21 » » **Monsig. Francesco Fiala, dell'archidiocesi di Salisburgo.**
20 Marzo » **Monsig. Giuseppe Wiederkehr, dell'archidiocesi di Colocza.**
» » ➢ **Monsig. Alessandro Kalmàr, della medesima archidiocesi.**
21 » » **Monsig. Simone Abbà, della diocesi di Cuneo.**
27 » » **Monsig. Tommaso Nugent, della diocesi di Sacramento,**
»• » » **Monsig. Patrizio Ryan, della medesima diocesi.**
30 » » **Monsig. Rocco Barbèra, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.**
31 » » **Monsig. Angelo Tricoli, della diocesi di Patti.**
2 Aprile » **Monsig. Giovanni Biagio Adéma, della diocesi di Baiona.**
3 » » **Monsig. Giulio Boccali, dell'archidiocesi di Perugia.**
» » » **Monsig. Edoardo J. Maginn, della diocesi di Albany.**
7 » » **Monsig. Giorgio Knuckey, della diocesi di Lancaster.**
21 » » **Monsig. Ottone Szonyi, della diocesi di Cinque Chiese.**
22 » » **Monsig. Germano Galassini, della diocesi di Trieste.**
24 » » **Monsig. Salvatore Fiore, della diocesi di Nicosia.**
6 Maggio » **Monsig. Antonio B. Cabrita, del Patriarcato di Lisbona.**
» » » **Monsig. Francesco Paolo Enrico Franco, della diocesi di Meliapor.**
9 » » **Monsig. Carlo L. Van Tourenhout, dell'archidiocesi di S. Luigi Missouri.**
» » » **Monsig. Daniele J. La veri, della medesima archidiocesi.**

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine Piano:

4 Mareo 1936. **Al sig. Enrico Rosier, della diocesi di St. Claude.**

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

22 Aprile 1936. **Al sig. Ulderico Ruppen, Maggiore della Guardia Svizzera Pontificia.**

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

25 Marzo 1936. **A S. E. il sig. Giuseppe A. Barri et y Vinageras, Presidente della Repubblica di Cuba.**

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

25 Marzo 1936. **Al sig. Conte Valentino Canale, Brigadiere Generale nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.**

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

4 Aprile 1936. **Al sig. Francesco Lubelli, della diocesi di Ugento.**
15 » » **Al sig. dott. Giuseppe Massa (Italia).**
4 Maggio » **Al sig. Giovanni Bottaro (Italia).**

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

4 Aprile 1936. **Al sig. ing. Alessandro Médecin, della diocesi di Monaco.**
» » » **Al sig. dott. Felice Corniglion, della medesima diocesi.**
7 » » **Al sig. comm. Walter Manfredi (Roma).**
23 » » **Al sig. Giorgio La Motta dei Baroni di Salinella, della diocesi di Nicosia.**

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

21 Aprile 1936. **Al sig. Barone cav. Enrico de Pi'yffer d'Altishofen, Tenente Colonnello della Guardia Svizzera Pontificia.<**

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

20 Marzo 1936. **Al sig. dott. Hiram Irving King, della diocesi di Sioux Falls.**
8 Aprile » **Al sig. dott. Guglielmo Carlo De La Try Ellis, del Vicariato Apostolico di Curaçao.**
» » » **Al sig. Antonio Giovanni Ludovico Bouman, della Prefettura Apostolica di Soerabaja.**

15 > *Aprile* *1936.* **Al sig. Agostino De Zordo, delle diocesi di Belluno e Feltre.**
24 » » **Al sig. ing. Carlo Capo, della diocesi di Cava.**
7 *Maggio* » **Al sig. ing. Ernesto Caretti (Roma).**
8 » » **Al sig. Luigi Morin De Finfe, della diocesi di Autun.**
9 » » **Al sig. Andrea Bernardo Dahl, della diocesi di Plymouth.**

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

15 *Aprile* *1936.* **Al sig. prof. Giovanni Petragnani (Italia).**

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

15 *Aprile* *1936.* **Al sig. avv. Mario Carta (Roma).**

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

4 *Aprile* *1936.* **Al sig. ing. Filippo Bardelli, della diocesi di Acquapendente.**
8 » » **Al sig. dott. Guglielmo Quattrucci, della diocesi suburbicaria di Frascati.**
20 » » **Al sig. ing. Emilio Giay, della diocesi di Pinerolo.**
21 » » **Al sig. rag. Carlo Milani, della diocesi di Pavia.**
29 » » **Al sig. Carlo Mancinelli, delle diocesi di Aquino, Sora e Pontecorvo.**
30 » » **Al sig. Arturo Oltolina, dell'archidiocesi di Milano.**
5 *Maggio* » **Al sig. dott. avv. Luigi Pace, della diocesi di Aversa.**

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

19 *Marzo* *1936.* **Al sig. dott. Giuseppe Vercesi, della diocesi di Tortona.**
3 *Aprile* » **Al sig. Edoardo Schiavi, della diocesi di Cremona.**
17 » » **Al sig. Carlo Ciocci (Roma).**
21 » » **Al sig. Donato Caramia, dell'archidiocesi di Taranto.**
29 » » **Al sig. Serafino Gravaldi, delle diocesi di Aquino, Sora e Pontecorvo.**
6 *Maggio* » **Al sig. Giuseppe Callini (Roma).**

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

18 *Aprile* *1935.* **Monsig. Giacomo de Barros Cámara, dell'archidiocesi di Florianopolis.**
9 *Maggio* » **Monsig. Enrico Geers, della diocesi di Osnabrück.**
2 *Luglio* » **Monsig. Andrea Parys, dell'archidiocesi di Cracovia.**

4 Agosto 1935. **Monsig. Giovanni Solak, della diocesi di Tarnovia.**
5 Dicembre » **Monsig. Antonio Zapala, della medesima diocesi.**
» » » **Monsig. Giovanni Moelders, dell'archidiocesi di Colonia.**
13 Febbraio 1936. **Monsig. Augusto Schuldis, dell'archidiocesi di Friburgo in Brisgovia.**
2 Aprile » **Monsig. Giuseppe Capiaghi, della diocesi di Como.**
9 » » **Monsig. Gaetano Bianchi (Roma).**
» » » **Monsig. Guglielmo Tessitori, della diocesi di Novara.**
» » » **Monsig. Fedele Perfetti, della diocesi di Marsico Nuovo.**
» » » **Monsig. Nicola Loffredo, della diocesi di Potenza.**
» » > **Monsig. Nicola Bartmann, dell'archidiocesi di Strigonia.**
23 » » **Monsig. Pietro Raimondi, della diocesi di Cassano all'Ionio.**

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

16 Aprile 1936. **Il sig. Gunner Leone Garth-Grüner, del Vicariato Apostolico di Danimarca.**

Camerieri d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

28 Marzo 1935. **Il sig. Gustavo Augusto Paszkiewicz, della diocesi di Premislia dei Latini.**
7 Giugno » **Il sig. Vincenzo Paolo Lacki, della diocesi di Culma.**

NECROLOGIO

23 Aprile 1936. **Monsig. Eugenio Maria Giuseppe Allys, Vescovo tit. di Facusa.**
27 » » **Monsig. Firmino Guichard, Vescovo tit. di Tadamata.**
6 Maggio » **Monsig. Giuseppe Miglior, Vescovo di Ogliastra.**
» » » **Monsig. Antonio Pietro Francesco van Velsen, Vescovo tit. di Ezani.**
11 » » **Monsig. Sigismondo de Ow-Felldorf, Vescovo di Passavia.**
12 » » **Monsig. Domenico Castellan, Arcivescovo di Chambéry.**
» » » **Monsig. Giuseppe Roberto Cowgill, Vescovo di Leeds.**
17 » » **Monsig. Giovanni Enrico Gerardo Jansen, Arcivescovo tit. di Selimbria.**
20 » » **Monsig. Pasquale Diaz, Arcivescovo di Messico.**

An. et Vol.-XXVIII 30 Iunii 1936 (Ser. II, t. III) - Num. 7

ICTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP, XI

SACRUM CONSISTORIUM

i

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria secunda, die xv Iunii anno MDCCCCXXXVI, in Palatio Apostolico Vaticano fuit *Consistorium secretum,* cuius acta ex ordine referuntur :

I. - CAMERARIATUS SACRI COLLEGII

Reverendissimus Cardinalis Capotesti detulit ac reddidit perulam Sacri Collegii S, R. E. Cardinalium Beatissimo Patri, qui eam tradidit Reverendissimo Cardinali Lauri, pro hoc anno ipsius Sacri Collegii Cardinalium Camerario.

II. - ALLOCUTIO SSMI DOMINI NOSTRI CREATIO ET PUBLICATIO PATRUM CARDINALIUM

VENERABILES FRATRES

Iterum vos, post breve temporis intervallum, hoc in amplissimo consessu convocatos habemus ; ac primum quidem ea de causa sacrum coëgimus Collegium vestrum, ut eminentissimis viris quattuor, quos in superiore Consistorio Romanae Purpurae maiestate auctos publicavimus, alterum eiusdem dignitatis insigne, rubrum nempe galerum, sollemni, ut assolet, more tradamus. Li-

benti equidem animo in publico Consistorio, proxime agendo, hoc faciemus, quandoquidem exploratae Nobis sunt praeclarae, quibus iidem enitent, animi laudes; imprimisque prudentia, sagacitas, rerumque gerendarum usus, quibus creditis sibi legationibus in comune Ecclesiae Civitatumque profectum perfuncti sunt.

Ac praeterea recentes luctus, quos Apostolica Sedes in Ordine vestro perpessa est, quibusque Nos tam vehementer affecti sumus, •Nostrum inducunt animum, ut novos vobis honoratissimos conlegas adsciscamus. Tales, eos selegimus, qui non tam impertita sibi eximia dignitate honestari, quam Catholicae Ecclesiae Senatum amplius decorare ipsimet sua virtute videantur.

At rerum condiciones temporumque, quibus vivimus, adiuncta forsitan exspectationem vestram ita excitant, ut, antequam eorum nomina publice vobis riteque renuntiemus, de fastis nefastisque, -quibus Ecclesia civilesque communitates commoveantur, verba a Nobis iterum expetatis. Veruntamen, quae haud ita pridem, non semel occasione data, hisce de rebus protulimus, cum praesertim catholicam ex paene omnibus Nationibus diariorum ephenieridumque expositionem in Vaticanis Aedibus auspicati sumus; haec, dicimus, Nobis suadent ut non diutius vos in praesentia remoremur.

- Cupimus potius gratam voluntatem Nostram, ob tot tantasque, nuper acceptas, pietatis significationes, publice, vobis coram, profiteri. Octogesimo scilicet aetatis Nostrae ineunte anno, non modo christiana plebs sacrorumque Antistites, sed ex omni etiam ordine cives, primoresque Civitatum non pauci, omina Nobis votaque detulere humanitate egregia. Eorum praesertim suavis subit recordatio animum, qui, quasi totius Catholicae Actionis agminum personam gerentes, huc, in communis Patris domum, ex omnibus gentibus convenerunt, ut suam ipsorum pietatem, animorum coniunctionem, actuosamque apostolatus navitatem etiam atque etiam testarentur. Nihil profecto Nobis iidem poterant afferre iucundius, nihil gratius; eo vel magis quod in laetissimo eiusmodi integrae volentisque iuventutis proborumque provectae aetatis hominum spectaculo, veluti fructus cerne-

bamus salutíferos indefaticabilis illius studii, quo ubique terrae rum sacri Pastores ceterique e clero sedulam Nobis praestant constantemque operam. Cuius quidem sollertissimi studii documento sunt cum increbrescentia cotidie harum sodalitatum incrementa, tum provecta ab iisdem laudabilia omne genus incepta, tum denique frequentes ubique gentium habiti conventus; in quibus nominatim illum memorare placet, qui, haud ita multo ante. Lutetiae Parisiorum, quinquagesimo exeunte anno ex quo catholicae iuventutis societas in Gallia constituta fuit, ingenti cum hominum concursu, efïusis gaudiis, sanctissimisque initis propositis, celebratus est; itemque illum quem superiore anno, non minore cum frequentia salutarique fructu, catholici iuvenes opifices Bruxellis habuerunt.

Quibus in laetabilibus rebus benignissimum caelestis Numinis consilium cernere libet; quo enim difïiciliora volvuntur tempora, quo acrius videntur Ecclesiae osores in christianum nomen inferre bellum, eo uberiora impertiuntur Nobis solacia, auxilia, pietatisque testimonia.

Quemadmodum igitur, per hanc rerum faustitatem, christifideles omnes, ex quibusvis terrarum orbis partibus, miranda eiusmodi animorum consensione, communi Patri gratulabundi coniunguntur; ita iidem, rogamus, una Nobiscum immortales grates Deo Optimo Maximo referant; ab eoque precando contendant, ut ad eius gloriam, hominumque salutem, pacem prosperitatemque Nobis liceat indefessam operam praestare Nostram, usque dum mortalis huius vitae usura fruemur.

Volumus praeterea, antequam dicendi finem facimus, gratam itidem voluntatem Nostram iis etiam, ex quovis ordine civibus publicisque magistratibus, significare vel iterare potius, qui multimodis memoratam diariorum ephemeridumque expositionem sua ope consilioque efficiendam iuvarunt; iterare dicimus, quandoquidem id opportunitate data iam fecimus, ac, vel recens, nova licuit aperire inibi conclavia, novis instructa exhibendarum rerum documentis. Ex hisce veritatis armis, quae Catholicae Ecclesiae eiusque inerranti Magistro devoventur, non modo ii, qui

rem invisuri sunt, sed ii potissimum, quibus honori officioque est, suis editis scriptis, christianam doctrinam explanare atque tueri, non parum utilitatis profecto haurient.

: Iamque nihil aliud reliquum est, Venerabiles Fratres, nisi ut in Sacrum Collegium vestrum, ut diximus, lectissimos viros duos cooptemus, qui doctrina ceterisque animi dotibus optime se suamque operam Nobis et Apostolicae Sedi probaverunt.

Hi sunt:

IOANNES MERCATI, Apostolicae Bibliothecae Vaticanae Praefectus ;

EUGENIUS TISSERANT, eiusdem Apostolicae Bibliothecae Propraefectus.

Quid vobis videtur?

Itaque auctoritate Dei omnipotentis, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra creamus et publicamus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales,

Ex Ordine Diaconorum:

IOANNEM MERCATI,

EUGENIUM TISSERANT.

Cum dispensationibus, derogationibus et clausulis necessariis et opportunis. In nomine Patris £¡J et Filii >┤< et Spiritus)$(Sancti. Amen.

In praesens vero nihil aliud superest, nisi ut Ecclesiis suo viduatis Pastore consulamus.

III. - OPTIO ECCLESIARUM

Tum Revmus Cardinalis Franciscus Marchetti Selvaggiani, dimisso titulo Sanctae Mariae Novae, optavit Ecclesiam suburbicariam Tusculanam. Quo ex aula egresso, Beatissimus Pater, panditam optionem benigno favore prosequi intendens, providit Ecclesiae Tusculanae de Revmo Francisco S. R. E. Presbytero Card. Marchetti Selvaggiani eum praeficiens in Episcopum et Pastorem, prout in decreto expediendo. In aulam Consistorialem iterum ingressus Revmus Card. Marchetti Sel-

vaggiani suum locum petiit páenültimum inter Cardinales ordinis episcopalis.

Item Revmus Cardinalis Angelus Maria Dolci, dimisso titulo Sanctae Mariae de Victoria, optavit Ecclesiam suburbicariam Praenestinam, quam eodem ritu Beatissimus Pater providit de Revmo Angelo S. R. E. Presbytero Card. Dolci. Qui, iterum ingressus in aulam Consistorialem, ultimus inter Cardinales ordinis episcopalis sedit.

IV. - PROVISIO ECCLESIARUM

Deinde Ssmus sequentium Ecclesiarum propositionem peragere dignatus est, nimirum :

***Cathedralibus Ecclesiis invicem perpetuo unitis Aquinatensi, Soranae et Pontiscurvi* praefecit R. D. Michaelem Fontevecchia, canonicum theologum Capituli metropolitam Pirmani.**

***Titulari episcopali Ecclesiae Aezanitanae* R. D. Gregorium Modrego Casaus, Cancellarium metropolitanae Curiae Toletanae, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Isidori S. R. E. Cardinalis Gomâ y Tomas, Archiepiscopi Toletani.**

Insuper alios per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites publicavit, videlicet :

ARCHIEPISCOPOS :

***Ratiarensem,* Anselmum Eduardum Kenealy, iam Archiepiscopum Simlensem.**

***Scodrensem,* Gasparem Thaçi.**

***Selymbrianum,* Ioannem Henricum Gerardum Jansen, iam Archiepiscopum Ultraiectensem, nuper vita functum.**

***Sebastopolitanum in Abasgia,* Caelestinum Hannibalem Cattaneo, iam Episcopum Busiritanum.**

***Rhusiensem,* Remigium Lepretre, Delegatum Apostolicum in Syria.**

***Eeliopolitanum in Phoenicia,* Alcidem Marina, Delegatum Apostolicum in Persia.**

***Constantinopolitanum Armenorum,* Paulum Kiregian.**

***Beneventanum,* Augustinum Mancinelli, iam Episcopum Aquinatensem, Soranum et Pontiscurvi.**

***Synnadensem in Phrygia,* Hildebrandum Antomiutti, Delegatum Apostolicum in Albania.**

EPISCOPOS :

Sendaiensem iam Hacodatensem, **Iosephum Lemieux.**

Tepicensem, **Anastasium Hurtado.**

Trichinopolitanum, **Petrum Leonard.**

Acmoniensem, **Ioannem de Mikes, iam Episcopum Sabariensem.**

Axomitanum, **Iosephum Julliot, iam Episcopum Gonayvesensem.**

Gonayvesensem, **Ioannem Mariam Robert.**

Portus Pacis, **Albertum Guiot.**

Segobricensem, **Michaelem Serra y Sucarrats, iam Episcopum Canariensem.**

Kandiensem, **Bernardum Regno.**

Sappensem, **Nicolaum Prendushi.**

Gindarensem, **Raphaelem Rogerium Cazzanelli, Vicarium Apostolicum de Kichow.**

Theleptensem, **Paulum Iosephum Biechy, Vicarium Apostolicum de Brazzaville.**

Usinazensem, **Franciscum Wolfangum Demont, primum Vicarium Apostolicum de Alhval.**

Rhodiapolitanum, **Ioannem Aloisium Coudert, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Aemilii Bunoz, Vicarii Apostolici Yuconensis et Principis Rüper ti.**

Tesceritanum, **Georgium Demol, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Augusti Declerq, Vicarii Apostolici de Kassai Superiore.**

Nashvillensem, **Guilelmum Adrian.**

Quilonensem, **Victorium Dereere.**

Lycopolitanum, **Iosephum Giray, iam Episcopum Cadurcensem.**

Cariatensem, **Eugenium Raphaelem Faggiano.**

Atgizensem, **Mauritium Clément, iam Episcopum Monoecensem.**

Monoecensem, **Petrum Rivière.**

Elaeensem, **Henricum Roleff, Auxiliarem Exc. P. D. Clementis Augusti von Galen, Episcopi Monasteriensis.**

Baratensem, **Ioannem Casado Obispo, primum Vicarium Apostolicum de Thai-Binh.**

Niciotanum, **ViCtorinum Camillum Facchinetti, Vicarium Apostolicum Tripolitaniae.**

Mossinensem, **Athanasium Caelestinum Jauregui y Goiri, primum Vicarium Apostolicum de S. Gabriele a Virgine Perdolente de Marañon.**

Cediensem, **Nicolaum Stam, Vicarium Apostolicum de Kisumu.**

Sancti Ioannis Canadensis, **Patritium^ Bray.**

Miletopolitanum, **Ioannem Baptistam Hoecht, Auxiliarem Exc. P. D. Michaelis Buchberger, Episcopi Ratisbonensis.**

Portus Nationalis, **Alanum de Noday.**

Pharsalium, **Pium Guizzardi, Auxiliarem Emi P. D. Ioannis Baptistae S. R. E. Cardinalis Nasalli Rocca a Corneliano, Archiepiscopi Bononiensis.**

Melensem, **Franciscum Monagham, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Iosephi Henrici Conroy, Episcopi Ogdensburgensis.**

Bargalensem, **Iosephum Augustum da Rocha Noronha, Auxiliarem Exc. P. D. Iosephi Alves Matoso, Episcopi Aegitaniensis,**

Tiniensem, **Adulphum Vorbiichner, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Gustavi Caroli Majláth, Episcopi Albae Iuliensis.**

Modrenum, **Ioannem Lorek, Administratorem Apostolicum Sandomiriensem.**

Lappensem, **Bartholomaeum Pascual Márroig, Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Ioannis Torres y Ribas, Episcopi Minoricensis.**

Canariensem, **Victorium Pildáin Zapiáin.**

Leucenum **et Praelatum « Nullius » Mozambicensem, Theodosium Clementem de Guveia.**

Tubiensem, **Ludovicum Peurois, Auxiliarem Exc. P. D. Henrici Vielle, Vicarii Apostolici de Rabat.**

Ayacuquensem, **Franciscum Solanum Muente y Campos.**

Raphiensem, **Aloisium Ernestum Joie, iam Episcopum Portus Victoriae.**

ABBATEM NULLIUS :

Sancti Martini ad Montem Ciminum, **Aemygdium Trenta, Episcopum Viterbiensem et Tuscaniensem, abbatia perpetuo coniuncta cum cathedrali Ecclesia Viterbiensi.**

V. - PRAESTATIO IURAMENTI

Provisione Ecclesiarum peracta, Revmi Cardinales Marchetti Selvaggiani, Episcopus Tusculanus, et Dolci, Episcopus Praenestinus, iuramentum de more singuli praestiterunt.

[6] II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria quinta, die 18 Iunii anno MDCCCCXXXVI, in navi Ss. Processi et Martiniani Basilicae Vaticanae, publicum fuit Consistorium, in quo Sanctissimus D. N. Pius Pp. XI sollemniter imposuit Galerum rubrum Pontificalem Emis ac Revmis DD. Cardinalibus :

FRIDERICO TEDESCHINI,

HENRICO SIBILIA,

FRANCISCO MARMAGGI,

ALOYSIO MAGLIONE,

IOANNI MERCATI,

EUGENIO TISSERANT.

Interim per Advocatum Sacri Consistorii, Christophorum Astorri, peroratio fiebat Causae Servi Dei Fr. Ioannis Baptistae a sancto Michaele Archaoigelo, Sacerdotis professi e-Congregatione Clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. Iesu Christi.

III

CONSISTORIUM SECRETUM

Publico peracto Consistorio, habitum est in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani *Consistorium secretum*, in quo Beatissimus Pater, postquam os supradictis sex Cardinalibus, ut de more, clauserat, sequentes proposuit Ecclesias.

i. - PROVISIO ECCLESIARUM

***Titulari archiepiscopali Ecclesiae Caesariensi in Cappadocia* praefecit Exc. P. D. Eugenium Iacobum Grellier, hactenus Episcopum Valleguidonensem.**

Cathedrali Ecclesiae Caputaqnensi-V allensi, **R. U. Raphaelem De Giuli, archipresbyterum loci *Domodossola* in dioecesi Novariensi.**

Titulari episcopali Ecclesiae Nyssenae **R. D. Blasium Budelacci, Antistitem Urbanum, quem Auxiliarem constituit Emi P. D. Francisci S. R. E. Cardinalis Marchetti Selvaggiani, Episcopi Tusculani.**

II. - ORIS APERITIO ET TITULORUM ASSIGNATIO

Post haec Beatissimus Pater os aperuit supradictis Cardinalibus ut in Consistoriis, Congregationibus, aliisve functionibus cardinalitiis suas valeant proferre sententias, eisque tradidit anulos, singulisque assignavit :

FRIDERICO TEDESCHINI, ***Titulum Sanctae Mariae de Victoria.***

HENRICO SIBILIA, ***Titulum Sanctae Mariae Novae.***

FRANCISCO MARMAGGI, ***Titulum Sanctae Caeciliae.***

ALOYSIO MAGLIONE, ***Titulum Sanctae Pudentianae.***

IOANNI MERCATI, ***Diaconiam Sancti Georgii in Y elabro.***

EUGENIO TISSERANT, ***Diaconiam Ss. Viti, Modesti et Crescentiae.***

III. - POSTULATIO PALLIORUM

Deinde per procuratores postulatio Pallii facta est pro Ecclesiis metropolitanis : *Scodrensi, Ultraiectensi* (per successionem), *de Guadalajara* (per successionem), *Beneventana.*

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE YIHSIEN

MISSIO SUI IURIS DE YIHSIEN AD PRAEFECTURAE APOSTOLICAE GRADUM ET DIGNITATEM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Si in enascenti aliqua inter infideles ecclesia christianorum grex et numero creverit et in fide firmior evaserit, absque dubio catholico nomini magis augendo prodesse videtur, si in maiorem dignitatis gradum missio illa provehatur. Quum itaque in missione *sui iuris* de Yihsien in Sinis, anno Domini millesimo nongentesimo undetricesimo erecta,

et Congregationi Presbyterorum a SS. Stigmatibus D. N. I. C. concredita, res, favente Deo, ita sint, quumque indefessa missionalium opera arduoque labore opima quoque conversionum seges maturescat, atque fundamenta ad necessaria quaeque efficaciora apostolico labori exstruenda iacta sint, Venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi opportunum esse duxerunt Missionem illam ad Praefecturae Apostolicae gradum et dignitatem elevari. Nos igitur, de eorumdem Cardinalium consilio, ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, Missionem *sui iuris* de Yihsien in Sinis in Apostolicam Praefecturam evehimus, erigimus et constituimus, eamque praefatae Congregationi Presbyterorum a SS. Stigmatibus D. N. I. C, quae tanto in Missione illa apostolico zelo hucusque adlaboravit, ad S. Sedis beneplacitum, commissam volumus. Novae propterea huic Praefecturae Apostolicae de Yihsien eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque iugiter adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo cuiusvis viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Nostris Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc Nostram paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto., die nona mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI — *Cancellarius S. R. E.*

P, Card. FUMASONI BIONDI — *S. C. de Propaganda Fide Praef.*

Ioseph Wilpert, ***Decanus Collegii Proton. Apostolicorum.***
Alfonsus Carinci, ***Protonotarius Apostolicus.***

Loco £B Plumbi

Reg. in Cane. Ap., Vol, LIV, n. 86. - Al. Trussardi.

n

URBIS

S. ROCHI PAROECIA SUPPRIMITUR EIUSQUE BONA ALICUI ERIGENDAE PAROECIAE ASSIGNANTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo animarum Pastores crediti sibi gregis regimini melius ac salubrius consulere queant, non parum in quaque dioecesi prodesse videtur paroeciarum circumscriptio, quae, rerum locorumque adiunctis, quantum neri possit, respondeat.

Nos igitur in hac alma Urbe, peculiaribus Romani. Pontificis curis divinitus concredita, iam exinde a Pontificatus Nostri exordiis, aut novas erigi paroecias, aut veteres finibus immutari vel prorsus exstingui, prout necessitas postularet, omni studio curavimus. Cum autem modo, ob immutatas aedilicias Urbis condiciones, plures circa paroecialem Sancti Rochi Ecclesiam domus iam solo aequatae sint et aliae quam primum demoliendae, ac propterea, non parum imminuto fidelium numero, eiusdem paroeciae territorium, absque ullo animarum detrimento, finitimis paroeciis adnecti possit, Nos, collatis cum dilecto Filio Nostro Francisco S. R. E. Cardinale Marchetti Selvaggiani, Nostro in Urbe Generali in spiritualibus Vicario, consiliis, paroeciam illam Sancti Rochi supprimendam duximus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, quam supra diximus Sancti Rochi paroeciam, a fel. 3Pec. Leone Papa Decimosecundo, Praedecessore Nostro, erectam Apostolicis sub plumbo Litteris *Super Universam*, die vigesima octava mensis Octobris, anno millesimo octingentesimo vigesimo quarto datis, de apostolicae potestatis plenitudine penitus abolemus et exstinguimus; territorium vero ad eamdem paroeciam hucusque pertinens finitimis paroeciis adnectimus, quas inter illud praefatus Cardinalis Vicarius distriftuendum curabit. Eiusdem autem paroeciae dos ab eodem Cardinale interim administrabitur, donec alii erigendae paroeciae assignetur.

Quibus omnibus dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda quem supra memoravimus Nostrum in Urbe Cardinalem Vicarium deputamus, cui propterea necessarias et opportunas ad id concedimus facultates, etiam omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu

quomodolibet orituras, atque subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, eique onus imponimus authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar redigendi, in Vicariatus archivo religiose asservandum. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus ceterisque contrariis quibuslibet, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Nostra derogamus. Nemini autem hanc paginam Nostram suppressionis, exstinctionis, attributionis, decreti, mandati, derogationis, et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quinto, die prima et tricésima mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius 8. R. B.

f Dominicus Spolverini, Archiep. tit. Lariss., *Proton. Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £8 Plumbi

Reg. in Cañe. Ap., Yol. LUI, n. 76. - Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

S. AUGUSTINUS BP. C. D. COELESTIS PATRONUS DIOECESIS CONSTANTINIANAE ET HIPPONENSIS REGIORUM CONSTITUITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Venerabilis Frater Constantinianus et Hipponensis Regiorum Episcopus a Nobis suppliciter demisseque efflagitavit ut, votis cleri christifideliumque Suae dioecesis obsecundantes,

Sanctum. Augustinum, Episcopum, Confessorem atque Ecclesiae Doctorem, declarare dignaremur coelestem Patronum Oonstantinianae Hipponensis dioecesis, quae huc usque coelesti apud Deum Protectore destituta fuit. Res est quidem notissima Sanctum Doctorem Tagastae, intra fines dioecesis eiusdem, ortum habuisse ac, post suam Mediolani conversionem, suumque in Africam reditum, ab anno trecentesimo nonagésimo sexto ad mortem usque Hippone Regio etiam episcopali munere studiosissime functum esse. Nunc in colli hipponensi ad honorem ipsius praecellentissimi Sancti pulcrum exstat templum cura Episcoporum Constantkiianorum saeculo decimo nono exeunte exaedificatum, atque iam ab anno millesimo nongentesimo sollemniter consecratum, quod nobili structura, turribus, alto tholo, altaribus et suppellectilibus praedivitibus renidet. In eodem pie devoteque servatur in affabre facta theca brachium Sancti Augustini, quod fideles dioecesis continenter venerantur, opera praesertim studioque Fratrum e provincia melitensi Ordinis Eremitarum, qui Sanctuarium ipsum hipponense moderantur. Cum igitur hac de causa Nobis amplissime placeat memoratis supplicationibus annuere, conlatis quoque consiliis cum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibus rei momentis sedulo perpensis, ad maiorem Dei gloriam procurandam nec non ad cultum eiusdem Sancti Episcopi Hipponensis fovendum, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum, Sanctum Augustinum, Episcopum, Confessorem atque Ecclesiae Doctorem, dioecesis Oonstantinianae atque Hipponensis coelestem *Patronum* constituimus et declaramus, omnibus et singulis adiectis iuribus et privilegiis quae huiusmodi coelestis apud Deum Patronatus propria sunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec concedimus, largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque eficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; eidemque dioecesi Oonstantinianae et Hipponensi Regiorum nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritum que ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV m. Februarii, an. MCMXXXVI, Pontificatus Nostri decimo quinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

NOVA NUNTIATURA APOSTOLICA IN REPUBLICA DE GUATIMALA ERIGITUR

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad munus Nobis traditum pertinere dignoscimus ea tempestive decernere quae, inspectis temporum rerumque adiunctis, ad christifidelium bonum provehendum opportuna videantur. Quae inter etiam instituta procul dubio exstant, quae rationibus inter Sanctam Sedem ac civiles uniuscuiusque nationis auctoritates consulant; ac propterea Legatos Nostros, aptis facultatibus instructos quae frugifere memorato fini assequendo inserviant, data occasione constituimus. Hac de causa, spe freti huiusmodi Nostrae voluntatis consilium vinculis etiam inter nationem de Guatimala et Sanctam hanc Sedem arctius obstringendis valde esse profuturum, ut in eiusdem Reipublicae quoque Gubernio populoque gratificemur, eisdem-que peculiare benevolentiae Nostrae testimonium nunc exhibeamus, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine praesentium Litterarum tenore novam *de Guatimala Legationem* sive *Nuntiaturam Apostolicam* erigimus, ita ut territorium illius Reipublicae ex ipsius de Guatimala regionibus constituatur. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Nuntiaturae Apostolicae per Nos erectae in Republica de Guatimala nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xv mensis Martii an. MCMXXXVI **Pontificatus Nostri decimoquinto.**

E. Card. PACELLI, ***a Secretis Status.***

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. IOANNEM TIT. S. BALBINAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM VERDIER, ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CATHEDRALEM ECCLESIAM DE DAKAR CONSECRANDAM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quae in remotis sacrarum Missionum terris ad catholicae religionis incrementum, ad moresquae populorum perficiendos magnopere spectant, peculiari admodum studio ac favore prosequimur. Periucundo igitur animo audivimus, Venerabilem Fratrem Vicarium in Senegambia Apostolicum eiusque religiosos sodales ac fideles a Nobis expostulasse, ut in clara urbe maritima, quae Dakar nuncupatur, nova Cathedralis Ecclesia per quendam Legatum Nostrum consecretur. Neque enim habuimus quidquam antiquius, quam ut fides ac pietas carissimorum filiorum, inter infideles gentes commorantium, quam maxime provehantur, simulque, amplificatio templorum spatiis, numerus quoque Christi fidelium magis magisque in dies adaugeatur. Illud praeterea ex rerum historia plane cognitum est, quo magis floreant in populo praeclarae virtutes ex religione allatae vel promotae, eo magis humanitatem civilemque cultum vigere ac proficere. Quapropter eiusmodi votis optatisque libenter obsecundantes, te, Dilecte Fili Noster, qui Principis Ecclesiae honore et dignitate emines, quique tantae tamque insigni archiepiscopali Sedi moderaris apud nobilissimum Galliarum gentem, quae una cum civilibus moribus superna quoque fidei lumina atque christiana praescripta in Senegälensem regionem induxit, Legatum Nostrum^ ut iam antea ediximus, per hasce Litteras deligimus atque constituimus, ut, Nostram gerens personam, sacris ritibus caeremoniisque praesideas, quae ad cathedralem ecclesiam consecrandam pertineant. Auspicato autem cóntinget, ut sacra ista celebratio perficiatur die ipso altero mensis Februarii j quo commemoratur prima Iesu Infantis divini in Templo praesentatio, per manus Beatissimae Virginis Mariae peracta, et ipsa quoque repetuntur verba Simeonis senis ac prophetae : « Lumen ad revelationem gentium ». Haec sane omnia magnam Nobis spem afferunt, ut Legatio eiusmodi Apostolica bene feliciterque succédât, uberrimosque salutis fructus inter gentes illius Africae regionis sit fauste latura. Quo

autem sacra cele oratio in maius profecto bonum cedat animarum, tibi ultro damus, ut, Sacro sollemniter peracto, adstanti populo Nostro nomine Nostraque auctoritate benedicas, plenam commissorum veniam eidem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Divinorum interea munerum nuntia et conciliatrix, praecipuaeque caritatis Nostrae testis esto Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, sollerti Vicario in Senegainbia Apostolico eiusque religiosis a Sancto Spiritu sodalibus laborumque sociis, itemque omnibus celebritati proximae adfuturis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die xu mensis Ianuarii, Sanctae Familiae Iesu, Mariae et Ioseph dicato, anno MDCCCCXXXVI, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. MICHAELEM TIT. S. ANASTASIAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM DE FAULHABER, ARCHIEPISCOPUM MONACENSEM ET FRISINGENSEM, VIGESIMO QUINTO APPETENTE NATALI EPISCOPATUS EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Haud sine peculiari animi delectatione nuper accepimus, te proxime quinque lustra feliciter peracturum, ex quo dignitate ac munere episcopali decoratus ditatusque es. Illud praeterea libenter audivimus, omnes istic probos Christi fideles, sacrorum administrorum votis obsecundantes, non modo in praeclara ipsa regiminis tui Sede, verum etiam in omni archidioecesis parte, sollemnes Deo preces ad insigne Dei beneficium tecum recolendum suppliciter esse admoturos, ac peculiares tibi caritatis laetitiamque significationes hac faustitate pio gratoque consilio ostensuros. Neque minore profecto afficientur gaudio boni e Spirensi dioecesi fideles, qui curae tuae pastorali primo ipsius muneris sexennio commissi fuere. Communis haec animorum laetitia faustam tuam sollemnitatem expectantium luculenter Nobis declarat, quanta istic gaudeas existimatione, quantaque filii tui veneratione te patrem ac pastorem prosequantur, non modo ob excelsam, qua polies, dignitatem, sed etiam ob praeclaras animi ingeniique tui qualitates. Nos igitur, qui pastorale munus abs te tamdiu emensum, tantaque industria ac sedulitate, per difficiles quoque rerum temporumque condiciones, plane per-

spéctum habemus, sacri istius eventus celebrationem paterne participare exoptamus ac Nostra auctoritate adaugere. Quod quidem benevolenti admodum voluntate per eiusmodi litteras facimus, quibus tibi, Dilecte Fili Noster, et férvidas de faustitate gratulationes iucundosque animi Nostri sensus proferimus ac pandimus, et dulcia in tantis sollicitudinibus solacia ac magnifica laborum tuorum praemia a Deo benignissimo ominamur. Quo autem sollemnia proxima maiorem animarum utilitatem praebere queant, tibi ultro facultatem damus, ut, praestituta die, post Sacrum pontificali ritu peractum, adstantibus fidelibus Nostro nomine Nostraque auctoritate benedicas, plena iisdem commissorum venia proposita, usitatis Ecclesiae condicionibus lucranda. Atque tibi denique optantes, ut gregi tuo quam diutissime incolumis vegetusque serveris, in auspicium caelestis praesidii inque praecipuae dilectionis Nostrae testimonium, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, Auxiliari tuo Episcopo, universoque clero populoque vigilantiae tuae tradito peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die x n m. Februarii, an. MDCCCCXXXVI, **Pontificatus Nostri quinto decimo.**

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DUO DAMNANTUR LIBRI A SAC. GEORGIO SEBASTIANO HUBER CONSCRIPTI

Feria IV, die 10 Iunii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt duos libros a Sac. Georgio Sebastiano Huber conscriptos, quibus tituli:

***Vom Christentum zum Reiche Cottes*, Regensburg, .1934;**
***Weisheit des Kreuzes*, Regensburg, 1935.**

Et sequenti Feria V, die 11 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revmo Domuio Adsessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 17 Iunii 1936.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum :

***17 Aprilis 1986.* — Titulari episcopali Ecclesiae Melensi praefecit R. D. Franciscum Monaghan, Rectorem Collegii *Set on Hall* in dioecesi Novarcensi, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Iosephi Conroy, Episcopi Ogdensburgensis.**

— Titulari episcopali ecclesiae Bargalensi R. D. Augustum da Rocha Noronha, canonicum cathedralis Visensis, quem deputavit Auxiliarem Excmi P. D. Iosephi Alves Matoso, Episcopi Aegitaniensis.

***18 Aprilis.* — Titulari episcopali Ecclesiae Tiniensi R. D. Adulphum Vorbüchner, parocum loci *Sibiu* in dioecesi Alba Iuliensi, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Gustavi Caroli de Majláth, Episcopi Albae Iuliensis.**

***26 Aprilis.* — Titulari episcopali Ecclesiae Modrenae R. D. Ioannem Lorek, e Congregatione Missionis, parochum ecclesiae Sanctae Crucis in Archidioecesi Varsaviensi, quem deputavit Administratorem Apostolicum dioecesis Sandomiriensis.**

***2 Maii.* — Abbatiae *nullius* S. Martini ad Montem Ciminum, perpetuo coniuncta cum cathedrali Ecclesia Viterbiensi, Exc. P. D. Aemygdium Trenta, Episcopum Viterbiensem et Tuscaniensem.**

***8 Maii.* — Titulari episcopali Ecclesiae Lappensi R. D. Bartholomaeum Pascual, Rectorem Seminarii Maioricensis, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Ioannis Torres Ribas, Episcopi Minoricensis.**

***18 Maii.* — Cathedrali Ecclesiae Canariensi R. D. Victorium Pildáin Zapiáin., canonicum lectoralem Capituli cathedralis Victoriensis.**

— Titulari episcopali Ecclesiae Leucenae R. D. Theodosium Clementem de Guveia, rectorem Collegii Pontificii Lusitani de Urbe;

— Praelaturae *nullius* Mozambicensi Exc. P. D. Theodosium Clementem de Guveia, Episcopum titularem Leucenum.

***30 Maii.* — Cathedrali Ecclesiae Ayacuquemsi R. P. Franciscum Solanum Muente y Campos, Ordinis Fratrum Minorum.**

SA CRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

i

DECRETUM

DIOECESIS H ACODATEN SIS IN POSTERUM SENDAIENSIS NUNCUPABITUR

Cum dioecesis, usque nunc Hacodatensis nuncupatae, ab anno fundationis 1891 fines ob territorii imminutionem ita mutati sint ut eius episcopalis urbs Hakodate fere ad limites iaceat insuperque a longe

maiori dioecesis parte sit freto divisa, Eminentissimi Patres huic Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi censuerunt, in sollemnibus comitiis hac die 9 Martii 1936 celebratis, opportunum esse sedem transferri in urbem aptiorem fidelibus regendis et nomini christiano ampliando. Considerantes vero urbem Sendai, in maxima Iaponensis Imperii insula Hondo, situ itinerumque facilitate, artium quoque liberalium cultu et rerum publicarum administratorum frequentia, necnon insignibus memoriis, ita ceteris dioecesis urbibus praestantem iam inde a fundatione dioecesis habitam esse ut mens tunc temporis fuerit in ea sedem episcopalem constituere, ibidemque utiliter ab anno 1902 ad annum 1924 reapse constitutam esse, iidem Eminentissimi Patres, voto Excmi Pauli Marella, Delegati Apostolici in Iaponia consentientes, in urbem Sendai ab Hakodate sedem episcopalem transferendam esse rati sunt, ideoque opportunum quoque censuerunt dioecesim post hac Sendaiensem esse nuncupandam.

Quam Eminentissimorum Patrum sententiam Ssmus D. N. Pius Div. Prov. Papa XI, in Audientia hac eadem die infrascripto Secretario huius S. C. concessa, ratam confirmatamque habuit. Itaque episcopalem sedem dioecesis, usque nunc Hacodatensis denominatae, ab Hakodate translatam in Sendai constituit, a qua urbe iussit dioecesim nomen sumere et Sendaiensem nuncupari; atque praesens Decretum confici mandavit et expediri.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Prop. Fide, die 9 Martii 1936.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. © S.

f C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacri Consilii Christiano nomini propagando, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI dignatus est sequentes providere Ecclesias, videlicet :

***9 Decembris 1935.* — Cathedrali Ecclesiae Hacodatensi (quae ex decreto diei 9 Martii 1936 *Sendaicnsis* nuncupabitur), praefecit R. P. Iosephum Lemieux, ex Ordine Praedicatorum.**

***9 Martii 1936.* — Titulari episcopali Ecclesiae Baratensi R. P. Ioannem Casado Obispo, ex Ordine Praedicatorum, quem constituit Vicarium Apostolicum de Thai-Binh (Indocina).**

— Titulari episcopali Ecclesiae Cediensi, R. P. Nicolaum Stam, e **Societate Missionarioruni S. Ioseph de Mili Hill, quem constituit Vicarium Apostolicum de Kisumu.**

— Titulari episcopalis Ecclesiae Mciotanae R. P. Camillum Facchinetti, ex Ordine Fratrum Minorum, quem constituit Vicarium Apostocum Tripolitaniae.

***19 Maii.* — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Synnadensi in Phrygia R. D. Hildebrandum Antoniutti, quem constituit Delegatum Apostolicum in Albania.**

III

NOMINATIONES

Decretis ut infra Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum :

3 Ianuarii 1986.* — R. P. Tharsicium Martina, e Congregatione Presbyterorum a Ss. Stigmatibus D. N. I. C, *Praefectum Apostolicum de Tihsien.

31 Ianuarii.* — R. P. Nicolaum Szarvas, e Societate Iesu, *Praefectum Apostolicum de Taming.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

i

TAURINEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI MICHAELIS RUA SACERDOTIS„ E PIA SOCIETATE S. FRANCISCI SALESII.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

In Regum libro legimus Eliseum, antequam Elias *per turbinem* ascenderei *in caelum,* duplicem spiritum eius in se fieri ab eo petiisse : *Obsecro,* inquit, *ut fiat in me duplex spiritus tuus.* Cui Elias respondit : *Si videris me, quando tollar a te, erit tibi quod petisti,* additque sacer

scriptor : *Requievit spiritus Eliae super Eliseum* (IV, 2, 9-10, 15). Servi Dei Michaelis Bua vitam perpendentibus manifeste apparet super eum S. Ioannis Bosco spiritum, sicut quondam Eliae super Eliseum, requievisse, ut mox est videre.

Ioannem Baptistam et Mariam Perrero Michael parentes habuit, operarios morum honestate et pietate praeclaros. Die nona Iunii mensis a. D. 1837 Augustae Taurinorum natus, die eiusdem mensis undecima in paroeciali ecclesia Ss. Simonis et Iudae, modo S. Ioachim, sacris est ablutus aquis. Piorum parentum cura, religionis et pietatis prima germina, eius animo insita, magis magisque, aetate succrescente, adeo floruerunt, ut adolescens in exemplum inter aequales haberetur. Anno 1845 sacro chrismate fuit linitus, sequentique ad sacram synaxim admissus. Patre interim orbatus, quum, Deo sic disponente, in S. Ioannem Bosco fortuito incidisset, eius Oratorium, cuius initia vix erant inchoata, aliquoties celebrare coepit; postquam autem per biennium apud Christianarum Scholarum Fratres litterarum rudimentis fuisset institutus, Salesiano Oratorio omnino adhaesit, cuius f ulgidissimum sidus extiturus erat. Sub S. Ioannis sapienti magisterio tam miras seu in studiis seu in virtutibus progressiones fecit, ut iam tunc idem Sanctus de eo magna sit divinatus, eumque sui operis consummatorem praevideret.

Litterariis, philosophicis, theologicisque studiis summa cum diligentia laudeque perfectis, sacris initiatus, a. 1859 die 17 Decembris Subdiaconatu est auctus. Sequenti die Piae Salesianae Societatis prima iacta sunt fundamenta, atque per secreta sodalium suffragia Michael spiritualis director electus unanimiter fuit, sancto Ioanne ex corde electionem approbante. Anno 1860 mense Martio ad Diaconatum, Iulio autem ad Presbyteratum ineffabili sui animi gaudio fuit promotus, cuncta Salesiana familia cum S. Ioanne Bosco laetitia gestiente. Omnibus Piae Societatis muneribus perfectissime est functus, ita ut idem Sanctus, Leoni XIII obsequens, qui ei consiliabatur ut suum vicarium generalem in Societate regenda constitueret, ad hoc perarduum munus Dei Servum a. 1884 elegerit. Quam sapiens et prudens fuerit haec electio, manifeste constat ex mirabili tum materiali, cum spirituali Societatis incremento habito sub Servi Dei regimine, qui nihil antiquius habuit, quam ut illibatum omnino sancti Fundatoris spiritum servaret, cuius, communi sensu, perfecta imago habebatur.

Die 31 Ianuarii mensis a. 1888 Sanctus Salesianae Societatis Fundator ad caelestia promerita praemia capessenda a Deo fuit vocatus. Michael Rua quando Pater et Magister e terra sublatus est, veluti

alter Eliseus adstitit, ei in eo quoque *completus est spiritus eius* (Eccli., 48,13). Supremo totius Societatis regimine assumpto, vigilantissime cavit non solum ne minimum quid immutaretur quod a sancto Ioanne fuisset constitutum, quin imo totus fuit ut ad mentem eiusdem Sancti Fundatoris, eius opus perficeretur. Quod, Deo et Beata Virgine auxiliantibus, mirifice est assequutus. Ipse porro animi demissione, alloquii suavitate, sollicita erga omnes caritate, vigili prudentia, ardentissimo zelo in exemplum ref ulsit : orationi vel in ipsis externis curis maxime se dedit : erga sacrosanctam Eucharistiam flagrantissima religione ferebatur, in lacrimas dum sacrum peragebat effusus, longasque coram Christo in sacramento moras protrahebat. Beatissimam Virginem singulari prosequebatur amore, eiusque laudes celebrare numquam destitit. Romani Pontificis iura a suis quoque defendi, eiusque non monitis tantum sed et nutibus obsequi mandabat. Missiones ad infideles summa cura promovit. Piae Societatis regulas ad unguem servavit, nullam sibi, licet infirmo, relaxationem indulgens. Paenitentiae studio aspere suum corpusculum tractabat, fere nullam ei requiem concedens, diu noctuque labóri insistens. Paupertatis studiosissima *eam sibi,* ut S. Bonaventurae verbis dicatur, *desponsasse* visus est. Detritis vestibus semper est usus, sed mundis : si quae novae offerrentur eas constanter repudiabat.

Has ceterasque virtutes Deus magnifice rependit. Pia enim Societas sub eius regimine plurimum amplificata, solidata et ad perfectionem adducta fuit : ipsum autem intima cum Deo unione ditatum fuisse communis est eorum, qui cum eo consuetudinem habuerunt, existimatio, atque hoc idem nonnulla, ut ferunt, prodigia, sive ante sive post eius obitum a Deo patrata, innuunt.

Hos tantos labores, has tantas virtutes pretiosa iustorum morte, quam die 6 Aprilis a. 1910 Michael oppetiit, Deus coronavit. Iusta funebria sollemni triumpho iure merito aequiparata sunt; universa enim Taurinensis civitas ad illius cadaver invisendum accurrit, eumque sanctum conclamabat. Haec sanctitatis fama magis magisque per orbem increvit. Quare duodecimo vix labente post eius obitum anno in archiepiscopali Taurinensi Curia, ordinaria auctoritate ab anno 1922 ad a. 1928 super sanctitatis fama constructus fuit processus : constructi quoque alii duo fuerunt seu *diligentiarum,* quem vocant, seu super cultu numquam praestito.

Die 22 Maii mensis a. 1935, Sacra Rituum Congregatio, scriptis perpensis, nihil obstare decrevit quominus ad ulteriora procedi quiret. Interim plurimae postulatoriae litterae Summo Pontifici fuerunt oblatae ut Causa huius Servi Dei a Sacra Rituum Congregatione pertractare-

tur. Novem enim Cardinales, vigintinovem Archiepiscopi, ultra sexaginta Episcopi, metropolitanum Taurinense Capitulum, pluraque alia Canonicorum Capitula^ nonnulla clericorum Seminaria, Rmus Terrae Sanctae Custos, pluresque Generales Ordinum seu Congregationum Praepositi, aliique non pauci enixe hoc efflagitarunt.

Quum itaque omnia ad normam iuris essent parata, Revmo D. Francisco Tomasetti Piae Societatis S. Francisci Salesii Generali Postulatore instante, in Ordinario coetu die 14 Ianuarii habito, Emus ac Rmus D. Cardinalis Alexander Verde, Causae huius Ponens seu Relator, dubium proposuit discutiendum : *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum, de quo agitur,* et super lioc de more retulit. Emi ac Rmi PP., hac audita relatione, nec non auditis Officialium Praelatorum suffragiis scripto datis, auditoque voce quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, omnibus mature perpensis, rescribere censuerunt : *Affirmative,* seu *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem sequenti subsignata die Ssmo D. N. Pio Papae XI ab infrascripto Cardinali relatione, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem Introductionis Causae Servi Dei Michaelis Rua, signare dignata est.

Datum Romae, die 15 Ianuarii a. D. 1936,

C. Card. LAURENT^ *Praefectus.*

1.ÊBS,

A. Carinci, *Secretarius.*

I I

URBIS ET ORBIS

EXTENDITUR FACULTAS CELEBRANDI MISSAM VOTIVAM D. N. IESU CHRISTI, SUMMI ET AETERNI SACERDOTIS.

Duobus abhinc annis Societas Divini Salvatoris, approbante Revmo Ordinario Berolinensi, Pium Exercitium orandi pro sanctificatione Cleri orbis universi, promovere coepit, idque maxime Sabbato post primam feriam VI cuiusque mensis. Mox plurimi Episcopi hoc Pium Exercitium perlibenter approbarunt et magnus numerus fidelium eidem adhaerere coepit, ita ut, vix elapsis duobus annis ex quo initium sumpsit, quasi quadragies centena millia attingat.

Sacra Congregatio Rituum

, Nuper vero, edita gravissima Encyclica a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI « De Sacerdotio Catholico », visum est multis etiam praefatum Pium Exercitium concurrere enixius debere ut Deus sacerdotes et adspirantes ad sacerdotium orbis universi sanctificet. Hisce rationibus permotus et vota multorum promeus, Generalis Moderator eiusdem Societatis Sanctissimum Dominum Nostrum enixe humiliterque supplicavit, ut qualibet prima feria V mensis in omnibus ecclesiis et oratoriis, in quibus, approbante loci Ordinario, preces pro sanctificatione sacerdotum orbis universi fiunt, unica Missa votiva de Summo èt Aeterno Sacerdote Iesu Christo litari valeat.

Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, in Audientia diei 11 Martii 1936 has preces peramanter excipiens, benigne indulgere dignata est ut primis feriis V cuiusque mensis in ecclesiis vel oratoriis, ubi de consensu respectivi Ordinarii peculiaria exercitia pietatis pro Cleri sanctificatione mane peraguntur, una Missa votiva de Iesu Christo Summo et Aeterno Sacerdote litari possit, dummodo non occurrat festum duplex primae vel secundae classis, quodlibet festum, vigilia aut octava Domini, Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum; prohibetur etiam diebus 2, 3 et 4 Ianuarii, in quibus legatur Missa « Puer natus » infra Octavam Nativitatis : salva tamen semper Missa conventuali aut paroeciali. Annuit insuper eadem Sanctitas Sua, ut loco feriae V etiam primo Sabbato mensis de consensu Episcopi cum praefatis privilegiis dictum Pium Exercitium peragi valeat, servatis tamen praescriptis iniunctionibus. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 11 Martii 1936.

C. Card. LATJRENTI, *Praefectus.*

L. ffî S. -

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

ABSOLUTIO SACERDOTUM AB EXCOMMUNICATIONE, OB ATTENTATUM ETIAM CIVILE TANTUM MATRIMONIUM, ET ACTU CUM MULIERE CASTE CONVIVENDUM EORUMQUE ADMISSIO AD PARTICIPATIONEM SACRAMENTORUM MORE LAICORUM SACRAE PAENITENTIARIAE APOSTOLICAE EXCLUSIVE RESERVATUR.

DECRETUM

Lex sacri coelibatus inter Latinos adeo Sanctae Ecclesiae curae semper fuit atque est ut, si agatur de sacerdotibus, fere nunquam super ea retroactis temporibus dispensatum fuerit, nunquam prorsus, ne in mortis quidem periculo, in praesenti disciplina dispensetur.

Cum tamen, nequitia temporum, contingere aliquando soleat ut infelix aliquis sacerdos, suae vocationis oblitus in sacrilegum concubinatum lapsus, ob matrimonium etiam civiliter tantum attentatum aliasque gravissimas rationes, a cohabitatione sub eodem tecto cum suae desertionis complice, etsi forte tandem ad cor reversus, cessare impediatur, ideoque ad suae eiusdemque suae complicis conscientiae consulendum, data fide de absoluta perfectaque in posterum continentia perpetuo servanda, ad participationem sacramentorum more laicorum petat admitti, Sancta eadem Ecclesia, pro sua erga devios etiam filios materna sollicitudine, ei, quantum in se est, si et quando peculiaria id suadeant rerum adiuncta, subvenire non renuit. Quod quidem cum conscientiam praesertim respiciat, Sacrae Paenitentiariae Apostolicae *exclusive* reservari congruum visum est.

Re igitur collata per infrascriptum Cardinalem Maiorem Paenitentiarium cum Ssmo D. N. Pio divina providentia Pp. XI, eadem Sanctitas Sua, in audientia diei 14 mensis Martii vertentis anni, eidem Cardinali Maiori Paenitentiario impertita, suprema Sua auctoritate decernere ac statuere dignata est ut, firma excommunicatione, de qua in canone 2388 § 1, absolutio ab ea in casu supra exposito et consequens supplicantis admissio ad sacramenta more laicorum suscipienda, ab ipsa tantum Sacra Paenitentiaria Apostolica, servata speciali pro-

cedendi forma et sub peculiaribus quibusdam cautelis et conditionibus ab eadem Sanctitate Sua patefactis ac praescriptis, concedi possint; et si forte concedantur ab aliquo sacerdote in periculo mortis, maneat obligatio ad ipsam Sacram Paenitentiariam recurrendi, ut praescribitur canone 2252 pro censuris a iure Sanctae Sedi specialissimo modo reservatis.

Hoc autem Decretum Sibi relatum in alia audientia diei 28 eiusdem mensis idem Ssmus Dominus Noster in omnibus adprobare et confirmare dignatus est, mandans ut, quo solet modo, publici iuris fiat.

Contrariis quibuscumque etiam speciali mentione dignis non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Paenitentiariae Apostolicae, die 18 Aprilis 1936.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ℳ s.

S. Luzio, *Reg ens.*

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

TARENTINA

NULLITATIS MATRIMONII (DE QUARTO-CALO)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dominae Ange^ae Calò, in causa conventae, eandem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 4 Augusti 1936, hora undecima ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendo, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

An constet de matrimonii nullitate in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Dominae Angelae Calè curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

L. £g S. **H. Quattrocolo, *Ponens.***

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 1 Iunii 1936.

I. Pendola, *Notarius.*

*** Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Ange Calò, défenderesse en cette cause, Nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, 94), le 4 Août 1936, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.**

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Mme Ange Calò devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 19 Maggio 1936, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Raffaele Carlo Rossi, Ponente della causa di Canonizzazione del Beato Giovanni Leonardi, Confessore, Fondatore della Congregazione dei Chierici Regolari della Madre di Dio, si è tenuta la Congregazione *antepreparatoria* della Sacra Congregazione dei Riti, nella quale, dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima si è discusso il dubbio su due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione dello stesso Beato, i quali miracoli vengono proposti per la sua Canonizzazione.

Martedì, 26 Maggio 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *ordinaria* e *particolare* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Revmi Signori Cardinali, e dei Revmi Prelati Officiali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1) Intorno alla riassunzione della causa di Canonizzazione della Beata Caterina Labouré, Vergine, Figlia della Carità.

2) Intorno alla validità dei Processi Apostolici ed Ordinarii nella causa di Beatificazione e dichiarazione del martirio dei Servi di Dio, Giuseppe Maria Diaz Sanjurio, Vescovo di Platea e Vicario Apostolico del Tonchino centrale, Melchiorre Garcia Sampedro, Vescovo di Tricornia e successore nel Vicariato stesso, dell'Ordine dei Predicatori, ed altri.

3) Intorno alla validità dei Processi Apostolici ed Ordinarii nella causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Giovanni Maria Robert de la Mennais, Sacerdote, Fondatore della Congregazione dei Fratelli dell'Istruzione Cristiana e delle Figlie della Provvidenza.

4) Intorno alla validità dei Processi Apostolici costruiti in Lucca e nel Vicariato Apostolico di Aleppo sopra i miracoli nella causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Emilia de Vialar, Fondatrice dell'Istituto di S. Giuseppe delFApparizione.

5) Intorno alla validità dei Processi Apostolici ed Ordinarii nella causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Pasquale Attardi, Sacerdote secolare.

6) Intorno alla validità dei Processi Apostolici ed Ordinarii nella causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Giacomo Desiderato Lavai, Sacerdote Missionario della Congregazione dello Spirito Santo e dell'Immacolato Cuore di Maria.

Martedì, 9 Giugno 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, ha avuto luogo la Congregazione *preparatoria* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, gli Officiali Prelati ed i Revmi Consultori appartenenti alla medesima Congregazione, hanno dato il loro voto sulle virtù eroiche esercitate dalla Serva di Dio Maria di Gesù Crocifisso, Suora professa dell'Ordine delle Carmelitane Scalze.

Martedì, 16 Giugno 1936, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Francesca Saveria Cabrini, Fondatrice dell'Istituto delle Suore Missionarie del Sacro Cuore di Gesù, si è adunata la Congregazione dei Sacri Riti, *antepreparatoria,* per discutere sulla eroicità delle virtù della stessa Serva di Dio.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, in data 18 Giugno 1936, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è benignamente degnato di assegnare le seguenti Sacre Congregazioni agli Eminentissimi e Reverendissimi Signori Cardinali:

Al Signor Cardinale Federico Tedeschini, *le Sacre Congregazioni Concistoriale, del Concilio e degli Affari Ecclesiastici Straordinari;* al Signor Cardinale Enrico Sibilia, *le Sacre Congregazioni dei Religiosi, Cerimoniale e degli Affari Ecclesiastici Straordinari*; al Signor Cardinale Francesco Marmaggi, *le Sacre Congregazioni Concistoriale, degli Affari Ecclesiastici Straordinari e dei Seminari e delle Università degli Studi;* al Signor Cardinale Luigi Maglione, *le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, degli Affari Ecclesiastici Straordinari e dei Seminari e delle Università degli Studi;* al Signor Cardinale Giovanni Mercati, *le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, dei Riti e dei Seminari e delle Università degli Studi;* al Signor Cardinale Eugenio Tisserant, *le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, della Disciplina dei Sacramenti e de Propaganda Fide.*

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

23 Maggio 1936. **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Membro della Sacra Congregazione dei Riti.***

30 » » **S. E. Revma Monsig. Frediano Giannini, Arcivescovo tit. di Serre, Vice-Camerlengo di Santa Romana Chiesa, *Consultore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.***

19 Giugno » **Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Giovanni Mercati ed, Eugenio Tisserant, *Membri della Commissione Pontificia per gli Studi Biblici.***

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

18 Giugno 1936. **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Giovanni Mercati, *Bibliotecario e Archivista di Santa Romana Chiesa.***

19 » » **L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Tisserant, *Segretario della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.***

» » » **Il Revmo D. Anselmo M. Albareda, O. S. B., *Prefetto della Biblioteca Apostolica Vaticana.***

' **Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:**

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

11 Marzo 1936. **Monsig. Vincenzo Kwiatkowski, dell'archidiocesi di Varsavia.**
19 » » **Monsig. Giovanni Adamowicz, dell'archidiocesi di Wilno.**
9 Aprile » **Monsig. Flavio Papi, della diocesi suburbicaria di Sabina e Poggio Mirteto.**
30 » » **Monsig. Luigi Lewandowski, della diocesi di Culma.**
» ». » **Monsig. Giovanni Wisniewski, della medesima diocesi.**
14 Maggio » **Monsig. Mattia Heyker, dell'archidiocesi di Cincinnati.**
» » » **Monsig. Geremia Sermosi, della diocesi di Cagli.**
» » » **Monsig. Agostino Tittoni, della diocesi di Pergola.**
» » » **Monsig. Elia Rotondo, della diocesi di Castellammare di Stabia.**
» » » **Monsig. Giovanni Javorka, della diocesi di Neosolio.**
» » » **Monsig. Francesco Savignoni (Roma).**
» » » **Monsig. Sante Ragazzini, dell'archidiocesi di Ferrara.**
21 » » **Monsig. Giovanni Bologna, della diocesi di Malta.**
28 » » **Monsig. Giovanni Enrico Giuseppe Maria Witlox, della diocesi di Bois-le-duc.**
11 Giugno » **Monsig. Giuseppe Beran, dell'archidiocesi di Praga.**
» » » **Monsig. Giuseppe Málek, della medesima archidiocesi.**

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S. :

20 Dicembre 1934. Il **sig. Enrico Coleman May de Courcy, dell'archidiocesi di Baltimora.**
14 Maggio 1936. **Il sig. Pietro Maria Luchesco dei Conti Lucheschi, della diocesi di Ceneda.**
28 » » **Il sig. Giovanni Enrico Dixey, dell'archidiocesi di Westminster.**

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S. :

16 Gennaio 1936. **Monsig. Francesco Domanig, dell'archidiocesi di Vienna.**
13 Febbraio » **Monsig. Agostino Boeckels, dell'archidiocesi di Colonia.**
27 » » **Monsig. Francesco Saverio Wirtz, della diocesi di Aquisgrana.**
2 Aprile » **Monsig. Umberto Cassani, della diocesi di Pavia.**
» » » **Monsig. Antonino Romeo, dell'archidiocesi di Reggio-Calabria.**
30 » » **Monsig. Adalberto Matyás, della diocesi di Csanád.**
» » » **Monsig. Tommaso Krämer, della medesima diocesi.**
» » » **Monsig. Giuseppe Bodor, della medesima diocesi.**
14 Maggio » **Monsig. Francesco Faciano, dell'archidiocesi di Palermo.**
4 Giugno » **Monsig. Ladislao Braun, della diocesi di Casso via.**
» » » **Monsig. Geysa Horváth, della medesima diocesi.**

Camerieri d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

26 Marzo 1936. **11 sig. Alessandro Rostocki, della diocesi di Luceoria.**
14 Maggio » **Il sig. Vincenzo Leggeri (Roma).**
» » *»11* **sig. Alberto Sebastiani (Roma).**
» » » **Il sig. Ernesto Coletti (Roma).**
» » » **Il sig. Rosario Sozzi, dell'archidiocesi di Siracusa.**

Cappellani Segreti d'onore di S. S. :

16 Aprile 1936. **Monsig. Alessandro Cominelli, dell'archidiocesi di Genova.**
23 » » **Monsig. Emilio Riccardi, della diocesi di Tivoli.**
30 » » **Monsig. Giulio Kiss, della diocesi di Csanád.**

Cappellani d'onore **extra Urbem** *di S. S.:*

16 Aprile 1936. **Monsig. Giuseppe Pasquariello, della diocesi di Avellino.**
» » » **Monsig. Michele De Simone, della medesima diocesi.**

NECROLOGIO

20 Maggio 1936. **Emo Signor Card.** ALESSIO ENRICO LBPICIER, **del titolo di S. Susanna.**
2 Giugno » **Monsig. Alessandro Paolo Chabanon, Vescovo tit. di Bitilio.**
17 » » **Monsig. Andrea Giacinto Longhin, Arcivescovo tit. di Patrasso e Vescovo di Treviso.**

An. et Vol. XXVIII 15 Iulii 1936 (Ser. II, r. III) - Num. 8

AGTTAPOSTOLICAEIEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA pn PP. XI

- EPISTULA ENCYCLICA

VENERABILIBUS FRATRIBUS FOEDERATARUM AMERICAE CIVITATUM ARCHIEPISCOPIS EPISCOPIS ALIISQUE LOCORUM ORDINARIIS PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTIBUS: DE CINEMATOGRAPHICA SPECTACULIS.

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Vigilanti cura, ut Nostrum deposcit apostolicum officium, laudabilem omnem sacrorum Antistitum totiusque christiani populi operam prosequimur; atque adeo summo cum animi gaudio certiores facti sumus providum illud inceptum salutíferos iam edidisse fructus, atque ad uberiores usque contendere utilitates, quod vos plus duobus abhinc annis eo consilio instituistis peculiarique modo « Legioni a decentia » efficiendum credidistis, ut, sanctissimum veluti certamen, cinematographicae artis pravitatem compesceret.

Id optatam diu Nobis affert opportunitatem, ut satius mentem Nostram hac de re aperiamus, quae ad totius christianae plebis mores religionemque tam arctissime pertineat. At primum, quod Vobis ducibus ac magistris, et christifidelibus adiutricem vobis navitatem suam praestantibus, Legio ista, hoc in apostola-

tus campo, tam sollerter allaboraverit, eo vehementius gratulari vobiscum cupimus, quo sollicitare animo videbamus hanc eamdem artem eiusdemque generis industriam illuc, quasi « per magnos passus extra viam » evasisse, ut prostarent omnibus, luce expressa, vitia, scelera, delicta.

Altissimi officii Nostri partes duximus, quotiescumque Nobis obversabatur occasio, non modo Episcopos compellare ceterosque e clero, sed omnes etiam, quotquot sunt probi volentesque homines, ut gravissimam huiuscemodi causam intento animo considerarent.

Iam scilicet in Encyclicis Litteris « Divini illius Magistri », idcirco conquesti sumus quod « validissima eiusmodi ad quidvis; evulgandum subsidia, quae, si ad sana principia apte regantur, eruditioni magnopere atque educationi prodesse queant, saepe — proh dolor — provehendis vitiorum illecebris sordidisque quaestibus serviunt ». [1] Atque anno MDCCCCXXXIV, mense augusto, cum aliquot, coram admissos, e foederatione illa alloqueremur, cuius est in quibusvis Nationibus ephemerides scriptionesque edere, quae ad cinematographea attineant, horum spectaculorum momentum nostra hac aetate ingravescens indicavimus, eorumque gliscentem vim, cum ad virtutem, tum ad vitia suadenda ; ac praeterea animadvertebamus omnino necesse esse cinematographicis scaenis ea praescripta tribuere, quae grande ingenuae artis munus regant ac moderentur, ut christiana, quin immo humana ipsa ad naturalem legem composita, morum ratio iniuria probroque non afficiatur. Iamvero ars quaelibet nobilis in id potissimum nitatur oportet, eoque suapte natura spectet, ut debita hominem probitate virtuteque perficiat; atque adeo sit ad moralis disciplinae principia ac praecepta redacta. Exinde vero necessitate consequi monebamus, probantibus equidem lectissimis illis viris, — grata adhuc subit recordatio animum — opus esse prorsus cinematographicos ludos ad rectas normas conformari, ut ad vitae integritatem verique nominis educationem spectatores omnes excitent.

i ***A. Ap. Sed.*****, 1930, vol. XXII, p. 82.**

Ac recens quoque, superiore nempe mense aprili, cum grato animo nonnullos coram admisissemus, qui Romam in congressum e variis Nationibus convenerant, ut de cinematographicis scriptionibus vulgo edendis causam agerent, huius negotii momentum gravitatemque iterum proponebamus; itemque, religionis nomine non modo, sed civilis etiam in ordine morum prosperitatis, omnes cordatos homines adhortabamur, ut scriptis prelo excusis omnique ope contenderent, quo cotidie magis id genus spectacula ad sanam institutionem educationemque valerent, non vero ad animarum ruinam earumque interitum.

At tanti ponderis res est, perspectis praesertim civilis nostrorum temporum societatis condicionibus, ut opportunum Nobis videatur eam iterum per has Litteras magisque enucleate edisserere, vobis non solum, Venerabiles Fratres, sed universis etiam catholici orbis Episcopis impertientes praecepta, praesentibus necessitatibus consentanea. Siquidem pernecessarium est ac penitus urget id providere atque efficere, ut quidquid ex Dei munere progrediens aetas in humanas disciplinas ac vel in ipsas technicae industriae artes invexerit, ita divinae gloriae, animarum saluti et Iesu Christi propagando regno reapse inserviat, ut omnes, quemadmodum Ecclesia nos precari iubet, « sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus aeterna ».

Iamvero facile omnibus in comperto est cinematographicam rem quo mirabiliora susceperit incrementa, eo evenisse morum integritati, Religioni ac vel ipsi civilis consortionis probitati perniciosiorem.

Quamobrem ii etiam, qui in Foederatis Americae Civitatibus id genus industriae praesunt, huius rei rationem atque periculum in se recepisse professi sunt, non modo ad singulos quod attineret cives, sed ad universam etiam hominum communitatem. Etenim anno MDCCCCXXX, mense martio, sponte sollemniterque sanxerunt ac polliciti sunt — datis in id scriptis communi consensione subsignatis ac typis editis — se esse in posterum eorum, qui cinematographicos ludos celebraturi essent, honesta-

tem tutaturos. Ac nominatim per eiusmodi acta spoponderunt nullam se unquam esse imaginum seriem exhibituros, quae rectos spectatorum mores demitteret, quaeque vel naturalem humanamque legem detrectaret, vel eiusdem violationem suaderet.

Nihilo secius, quamvis haec laudabili sane consilio statuisset, ii tamen, quorum causa esset, itemque imaginum effectores, vel non posse vel prorsus nolle, ex suscepta ultro obligatione, id exsequi visi sunt. Quamobrem, cum ex paene irrita illorum voluntate vitia ac scelera in cinematographeis exhiberi pergant, probus quisque plerumque prohibetur quominus, honestae oblectationis gratia, hisce spectaculis intersit.

Quibus in gravissimis rerum adiunctis, vos prae primis, Venerabiles Fratres, modis rationibusque studuistis, quibus creditum vobis gregem ab ingruente istiusmodi discrimine tueremini; idque fecistis, cum « Legionem a decentia » sacram veluti aciem instituistis, cuius opera optima quaeque proposita ac principia, ad naturalis christianaeque probitatis normas conformata, excitata tandem revirescerent. Qua in re tantum abfuit ut vobis mens esset huic industriae detrimenta inferre, ut eam potius ab interitu vindicare pro vestra parte eniteremini, in quem dilabi quaevis ludiera pronum esset, quae in artis dehonestamenta depravationesque corruissent.

• Suscepta a vobis consilia christifideles, vestris demandati curis, prompto paratoque animo complexi sunt. Ad decies nempe centena milia Foederatarum Americae Civitatum catholici fidem obligationemque, quam « Legio a decentia » proposuerat, in se libenter recipientes, nullam se polliciti sunt cinematographicam spectationem participatur^, quae christianos mores offenderet, rectaque vitae praecepta. Itaque populum apud vos sacrorumque Antistites — quod vehementi cum animi gaudio profiteri libet — tam concordes vidimus hoc in incepto data opera provehendo, ut nunquam alias, hac recentiore aetate, arctius inter se coniunctos eos cernere potuerimus.

Neque solummodo catholicae Ecclesiae filii, sed e Novatoribus etiam et ex Hebraeis lectissimi viri, aliique non pauci

vestra consilia ac proposita exceperunt; vestrisque nisibus idcirco obsecundarunt ut cinematographicae scaenae ad digna ingenuae artis morumque praescripta redigerentur. In praesens autem fateri summo Nobis solacio est, laudabiliter initam contentionem non mediocres iam assecutam esse exitus atque utilitates. Siquidem perlatum Nobis est cinematographicam artem, ob sedulam vigilantiam vestram communisque opinionis vim, non parum iam ad emendatiorem modJum processisse. Vitiorum nempe scelerumque imagines non ita crebrius, ut antea, subiectae oculis; prava quaelibet admissa non ita licentius probata, conclamata ; neque procaci eadem ratione, falsa ducendae vitae principia mollibus concitatisque iuvenum mentibus exhibita.

Quodsi in nonnullis civium ordinibus in antecessum asseveratum est fore ut, ex sedula eiusdem « Legionis » navitate huius artificii ornamenta ac decora non parum remitterent, res tamen visa est in contrariam evasisse partem.

Siquidem non parum etiam, pro viribus, allaboratum est, ut scaenicae eiusmodi actiones ad nobilissima liberalium artium praecepta conformarentur ; atque adeo, ut vel vetera optimorum scriptorum, vel nova humanae mentis opera spectatorum oculis proponerentur, quae haud communi laude eniterent.

At neque ii, qui pecuniam suam in huius industriae inceptis collocaverant, detrimenta hac de causa perpessi sunt, quemadmodum nonnulli, quin consentaneam adderent rationem, praemonuerant; haud paucis enim, qui a cinematographicis ludis, ob inustam per eos rectis moribus iniuriam, abhorruerant, cum facinora luce expressa cernere licuit, quae humanae probitati christianaeque virtuti non detrimentosa viderentur, iterum haec spectacula celebrare sollemne fuit.

Ubi vero vos, Venerabiles Fratres, hoc veluti sacrum certamen instituistis, non defuerunt qui dicerent, susceptos hoc in genere nisus eorumque, qui exspectabantur, exitus, fluxos fore brevique tempore dilapsuros; quatenus, remissa pedetemptim vestra vestrorumque vigilantia, harum imaginum auctoribus

integrum esset, pro suo cuiusque arbitrio, ad pristinas iterum redire agendi rationes. Facile equidem dispicitur cur iidem non honestas, ideoque prohibitas a vobis, scaenicas actiones repetere excupiant, quae ad ignobiles cupidines instimulare queant. Si enim harum pellicularum series, quae hominum gesta praeferant virtuti consentanea, summo artificio effingere multum profecto ingenii, laboris, peritiae ac vel sumptuum interdum expostulat; at facile plerumque est quosdam homines et quorumdam civium classes ad cinematographica arcessere theatra, in quibus id genus spectationes habeantur, quae libídines incendant, pravosque exsuscitent in animis latentes motus.

Quamobrem necesse est ut vigilans eademque sedula omnium opera penitus industriae huius artificibus suadeat, hanc. « Legionis a decentia » contentionem non idcirco initium sumpsisse, ut brevi temporis spatio excidat ac neglegatur, sed ut potius — foederatarum Americae Civitatum Episcopis moderatoribus — honesta populi oblectatio, quovis tempore ac quibusvis rationibus habita, pro viribus in tuto ponatur.

Corporis animique oblectamenta, in quae nostra haec aetas varias induxit formas rationesque, iis omnibus, quotquot negotiis vitaeque sollicitudinibus distineantur, necessaria prorsus esse nemo est qui non videat; attamen ad hominis dignitatem eadem sunto et ad morum redacta integritatem; atque adeo eo spectent ut reapse nobiles sensus commoveant atque excitent. Graviter procul dubio populorum magnitudo atque potentia periclitantur, qui per requietis tempora ludicris se dedant, quae decoris, dignitatis honestatisque principia laedant, quaeque ad admissa perpetranda, iuventuti praesertim, occasionem praebeant.

Quibus in ludicris, ut omnibus perspectum est, cinematographea maximi momenti sunt, cum nostra hac aetate ad universas gentes pertineant. Dicere vix attinet cives ad decies centena millia bene multa huiuscemodi spectationes cotidie participare; penes quoslibet populos, sive funditus, sive leviter excultos,

horum theatrorum numerum magis magisque increbrescere; eademque communem iam se relaxandi obleetandique rationem impertire, locupletium non modo, sed cuivis etiam societatis ordini.

Ceterum, aliud nihil in praesens invenire queas, quod tanta efficacitate in multitudines polleat, cum ob ipsam imaginum naturam, quae versatilis lucis motu effinguntur, tum ob ludorum facilitatem, qui vel popularibus conceduntur, tum denique ob rerum adiuncta, quae iisdem ludis comitantur.

Quae quidem efficacitas ex eo profluit, quod per vividas illas species ac formas cinematographica ars loquitur, quae magna cum animi delectatione nulloque negotio eorum quoque sensibus obiiciuntur, qui, ut rudes sunt atque inculti, sive e rerum concretione enitendo ratiocinandoque discedere, sive ex causis earum effectus eruere, vel nolunt, vel saltem nequeunt. Legere etiam ac vel aurem dare alicui dicenti, quamdam postulat intentionem mentisque nisum ; quod quidem cinematographica visio, per subsequentes continuato ordine oculisque subiectas imagines, summo cum gaudio removet. Atque efficientia eadem per cinematographea illa adaugetur, in quibus spectationes cum congruentibus vocibus copulantur; ita enim facinora luce expressa expeditius intelleguntur, et scaenica actio, magna utique cum fascinatione, musicis concentibus coniungitur.

Per choreas vero ac per interiectas illas ex arbitrio scaenas, quas « varietates » vocant, perturbati animi motus cupidinesque gliscunt citatioreque gradu increscunt.

Quapropter haec theatra veluti rerum scholae sunt, quae, magis quam meraca ratiocinatio, plerosque homines ad virtutem aeque ac ad pravitatem instimulare possunt. Oportet igitur salutaribus provehendis christianae conscientiae propositis eadem inserviant, atque adeo res omnes ab se detrahant, quae integros corrumpant depraventque mores.

In comperto cuique est quantopere improbae id genus scaenae in spectatorum animos influant; ut cupidinum enim libidinumque laudes efferunt, ita vitiorum occasionem praebent; iu-

venes e recto itinere transversos agunt;ducendae vitae rationem fucata lucis specie proponunt; capessendae perfectionis consilia infuscant atque debilitant; castum denique amorem, matrimonii sanctitatem atque intimas domestici convictus necessitudines restinguunt. Praeiudicatas praeterea falsasque opiniones cum singulis hominibus, tum civium classibus, nationibus variisque gentibus ingenerare queunt.

At contra, eiusmodi ludi si ad optimas normas conformentur, vim possunt in spectatores elicere sane saluberrimam. Non tantummodo siquidem delectant, sed etiam ad nobilissinia quaeque erigunt atque excitant: valde utilia praecepta impertiunt: itemque suae cuiusque ceterorumque patriae egregie gesta pulchri tudinesque demonstrare possunt; virtutem veritatem que grato speciosoque more ostendere; in Civitatis ordinibus, in Nationibus, variisque stirpibus mutuae cognitionis voluntatisque studia gignere vel saltem promovere; iustitiae quoque causam amplecti; ad virtutem advocare omnes; ac denique ad novam magisque aequam humanae societatis ordinationem temperationemque adiutricem operam conferre.

Quae animadversiones Nostrae magis profecto ex eo sumunt gravitatis, quod cinematoghaphica ars non singulis civibus sed hominum stipationibus quodammodo loquitur; idque per temporum, rerum locorumque condiciones, quae, ut ad pravum, ita ad optimum conflandum animorum ardorem perquam apta videntur: quod quidem ardoris studium in communem illam ac prorsus insanam concitationem evadere potest, quam experiendo novimus.

Imaginum nempe series volubili luce spectatoribus proponuntur, qui in subobscuris theatris assidunt, et quorum mentis facultas spiritualesque vires plerumque languent. Atque id genus theatra longe quaerere non est opus; eadem enim domibus, sacris aedibus ac popularibus litterarum ludis ita contigua sunt, ut vim iam habeant in communem omnium vitam maximam maximunque momentum.

Casus praeterea rerumque vicissitudines, quae per cinema-

tographea effinguntur, ab hominibus sustinentur mulieribusque, dotibus natura datis et artificio auctis, omnique ope tam instructis atque exornatis, ut interdum ad corruptelarum blandimenta adulescentes peculiari modo pellicere possint. Huc accessere musici concentus, sumptuosa loca, res procaciter obiectae oculis, omnisque novitatis varietatisque deliramenta. Qua praesertim ex causa horum ludorum fascinatio puerorum iuvenumque animos afficit ac tenet; ita quidem ut hac ipsa aetate, qua honestatis sensus innascitur atque informatur, qua iustitiae probitatisque principia e mentibus evolvuntur, qua denique officiorum notiones emergunt, et optima perfectionis proposita vitam attingunt atque pervadunt, cinematographica ars vim suam exerceat summamque efficacitatem.

At, proh dolor, huiuscemodi efficientia, praesentibus in rerum adiunctis, nimio saepius in detrimentum vertitur. Quamobrem dum tantam recogitamus iuvenum nominatim ac puerorum ruinam, quorum integritas ac castitas hisce in theatris periclitatur, acerrima illa in tenuiorum corruptores Nobis succurrit Iesu Christi sententia : « Qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis qui in me credunt, expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo eius et demergatur in profundum maris ».[1]

Pernecesse igitur est, nostris hisce temporibus, advigilare omnique ope allaborare ut id genus spectacula non illecebrarum scholae evadant, sed ut potius ad rectam hominum educationem et ad elatiorem morum dignitatem summopere conferant.

Heic vero animadvertere operae pretium est — quod Nos libentissime facimus — nonnullos ex iis, qui Civitatis gubernacula moderantur, idcirco sollicitudine permoti, quod magnam in hominum mores huius artis impulsionem cernèrent, per probos viros ex patribus praesertim matribusque familias selectos, peculiares instituisse coetus, quibus sit res quae hac in causa edantur, inspicere, recognoscere ac dirigere. Ac novimus etiam

[1] Matth., **XVIII, 6-7.**

eos saepenumero eamdem artem ad suorum cuiusque Nationis optimorum auctorum poëtarumque scripta hisce imaginibus referenda convertere con tendisse.

Iamvero, si maxime opportunum est vos, Venerabiles Fratres, vigiles curas cogitationesque in cinematographicam Nationis vestrae industriam conferre, quae tam magna susceperit incrementa, quaeque non mediocri pulsu in ceteras quoque gentes influxerit, at omnibus catholici orbis Episcopis officio est, in communi hac, eademque potentissima, oblectationis institutionisque forma collatis, inter se viribus evigilare. Atque ex iniuria ipsa quae probitatis religionisque conscientiae, itemque christianae doctrinae praeceptis inferatur, causam sumere, cur pravos istiusmodi ludos prohibeatis, nihil reliqui facientes, ut omnia pro facultate arceatis, quae decori honestatisque sensus in populo laedere atque restinguere enitantur.

Quod quidem officium non modo Episcopos, sed quoslibet catholicos etiam omnesque cordatos homines tenet, quibus et domestici convictus, et patriae cuiusque suae, et totius humanae consortionis honos atque integritas cordi sit.

In praesens vero, quaenam vigilantiae cura habenda sit, inquiramus atque explanemus.

Causa de cinematographicis pelliculis, quas vocant, efficiendis, ad probos mores quod attinet, funditus omnino feliciterque componeretur, si facultas esset imagines proferre, quae ad christiana fuissent principia conformatae.

Quamobrem numquam eos dilaudare desistemus, qui se huic arti devoverunt, vel in posterum devovebunt, hoc tamen enitentes ut haec scaenica spectacula ad sanam hominum educationem et ad christiana proposita reapse spectent. Id vero non leviter, sed technicorum more accuratisque rationibus faciant, ne incassum vires sumptusque effundant.

At quoniam Nobis perspectum est quot quantaeque occurrant, in re praesertim oeconomica, difficultates, quominus haec incepta ordinatim componantur; ac quandoquidem penitus ne-

cessarium est res omnes hoc in genere edendas ita moderari, ut — ad religionis, morum civilisque societatis rationes quod pertinet — detrimenta eaedem non pariant, idcirco sacri Pastores oportet ad imagines omnes curam convertant, quae undecumque christianae plebi proferantur.

Universos igitur catholici orbis Episcopos, quorum in Nationibus cinematographicae pelliculae effinguntur, ac vos potissimum, Venerabiles Fratres, vehementer adhortamur, ut christifideles illos paterno animo compellatis, qui huius artis industriam quoquo modo participent. Graviter iidem animadvertant et sua ipsorum officia, et eam, qua ut Ecclesiae filii tenentur, obligationem, pro viribus nempe enitendi ut imagines, quas vel ipsimet edant vel edendas adiuvent, saluberrimis principiis sint rectisque normis consentaneae. Haud pauci sane ex catholicis viris numerantur qui exsecutorum, moderatorum, auctorum, actorumve hac in re partes agant; attamen dolendum est non semper eorum operam cum eorum fide eorumque propositis consentire. Quapropter Episcoporum erit eosdem commonere ut sua cuiusque actio proborum hominum conscientiae ac Iesu Christi sectatorum officio omnino respondeat.

Hoc etiam in apostolatus campo, quemadmodum in ceteris omnibus, sacrorum Antistites eos procul dubio optimos experientur laboris socios, qui in Actionis Catholicae agminibus militant; quos Nos contineri non possumus quin per has Litteras iterum atque iterum excitemus ut, hanc etiam in causam, sedulam conferant atque indefatigabilem navitatem suam.

Opportunum equidem est ut identidem sacri Pastores huius artis effectarum in memoriam redigant, sibimetipsis — quemadmodum de ceteris rebus, quae ad ministerium suum pertineant — ita de qualibet etiam honestae oblectationis forma curam esse; cum divino mandato teneantur concrediti sibi populi mores, vel relaxationis tempore, regere atque moderari. Postulat enim sacrum, quo funguntur, munus, ut palam aperteque moneant dehonestamenta ludorum virtutis nervös in ipsis Nationibus elidere. Quamobrem, quod hoc in genere expetunt, non

ad catholicos dumtaxat respicit, sed ad quosvis etiam horum theatrorum spectatores.

At vobis peculiari modo fas est, Venerabiles Fratres, id ab cinematographicae artis auctoribus contendere, quod iidem, ut diximus, in Foederatis Americae Civitatibus, ex suscepta ultro obligatione, polliciti sunt, huius rei rationem atque periculum, ad humanam societatem quod attinet, in se recipientes.

Omnes vero, quotquot ubique terrarum episcopali dignitate aucti sunt, summopere curent, ut iis veluti ante oculos ponant, qui huic industriae dant operam, rem tam pollentem iamque in communem usum invectam perutiliter posse ad elatiorem morum perfectionem cum singulos, tum universam hominum consortionem con vertere atque dirigere.

Ecquid enim de malis vitandis solummodo causa agatur? Et cur cinematographea inanes tantum otii horas conferant ? At eadem possunt ac debent mirifica efficacitate sua spectatorüm animos collustrare, ac reapse ad virtutes omnes compellere.

In praesens vero, argumenti huius gravitate perspecta, opportunum ducimus peculiares aliquas animadversiones edere, huic rei consentaneas. Imprimisque singuli curent animarum Pastores, ut — quemadmodum Foederatarum Americae Civitatum catholici — christifideles sibi crediti quotannis spondeant se numquam cinematographica spectacula participaturos, quae veritatem offendant christianaeque doctrinae instituta. Quae quidem pollicitatio dandaque fides in sacris praesertim aedibus et in litterariis ludis haberi poterit; atque in hanc rem Episcopi adiutricem advocent actuosamque operam, cum patrum matrumque familias, qui peculiari hac in causa obstringuntur officio, tum catholicorum etiam scriptorum, quibus erit huius veluti sacrae contentionis momentum diligenter utiliterque explanare.

Ut autem sollemnis eiusmodi sponsio feliciter effecta detur, omnino necesse est, ut populo penitus in comperto sit quaenam imagines libere omnibus ad spectandum pateant, quasnam vero certis dumtaxat positis cautionibus videre liceat, ac denique

quaenam perniciosae sint, vel reapse pravae. Quod profecto id exposcit, ut peculiaria ordine conficiantur typisque edantur rationaria seu elenchi, in quibus quam saepissime cinematographicae pelliculae distribute, ut diximus, ita proponantur, ut omnium in notitiam venire possint.

In votis equidem est, unum tantummodo pro universis terrarum orbis partibus harum rerum rationarium statuere, quandoquidem omnes eadem in genere morum lege tenentur.

Attamen, cum de scaenicis actionibus agatur, quae ad quaslibet pertinent societatis classes, ad ineruditos nempe doctrinaque excultos, ad populares aeque ac ad primores civitatis, eadem procul dubio ubique gentium haberi sententia non potest. Dissimilia etenim sunt, pro variis regionibus, rerum adiuncta vitaeque rationes; quapropter unum ubique omnibus elenchum impertiri non consentaneum est. At vero, si in quavis Natione distincto, ut diximus, ordine, rationarium exhibeatur, generalis iam, quae requiritur, habeatur norma.

Quam ad rem prorsus necessarium est Episcopos stabile pro tota Natione inspectionis Officium constituere, cuius sit honestas imaginum series promovere, ceteras autem indicato more generatim distribuere, ac denique editum abs se iudicium sacerdotibus et christifidelibus significare. Quod quidem Officium Centralibus, ut aiunt, Catholicae Actionis Consiliis peropportune demandari poterit, quae, ut omnes norunt, a sacrorum Antistitibus pendent. Utcumque hoc pro certo habeatur, hanc scilicet inspectionis operam, ut valida in rectamque formam redacta eveniat, unam pro unaquaque Natione efficiendam esse, ab unoque regimine moderandam.

Attamen, si satis graves causae id reapse postulare videbuntur, sacris Pastoribus, in sua cuiusque Dioecesi, integrum erit per suos ad hoc delectos dioecesanos coetus severiore ea sententia uti, quam peculiaris deposcat illius regionis indoles; cinematographicas videlicet pelliculas vetando, quas generale rationarium idcirco permiserit, quod normas tradere teneatur, quae ad universam Nationem respiciant.

Hoc praeterea Officium theatra id genus, quae vel penes paroeciales aedes, vel in catholicarum sodalitatum domibus habeantur, ita ordinanda curet, ut eadem probatis solummodo imaginibus fruantur. Per idoneam enim horum theatrorum disciplinam ordinationemque, quae in facilem saepenumero huius industriae electorum clientelam transeant, id etiam vindicari poterit, ut nimirum effectores iidem res proferant, quae propositis nostris omnino respondeant, quaeque non ¡modo scaenicis hisce catholicorum spectationibus, sed ceteris etiam inservire queant.

Haud ignoramus equidem Officii huius constitutionem non mediocres a christifidelibus postulare labores, postulare sumptus. Nihilo secius magnum huius causae momentum, itemque necessitas cum christianae plebis integritatem, tum totius Nationis honestatem tutandi, id impensae atque operae satis superque requirunt. Siquidem ob detrimentosum illud pravae cinematographicae artis ulcus, et scholarum nostrarum, et Catholicae Actionis sodalitatum, et sacri ipsius ministerii vis atque efficacia imminuitur atque periclitatur.

Animadvertendum vero est in Officium idem oportere prorsus ut viri coeant, qui tam sint huius rei industriaeque periti, quam christianae doctrinae praeceptis penitus conformati. Ac praeterea sacerdos ab Episcopis delectus eosdem dirigat ac moderetur.

Mutua etiam necessitudinum notitiarumque commercia, quae inter eiusmodi Nationum Officia peropportune habeantur, hanc inspectionis operam efficientiorem procul dubio magisque concordem reddent; quamquam dissimiles rerum, locorumque condiciones hac in causa diligenter reputandae sunt. Ita enim, omnium catholicorum scriptorum ope, miram sentiendi, iudicandi, agendique unitatem assequi fas erit.

Officia eadem non modo ex experimentis inceptorumque eventibus, in Foederatis Americae Civitatibus habitis, utilitatem opportune percipient, sed ex laboribus etiam, quos in cinematographicae artis campo catholici ceterarum regionum homines susceperint.

' Quodsi huius Officii sodales — quamvis optimis consiliis propositisque praestent — pro sua tamen hominum infirmitate, e recto interdum itinere deflexerint, videant sacrorum Antistites, pro sua ipsorum pastorali prudentia, ut, efficaciore quo poterit modo, illapsis erroribus medeantur; utque debitam Officii auctoritatem ac nomen pro viribus tutentur, vel aliquem eidem attribuendo socium ampliore virtute enitentem, vel in locum eorum, qui ad gravissima haec obeunda munera non omnino apti visi fuerint, alios sufficiendo lectissimis viros.

Si igitur catholici orbis Episcopi id in se receperint, ut ad impertitas normas de cinematographicis spectaculis vigilem curam agant — quod Nos, quibus pastorale eorum studium omnino perspectum est, fore non dubitamus — perutilem profecto iidem operam conferre poterunt ad optimos tuendos, relaxationis oblectationisque tempore, sui populi mores. Omnium pro certo cordatorum hominum, catholicorum non modo, sed eorum etiam qui nostram non profitentur fidem, laudes adipiscentur et adiutricem navitatem; idque pro sua cuiusque parte efficient, ut maxima huiuscemodi vis, quae ad universas Nationes pertinet — cinematographica nempe ars — ad nobilissima quaeque provehenda proposita et ad rectioris vitae rationes commendandas convertatur.

Interea vero, ut haec omina ac vota, quae paterno ex animo fundimus, virtutem sumant, divinae gratiae auxilium imploramus; cuius sit auspex Apostolica Benedictio, quam vobis, Venerabiles Fratres, cunctoque clero ac populo, unicuique vestrum demandato, peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xxix mensis iunii, in festo Ss. Apostolorum Petri et Pauli, anno MDCCCCXXXVI, Pontificatus Nostri quinto decimo.

PIUS PP. XI